

விநாயகர் துணை
கொங்கு நாடு
முதலாவது
தொற்ற இலாகா

தேவாரம்

ஆதி வாயவ னாரும் ஸாதவன்
பொது சேர்ப்பான் தன்முடியப் புண்ணியன்
பாதி பொண்ணுரு வாகிப் பாதிகடர்
சோதி ஈன் சோதி வாய்தின்ற சோதியே

திருக்கோயி விவ்வாத திருவி னாரும்
திருவெண்ணி தனிவாத திருவி னாரும்
பருக்கோடியப் பத்தினமயாற் பாடா னாரும்
பாங்கினோடு பவதனிக விவ்வா னாரும்
விருப்போடு வெண்ணக் குதா னாரும்
விதானமும் வெண்கொடியு விவ்வா னாரும்
அருப்போடு மயர்பறித்திட்டு னண்ணா னாரும்
அளவியவ்வா னாரும் அடவி காடு

திருவாரங்கம்

விசிப்பன் களிப்பன் தேனிப்பன் திரண்டு திரண்டுத் திருவார்த்தை
விசிப்பன் மே.பார் பெக்கவன் வெய்வேறிருத்துத் திருதாமம்
தரிப்பன் பொண்ணப்பவத்தாடுத் தலைவா னப்பன் அவர் முன்னே
தரிப்பன் தாயென் இருப்பென தம்பி இனித்தான் தங்காயே

உலகத்தே தாகரிகர் எனப்படுவேனார், அதிலு, பூதிர, கவ்வி
செய்வமுண்ட போடு ஆவார், தேச முன்னேற்றத்துக்கு தேச சரித்திரம்
இன்றியனமயாதது. தமது முன்னோர்கன் தேச சரித்திரத்தைக்
காலமுதறவக கமுதலியினை வெண்பார்கன், அவரவுய்வவர்களுக்கு
நூல்களியற்றப் போதுமான ஆதாரங்கன் கிடைக்கின்றன. அவ்வ
சாசனங்கள், இலக்கியங்கள், கர்ண பரம்பரைக் கதைகளாகும். இவை
மூன்றும் ஒவ்வாது முதன்படுமாரின் தங்கு ஆராய்ச்சி செய்து

8 கொங்கு நாடு

உண்மை காணல் அறிவுடைபார் கடன். உணர்ச்சியுள்ள மாந்தர்கள் நங்கள் பூர்வ சரித்திரத்தை நன்கு அறிய வேண்டும். அவ்வாறு அறிந்து கொள்ளாதார், தன்னைப் பெற்றோரை அறியாதவரீனும் கீழ்ப்பட்ட வராவர். ஒரு நாட்டார், தம் பூர்வ சரித்திரத்தைக் காவாது, தவிர விடுவது அவர் தமது பெருமையை இழந்ததாக முடியுமென்றிப் பிறிதன்று. நம்முள் பலர்க்கு அதன் அருமை இன்னும் தெரிந்த இல்லை. நம் கொங்கு நாட்டின் பழையமையான உண்மைச் சரித் திரத்தைத் தெரிவிக்கும் ஒரு தூல் இல்லை. இது பெருந்த குறையே ஆகும். சற்று அறிவுள்ள மாந்தர்களெல்லாம் நங்கள் நாட்டின் சரித்திரங்களைத் தேடி எழுதி இன்புறுகிறார்கள். ஒரு சரித்திரம் தங்களைச் சார்ந்ததாகக் கேட்டால் பெரும் புதைபல் கண்டதாக வியந்து பாராட்டுகிறார்கள். ஆதலின் நம் கொங்கு நாட்டுப் பழைய சரித்திரங்களையும், புதிய சரித்திரங்களையும் துருவி ஆராய்ந்து எழுத வேண்டுமென்ற ஆசை கொண்டு இதை ஆரம்பித்துள்ளேன்.

தமிழகம்

கொங்கு நாட்டுப் பழைய சரித்திரங்களைச் சொல்வதன் முன் அது நன்கு விளங்கும் பொருட்டு, இத்தாடு திகழ்கின்ற தமிழகத்தின் தன்மையை ஒருவாறு கருக்கமாக விசாரித்தல் இன்றியமையாதது. தமிழகம் என்பது தொன்றுதொட்டுத் தமிழ் மொழியையே பேசிவந்த தமிழர்கள், பிறந்து வளர்ந்து ஆண் இடம். தமிழ் வாழும் வீடு என்றும் பொருள்படும். அது 'சம்புத் தீவினுள் தமிழக மருங்கில்' என மணிமேகலையிலும், 'இமிழ் கடல் வேலித் தமிழகம் விளங்க' எனப் பதிற்றுப் பத்திலும், 'இமிழ் கடல் வரைப்பிற் தமிழக மறிய' எனச் சிலப்பதிகாரத்தும் செவ்வனே விளங்கக் குறிப்பிடுவதால், இத் தமிழ் தேசமானது தமிழகம் எனப் பழைய காலத்தே வழங்கி வந்தது என்பது நன்கு தெரிகின்றது. இத் தமிழ் என்னும் பெயரைத்தான் 1755 வருஷங்களுக்கு முன் இத்தேசங்களுக்கு வந்துபோன, தூர தேச யாத்திரிகனான டாலமி (Ptolemy) என்னும் யவன பண்டிதர் குறிப்பில் லிமிரிக் (The lost lemuria) எனவும், 1600 வருஷங்களுக்கு முன் வரையப்பட்டதென்னும் பியூடெஞ்சர் படங்களில் டிமிரிக் எனவும் மாறுபட்டு அந்த அந்த பாஷைகளில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு காலத்தே தெற்கே கடல் கொள்ளப்பட்ட குமரி (லெமூரியா) கண்டத்தின் தென்கோடியிலிருந்து வந்தமலை வரையில் தொடர்ந்து வந்த பெரு நிலப் பரப்பாகும் என்று இப்பொழுதைய ஆராய்ச்சி வல்லார் கூறுகிறார்கள். இதனால் நம் தமிழ்நாட்டின் ஆதிப் பெயர் தமிழகம் என வழங்கினதாக அந்நிய தேச சாகுபியமும் சொல்லப் படுகின்றது.

தமிழக வரம்பு

இத்தகைய தமிழகம் என்னும் நாட்டின் எல்லை எதுவரைபுள்ளது என்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்து பார்ப்போம். 'குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம் எனு நான்கெல்லையி னிருத் தமிழ்க் கடலுள்' எனப் பவணந்தியார் நன்னூலிலும், 'வேங்கடம் குமரி நீம்புனற் பெனவத் திந்தான் கெல்லையினிருத்தமிழ் பவின்ற' எனச் சிலப்பதிகார உரைப்பாயிரத்தும், 'தென் குமரி வட பெருங்கற் குண குட கடலா வெல்லை' எனப் புறநானூற்றிலும், 'வடவேங்கடத் தென் குமரி யாவிடைத் தமிழ்குறு நல்லுலகத்து' எனத் தொல் காப்பியத்தும், பிற்காலத்தில்,

'வடதிசை மருங்கின் வடுகு வரம்பாகத்
தென்றிசை யுன்னிட் டெஞ்சிய மூன்றும்
வரை மருள புணரி'

என சிறுகாக்கை பாடியியார் எல்லை வகுத்தார். மற்றெல்லோரும் வேங்கடமென்று வடக்கெல்லை கூறியுள்ளார். சிறுகாக்கை பாடியியார் மாத்திரம் வடுகு என்றது, இவர்காலத்தில் வடக்கெல்லையில் ஆத்திர தேசத்தாராகிய வடுகர் பரவி இருந்ததைக் குறிக்கின்றது. இவ்வாறாகத் தெற்கில் கன்னியாகுமரியும் வடக்கில் திருவேங்கட மலையும், மேற்கிலும் கிழக்கிலும் சமுத்திரமுமான எல்லையுடையது எனத் தெரிகிறது. செந்தமிழ்நாடு, 'குமரி வேங்கடம் குண குடகடலா மண்டிளி மருங்கிற் றண்டமிழ் வரம்பிற் செந்தமிழ் கொடுத்தமிழ்' என்றிரு பகுதியின் 'எனச் சிலப்பதிகார ஈற்றுக் கட்டுரையிற் சொல்லியபடி செந்தமிழ்நாடு, கொடுத்தமிழ் நாடு எனத் தமிழ்நாடு இரண்டு பகுதியாகிறது. அவை, கருவூரின் கிழக்கு, மருவூரின் மேற்கு, வைகையாற்றின் தெற்கு, மருதையாற்றின் வடக்கு இதனிடையே உள்ளது செந்தமிழ்நாடு என்பர்.

தென்பாண்டி குட்டங் குடங் கற்கா வேண்புழி
பன்றி பருவா வதன் வடக்கு - நன்றாய
சீத மலாதி புனநாடு செந்தமிழ்சேர்
ஏதமில் பன்னிரு நாட்டென்,

தென்பாண்டி குட்ட நாடு, குடநாடு, கற்கா நாடு, வேணாடு, புழி நாடு, பன்றி நாடு, அருவா நாடு, அருவா வடதலை நாடு, சீத நாடு, மலையமலாநாடு, என்னும் பன்னிரண்டு நாடுகளும், செந்தமிழ் நாட்டுத் தென்கீழ் பால் முதலாக வடகீழ்பால் இறுதியாகக் குழந்துள்ள கொடுத்தமிழ் நாடுகள் எனத் தொல்காப்பியம் எச்சவியல் 'செந்தமிழ் சேர்ந்த' என்னும் சூத்திரத்துக்கு, சேனாவரையர், நச்சொளர்க்கினியர் எழுதிய உரைகளால் தெரிகிறது.

8 கொங்குநாடு

திதன் மதுரை உட்புரம் தென்முற்றத்திருந்த பாண்டி நாட்டில் தென்பாவி முகத்துக்கு வடவெய்கை யாகிய பர்வதி என்னும் ஆற்றுக்கும், இடையே எழுதுற்றுக்காவதவாறும், இவற்றின் நீர்மலி வானெனமலித்த, ஏழ் தென்ம நாடு முதலிய நார்பத்தொன்பது நாடுகளும், தடநீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின் - காறும் கடல் கொண்டு விட்டதால் சமுத்திரமாய்விட்டது. இதனைத் திரு. வெற்றக்கல் என்னும் ஜர்மனி தேசத்துச் சிறந்த ஆராய்ச்சியாளர் தம் ஆராய்ச்சியால் கண்டு கூறுவது 'இந்து மஹாசமுத்திரம், முன்பு ஒரு கண்டமாக விளங்கியதென்றும், அது சந்தா தீபந்தொடங்கி ஆபிரிக்காவின் கீழ்வரை எட்டி இருந்ததென்றும், அதுவே மனித வாக்கத்தின் உற்பத்தி ஸ்தானமாக இருந்திருக்கலாமென்றும், பின்னரே அது கடலில் மூழ்கியதென்றும் கூறியுள்ளார். திரு ஸ்காட் எலியட் என்பவர் எழுதிய மறைந்த குமரிக்கண்டம் என்னும் புத்தகத்தில் தென்கடற் பகுதியில் விசாலமான நாடு இருந்ததென்றும், அது தீராக மறைக்கப்பட்டதென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். திரு சடெண்டு என்பவர் எழுதியுள்ள லிலோன் என்னும் புத்தகத்தில் கூறியுள்ளதாவது: - 'கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு கமார் 280 வருஷங்களுக்கு முன்பு கடலோரத்தில் உண்டாகிய கொந்தளிப்பின் காரணமாக இலங்கை இந்தியாவின்னும் வேறுபட்டிருக்க வேண்டும். இதே மாதிரி பிளவுபட்டதென பெனத்தர்களும் கூறுகிறார்கள். கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 500 வருஷங்களுக்கு முன்பும் மீண்டும் ஒரு கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது. கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 300 வருஷங்களுக்கு முன்புகூட மூன்றா முறையாகக் கடற் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது. இப்போது இந்தியாவின் பெரும்பாகம் கடலுள் ஆழ்ந்து மறைந்து போயிற்று என்று விவரிக்கிறார்கள்.

காவிரிப்பூம்பட்டினம்

கீழ் கடற்கரையில் காவிரி சங்கமமாகும் இடத்தில் உள்ளது. சம்பாபதி, புகார் என்னும் பெயர்களுள்ளது காவிரிப்பூம்பட்டினம். இது 1800 வருஷங்களின் முன் ஆண்ட, கரிகால் வனவன் கட்டியது. இலங்கை, பர்மா முதலிய தேசத்துக்கும் சோழ தேசத்துக்கும் இக் காவிரிப்பூம்பட்டின மூலம் தவ்வ வியாபாரம் நடந்தது. ரோம் தேசக் குடிகளும், யவனர்களும் குடியேறினர்.

தீரின் வந்த திமிர்பரிப் புரவியும்
காவின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்
குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்
தென்கடல் முத்தும் குணகடற் றுகிரும்
கங்கை வாரியும் காவிரி ப்பயனும்
சமுத் துணவும் காழகத் தாக்கமும்

கொண்டு வந்து நிரப்பினார்கள்.

பட்டினும் மலிரினும் பருத்தி தூசினும்
கட்டு துண்ணினைக் காருக மாக்களும்
கஞ்ச காரும் சொம்புசெய் குதரும்
மரங்கொல் தச்சும் கருங்கைக் கொல்வரும்
கண்ணுள் வினைஞரும் மண்ணீட்டாளரும்
பொன்செய் கொல்வரும் தன்கலத்தருதரும்
துன்ன காரும் தோலின் றுன்னரும்
கிழியினும் கிடையினும் தொழில்பவ பெருக்கிப்
பழுதில் செய்வினைப் பால்கெழு மாக்களும்

என்றும் அரேபியர், கிரேக்கர், ரோமர் முதலானினோர் தமிழ்நாட்டில் விற்றற்பொருட்டு குதிரை கொண்டு வந்திறக்கிய காட்சியினை,

விழுமிய தாவாய் பெருநீ ரோக்கநர்
நனர்தலைத் தேயத்து தன்கலத் தூய்ம்மார்
புணர்ந்துடன் கொணர்ந்த புரவி

என்று மதுரைக் காஞ்சியினும் உரைக்கின்றது

மரக்கலந்தருஞ் செல்வத்தின் பொருட்டுத் தாம் பிறந்த நிலத்தை விட்டு வந்த பல தேசத்தார் ஒரு நிலத்தாரைப் போல இங்கே கலந்து வாழ்ந்து வந்தனர். இவர் பல பாணிகளைப் பேசுவர். (பட்டினப் பாணை 126) புகாரின் கப்பற் கங்கச் சாலையில் ஏற்றுமதி இறக்குமதிச் சரக்குகளின் மீது சோழனது புவி முத்திரை பொறிக்கப்பட்டது. (120-136) - வருங் கப்பல் திசை தப்பிப் போகாது கலங்கரை விளக்கம் இருக்கும் இந்தகரை ராஜதானியாகக் கொண்டு ஆண்டு வரும் நெடுமுடிக்கின்னி என்னும் அரசன் காவாது தன் முன்னோர்கள் நடத்திவந்த இத்திரவிழாவைச் செய்யாது விடுத்தான். இத்திரன் ஏவலால் சமுத்திரம் பொங்கி அதனைச் சோழ பிறவிடமும் அதனைத்தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட நெடுமுடி கின்னி என்னும் அச்சோழ அரசன் காலத்து கடல் கொள்ளப்பட்டது என மணிமேகலை யிற் கூறப்படுகிறது.

இவ்வாறு கீழ்கடலும் தென்கடலும் கொள்ளப்பட்ட இடம்போக எஞ்சி தின்ற நிலப்பரப்புத்தான் தமிழகமாக இருக்கிறது. கோடாகோடி பொருள்கள் எல்லாம் டோனதன் தி தமிழில் இருந்த அதிமென்மையுற்ற என்னுள், பொருள்தூல், பல்லுயிர் தூல், விண்ணூல், விஞ்சை தூல் ஆதியாய தெய்விக தூல்களெல்லாம் கடல்வாய் மூழ்கின.

ஏரண முருவம் யோகம் மிசைக்கணக் கிரதஞ்சாலம்
தாரண மறமே சந்தத்ததும்ப நீர்திலமுலோகம்
ஆரணம் பொருளன் தின்ன மானதூல் யாவும்வணி
வாரணங் கொண்ட தந்தோ வழிவழிப் பெயருமான்

தமிழ்

தமிழ் என்பதுதான் என்ன? என்பதைப் பற்றிச் சிறிது விசாரிக்க வாம். திராவிடமென்ற பெயர், காலஅளவில் திரமின என்றாகிப் பின்னர் தமிழ் என்றாகிற்று என்பர் சிலர். தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், கர்ச்சரம் என்னும் இந்த ஐந்து பாஷைகள் வழங்கும் இடத்துக்குத் திராவிடம் எனப் பெயராக வழங்குகிறது. இவற்றைப் பஞ்சத் திராவிடமென்றார்கள். பொதுப் பெயராக வழங்கும் திராவிடமென்பது சிறப்புப் பெயராக எவ்வாறு மருவித் (தமிழ்) என்னும் ஒரு பாஷைக்கு வழங்கக்கூடும் என அதனை மறுப்பர் சிலர். தமிழ் என்பது மதுரம் இனிமை மென்மை எனப் பொருள் கொண்டு விளங்குகிறது. 'இனிமையுந் தீர்மைய தமிழேனவாகும்' (பிங்கவத்தை) 'தமிழியன் மென்னடை மடந்தையர் சார்' (பெருந்திரட்டு) தெலுங்கு முதலிய மற்றை வடபுல எழுத்துக்களைப் போல உந்தல், உறத்தல், முதலான கடின சத்தமின்றி மென்மையாய் இனிமையோடு கூடக் கேட்போர்க்கும், உச்சரிப்போர்க்கும் மதுரம் விளைவிக்கத்தக்கது ஆதலின் தமிழ் என்ற பெயர் தமிழேயாகும். சமஸ்கிருதம் வடநாட்டிலும், தமிழ் தென் நாட்டிலும் வழங்குதல்தோக்கி, சமஸ்கிருதத்தை வடமொழி என்றும், தமிழைத் தென்மொழி என்றும் கூறுவர். வடக்கின் கண் வழங்கும் பற்பல மொழிகளுக்கு ஆரியம் (சமஸ்கிருதம்) பிறப்பிடமாகும். தென்னாட்டில் வழங்கும் தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு முதலிய மொழிகளுக்குத் தென்மொழி (தமிழ்) பிறப்பிடமாகும். இதனால் வடமொழி தென்மொழி என்னும் இரண்டு பாஷைகளும், இங்கு வழங்கும் மற்றை மொழிகட்கெல்லாம் பழைமைப் பெருமை யுள்ளனவாம். இவ்விரண்டு பாஷைகளும் தெய்வத் தோற்ற முடையனவாய்த் தெய்வத்தன்மையுடைய ரிஷிகளால் வழங்கப்பட்டன வென்பது தெரிகிறது. அகத்தியர் தமிழிலக்கணம் செய்தார். அது அகத்தியம் ஆம்.

ஆயுங்குணத்தவலோகி தன்பக்க லகத்தியன் கேட், டேயுமவனிக் கியம்பிய தண்டமிழ் (வீர சோழியம்) இதனால் அவலோகிதனார் அகத்தியர்க்கு ஆசிரியராதல் தேற்றம். அகத்தியருக்கு மாணாக்கர் தெய்வப்பெயர். இவரது காலம் இடைச்சங்க காலத்தின் பிற்பகுதி யாகும். அதுவும் இன்றைக்கு 8000 - ஆண்டுகட்கு முந்தியது என்பர். அகத்தியருக்கு பன்னிருவர் மாணாக்கர். நிரண தூமாக்கினி, தொல் காப்பியனார், அதங்கோட்டு முனிவனார், தூராலிங்கனார், செம்பூட் சேயனார், வையாபிகனார், காய்ப்பியனார், பனம்பாரனார், கழாரம்ப னார், அவிநயனார், காக்கை பாடினியார், நற்றத்தனார், வாமனனார் என்னும் பன்னிருவர்.

தமிழகத்தின் தொன்மை நிலை

பாரத காலத்தில் சேரபாண்டிய நாடுகள் மிகுந்த மேன்மை நிலைவிலிருந்தன. பாண்டு மகனான அர்ச்சுனன் பாண்டி நாட்டரசன் மகனை மணம் செய்து கொண்டான். பாரதப் போரிலே, மூவேந்தரும் பாண்டவர்க்குத் துணையாய் நின்று போர் புரித்த விவரம் பாரதத்திலே அறியலாம். உதியன் சேரலாதன் என்னும் சேர மன்னர் போர் முடிகிற வகையில், பாண்டவர் சேனைக்குப் பெருஞ்சோறு அளித்துக் காத்துப் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன் என்று வழங்கப் பெற்றான். பாரதப் போர் செற்றானும் கண்டாவிச் சேய் (நள வென்பா). சோழன் ஒருவன் பாண்டவ சேனைக்கு முழு உதவியும் புரிந்தான் என்னும் செய்தியை

தாங்கள் பாரத முடிப்பளவு நின்று தருமன் தன் கடற்படை தனக்குதவி செய்தவவனும் என்று கலிங்கத்துப் பரணி கூறுகிறது.

இராமாயண காலத்திலும் மூவேந்தர் நாடுகள் மேன்மையுற் றிருந்தன. பாண்டியரது தலைநகரம் கபாடபுரமெனப் பெயர் சிறக்கு மாறு அதன் கோட்டை வாயிற் கதவு பொன்னாற் செய்யப்பட்டு, முத்தாலும் மணியாலும், அவங்கரிக்கப் பெற்று விளங்கியதனை வான்மிகு முனிவர் தம் ராமாயணத்துக் கூறவரேல் அக்காலத்துத் தமிழகம் அடைந்திருந்த மேன்மைக்கு வேறு சான்று என்ன வேண்டும்.

பாடவிபுரத்தில் அரசாண்ட, கிறிஸ்துவுக்கு முன் 269 வருஷத்தில் சிம்மாசனமேறிய மௌரிய வாயிசத்து அசோகச் சக்கரவர்த்தி, தன்னுடைய தியமணங்களில் தமிழகத்தின் மூவேந்தரைக் குறித்துள்ளார் என்பது எவ்வளவு மேன்மையைக் கொடுக்கிறது.

கி.மு. 47-ல் சூரியன் சீசர் வீரரின் கீழ் ரோமர் செங்கடல் வியாபாரத்தை விருத்தி செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். கிறிஸ்தவ சகாப்தம் முதல் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் எவ்ப்து தேசத் துறைமுகப் பட்டணங்களுக்கும், இந்நாட்டுக்கும் பெருத்த வியாபாரங்கள் நடந்தன. மலையாளத்திலிருந்த மிளகும், கொங்கு நாட்டுப் படியூரி லிருந்து கோமேதகமும் இலங்கையிலிருந்து முத்துங் கோமேதகமும் ரோமர்களுக்கு வியாபாரம் செய்யப்பட்டது. அக்காலத்து ரோமர்களுக்கு கோமேதகம் மிக்கப் பிரியமான இரத்தினம்.

வர்த்தகம்

முன் கூறிய கடற் துறைகளாகிய காவிரிப்பூம்பட்டின முதலிய இடங்களில் பலவகையான பொருள்கள் வர்த்தகம் நடந்தன. அவைகளில் அருமணவன், தக்கோலி, கிடராவன், எனப்பட்ட துருவின் தொகுதியும், மலையாளம், திமுரன், பச்சை திமுரன் பச்சை

முதலிய ஆரத் தொகுதியும், அம்பரேச்சம், கஸ்தூரி, சவ்வாது முதலிய வாசத் தொகுதியும், மனவச் சரக்கு, கனவையடைவுச் சரக்கு, குடன், சீனர்குடன் எனப்பட்ட கருப்பூரத் தொகுதியும் வாணியம் செய்யப் பட்டவாகத் திருநகல்.

கல்வி

இயல் இசை நாடகம் என்னும் முத்தமிழ்க்கும் இலக்கணமாகிய அகத்தியமும், தொல்காப்பியம், மாபுராணம், பூதபுராணம், பணம்பாரம், பன்னிருபடலம், அவிநயம், காக்கைப்பாடினியம், இறைவனார்களையல் முதலிய இயற்றமிழ் நூல்களும், பெருநாளை, பெருங்குருகு, இசைதுணுக்கம், பஞ்ச மரபு முதலிய இசைத்தமிழ் நூல்களும், பரதம், குணநூல், கூத்த நூல் முதலிய நாடகத் தமிழ் நூல்களும் தழைத்து விளங்கின. எண்ணிறந்த பரிபாடல், முதுநாளை உன்மிட்டன தலைச்சங்கத்தாராலும், கவி, குருகு என இத் தொடக்கத்தார் இடைச்சங்கத்தாராலும், நெடுத்தொகை நானூறு, நற்றிணை நானூறு, புறநானூறு, ஐங்குறு நூறு, பதிற்றுப்பத்து, தூற்கைம்பது, கவி எழுபது, பரிபாடல், பத்துப்பாட்டு, முத் தொன்னாயிரம், கூத்து, வரி, சிற்றிசை, பேரிசை என்னும் இத் தொடக்கத்தன கடைச்சங்கத்தாராலும், பாடப்பட்டு விளங்கின. தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவ தேவர் திருக்குறளும், சேர முனிவராகிய இளங்கோவடிகளால் சிலப்பதிகாரமும், கலவாணிகன் சாத்தனாரால் மணிமேகலையும்; கபிலர் முதலிய நல்லிசைப் புலவர்களால் இன்னாநாற்பது, இனியவை நாற்பது முதலிய கீழ்க் கணக்கு நூல்களும், இயற்றப்பெற்று நிலவின. மற்றும் வானநூல், எண்ணூல், மருத்து நூல் முதலிய கலைகளும் வழக்கில் இருத்தன. மற்றும் அகமுழவு, அகப்புற முழவு, புற முழவு என எழுவகையாற் பகுக்கப்படும் பேரிசை, படகம், துடுமை பெரும்பறை முதலிய தோற்கருவிகளும், வங்கியம் என்னும் துளைக்கருவியும் - பேரியாழ்-மகரயாழ் - சொங்கோட்டியாழ் - என்னும் நரம்புக் கருவிகளும், கஞ்சக் கருவியும் பரிவப் பெற்று வந்தன. ஆவிரம் நரம்புடைய ஆதியாழ் என்பதும் இருத்தது. குரல்-துத்தம்-கைக்கிளை-உழை-இளை-வினரி-தாரம் என்னும் ஏழிசையினும் பிறக்கும் பண்ணிகற்பங்களும், பதினேராயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்றாகிய ஆதிவிசைகளும் தமிழ்ப்பாணர்களால் அறிந்து பாடப்பெற்று வந்தன. எத்தியல் பொதுவியல் என்னும் இருதிறமுடைய அகக்கூத்து - புறக்கூத்துகளும், குரவை-கலிதடம்-ஆலங்காட்டாண்டி முதலிய பல்வரிக்கூத்துகளும் பிறவும் தடிக்கப் பெற்று வந்தன.

புலவர்கள்

இப்பொழுது வெளிவந்துள்ள எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு முதலிய கடைச்சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து அறியப்படும் புலவர்

எழுநூற்றவராவர் - இவர்களில் ஓளவைவயார்-ஆதிமத்தியார்-காக்கைப் பாடினியார் - நச்சென்னையார் - ஒக்கூர் மாசாத்தியார்- வெள்ளி வீதியார் - முதலாயினார் நல்லிசைப் புலமை வாய்ந்த மெல்லிய வாராவர். இவற்றிலிருந்து அக்காலத்தே கல்வியில் ஆண்பெண் இருபாலாரும் எங்ஙனம் சிறப்படைந்தனர் என்பது புலப்படும்.

சோழ நாடு

காவிரிப்பூம்பட்டினம், உறையூர், நாகப்பட்டினம், தஞ்சாவூர் முதலிய சிறந்த நகரங்களை உள்ளிட்டது சோழ தேசம். இதனை மாட்சி பெற அரசாட்சி செய்தவர்கள் சோழர்கள். இராஜகேசரி, பர கேசரி, இராசேந்திர மிருந்து சித்து, வியாக்கிர கேது, அரிகாலன், விஜயாலயன், ஆதித்தன், பராத்தகன், பெருநதின்னி, கரிகாலன், கோச் செங்கணான், உருவப்பஃறேரினஞ்சேட்சென்வி முதலிய தெய்வீக வரம்பெற்ற சோழர்கள் அருமை பெருமை ஒங்க ஆட்சி புரித் தார்கள். இச்சோழர்களில் பலர் தேவாலயங்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள்.

சோழ நாட்டின் கண்ணதாயி திருவாரூர்த் திருப்பதியின் பழமைமையத் திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருத்தாண்டகத்து ஓர் பதிகம் முழுவதிலும் வைத்துப் பாராட்டியிருப்பது சித்திக்கற்பாவது.

‘ ஒருவனாய்வுகேத்த தின்ற நானோ

ஒருருவே மூவுருவ மான நானோ

கருவனாய்க் காலனை முன் காய்த்த நானோ

காமனைபுங் கண்ணழலால் விழித்த நானோ

மருவனாய் மண்ணும் விண்ணும் தெரித்த நானோ

மான் மறிக்கை யேந்தியோர் மாநோர் பாகம்

திருவினான் சேர்வதற்கு முன்னோ பின்னோ

திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நானே

என்பது காண்க. இங்ஙனமே இந்நாட்டின் பழைமையைக் குறிப்பன மற்றும் பலவுள்ளன. முகருத்த வேந்தனும் பொன்னுலகத்திலுள்ள மூர்த்திகளை புவியின்கட்கொணர்ந்து, திருவாரூர், திருநாகைக் காரோணம், திருக்காறாயல், திருக்கோளிலி, திருமறைக்காடு, திருநள்ளாறு, திருவாய்மூர் என்னும் ஏழு திருப்பதிகளிலும் முறையே ஓரோவொன்றாகப் பிரதிட்டை செய்தனர்.

இனிக் கோச்செங்கட் சோழர் செய்த திருப்பணியை திருமங்கை யாழ்வார் பெரிய திருமொழி, திருநறையூர்ப்பதிகத்தில்,

பாரான ரவரிவரென் றமுத்தை யேற்ற

படை மன்ன குடத்துணிபப் பரிமா வுய்த்த

தேரானன் கோச் சோழன் சேர்த்த கோயில்

திருநறையூர் மணிமாடஞ் சேர்மின் கனே

என்றும், திருமங்கையாழ்வாரே இவரது பகாதித்திருப்பணியைக் குறித்து 'இருக்கிலங்கு திரு மொழிவா வெண்டோ லீசற் கெழின் மாடம் எழுபது செப் துவகமாண்ட, திருக்குவத்து வனச் சோழன் என்று கூறியிருக்கின்றார். இதனால் எழுபது மாடக்கோயில் எடுத்தன ரென அறியலாகும். மாடக் கோயில் என்பது பெருங்கோயில் என்றும் வழங்கப்பெற்றும், பெருங்கோயில் எல்லாம் கோச்செங்கண்ணர் கட்டியவே எனின், 'பெருக்காறு சடைக்கணித்த பெருமான் சேரும் பெருங்கோயி-வெழுபதினோ டெட்டும்' என்று திருநாவுக்கரசர் அடைவு திருத்தாண்டகத்திற் கூறியிருத்தலின், எழுபத்தெட்டுப் பெருங்கோயில் செங்கட் சோழர் எடுத்தனரென்று கொள்ள வேண்டும். இவர் சிலத்தியாறிருந்து இறைவனை வழிபட்டு அரசாபிண உண்மையையும், இவர் பல திருக்கோயில்கள் எடுப்பித்த வண்மையையும் திருநெறித் தமிழ் வேதம் அருளிய சைவசமய குரவர்கள்தம் பதிகங்களில் 'செங்கட் பெயர்கொண்டவன் செம்பியர் கோன்' என திருஞான சம்பந்தரும், புத்தியினாற் சிலத்தியுந்தன் வாயினுலால்' எனத் திருநாவுக்கரசரும், 'தெருண்டவாயிடை' என தம்பியாரூரரும் தம் தேவாரத்தால் விளக்கியுள்ளார்கள்.

திருவாரூரில் மறுநீதி கண்ட சோழன் அரசுபுரியுங் காலத்துத் தனது ஒரு மகன் தேர் ஊர்ந்து செல்லும் விதிலில் குறுக்கிட்ட பகங்கன்று தேர்ச்சக்கரத்தடி விழ்ந்து மாய்த்தது. அக்குற்றத்திற்காக மந்திரிகள் நடுத்துங் கேளாது, நன் மகன் மீது அத்தேரைவிட வேண்டுமென்று முறை செய்தவனும், திருமுறை கண்ட சோழன், சேக்கிழாரைக் கொண்டு பெரிய புராணம் பாடுவித்த அநபாயச் சோழன் முதலிய அதேக சோழர்கள் பல தேவாலயங்களையும், வெட்டாறுகளையும், பெருத்த கால்வாய்களையும் உண்டாக்கி, நீர்வளந்தேக்கிப் புனநாடு என்னும் பெயர் உண்டாக்கினர். பல பெரியோர்களைக் குடியேற்றி னர். இவர்களது மேன்மையான எண்ணங்களும், பணிகளும், யாவராலும் புகழ்ந்து பாராட்டப்படுகிறது. இந்தச் சோழர்களை, சென்னி வனவன், கின்னி, செம்பியன், பொன்னித் துறைவன், புலிக்கொடிப் புரவலன், நேரியன், ஆர்த்தார்க்கோ, கோனேரி, அபயன், நேரி வெற்பன், கோழி வேந்தன், சூரியன், புன்னாடன், கோச் சோழன் என்னும் பெயர்களால் காவியங்கள் இவர்களைப் புகழும். இவாகன் ராஜகயாகம் செத்தவர்கள், துலாபாரம் ஏறினவர்கள், இரணிய கற்பம் புகுந்தவர்கள் என எத்தனை பேர் புண்ணிய சீலர்கள் இருந்தார்கள். இவர்கள் ஆண்ட இச்சோழ தேசத்தை ஒரு காலத்தே தென் சோழம், வடசோழம் என இரண்டாகச் சோழன் ஒருவன் பிரித்தான். தென் சோழத்தைத்தான் இப்பொழுது சோழ நாடு என்பது.

* கடல் கிழக்குத் தெற்குக்கடல், பொரு வெள்ளாறு குடநிசைக்குக் கோட்டைக் கரையாம் - வடநிசையில்

எனாட்டுப் பெண்ணை இருபத்து நாற்கதம்
சேனாட்டுக் கெண்டை எனச் சொல்
என்னும் வெண்பாவால் இத்தாட்டின் என்மையும் பரப்பும் சொல்லப் படுகிறது.

தொண்டை நாடு

காஞ்சீபுரம் முதலிய நன்னகரங்களை உள்ளிட்டதும் தொண்டை மான் என்னும் அரசன் முதலானோரால் ஆட்சி புரியப்பட்டதுமான தொண்டைமண்டலம் என்பது அது:-

* மேற்குப் பவனமவை வேங்கடம் தேர் வடக்காம்

ஆர்க்குமுலரி அணி கிழக்கு - பார்க்குளுயர்

தெற்குப் பிணாவி திகழிருப தின்காதம்

நற்றொண்டை நாடுவெனவே தாட்டு

இத்தொண்டை நாட்டை முற்காலத்து குறும்பரசர்கள் ஆண்டார்கள். இந்த குறும்ப அரசர்களுக்கு அரசன் கோமத்து குறும்பப் பிரபு என்பார். இந்த வட சோழத்தை 24 கோட்டங்களாயும், 79 நாடுகளாயும் வகுத்து ஆட்சி செய்து வந்தார். இதனைக் கைப்பற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று சோழன் வெகுபாடுபட்டான். பின்பு சில ப்ரதிஷ்டை செய்து தவங்கிடந்தான். இதைத்தான் சோழலிங்கம் என்பது. இஃது உள்ள ஊரைச் சோழ லிங்கபுரம் என்பர். இது சோழலிங்கபுரம் என மருவி வழங்கப்படுகிறது. தொண்டைமானுக்கு முடிசூட்டினர். அவனும் அவன் மரபினரும் ஆண்டார்கள். வட சோழத்தை விவசாயத்தில் விருத்தியாக்க வேண்டுமென்று தென் சோழத்திலிருந்து அறுபதாயிரம் வேளானக் குடிகளைக் குடியேற்றினான். அப்படிக்கு குடியேறினவர்களுக்கும், பல காணி முதலிய பெருமைகளையும் கொடுத்தான். அப்படி அதனைப் பெற்றுக் கொண்டு தங்கியிருந்தவர்களைத்தான் தொண்டை மண்டல வேளாளர் என்றும் கொண்டை கட்டிகளென்றும் கூறுவது. இத் தாட்டிற் பல வித்வான்கள் முதலிய பெரியோர்கள் தோன்றினார்கள். 'நற்றொண்டை, நன்னாடு சான்றோருடைத்து' என ஒளகைப் பிராட்டியார் புகழ்த்து பாராட்டினார்.

ஏகாம்பரநாதர் காமாட்சியம்மை யெழுந்தருளிய காஞ்சீபுரம் ஒரு காலத்தே பல்லவர்களும், சோழ வேந்தர்களும் ஆட்சி புரித்தது. திருவேங்கடம், திருவொற்றியூர், கண்ணப்ப நாயனார்க்குத் திருவருள் பாலித்த திருக்காளத்தி, அங்கம்பும்பாவையாக்கிய திருமலிலாப்பூர், திருவாலங்காடு, திருமூல்லைவாயில் முதலிய திருத்தவங்களுன்னது. காஞ்சீபுரத்தில் வரதராஜப்பெருமான் கோயில் கொண்டுனர். திருப்பாடகம், திருபூரகம், திருவெங்கா என்னும் திருப்பதிகளும்

அங்கே உண்டு. பல சிவாலயங்களும், விஷ்ணு ஆலயங்களும் நிரம்பிய இடம். பரிமேலழகரும், கச்சியப்ப சிவாசாரியாரும் பிறந்த இடம். தீலகண்ட சிவாசாரியார், சங்கராசாரியர், இராமானுஜா சாரியர் முதலிய மதாசிரியர்கள் மதவாதம் புரிந்த மேன்மைபுற்ற இடம். மணிமேகலை பலநாள் தங்கி இருத்து அறவண்புகள் பால்தருமோப தேசம் கேட்டு அடங்கிவா இடமாகும். அயோத்தி, மதுரை, மாயை, காசி, காஞ்சி, அவத்தி, துவாரகை என்னும் சப்தபுரிகளில் ஒன்று.

மேன்மைபுற்ற திருக்குறள் அருளிய திருவள்ளுவ தேவர் வசித்தது இந்நாடே ஆம். அடுத்த திருவண்ணாமலையில், முருகவேள் திருவருள் பெற்றுச் சந்தப்பாக்கனாகத் திருப்புகழ் சாத்தியருளிய அருணவிரிநாதர் தோன்றி அமுத மழை பொழித்தனர். பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார், வில்லிபுத்தூரழ்வார், வரந்தருவார், வரபதி ஆட்கொண்டான் இந்நாட்டவர்களே.

கல்லாருங் கற்றாருங் கலத்து மாத்தத்தகும் அருட்பா என்னும் செத்தமிழ் மழை சொரித்த கருங்குழி இராமலிங்க கவாமிகள் வினங்கியதும் இங்ஙனமாம். சிதம்பரத்திலே விகவசித்து என்னும் வேதியருக்கும், அம்பிகையம்மையாருக்கும் புத்திரராக அவதரித் தவர். பால சந்தியாசம் மேற்கொண்டு வடநாடு சென்று வேத சாஸ்திரங்களில் வல்லுநராய்ப் பிரம்ம குத்திரம் உபநிஷத் முதலிய வற்றிற்கு பாஷியமெழுதினவர், மதஸ்தாபனம் செய்து ஜகத்குரு எனப் பட்டம் பெற்றவர். இவர் 32 வயதில் காஞ்சிபுரத்தில் பரிபுரண முற்றவர். இவரது பிரதம சிஷியராகிய ஆதத்தகிரி என்பவர் தாம் எழுதிய சங்கர விஜய நூலிலே குறித்திருக்கின்றார். இவர் காலம் 2180 - வருஷங்களுக்கு முன்னெனக் குறிக்கிறார்கள். இவரே ஆதி சங்கராச்சாரியார் என்ப.

மதிப்புற்ற சென்னை நாராயணசாமி பிள்ளை என்னும் வாதவப் பெரியார் துணைக் கொண்டு நின்ற பச்சையப்ப முதலியார் என்னும் வேளாளப் பிரபு சென்னையில் ஒப்புயர்வற்ற ஒரு கல்விக் கழகத்தை நிறுவினார். இம்மட்டோர இத்தமிழ் நாட்டிற் பல ஆலயங்களில் ஆராதனத்துக்குத் தினம் தனிகை நிசையாக நடந்தேறி வருமாறு ஏற்படுத்தியுள்ளார். அவ்வாலயத் தொழுவதற்கு வரும் பெரியோர் களுக்கு நிவேதனமான திவ்விப் பிராசாதம் வழங்குமாறு தக்கவகை செப்திருக்கிறார்.

புதுச்சேரியில் ஆந்தரங்கப் பிள்ளை பென்னும் ஒரு யாதவப் பிரபு அவர் காலத்து தினக்குறிப்பு வைத்திருந்தார். அதை பிரஞ்சுக்காரரும், ஆங்கிலேயரும், இன்னும் பல மேனாட்டவர்களும் அந்தக் குறிப்புக்கு வியந்து பாராட்டிப் பெற்றுத் தம் மொழியில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்கள். இதில் பல விஷயங்களாற்றி இராஜாங்க விஷயம்

தெரிந்திருக்கின்றனவாம். இவ்விரந்து தேசத்தில் ஸாமுயல் பேபீஸ்
நினைவிடை நினைவிடை வைத்திருந்ததாகக் கொண்டாடப்படுவது
போலத் தமிழகத்திலும் ஒரு பிரபு நினைவிடை வைத்திருந்தார் என்ற
சிறப்பிற்கு ஆதந்தரங்கப் பின்னை பாத்திரன். இவர் பிரம்பலூர்
மிட்டாதார், இவரன்றி இவர் முன்னோர்களும் சிறத்த கொடையாளிக
ளென்பர்.

1742 முதல் 1754 வரை பிரஞ்சு கவர்னராகப் புதுச்சேரிவிருந்த ஹிப்போலிட்டு டிபூப்ளே ஆதத்தரங்கப் பின்னையின் ராஜதந்திரங்களைக் கண்டு கொண்டாடி தட்பினராக இருத்தவர் என்ப. ஹைதராபாத்து, மைசூரரசன், கர்நாடக நவாப்புகளான சந்தா சாஹேபு, மஹமது அலி முதலியோர், திருவநந்தபுர அரசன் ஆகிய சிற்றரசர்களும், இவனது தட்பினைப் பெற விரும்பினர். தகவில இந்திய நவாபு வஜீர் ஹிப்போலிட்டு என்ப பட்டமும், ஹைதராபாத் ஹைதராலி வஜாராதன் என்ற பட்டமும் கொடுத்தனர்.

பாணுசிர னாம்பார்க்கும் பங்கேருக மதியத்

தானும் வரப் பார்க்குஞ் சகோதரங்கள் - வானமரும்
மைமையப் பார்க்கும் மலிங்கள் மாவிலையாதந்த ரங்கள்
கையைப் பார்க்கும் புலவோர் கண்.

தமிழ்ப்புலமை சிறந்து பண்டிதராதற்குப் பேராதலராகச் சிதம்பரத்தில் தமிழ் பூவிவர்கிடி (Annamalai University) ஓன்ட் அண்ணாமலை செட்டியார் திருவிபுள்ளார். அது எப்பொழுதுஞ் சிறத்தோங்கி வருவதற்காகப் பெருநிதி வைத்திருக்கின்றனர். திலவிபுள்ள இடம் அண்ணாமலை நகரமெனப் பெயரிடப் பட்டிருக்கிறது. இது சிறப்பினும் சிறப்பான பேரறமாகும்.

புதுக்கோட்டை

புதுக்கோட்டை ராஜ்ஜியம் சிறிதாக இருப்பினும் தமிழ்நாட்டு முடியுடைவேந்தர்களாகிய சேரசோழபாண்டியர் ஆட்சிக்குப் பின்பு இதுவே தமிழ்நாட்டு அரசாங்கமாக விளங்கி வருகிறது. புதுக்கோட்டை மன்னர் மிகவும் அதிகாரமுள்ளவராவார். தமது நாட்டிற்குள் குற்றவாளிகட்கு எவ்வகைத் தண்டனையும் விதிக்க உரிமையுள்ளவர். ஐஹகோர்ட்டு போலும், நீதி மன்றங்களைத்தாழை ஏற்படுத்தி நடத்தும் உரிமை வாய்ந்தவர். 'ஆங்கில அரசாங்கத்துக்கு' ஒரு சிறிதும் இறை செலுத்தாத பெருமை பெற்று இந்திய நாட்டு ஏனை மன்னர்களிலும் சிறந்து விளங்குபவர். இந்த இராச்சியத்தின் பரப்பு 1200 சதுர மைல். இதன் வரும்படி 21 -லட்சம் ரூபாயாகும். இம்மன்னர்களுக்கு 11 மரியானைக்குண்டுகள் போடும் உரிமையுண்டு.

பாண்டிய நாடு

எத்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனிவனும், சவுத்திர பாண்டிய னெனுந் தமிழ் விரகனும், சங்கப்புவலகுந் தழைத்தினிதிருந்த, மங்கலப் பாண்டியன் நாடு' என்னும் தமிழ்நாடு என்று பெயர் பெறும். இத்தமிழ்நாடு என்னும் பெயர் புனண்டிதற்கும் வழங்கி வந்ததென்ப ஒரு சாரார், தமிழை விடுத்தி செய்தமை பற்றியும், மிகுதி பற்றியும் பாண்டிய நாட்டிற்கே சிறப்பாக வழங்கியதென்ப ஒரு சாரார், இது வளமையும், செல்வமும், தெய்வீக முதலிய சிறப்புகள் மிக்குடையது. மதேநாதர் என்னும் சீழ் கடலும், இரத்தாகரம் என்னும் தென்கடலும் சேர்வின்ற தானம், இவங்கைக்குப்போவதற்கு ராமபிரான் தவங்கிடந்து சமுத்திரத்தில் திருவணை கட்டியதும், ராவணாடிகனைக் கொன்ற பாவம் நீக்கச் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை 'இராமேசுவரம்' ஆக்கியதும் இவ்விடமே.

தமிழ்ச்சங்கங்களுக்கு விளங்கியதும், சொக்கநாதப் பெருமான் அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல் நடத்தியதும் இந்நாட்டிலே யாகும். தவரத்தினங்களில் உயர்வு பெற்றதான முத்துச் சனிப்பது இந் நாட்டுக் கடலிலேயாம். திராவிட தேசாதிசனாகிய இந்திரத் தூய்மன் குறுமுனிவரால் சாபமேற்று யானையானதும், திரிகூடாசலத்தில் சஞ்சரித்து, ஓரா ஓரா வென்னும் கந்தர்வனான முதலை காவைப் பிடித்துக் கொள்ளப் பல நாள் துன்புற்று, ஜீவனம் ஜீவனமாகவே கொண்டு வருந்தித் தப்பித்துக் கொள்ள வழியற்றுக் கடைசி தன் உபாசனாமூர்த்தியாகிய விஷ்ணுவை நினைத்து ஆதிமூலமே என்று அபயமிட விஷ்ணு பகவான் ஓடோடியும் வந்து காத்தருளியதும் இவ்வளமே ஆகும்.

‘வெள்ளாறுது டடக்காம் மேற்குப் பெருவழியாம்
தென்னார் புனற்சன்னி தெற்காகும் - உன்னார்வத்
நாண்ட கடல் கிழக்கா கைம்பத் தறுகாதம்
பாண்டிய நாட்டெல்லையப் பதி.’

இவ்வெல்லைக்குள் தான் செழியன், தமிழ்நாடன், கடற்கோ, தென்னவன், வழுதி, மீனவன், பஞ்சவன், மாறன், கௌரியன், வேம்பின்தாரன், கைதவன், பொதிய வெற்பன், வைகைத்துறைவன், குமரிச் சேர்ப்பன் கோப்பாண்டியன் முதலிய பெயர்களால் காவியங்கள் புகழுறப் பாண்டியன் இவ்வத்திகைப் பள்ளி துஞ்சிய நன்மாறன், பாண்டியன் கருங்கையொன் வாட்பெரும் பெயர் வழுதி, பாண்டியன் கானப்பேர் தந்த உக்கிரபெரு வழுதி பாண்டியன் கிரஞ் சாத்தன், பாண்டியன் கூடாகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதி, பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியாதி ஒப்புயர் வற்ற அதிவன்மை பெற்ற பாண்டியர்களுக்கு ஆட்சி புரிந்ததும் இவ்விடமே ஆகும். பாண்டியன் நன்மாறனை, தக்கிரர் பின்வருமாறு குறிக்கின்றார்

‘யவனர், தன்கலத்தந்த தன்கமழ்தேறல்,
பொன் செய்வன்னத்தேத்தி நாசு
ஒண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறத்
தாங்கினி தொழுமதி யோங்குவான் மாற’

யவனர் குப்பியிற் கொடுவரப்பட்ட தேறல் (சாராயத்தை) பெண்கள் தங்க வன்னத்திலேந்தி ஊட்ட மகிழ்ச்சியோடு நடப்பாயாக என்னும் பொருள். பாண்டியன் ஆரியப்படை கடத்த நெடுஞ் செழியன் காடத்தே மதுரைக் கோட்டை வாரிலைக் காத்தற்கு ரோமவீரர் அமர்ந்திருந்தனர். (சிலப்-காந்த. 14-66-67.)

இதனால் யவனரும் மிலேச்சரும் தமிழரசுக்கு மெய்க் காப்பாள ராக நியமிக்கப்பட்டிருந்ததும் விளங்குகிறது, யவனர் என்னும் பதம் கிரேக்கரைக் குறித்தற்கு அவர் மொழியில் ‘ஐயோனின்’ என்பதன் சிதைவு. வடநூல்களில் கிரேக்கரைக் குறிக்க யவனபதம் வழங்கு கிறது.

தென்காசியில் அரிகேசரி பராக்கிரம பாண்டியன் சாஸி 1368-இல் ஆலயமும் கட்டினான். ஐடிவலர்மணான குலசேகர தேவன் திருநெல்வேலி மாறனான வீரவேற்குல சேகரன், சீவல வேள் பாண்டியன், அபிராமன் என்னும் வீரபாண்டியன் இவன் கவி 4689-ல் பட்டத்தரித்தான் என்றும் சிவகாசி விகவநாதராலய சாசனங்கள் கூறுகின்றன. இன்னம் எத்தனையோ அரசர்கள் மாட்சி பெற ஆட்சி செய்துள்ளார்கள். இம்மட்டோ, தமிழ்நூல்களியற்றிய வரதுங் பாண்டியன், அதிவீரராம பாண்டியன், குலசேகர பாண்டியன் முதலிய சைவ இரத்தினங்கள் தோன்றித் தமிழுவகத்தில் பல துல்கள் இயற்றிப்பெருபகாரம் பரிந்துள்ளார்கள்.

‘மறப்போர்ப் பாண்டியரறத்திற் காக்கும்
கொற்கையம் பெருந்துறை முத்து
‘விறற்போர் பாண்டியன் புகழ்மலி சிறப்பிற்
கொற்கை முன்றுறை யவிர்கதிர் முத்தம்’

(அகம் 27-201)

சேது சமஸ்தானம்

சேதுபதிகள் மிகுந்த கல்வி ஞானமுடையவர்கள், பரம்பரையாகத் தமிழ்ப்புலவர்களை ஆதரித்து வருகிறார்கள். அதிலும் பாஸ்கர சேதுபதியவர்கள் அருங்கலை விதோதகும், பெருங்கொடை வள்ளலுமாவர், கொடைமடமுள்ளாரென்பார்கள். நான்காவது சங்கம் என ஒன்று மதுரையில் நிறுவித் தமிழ்ப்புலவர்களாதற்குக் கற்பிக்கத் திட்டம் செய்துள்ளதுமன்றி, வாசிக்கும் மாணாக்கர் களுக்கும் ஆதரவு செய்துள்ளார்கள். ஆண்டு நிறைவு காலத்தில்

அறிஞர்களைக் கூட்டி விழவு நடத்துவீரார்கள். இந்தச் சங்க சம்பந்தத்தில் பாலவந்த ஜமீன்தார் பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் மிக்க ஊக்கம் கொண்டிருந்தனர்.

சேரர்

வடக்குத் திசை பழனி வான் கீழ் தென்காசி
குடக்குத் திசை கோழிக்கோடாம் - கடற்கரையின்
ஓரமோ தெற்காக முன்னென்பதின் காதகம்
சேர நாட்டெல்லவெனச் செப்பு

இது திருமாவின் ஆறாவது அவதார மூர்த்தியும், ஜமதக்கினி முனிவரின் புத்திரனுமாவிய பரகராமர் தான் தவம் இயற்றுதற்கு ஓர் புனிதமான இடம் வேண்டுமெனப் பரமசிவனை வேண்டினார். சிவபெருமானின் அருளால் மேலைக்கடல் இடங் கொடுத்து விவகிற்று. அவ்விடத்தில் தவம் செய்தனர். திஷ்பந்தன் பெளத்திரனும், ஆசிரிதன் புத்திரனும் ஆன கேரளன் என்பான் கண்ட நாடு ஆதலின் கேரள நாடு எனவும் கூறுவர். கார்த்தவீரியன், ஜமதக்கினி முனிவரைப் பகைகொண்டு கொன்றுவிட்டுச் சென்றதை, வெண்கிலிருந்து ஆசிரமமுற்றுக் கண்ட பரகராமர் பெரிதுஞ் சினந்து 'சத்திரியர்களை அடியுடன் கொல்லுவேன்' எனச் சபதம் செய்து கொண்டு 21 தலைமுறை வரை அங்ஙனமே செய்து அவ்வுதிரத்தாற் பித்திரக்கடன் முடித்தார். அப்பழி நீங்குகக்காகக் கேரளநாட்டை அத்தணர்களுக்குத் தானஞ் செய்ததாகவும் கூறுவர்.

தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்களுக்குள்ளே சேரனே முதல்வெனக் கருதப்படுகிறான். அக்வினி குவத்தவெனனத் திருவிளைபாடற் பாணம் கூறா நின்றது. இச்சேரர்கள் எல்லாச் சமயத்தார்களையும் ஆதரிக்கிறார்கள். பாரதயுத்தத்தில் பாண்டவர், துரியோதனாதிப ரெய்னும் இருவகையினர் சேனைக்கும் உணவளித்தவன் ஒருவ னென்றால் இந்நாட்டுச் செல்வப் பெருக்கையும், உதாரணத்தையும் என்னென்று கூறலாகும். இம்மட்டோ ஸ்ரீசொக்கநாதப் பெருமான் திருமுகங் கொடுத்தனுப்பின ரென்பதைவிட வேறு உயர்வு என் கூறுவது? ஐம்பெருங்காவியங்களுக்குள்ளே சிலப்பதிகாரம் என்னும் அரிய நூலன்றிச் சைவத் திருமுறைகளுள்ளும் கக-வதில் பொன் வண்ணத்தந்தாதி, ஒரு சேரர் பிரானாலியற்றப் பெற்று உள்ளது. இன்னும் எத்தனையோ சங்க நூல்கள் செய்துள்ளார்கள். பாடக் கேட்டும் ஆதரித்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் பெருமையை வட மொழிப் பாரத ராமாயணாதிகளிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சேர அரசர்கள் எத்தனையோ பேர்கென்றாலும் ஒழுங்குபெற்ற சரித்திர மகப்படவில்லை. ஆனால் சங்க நூல்கள் முதலியவற்றுட் கண்ட சிலசேர வேந்தர்களை இங்கே பார்க்கலாம்.

கோச்சேரமான் ஆனைக்கட்சேய் மாத்தரஞ் சேரலிரும்பொறை

சேமான் அத்துவஞ் சேரலிரும்பொறை, சேரமான் கடுங்கோ வாழியாதன், சேரமான் கனைக்கரலிரும்பொறை, சேரமான் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்.

சேரநாடு

உதியன், குடகன், குடக்கோ குட்டுவன், கேரளன், கொங்கன், கொல்லி வெற்பன், கோதை, சேரவன், பனந்தாரான், பூழியன், பொருதைத் துறைவன், பொறையன், போத்தின் தாரோன், மலையமான், மலையன், வஞ்சிவேந்தன், வான்வரம்பன், வானவன், வில்லவன், என்பன முதலிய பெயர்களைக் கொண்டு அவர்கள் ஆளும் நாடு சேரநாடு ஆகும்.

இச்சேரநாட்டில் தமிழ்நாடு பன்னிரண்டில் ஐந்து நாடுகள் இருக்கின்றன. பூழி வடமலையாளம், குடம் தென் மலையாளம், குட்டம் கொச்சி, வேணாடு திருவாங்கூர், கற்கா நாடு பாலக்காடு என்னும் ஐந்து நாட்டினையும் தன்னுள் அடக்கி நிற்பது சேர நாடு. இவ்வைந்தினும் கற்கா நாடு (பாலக்காடு) ஒழிய, மற்றைய தான்கும், வடக்கிலிருந்து தெற்கு நோக்கி அரபிக் கடலோரத்தில் வரிசையாக அமைத்து உள்ளன. கற்கா நாடு, குடநாட்டுக்குத் தென்பாவிருப்பது. இத்தகைய சேர நாட்டிற்கு இராஜதானி வஞ்சி.

திருவஞ்சைக் களம்

திருவஞ்சைக்களமும், கொடுங்கோளும் சேரர்கள் தலைநகரில் பிரிவுகளாம். அதுவே வஞ்சிநகர் என்பது மகோதை என்றும் (மகோதயபுரம்) உயர்ந்த சிறந்த கோட்டையுடையது என்றும் கூறுவர். சமய நூல்களில் கூறப்படும் முசிரி என்னும் கடற்றுறைப்பட்டணம் இதுவே.

இதை வான்மீயொர் முரசிபந்தம் எனக் (கிஷ்கிந்தா காண்டம்) அத்-13 கலோ-12-ல்) கூறியுள்ளார். அகநானூற்றில் -

யவனர்த்த வினைமானன் கலம்
பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்
வளங்கெழு முசிரி

மாத்தைத் தொண்டியென இதுவன்றிச் சேரர்களுக்கு இரண்டு துறைமுகப் பட்டணங்களுண்டு (Voscoe d Gome) வால்கோ டிகாமா என்னும் போர்த்துகல் தேசத்துக் கப்பல் யாத்திரிகள் 1498-ல் வந்து மிளகு ஏற்றிக் கொண்டு போனான்.

திருவஞ்சைக்களமென்பது கொச்சிக்கு வடக்கே 10 மைல் தூரத்தில் பேரியாறு மேல்கடலில் சங்கமமாகும் இடத்திலுள்ளது. (சேரன்) கருர் கொச்சிக்கு வடகிழக்கே 28 - மைலும், கோதைமங்கலத்துக்கு 3-மைலிலுமிருக்கிறது. இப்போது பாழாயிருக்கிறது என்றாலும் பல் பெரிய கட்டிடங்களும் கோவிலுமிருக்கின்றன.

தேவாரம்

தலைக்குத்தலை மாலைவணித்ததென்னே தலைமேற் கங்கை வென்னத்தரித்த தென்னே, அலைக்கும் புலித்தோல் கொண்ட சைத்த தென்னே அதன்மேற்கதநாகங்கச் சார்ந்த தென்னே, மலைக்கு நிகரொப்பவைவனினைகள் வலித்தெற்றிமுழங்கி வலம்புரி கொண், டலைக்குங் கடலங்கரை மேன் மகோதை யணியார் பொழி லஞ்சைக் கைத்தப்பனே.

என்று தொடங்கிய தேவாரப்பதிகம் கந்தரமூர்த்தி நாயனாரால் ஓதியருளப் பெற்றது. சேரகுலத்தில் பெருமாக்கோதையார் எனத் தோன்றி, இளமைவிலேயே கல்வி ஞானம், சிவபக்தி, அடியார் பக்தியோடு வளர்ந்தார். அரசு பூண்டார் எனினும் அகத்துறவு உன்னவராதலின் அரசை வெறுத்து தபோவனம் எய்தினர். மத்திரிகள் முதலியோர் வேண்டுதலால் சிவானுஞரும் பெற்று அரசாங்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர். சோழநாடு முதலிய தமிழ்நாட்டுத் தலங்க னெல்லாம் தரிசனம் செய்தும், பாமாலை குட்டியும், வழிபாடு செய்து வருவாராயினர். ஒரு நாள் ஒரு வண்ணான் உவர்மண் கொண்டு வரும் பொழுது ஈரத்தால் தேகத்தில் நனைந்து வடிந்ததைத் திருநீறு உத்தாளனமாக அணித்து வரும் பெரியார் என எண்ணி அடி பணிந்தனர். பாணபத்திரனுக்காகச் சிவபெருமான் திருமுகப் பாகரம் எழுதப் பெற்றவர். சேரமான் பெருமாநாயனார் எனப் பெயர் பெற்றவர். கந்தரமூர்த்தி நாயனார் வெள்ளானையிவர்த்து கைலைக் குச் சென்றபோது, குதிரையூர்ந்து பின் சென்றவர். திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை, பொன்வண்ணத் தந்தாதி, திருக்கைலாய ஞானவுலா முதலிய பாடியருளினர்.

ஒரு சிறிய மண்டபத்தில் நடராஜப் பெருமான் 2 - அடி உயரத்தில் மிகுந்த கந்தரமாக விளங்குகிறார். கர்ப்ப- கிரஹத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் ஒரு சிறு மண்டபத்தில் கந்தரமூர்த்தி கவாமிகளும் சேரமான் பெருமானும் 10 அங்குலத்தில் உலோகத்தால் செய்யப் பெற்று ஒரு பீடத்தில் பிரதிஷ்டிக்கப் பெற்றுள்ளது. ஆலயத்துள் சாக்கொன்றை மரம் ஒன்று பெரிதாக நிற்கிறது. ஸ்தல விருட்சம் என்கிறார்கள். கொடுங்கோளில் பகவதி கோயில் ஒன்று பிரசித்த மாக இருக்கிறது. கண்ணகி என்னும் பத்தினித் தெய்வத்தின் கோயில் என்பர். (சினை மிகுதானைவரணவன் குடகடற், பொலத் தரு நாவா போடிய அவ்வாழி, பிறர்கலஞ் செல்கலாதனையே மற்றை, புற 126) சேர நாட்டின் வழி அனுமதியின்றி வேறு நாட்டாரது கப்பல்கள் செல்லாது நின்றிருக்கும், சேர அரசர்கள் கொடையாலும், படையாலும், நடையாலும், சிறப்புற்று வாழ்த்துருந்தார்கள்.

திருச் செங்குன்றார்,

4-வது திருவாய் மொழி

அமர்ந்த நாதனை அவரவராகி அவர்க் கருணாகுமம்மானை அமர்ந்த தண்பழனத் திருச்செங்குன்றாரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை அமர்ந்த சீர் மூலா விரவர் வே தியர்கள் தம்பதி அவனி தேவர் வாழ் வமர்ந்தமாயோனை முக்கணமமானை நான்முகனையமர்ந்தேனே.

இங்கே மூவாவிரவர்க்கிருப்பது, கொங்கு நாட்டு வாரக்க நாட்டுக்குக் களந்தை என்னும் ஊரில் குறுதிவ மன்னவர் மரபில் தோன்றிய கூற்றுன் நாயனார், சிவபக்தி மேலிட்டால் நான்வகைச் சேனைகளும் அமைப்பப்பெற்று, உலகத்தைத் தம் அடிக்கீழ்ப்படுத்தி ஆண்டனர். ஆனால் மகுடமின்றியிருப்பதைக் கருதித் தில்லை வாழந்தணர்களை வேண்டினர்.

மல்கன் ஞானம் புரக்கின்றார் மணிமாமுனி புனைவதற்குத் தில்லை வாழந்தணர் தம்மை வேண்டவவருஞ் செம்பியர் தம் தொல்லை நீடுங்குல முதலோர்க் கன்றிச் சூட்டோ முடியென்று, தல்காராகிச் சேரலன்றன் மனை நாடனைய நன்னுவார்.

ஒருமைபுரிமைத் தில்லைவாழ்ந்தணர்க டம்மிலொரு குடியை பெருமை முடியை வருமை புரி காவல் பேனும் படியிருத்தி, இருமைமரபுத்துயவர்தாஞ் சேரர் நாட்டிலெய்திய பின் அருமைபுறவான் மனந்தனர்த்து மன்றிவாடுங் கழல் பணிவார்.

சோழ அரசர் மரபினருக்கல்லது முடிதரியோம் என்று கூற, இனி இங்கிருத்தால் அரசனால் ஏதேனும் கேடு நேருமோ என்று ஐயுற்றுத் தங்கையில் ஒரு குடியை முடியைக்காக்குமாறு விட்டுச் சேரநாட்டுக்குத் தில்லை வாழந்தணர் சென்றார்கள் என்பதைப் பெரிய புராணம் கூற்றுவனாயனார் புராணத்துக் கூறுகின்றது.

கண்ணகியின் கணவன் கோவலனைச் சிலம்பு திருடினானென்று, பாண்டியன் ஆணையால் கொலையுண்ட பின், கண்ணகி வைகை யாற்றங்கரை வழியே இம்மலை வந்து ஒரு வேங்கை மரத்தடியில் 14- நாட்களிருந்து, புருஷன் வரப்பெற்று வானுலகம் அடைத்ததாகச் சிலப்பதிகாரம் - மணிமேகலையில் சொல்லப்படுகிறது. அப் பொழுது செங்குட்டுவன் இமயமலையிலிருந்து சிவை கொண்டு வந்து கோயிலும், உருவமும் சமைத்து விழா நடத்தினது இச் செங் குன்றாரில் எனத் தெரிகிறது. இத்திருப்பதிலித்தான் விறன்மிண்ட நாயனார் தோன்றியது எனப் பெரிய புராணம் கூறுகிறது.

அகலப்புழைக்குத் தென்கிழக்கில் 20 மைல் தூரத்துச் செங்குன்றார் இருக்கிறது.

கனம் தலைவர்

தனது தீவிரமான உறுப்புணர்வுத் தன்மையும் கருதித்தர, கங்கர் கட்சி (அகம் 41) பங்களர், கங்கர் பல்வேற் கட்சியர், (லிபு2515) எனப் பலபுற நூல்களிலும், 'கங்கரி வரைப, கரு நாடரி வரைப' இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டனர் (30) எனப் பிற்காலத்து நூலிலும் கூறப்படுகின்ற காண்க இக்கங்க அரசரில் மிகுந்த கீர்த்தி வாய்ந்தவர் ஆந் திருநெல்வேலிக்குள் புவணத்தி முனிவரைக் கொண்டு தன்னுயர்வை நோக்கி நூல் பாடிவித்த சேய்கங்கன் என்பவனும் ஒருவன். சேய்கங்கன் என்றும் பெயரையுடைய அமராபரணன் திருவேங்கம்பட்டினம் போன்ற ஊரும் உண்டு. இவன் மனைவியின் பெயர் அரியணை என இச்சேய்கங்கன் காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதசுவாமி கோவில் துற்தா விளக்கு வைத்தான் என்று வி.பி. 1205-ல் வெட்டப் பட்ட சாஸனம் ஒன்றில் தெரிகிறது. இற்றைக்கு வி பி 740 ஆண்டுகட்டு முன்பு பட்டத்திட்ட மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்து அவ்வரசனுக்குள்ளாகிய ஆண்ட செற்றரசன் இவனாகும். மாமகூர் ஜில்லா திருமுக்குடல் துற்தாபுரம் தாலுகாவைச் சோந்த (சனகை) சனநாதபுரம் என்றும் பிராமம் அது கங்க நாட்டிற் காவிரியின் வடக்கெல்லையில் உள்ளது அங்ஙனம் திருநெல்வேலி யென்றுப் பெயருண்டு.

இ. ப. 50, 60 வகுட வகளுக்கு முன் உச்சலினிலிருந்தவரும் முக்கால
உணர்ச்சி உள்ளவருமாகிய பத்திரபாக என்னும் சைன முனிவர்
தம் முடவீரத்த சங்கத்தாளர நோக்கி, 'இனி இங்கே பனிரண்டு
வருஷம் திறந்ததாயிற் கொடிய வறிய காலம் வரக்கூடுமென்று
தெரிகிறது தங்கள் வேறிடஞ் செல்லுங்' என்று சொல்ல, அவர்கள்
அவருடைய கடட்டை எதிர்ப்படியே அநுகரவிட்டு நீங்கித் தென்நீரைக்
கண்ட வந்து தம்முநாடு எங்கும் உலாவியிட்டு, மிக்க வளமுள்ளதாகக்
காணப்பட்ட தவளங்கொவரம் அல்லது சிரவணபெளருள் என்னும்
சைன அடைந்தார்கள் அதன் பின் அவர்களால் தென்னாட்டில் சைன
மதம் பரவியது சைன சங்கங்கள் பல அங்கேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.
கவ்வி கேளவிகளிற் சிறந்த பல பெரியயோர்கள் உளராலினர்.
அவர்களுள் சீம்ம நத்தி யாசாரியாரென்பார் கங்க ராஜ்ஜியத்தை
வந்தாடித்தார். சிரவண வெண் குளம் என்பது மைசூர் சமஸ்தாவத்
துள்ள ஸ்ரீராம ஜில்லா சென்ன ராயட்டண்டம் தாலுகாவில் உள்ளது.
பாஷாபிமானத்திற் சிறந்த சைன அரசராய் ஆண்டட்டு வந்தது.
அக்காலத்தில் யாதோரு கவளவ யுமின்றி சைன பண்டிதர்கள் கூட்டம்
கூட்டமாக இருந்து நூல் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டும், நூல்களியற்றிக்
கொண்டும், நூல் களங்கு உரைகள் செய்து கொண்டும் வாழ்ந்து
வந்தார்கள் அக்காலத்தேதான் சீவகசித்தாமணி, குளாமணி முதலிய
சைன இலக்கிய நூல்களும், தன்னூல், நேமிநாதம் யாப்பருங்கலம்,
யாப்பரநங்கலக் காரிகை, வச்சணந்தி மாலை, முதலிய இலக்கண
நூல்களும் பல உரைகளும் இயற்றப்பட்டிருந்தல் வேண்டுமென்று

I 5.44.2016.2.20111

வெள்ளியாகின்றது. தேமிநாதாழ்வரவர்களுடைய மானவையும் இவற்றினால் குணவர பண்டிதரும், அவராகியவா வர்களுந் திருவிவகாம உபாத்தய வாழ்ந்த... என்பது கொங்க வார்க்க தாட்டிலுள்ளது.

இப்பொழுது கொள்ளுகாலம் தாஜகாவில் காவேரியை அடுத்து மணல்மேடாக இருக்கும் தலைக்காடு என்பதை ராஜநாஸியாக ஏற்படுத்திக் கொண்டு இக்கங்க அரசர்கள் பலர், கொங்கு நாட்டை சேர்த்து ஆண்டு வந்தார்கள். இதனையடுத்த ஆளமைவை, பருகர் மலை, பிளிகிரங்கன், குன்றுகள் முதலியவற்றோடு தமிழகம் (தமிழ்நாடு) ஆகிறது.

இந்தக் கங்க நாட்டுத் தென்கோடியில், தகடூர்நாடு, அதன் இருந்து வெகு தொப்பாக ஆண்டவர்கள் 'அதிசமான்கள்.' அவர்களுக்கும் கொல்லிமனையும்கூடச் சொந்தது.

காவிரிப்பூம்பட்டினம் சோழநாடு தொடங்கி, பாண்டிநாடு, சேரநாடு, கங்க நாடு, அதினும் தகடை நாடு தென்கிழக்கு வரை வலமாக ஒரு வட்டம் பார்த்தாயின. இனி இவ்வட்டத்தின் இடையே உள்ள பாகத்தைத்தான் விசாரிக்க வேண்டும்.

சென்னை: 19.05.2018

அரசு இயல்,

கொங்கு நாடு

“வடக்குப் பெரும்பாலை வைகாழித் தெற்குக்
குடக்குப் பொருப்பு வெள்ளிக் குன்றம் - ஓடக்கும்
கவித்தண்டனை மேவு காவிரியூழ் நாட்டுக்
குளித்தன் டலைவனவு கொங்கு”

வடக்குத்தலைமலையாம் - என்று பாடபேதம் மேல்கொங்கினர்
கொள்வது. வட கொங்கினர் பெரும்பாலை என்பர்.

என்றிருப்பதால் இது கொங்கு தாடு, கொங்கு மண்டலம் ஆகும். கங்க ராஜ்ஜியத்தின் தென்கோடி பெரும்பாலை நாடு எனறால், கொங்கு தாட்டின் வடகடை நாடு வெள்ளாறு தாடு ஆகும். அது மல்லிகார்ஜுனை கவாமி இருக்கும் குன்று அவ்வது மல்லிகார்ஜுனை கவாமி ஆலயத் திருமதிவைத் தொட்டுக் கொண்டு தொப்பையாறு இருக்கிறது. இந்த ஆறு சோழ பாண்டி என்னும் இடத்தில் காலிரியல சங்கமமாகிறது. இந்த இடம் இப்பொழுது மேட்டூர் அணைக்கடல் நீர்த்தேக்கத்துக்குள்ளாயிற்று. அங்குதான் கங்கநாடும் கொங்கு நாடும்

1. **Learning goal**

செய்து, இது போலவே குளித்தவை மதிர்கரைதான் சோழக் கோண்டி கொங்க நாட்டை நடைய நாலும் சத்திப்பு தெற்கே வையாபுரி (பழனி) மலையும், பாண்டி நாலும் சத்திப்பு, மேற்கே பாக்காடி வானையாதும், மதுக்களையும் சத்திப்பு இதன் இடைப்பட்டது கொங்க நாடு என்று வழக்கத்தினால் இருக்கிறது. இது கொங்கு ஒரு கொங்கு மண்டலமாகும் இதற்கு எவ்விதமான ஆட்சேபமும் இல்லை.

கொங்கு என்பது மூவேந்தருள்ளே யாருக்கேனும் அடங்கிக் கிறை செலுத்தும் ஐக்கிய நாடா? அல்லது மற்ற மண்டலங்களைப் போல ஆளும் ஐதரயுள்ளதா? என்பது கவனிக்க வேண்டும் சோழ மண்டலம் என்பதை ஒரு காலத்தில் ஒரு சோழ வேந்தன் தன் மக்களுள்ளே பிரித்து அரசரினம்கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தால் அரசவனுக்குத் தென் சோழத்தையும், இளையவனுக்கு மற்றொரு பாலான வட சோழத்தையும் கொடுத்தான். இளையவன் தன் பெயரால் தொண்டைமான் என்ற பெயரால் தொண்டைமண்டலம் என்று ஆண்டு வந்தான். அதுபோலச் சேரவேந்தன் தன் மக்களுக்கு வடகும் பிரித்து அரசரினம கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தால் அரசவனுக்குத் கேரளத்தையும், இளையவனான கொங்கன் என்பவனுக்குக் கொங்கு நாட்டையும் கொடுத்தான். இதனால் இளையவன் தன் பெயரால் கொங்கு நாடு என்று நாடு ஆட்சி செய்தான் என ஒரு சாரர் கூறுகிறார்கள்.

கொங்கு நாடும் கேரள நாடும் ஒன்று என்று எக்காலத்தும் எண்ணுகற்கின்றவை இவ்விருண்டும் ஒவ்வொரு வகையினும் வேறு வேறு தலைப்பட்டது ஆதல் கேரளத்தில் வருஷம் 8 மாதம் மழை, மக்கள் 4 முழுத்துண்டு (முண்டு) பெண் பாலாகும் அணீவரி, வேளாண் முண்டை உடுப்பர் கொங்குவில் பெண்கள் கூறுப்பு சிவப்பு ஆடை 18 முழுத்தில் உடுப்பர் ஆணைக்களுக்கு தகப்பன் பொருள் உரிமை, கேரளத்திய மாமத்தாசும், மருமக்கள் தாய்மாதும் ஒரு குடும் பத்தின் மூத்தோனே விவாகம் செய்து கொள்ள உரிமையுள்ளவன். மலையாள பாஷை பேசப்படுவதும் இன்னும் பலவற்றால் கொள்கும், கொங்குவும் ஒரு காலத்திலும் ஒன்றாக இருந்திராது எப் போலது நாடு என்றும், ஜாதி என்றும் ஏற்பட்டதோ அந்தானிலிருந்து இந்நாட்டிலேயே இருக்கின்றவர்கள் தான் கொங்கர்கள் குடியேறி களனக் கொங்கர் என்று சொல்லுதற்கில்லை. குலங்களின் பெயர் களும், ஜாதி சமய ஆசாரங்களும், மற்றோரிடத்து வழங்கி வரப் பெறாதனவான ஆந்தை, பூந்தை, சாத்தந்தை, கண்ணந்தை, பொருளந்தை, அந்நுவன் முதலியன. இத்தலங்களின் பெயர் காண பதம்பிரிக்கப் பட்டவகாலத் தமிழான தொல்காப்பிய இலக்கணம் வேண்டும். சேர சோழ பாண்டிய தொண்டை மண்டல நாடுகளில் இல்லை. நன்னம, திளையக் காலங்களில் நடத்தும் சடங்கும், பெயரும் கொங்கு நாட்டுக்கே உரியன (இதன் விளக்கம் இதில் 4-வது ஒழுக்கு இயலில் காண்க)

பாலக்காட்டுக்கு அடுத்த தல்லியப்பள்ளி கவாபிக்கு நடத்து விழாவில், தெனூரில் கொங்கை படை என ஒரு விழா நடக்கிறது வெகு அழகானது. அதில் கொங்கு அரசன் சேனை அபுத செல்லுவது, சேனைபடை வந்துதடுப்பது, மறபோர், ஆயுதப்போர் நடத்து விழுந்து மாளுவதும், பின்பு கொங்கன் படையைச் சேரன்படை துரத்தி ஒட்டுவதும நடக்கிறதுக் காணலாம். சேரமும் கொங்கும் ஒன்றாக இருந்தால் இவ்விழா எதுக்கு நடக்கும்? ஆனால் கொங்குநாட்டையும் கேரள நாட்டையும் ஒரு அரசன் ஒரு காலத்து ஆண்டிருக்கலாம் இவை போன்று எத்தனையோ தேசத்தையும் ஆளலாம் இப்பொழுது நமது பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தார் ஒரு காலத்தில எத்தனையோ தேசங்களை, கடல்களைக் தாண்டியும் ஆளுகிறார்களன்றோ கொங்கு நாட்டையும், கேரளத்தையும் கொண்டுள்ள ஓர் வேந்தன் கேரளம் ஒருவனுக்கும் கொங்கு ஒருவனுக்குமாகக் கொடுத்திருப்பினும் இருக்கலாம். இதனால் கொங்குவும், சேரமும் ஒன்றாக மாட்டாது. இதைப்பற்றி,

மலையாளத்தில் எழுகபபட்ட சரித்திரமாதிய கேரளோற்பத்தி என்ற நூலில், கொங்கு நாட்டை சேர நாட்டிற்குப் புறம்பாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது சேரநாட்டோடு சேர்த்ததாகக் கூறப்படவில்லை தனி அரசாட்சி உடையதாக வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் என்ற புத்தகத்திலும் கொங்கு சேர நாட்டோடு சேராத தனிபரக கொண்ட நாடு என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

திருவாங்கூர் சரித்திரம் எழுதிய பிஸ்டர் சங்குண்ணி மேனன் அவர்களும் மேற்கண்ட அபிப்பிராயத்தை ஒட்டி எழுதியுள்ளார்

மற்ற மண்டலங்களைப் போல கொங்கும் தனிநாடா என்பதைப் பார்க்கலாம். ஆகைய, 9 ஐதரயர் ஏணிச்சேரி முட மோலியார் பாடியது புறநானூறு 330

"அண்ணல் யானை எண்ணிற் கொங்கர் குடகட

லோட்டிய ஞான்தை"

சோழன் குராயயள்ளி துஞ்சிய கின்னி வளவன் கருவூரெறித்தானைக் கோலூர் விழார் பாடியது புறம் 373,

சைமத்த நாடிய மயங்கு பெருத்தானைக்

கொங்குபுறம்பெற்ற கொற்ற வேத்?

பல்யானைச் செக்கெழு குட்டுவனை பானைக் கெதமனார் பாடியது, பதிற்றுப்பத்து 22

"மாகெழு கொங்கர் நாட கப்படுத்த

வெல்கெழுதானை வெருவந் தோன்ற . குட்டுவ"

பெருந்தேரலி நம் பொறையை மருவில்வாய் மொழி அரிவில் விழார் பாடினார். பதிற்றுப் பத்து 77

* சென் பான்முசம்பிசீர்ப்படைக் கொங்கம்
சுபரத்தன்னை செவலில்
சத்தாழர்த்தி கவாமின்
* கொங்கிற் குறும்பிற் குரக்குத் தனியாய்
வைத்தவ சமயப் பெரியாரகலில்

74. சீமான்னாதிபதிகளில் - கொங்கில் அண்ணன்
கொங்கில் ஆச்சான்,
கொங்குப் பிராட்டியார்.

என்னும் திருநாமங்களையும் உற்று நோக்குக.

கருவூர்த் துஞ்சிய புசுழ்ச் சோழர் உறைபூரிவிருத்து அரக
செவந்தினை

* அங்கனிலி துறைபுதா னரசிதைஞ்ச விற்ப்புந்து
கொங்கரொடுகுடபுலத்துக் கோமன்னாதிதை கொணரத்
தங்கள் குவமரபின் முதற்றனி நகராங் கருவூரின்
மங்கல தானாகரிமைச் சுற்றமுடன வந்தவைந்தார்

விக்கிரம சோழன் மெய் கீர்த்தி:-

* கங்கர் திறையிடக் கன்னடர் வெண்ணிடக்
கொங்க ரொதுங்க.

முதல் ராஜராஜன் சாசனம்.

கோவல் கிரட்டானே கரர்கோவில் கர்ப்பக்கிரக குமுதப்படை
யிலுள்ளது.

* கங்கபாடி கல்லிக் கொங்கம் வெளிப்படுத்தருளிய காரல் மலை
வடிக்கு வட்டின் பிட்டுஞ் - சேன்மலை நாட்டு

புதலாவது மாறஞ்சடையன் என்னும் தெடுஞ்சடையன் பாண்டியன்
சாசனம்.

* குடக்கொங்கத்தடன் மன்னனைக் கொங்கன்றொடுங் கொண்டு
போந்து, கொடியணிதெடுமாடக்கூடன் மணியாகத் துளைத்துக், கங்க
பூமியதனையும் கடிமுரக தம்பியரையக் கொங்க பூமியடிப்படுத்து
என்பதன்றி

சீதமபரம் கிற் கோபுரத்துள்ள பாண்டிய சாசனம்.

* கொங்காடல் கிழியக் குத்தியிரு கோட்டெடுத்து
வெங்கணுலில் வெதுப்புமே - மங்கையர் கண
சுழந்தாமம் புனையுந் சுந்தரத் தோண் மீனவனுக்
கெத்தா னிட். இதை

1. க. அ. முத்துசாமிச்சேனா

என்பன முதலியவற்றைக் கூர்ந்து நோக்கும்பொழுது இந்நாடு சேர
நாட்டிலிருந்தேனும், வேறு நாட்டிலிருந்தேனும் பிளவுறு வந்தது
அன்று. மற்றைய நாடுகளைப் போலவே தனியாகத் தோன்றி வேற்று
நாட்டுடன் கலவாது தனிநாடாகவே இருக்கிறது என்று எண்ணவும்.
சொல்லவும், கூறுதலளமையும். இது எப்படியிருக்கினும், கைத்
தொழில், விளைபொருள் முதலியவற்றால் பிறநாட் டுக்கு ஒப்பாக
இந்நாடு விளைபொருளைப் பிறநாட்டார் விரும்பிக் கொள்ள,
இந்நாட்டை விரும்பி வந்திருக்கிறார்களா? என்பதைப் பார்க்கலாம்.

இரும்பிலிருந்து (உருக்கு) எஃகு செய்வதற்குத் தமிழ் நாட்டானாத்
தவிர அக்காலத்தில் வேறு யாருக்கும் தெரியாதென்று கிரீக்கல், ரோம்
புவவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள் எனிபுது தேசத்திற்குண்டுவிடக்கூப்படும்
(Pyramids) கல்லறைகளிலிருந்து சேலம் எஃகுவினால் செய்யப்
பட்ட ஆயுதங்கள் கண்டெடுக்கப்படுகின்றன எஃகு வியாபாரமானது
எனிபுது நாட்டில் பிளமிடுகள் கட்டப்படுவதற்கு முன்னரேயே நடந்து
வந்ததாகத் தெரிகிறது. அது கமார் 10,000 ஆண்டுகள் ஆகின்றன கி.மு.
4 ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே சேலம் எஃகு கிரீக்கல், உரோம், எகிப்து
முதலிய தேயங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்தது என்பது, (Sir
J.G. Wil-Kinson) அவர்களும், இரும்பு, எஃகு இவைகளில் தெர்சாசி
பெற்ற (J.M. Heath) என்பவரும், சேலம் எஃகுவினால் செய்யக்
ஆயுதங்களை எனிபுது தேயத்துச் சிற்பிகள் உபயோகப்படுத்தத்
வந்தார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். கி.மு.336-ல் அலெக்சாந்தர்
இந்தியாவின் மீது படை எடுத்து வந்தபொழுது புந்ஷோத்தமன்
(Porus) என்னும் சக்கரவர்த்தி 38 பவுண்டு எடையுள்ள (Salem
Steel) உருகளை அலெக்சாந்தருக்கு வெகுமதியாக அளித்தான் என்று
சரித்திரம் கூறுகிறது கி.மு முதல் நூற்றாண்டிலேயும் அதற்கு
முந்தியும் கொங்கு ஒரு தனிப்பட்ட மண்டலமாகவும், கங் ஆட்சி
உடையதாகவும், எஃகு, இரத்தினக் கற்கள், தங்கம் முதலிய
வியாபாரங்களையுடையதாகவும், அன்னிய நாட்டாராகிய கிரேக்கர்,
உரோமர், எகிப்தியர், இவர்கள் தாடிவரக்கூடிய நாடாகவும் இருந்தது
பல்லவர்களுக்கு கோதாவரி கொங்கொண்டா முதலிய இடங்களில்
வயிரக் கணிகள் இருந்தது போல, கொங்கார்களுக்கு கடல்தீர
இரத்தினக் கணிகள் படிபூரில் இருந்தன என்று பிளினி கூறுகிறார்
இவை முதலியவற்றாலும், பிறவற்றாலும், பிற நாட்டார் தன்கு
மதிக்குமாறு தம்மவர்கள் நடத்து கொண்டிருக்கிறார்கள் - - -
விளங்குகின்றன.

அதிகமான் அஞ்சி

சேர, சோழ, பாண்டியர்களென்னுமதமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்களும்
விரும்பத்தக்க பெருமதிப்புற்ற சிற்றரசர்கள் அதிகமான்கள். அவர்கள்
பலதலைமுறைபாக இந்நாட்டிற் கொடையாலும், படையாலும்,
தடையாலும் ஒரு காலம் போலப் பலதாளும் சிறத்து விளங்கிய

1. செங்குநாடு

வர்கள். சங்கப் புனைவுகள் ஒளவைவார், பரணர், அரெலிப் பிழா, செவ்வையுடை, செவ்வையுடை பகவான் புனைவாகளால் பாடப் பெற்றவை அகலான அஞ்சி என்கின்றன. சாமாநுடைபு உறவினன், படைபடைபடை உடைபவன், வெட்பப் புனைவும், வேங்கைப் புனைவுமன் வேன், சோன், சோடின, நிதியன், எருமைபூரன், துருநீடி வேண்டான், பாண்டியன், பொருதன் அரண் எழுவர்க்குரிய வெட்காசனையும் தாழ் அரவரீமையுமுள்ளோன் மேற்கூறிய வேதகா புனைவோடு பகைத்து மேற்சென்று அவரைப் போரில் வென்றான் பாண்டி புகழ்த்து பாடுமபடி திருக்கோவிலுரையும் வென்றான் மீதுத்தவீன் உண்டோக்கு நெடுங்காலம் ஜீவித்திருத் தலைச சேய்யும கருதெல்லிப் பழததைப் பெற்று அதனை ஒளவைகருக் கொடுத்துப்புகழ் பெற்றவன். (இவன் போர்க்குச் சென்றிருக்கும்பொழுது தவமகன் பிறக்கானென்று அறிந்து, போர் முனைவின்று வந்து மகனைக் காண வேண்டித் தன் ஒளவைவார் எடுத்து வந்து காண்பித்தனர். அப்பொழுது,

“கைபது வேலே காலன புனைகழல்
மெய்யதுவியரே மிடற்றது பகம்புன்
வட்கன்போயி வனரினம் போத்த
உச்சிக்கொண்ட லுசி வெண்டோட்பொடு
வெட்சிமாமலர் வேங்கைபொடு விசை
கரிதிரும்பித்தை பொலிபச் சூடி.

“காலின் கண்ணதுவேலே, காலின் கண அணிந்த வீரக்கழல், உடர் கண கண்ணது வேர்ப்பு, மிடற்றிவ கண்ணது நரம்புலாத பசியபுண, பகைவர் தொலைதற்கு எதுவாகிய வனரும் இளைய பகைமினது தோட்டையும் வெட்சியினது மலரையும், வேங்கைப்பூவுடனே சூடி”

இக்கோலத்தோடு வந்து பார்த்தனர்.

அவனது பெருந்தன்மையான இனிய குணம்,
ஒருநாட் செல்லல மிருநாட் செல்லலம்
பலநாள் பயன்று பலரொடு செல்லினும்
தலைநாட் போன்ற விருப்பினன், (108)

(ஒரு நாட் செல்லோம் இரண்டு நாட் செல்லோம் பல நாடும் பரிந்து பலரொடு கூடச் செல்லினும் முதற் சென்ற நாள் போன்ற விருப்பத்தை உடைபவன்.)

இவ்வாறு தந்திரத்த தேவ்விதையை (பார்வதி தேவியார் இங்கு அருளியுள்ள) கருமப் முனையை இவ்விலகத்துக்குக் கொண்டு வந்து நாட படைமையானவர்களே, இவர் விவசாயத்தைப் பெருத்த வகையாக அரணான், அதிகமான், அதிகைமான், அதிகன், அதியன்

இவ்வாறு ஒரு அரணாக் குறிக்கும் ஒரு பொருட பல பெயர் என்று சொல்லுகின்றது. இத்துரைச் சார்த்த போலுக்கடுத்த திருமலை என்ற சமணக் கிராமத்திலுள்ள ஓர் கல்வெட்டால் அதிகைமான், அதிகன் அவனது வடமொழியில் அதிக என்று கூறப்பட்டுள்ள ஒருவன் இருந்தான் என்பதும், அவனுக்கு ராஜராஜன் என்று மற்றொரு பெயர் உண்டென்பதும், இவன் வமிசத்தில் எழினி அவனது வடமொழியில் யவனிக என்று ஓர் அரண் இருந்தான் என்பதும், ராஜராஜனுடை ய குமாரனான விடுகாதழகிய பெருமான் தகட என்று சொல்லப்பட்ட ணரை ஆண்டான் என்பதும் தெரிகின்றது. வடமொழியில் தகடா என்று சொல்லப்பட்ட இந்த ணர் தமிழில் தகடுர் என்று வழங்கி வந்ததாகத் தோன்றுகின்றது. இந்தத் தகடுரை அடக்கிக் கொண்டு உள்ளது தகடுர் நாடு என்றும் வழங்குகிறது.

பெருஞ்சோற்று இரும்பொறை என்னும் சேர ராஜன் நெடுமானஞ்சியின் தகடுர்க் கோட்டையை முற்றுகைபோட்டுக் கொள்ளையடித்து அவனை முறியடித்தான். சேர சேனை சமீபித்த பொழுது நெடுமானஞ்சியின் மகன் எழுனி தன் சேனையை நடத்தி யுத்தத் தொடுத்தான் முதல் நாள் யுத்தத்தில் எழுனி யின் சேனைகள் கோட்டைக்குள் துரத்தப்பட்டன. மறுநாள் கோட்டையைச் சுற்றியிருந்த முட்காடு கத்து செய்யப்பட்டது. காலக்கிரமத்தில அகழியை மூடி யானைகளைக் கொண்டு கோட்டை வாயில் கதவு உடைத்துத் திறந்தனர் அவ்விடத்தில் நடந்த போரில் எழினியை அவனது படைவீரர்களும் வியக்கத்தக்க சாமாத்தியத்துடன் போர் செய்தும், அதிக கூட்டத்தால் வெல்லப்பட்டு கடைசியில் சண்டையிட்டுக் கொண்டே உயிர் துறந்தனர். இதைப் பற்றி ஒளவைவார் புற 235 சிறிய கட்பெறினே என்னும் பாட்டு முதலியன சொல்லிப் புலம்பினர். பின்பு,

1) மகேந்திரன், 2) அவன் மகன் அப்பய தேவன், 3) அவன் மகன் அன்னிகன், 4) அவன் மகன் இருளன் ஆக நான்கு தலைமுறையாக நொளம்பர்கள் தகடுரை ஆட்சி செய்து வந்திருக்கிறார்கள்.

சோழர்கள் ஆதிக்கத்தில் தகடுர் நாடு கங்க நாட்டுக்குச் சேர்த்ததை சாசனங்கள் நிரூபிக்கின்றன. இவை திகிலி சோழ மண்டலத்தில் ஐக்கியப்பட்டிருந்தன. புறமலை நாடு தகடுர் நாட்டுக்குச் சேர்த்திருந்தது. இக்காலத்தில் அதிகமான் என்னும் பட்டத்தை மறுபடியும் கொடுத்தார்கள். பாராமஹாவிலிருந்து மைசூர் வரைவிலுள்ள மாகாணங்களின் அதிபதி விஷ்ணுவர்த்தனனின் சேனாதிபதியால் தலைக்காட்டினின்று சோழர்கள் துரத்தப்பட்ட காலத்திலும் ஒரு அதிகமான் சோழ சேனாதிபதியாக இருந்தான். (மூன்றாவது) குலோத்துங்க சோழனின் (சி 11 88) 10 12- வது ஆண்டுகளின் சாசனங்கள் காமாட்சியம்மன் கோயிலின் வட கவரினும் அதிகமானின் பாரக்கிரமத்தை ரூபிப்பிக்கிறது. இங்கே குறிக்கப்பட்டவன் லாசன்

எனக்கு எழுந்தான் அகலது தான் பிற வயதில் உத்தத்தாகச் சொல்லிக்கொண்ட வித்தகத்தையெழுமான என்பவனாக இருக்க வேண்டும். என்னிடம் தான் பரம்பரைக கதைகளை மறுபடியும் பரம்பரையுக்கு முயற்சி செய்வான்.

தாய்மொழி ராஜதானிப் பட்டணமாகக்கொண்டு சித்தூர் ஜில்லா வயல்களில் தமைய முதல், வட ஆற்காட்டிலுள்ள சங்கம் வளரவில்லை. அங்கேயும் ஆண்டு வந்தான். பின்னர் ஒய்லாலர்கள் அங்கு சமாதானத்துக்கு வந்தனர் என்பது அதமன கோட்டை சாணம் நன்கு வசகத்திலுள்ளது. கி.பி. 1199-1200 வருஷத்திய கமமய தல்லுரி வித்தகம் சாணத்தில் இவன் (பாலி, பெண்ணை, பொன்னி) பாடினார். பெண்ணைபாறு காவேரியாறு என்ற மூன்று நதிகளையும் ஆண்டு வந்தாவினன்று சொல்லி இருக்கிறது. செங்கம் என்னும் இடத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட இரண்டு ராஜ்ய உடன்படிக்கைகள் முக்கியமும் குறிப்பிடத்தக்கவையுமாம். மூன்றாவது குலோத் தங்கனது விவதுவயதிகளையுடைய இரண்டு அதிபதிகள் இரண்டு அதிபதிகளுக்குள் நடத்த உடன்படிக்கையில் சம்பராயினென்பவன் 1 மறறொரு கட்டிவினரும் ஜீவித்திருக்கிற வளரவில் அவர்கள் தங்கனது உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றும் ராஜாஜ அதிகள் மகன பிறந்த பெருமானாடன உடன படிக்கை தங்கனது சண்டைவிட வேண்டுமானாலும் மறறொரு கட்டியாரின் சம்பதம் பெற வேண்டும் என்றும், சம்பராயன் வி ரோதிகளுடன் சேருவதிலை மற்ற கட்டிக்கு விரோதமாக எதிலும் சம்பந்தப் படுவதிலை என்றும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறான் தகடுர் அதிபதிகள் பெருக குலோத்துங்கனுக்குத் தாழ்த்தவனாக இருந்தாலும் தகடுர் அசை, அதிகமான கய ஆட்சி உடையவனென்று இவைகளில் நன்கு விவங்குகிறது. அதிகமான்களுடைய சரித்திரம் பல இருக்கின்றன. புகழ்ச்சொழ நாயனார், தேர்மாறன், செஞ்செடையன் முதலியவர் களுடன் போர் செய்திருக்கிறார்கள் அங்கங்கே வரும்.

கொங்கு மண்டலத்தை யார் யார் ஆண்டார்கள் என்பது தெரிய வேண்டுவது நலம். எத்தனையோ வேந்தர்கள், குறுநில மன்னர்கள், வேளாகன மிதுதிறமையோடு ஆண்டிருக்கிறார்கள். அனைப்பற்றி எழுதி வைத்த சாணங்கள் கிடைப்பதில்லை வாரக்க நாட்டில் கவந்த சாணம் ஊர், இப்பொழுது இருக்கிறது. அது முன் பெரிய நகரமாக இருந்திருக்கலாம் என எண்ணுதற்கு இடிந்த வீடுகள் முதலியன தெரிகிறது. ஆலயங்களும் இருக்கிறது. அந்தகரில் குறுநில அரசர் மரபில் உற்று வ நாயனார் தோற்றினர் விற்போர், வாட்போர், மற்போராகனில் தேர்ந்து தன் கீழ் உள்ளவர்களை நன்கு காத்தார். சிவபக்தி அடியார் பக்தி மேலிட்டு வளர்ந்தார். சிவ கிருபையால் திருநாடு அன்றிப் பிற நாடுகளையும் வென்றார். சதுரங்க சேனை களுடன் அமைப்பெற்றார். ஆனால் மகுடாபிஷேகம் பெறாமலே

குப்பது ஒரு குறையென்று கொண்டி. திவதை வாழத்தனாகளை வேண்டினார் சொழ வேந்தர் மரபினருக்கணி முடி தரியோம் என்றனர்.

இதனால் சதுரங்க சேனையோடும் தேச ஆட்சி செயத சேன பெரியபுராணத்து நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆதலின் இதுபோல இன்னும் எத்தனை பேர்கள் ஆண்டிருந்தார்களோ தெரியவரலை ஆயினும் சேரன் செங்குட்டுவன் காவததிலிருந்து சற்று விவரங்கள் கிடைக்கின்றன. அது முதல் கிடைத்தவற்றைக் கொண்டு இப்பொழுது சரித்திரம் எழுத ஆரம்பித்துள்ளேன்.

சேரலாதன் மகன் செங்குட்டுவன், கி.பி. 145 ல் இமயம் சென்று கல் எடுத்து வந்து கற்புத் தெய்வமாகிய கண்ணகி உருவம் சமைத்தத் திருவிழா நடத்தினான். அது கண்ட சோழர்களும் பாண்டியன் ஈழத்தரசன் கயவாகு முதலிய மன்னர்களும் நடத்தினார்கள் அக்காலத்து இக்கொங்கு நாட்டை ஆண்டிருந்த கோசரும் விழா வொருசாந்தி செய்தான் என சிலப்பதிகாரம் மங்கல வாழ்த்துக்காளை கூறுகிறது

கோசர்

கொங்கு நாட்டில் கோசர் என்னும் ஒரு வீரமரபினர் இருக்கலான நன்கு தெரிவிறதல்லவா? அவர்களைப் பற்றி விசாரிக்கலாம்.

வெங்கொடித்துணைகா லன்ன புனைதேர்க் கோசர்,
தொன் முதலுத்தரும்பனைப் பொதியி,
விண்ணிசை முரளங்கடிப் பிசுத்திரங்கத்,
தென்முனை சிதைத்த ஞான்றை மோகர்,
பணியாமையிற் பகைதலை வத்த,
மாபெருதானை வம்பமோரியர்,
புனைதேர் தேயியுருளிய குறைத்த,
விலங்கு வெள்ளருவிய வறைவாய்.

151.5 14 அக.

நறுமா கொன்று நாட்டிற் போகிய
வொன்றுமொழிக் கோசர் போல
வன்கட் சூழ்ச்சியும் வேண்டும்.

குறுந்தொகை 73 11 25

பறைபடப் பணில மாப்ப விதை கொள்ப
தொன்மு தாலத்துப் பொதியிற் தோன்றிய
நல்லுயர்க் கோசர் தன்மொழிபோல.

குறுந்தொகை 15 11

மதுவெய்யுடன் கூறா அப் பிழைபா வினைபட்பா
பழையன் மோகரணவபகம் வினங்க
நகனமொழிக் கோசர் கோற்றி வன்ன.

மதுவெய்யுடன் கூறா அப் பிழைபா வினைபட்பா

கோசாகன் மோகரணவபகம் வினங்க
மதுவெய்யுடன் கூறா அப் பிழைபா வினைபட்பா
பழையன் மோகரணவபகம் வினங்க
நகனமொழிக் கோசர் கோற்றி வன்ன.

தமிழ், மோகரணவபகம் வினங்க
மதுவெய்யுடன் கூறா அப் பிழைபா வினைபட்பா
பழையன் மோகரணவபகம் வினங்க
நகனமொழிக் கோசர் கோற்றி வன்ன.

கொங்குதேச அரசர்கள்

கொங்கு தேச ராஜாக்கள் எனச் சொன்ன ராஜாங்கத்துக்
கையெழுத்துப் பிரதியில கொங்கு நாட்டில் கங்க வம்சத்தார்
அரசாண்டதற்கு முதல் இரட்ட குலத்திற்கோன்றிய ஏழு அரசர்கள்
இந்தாட்டை ஆண்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது அவர்கள் பெயர்கள்
அடியிறகண்டபடி குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஐனை மதத்
தார்கள்.

1) ஸ்ரீவீரராம சக்கிரவர்த்தி: இவர் கலியுகத்தில் ஸ்கந்தபுரத்தில்
நோன்றி, அரசனாகக் கிரீடம் தரித்து நல்ல ஞானமுடையவனாகக்
கொங்கு நாட்டை அரசாண்டார். கி.மு முதல் நூற்றாண்டில் கொங்கு
நாட்டை அரசு புரிந்த இவ்வீரராம சக்கிரவர்த்தி கீர்த்தி வாய்ந்தவர்.
பலமண்டலங்களையும், கடலைத் தாண்டி ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்கா
லில் சில பாகங்களையும் வென்று வந்ததகத்தை விருத்தி செய்து
சக்கிரவர்த்தி என்னும் பட்டமும் பெற்றுத் தன் பெயரால் பொன்
தாண்டியங்களும் அடித்தார். வீரராமன் பணம் என்று பல இடங்களில்
புகழபவிவகப்படுவதன்றிப், பல வீடுகளில் நகைகளில்

கோர்த்தணித்திருக்கிறதைக் காணலாம் அவன் காலத்தில் ரோம்புரி
விவிருந்து பலர் வந்து போலி சக்கிரவர்த்திகள் அப்பொழுது கொங்கு
உன்னத நிலையிலிருந்தது.

2) கோவிந்தராமன்: இவர் வீரராம சக்கிரவர்த்தியின் மகன் இவர்
குரிய குலத்தான் என்கிறார் கொங்கு தேசத்தில் பட்டம் கட்டிக்
கொண்டு புகழோடு உலகில் அரசாண்டார் எனச் சொல்லப்படுகிறது.

3) திருவண்ணாமலை: கோவிந்தராமன் மகன் சாஸ்திரர்
தெரித்தவன். தருமமாக தீடு செலுத்தினான்.

4) கலாவல்லவராமன்: இவர் திருவண்ணாமலை மகன்
இவனும் ஸ்கந்தபுரத்தில் பட்டங்கட்டிக் கொண்டு, தந்தாக ஆட்சி
புரிந்தான்.

5) கோவிந்தராமன்: கலாவல்லவராமனின் புத்திரர். இவரும்
ஸ்கந்தபுரத்தில் பட்டங்கட்டிக் கொண்டு கீர்த்தியடைத்து பகை
அரசர்களை ஜெயித்து கப்பம் வாங்கி தரும தானங்களைச் செய்து
கீர்த்தி பெற்று அரசு புரிந்தார் மேலும் இவராலேயே வரும் 4 கபாலாறு
வைகாசி கத்த புன்ன மையில் அரிஷ்டன் என்னும் ஐனனாகத் துயி
சாசனம் செய்து கொடுத்தார் இப்பூமி குலசை கிராமத்திலே
சேர்ந்திருக்கிற பொம்ம கொம்ம என்கிற கிராமத்திலே ஏழு கண்டகம்
மொஸ்தி ஐனை தேவர் அர்ச்சனை தீயித்தம் கொடுத்த தருமமாதம்
இக்கோவில் பூஜை செய்கிற அரிஷ்டனாடைய குத பிராபலாசார்
அவர் ஸ்ரீ காரோக விநாய மூலத்திலே வாசம் செய்கிறார்
அக்காலத்திலிருந்தே ஐனனாகளுடைய பெயர் பஞ்சநந்தி
சொக்கப்பண்ணன் ஐயதேவன்

6) சதுர்ப்புயகன்னதேவ சக்கிரவர்த்தி:- கொங்கு தேசத்திலே
பட்டங்கட்டிக் கொண்டு அரசாண்டார் இவர் குரிய வம்சத்திலே
இரட்ட குலத்திலே தோன்றியவராகச் சொல்லப்படுகிறது இவர்
போர்க்குரியவாதியமுழுக்கங்களுடனே சென்று பகைவரை வென்று
திரும்புவார் வீணை, பரதம் முதலிய சாஸ்திரங்களில் திறவான்.
கோதண்டம், நாகமந்தரங்களிற் தேர்த்தோர். அக்காலத்தில் குதநாத
நந்தியென்பவர் அவர்களுடைய சாஸ்திரத்தில் வல்லவர். இன்னும்
இருபெரும் பண்டிதர்களுமுண்டு. ஐனை அரசர்களுக்கு சாஸ்திரம்
கற்பிப்பவர் கிழவன்

7) திருவிக்கிரமதேவ சக்கிரவர்த்தி:- ஸ்கந்தபுரத்திலே பட்டாபி
ஷேகம் செய்துகொண்டு ஆட்சி புரிந்தார் அக்காலத்துச் சக்கிரதேவர்
தோன்றி அனுக்கிரகித்தார் ஐனனத்தை விட்டு விவிரானைத்
தொழுதார். விவிரானை அடைந்தார். தென்தேசத்திற்குப் படை
எடுத்துப் போகும்பொழுது பூதானம் முதலியன செய்து சென்று சேர
சோழ பாண்டிய மண்டலங்களை ஜெயித்து வந்தார் அவர் தானம்
செய்த சாசனமானது சக வரும் 100. கித்தாத்தி 53 வைகாசி மாதம்
கக்கில பட்சத்திலே திங்கட் கிழமைகளில் சத்திரகிரகணம் பாரி

பெரியகிற வேளையில் மேல் துவக்கிரககிரவர்த்தியானவா பாரத்துலாறு
கோத்திரத்திலே நோனழியலித்துத் தான் நரசிங்கப்பட்ட குருவுகரு
பஞ்சதச கோடி கிராமம் தருமாசனம், கிரத கிராமம் கொங்க
தேசத்திலே அத்த சங்கரத் தேவர் கோலிலில் ஸ்கந்தபுரத்திலே
குருகிருது இவர் கன்னட தேசத்தையும் ஆண்டார் இவரோடு இவர்
குலம் தீர்த்தது.

தங்கர்

கங்க வம்சத்தல் முதல் அரசர். கொங்கள வர்மன் இவர் கொங்கு தேசத்தில் பட்டாபிஷேகம் சக வருஷம் 101 பீரமோதூத வருஷம். காணவாயர் கோத்திரத்திலே, கங்கை குலத்திலே உண்டானிருக்கிற ஸ்ரீமத் கொங்கணீவர்ம தர்மமகாதி ராயர். கொங்க தேசத்திலே விஜயன்கந்தபுரத்திலே இருந்து அரசாண்டனர். இவர் போருக்குச் செல்லும்போது தன்னுடைய சுத்தியினாலே ஒரு கல்லை வெட்டித் துண்டித்து விட்டு இக்கல் துண்டமானது போலபகை அரசா உடனலத துண்டம் செய்வேன எனச் சபதம் செய்து அவ்வண்ணமே வெட்டி எறிந்தனர். பணிந்து வணங்கிய அரசர்களிடத்திலே கப்பம் வாங்கித் திரும்புவர்.

மாதவமகாதி ராயர்

தாமசாதிராயர் மகிளைய ஸ்ரீமத் மாதவமகாதிராயர். விஜய
சுந்தரபுரத்திலே பட்டாபிகேஷம செய்து கொண்டனர். கவலி
கேளவிகளில வல்லவர், யாசித்த பண்டிதர்களை தன் சபையில்
வைத்துக் கொண்டு பாதுகாத்து வந்தார். குடிகளுக்கு அதிகமாக உதவி
செய்து வந்தார் யார் ஏது கேட்கினும் இவ்வையவனாது கொடுத்துக்
கீர்த்தி பெற்றவர்.

அரிவாள் மகாதிராயர்

கொங்க தேசத்திலே பட்டாபிகேஷம் செய்து கொண்டு கன்னட தேசத்திற்குத் தலைநகரமாகிய தளவனபுரத்திலே வீற்றிருத்து கொங்க தேசத்தையும், கன்னட தேசத்தையும் அரசாண்டு வந்தார். சமுத்திரத் திறகு அப்பாலுள்ள தேசத்திலேயும் மகாதூரனென்று பெயர் பெற்றவர் பெரும் செல்வம் பெற்றவர். அநேக ஜனங்களுக்கு பூதானம் செய்தார். சக வருஷம் 210 செளமிய வருஷம் பங்குனி மாதம் சுக்கில பட்சமும் பெளர்ணமி பிரகஸ்பதி வாரத்திலே தகடூர் எஃற் கொடம் தலைகாட்டின் முன்னே இருக்கிற பேட்டையில் குடிபிறுக்கிற சிப்பாய்கள் சகலர்க்கும் மூன்று பங்கும், அத்தக் கிராமத்திலே இருக்கிற மூவஸ்தானேகவர ஸ்வாமி கோயில் பூஜை செய்கிற பிராமணனுக்கு ஒரு பங்குமாக தானம் செய்தார்.

கண்ணி தாதுதிற்துத் தனவநகரமாக இருத்த தனவனபுரம் என்னும் தனவக்காட்டைத் தனக்கு ராஜதானியாகக் கொண்டார். இது முதல் கங்க வம்சத்தாருத் தத் தனவக்காடு தனவநகராகி விட்டது.

D. zygote Zygote

விஷ்ணுகோபமகாதிசாயம்

இவர் தளவனபுரம் என்கிற தலைக்காட்டிலே பட்டாநீக்கெடும் பண்ணிக் கொண்டு அரசாண்டார். ஜீவகாருண்யமுன்னவராய் பிராமண போஜனம், குருபுஜா முதலியது செய்து பலவிடங்களில் விஷ்ணு கோவில்கள்கட்டி மிகு பக்தியாளிருந்தார். கொங்க தேசத்தையும் கண்ட தேசத்தையும் ஆண்டு வந்தார். இவ்வரசராகத் தம் பிள்ளை சிவகாமையால, தத்தெடுத்துக் கொண்டார். அத்தத்துப் புத்திரனை வளர்த்துக் கொண்டார் இம்மாதவமகாதிராயன் இவர் சிறிது காலமே ஆண்டதினாவ் அவனைப் பற்றி விசேஷம் ஒன்றும் சொல்லப்படவே வில்லை. அம்மாதவராயனுடைய மகன் கிருஷ்ண வர்மன்.

மேற்கூறிய அரசர் தனவனபுரத்திலே பட்டாபிகேஷம் செய்து கொண்டு அரசாண்டனர். இவர் முதல் இருந்த மாதவமகாதிராயனுக்கு கணவாய் மனவ சமீபங்களிலுள்ள சில தேசங்களை விட்டு ஆண்டு வரும்படி சொன்னார். கிருஷ்ணவர்மமகாதிராயன கொங்க கண்ட தேசங்களில் நீதியோடு அரசாட்சி செய்து வந்ததோடு சாமண புரத்திலே சில சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து அக்கோலில்களுக்கு நீதய நாநித்யங்கள் குறைவின்றி நடத்து வரும்படி பூமிகளைத் தானம் செய்தார். இவ்வரசர் மிகுந்த சிவ பக்தர்.

இவ்வாசருக்கு புத்திரனில்லை. முன்னே கலிகாரம் பெற்ற குகத்திலேயே பரிசுலாத்திராயன் மகன் டிண்டிகராயன் ராஜஜியத்தை அடைந்தாரா ஆனால் மந்திரிகளும் சேனாதிபதிகளும் திருபதி அடையாமலிருந்து வர்மனுடைய தங்கை மகனான கொங்கன் என்பவனுக்குப் பட்டம் கொடுத்தார்கள். தளவன புரத்திலே பட்டாபிஷேகம் செய்து கொங்க தேசமும், கன்வட தேசமும் ஆண்டு வந்தார் இது சகவருஷம் 288 கி.பி. பிரபல வருஷம் நடந்தது இவர் பல சாஸ்திரங்களையும் கற்ற பண்டிதர் பல அரசர்களையும் ஐயுத்துக் கப்பம் வாங்கித் தான தருமங்கள் செய்தார் அக்காலத்தில் இவன் வம்சத்திலுள்ள எரேசத்தர டிண்டிகராயன் ஆட்சியிலே சில நாட்கள் இருந்தன. அவற்றுள் ஆலுர்க்கு சமீபத்திலுள்ள பரோன கோளூர் கிராமத்தை அவனும் சந்தார் பென் ஐதிக்ரு தானம் செய்தார் இப்போது இந்த ராஜஜியத்தில் இரண்டு அரசர்கள்.

தும்மினிதன்

கொங்கணிவர்மருக்குப் பிறகு துர்வீனித ராயன் பட்டதிசை
வந்தார். இவர் மந்திர சாஸ்திரங்களைக் கற்று அம்மந்திர பலத்தால்
பகை அரசர்களை வென்று க்ஷேமமடைந்தார். இவரைப் பகை
அரசர்கள் பிரபல காலத்துருத்தரென்றெண்ணிப் பயம்படுத்து
வார்கள். இருதாஸீபம் என்னும் தாலிப் பதினைத்து சர்க்கங்களுக்கு
மகா செய்தார். சேர, சோழ, பாண்டிய, ஆத்தா, கலிங்க முதலாயின
தேசங்களை வென்று, உபயம் வாங்கி வந்தார். இவர் பக்கத்தில்

4. **Category 4**

வருவதற்குப் பகைவர்கள் நெருங்குவதற்குப் பயப்படுகிறபடியால் துர்வனீத ராயன் என்று பெயர் பெற்றனர். இவ்வரசர் தகப்பன் கொங்கனீவாமனைப்பற்றிக் கூறுகையில் இந்நூலில்கண்டபடி அவர் சக வருஷம் 288-ல் இருந்ததாக எழுதப்பட்டது. ஆகவே துர்வனீதன் காலம் 488 ஆக எப்படி இருக்க முடியும்?

புஷ்கர ராயன்

தளவண்புரத்திலே பட்டாபிகேஷம் செய்து கொண்டு தன் தகப்பன் துர்வனீதனைக் காட்டிலும் வில்விதனும் மந்திரசாஸ்திரம் முதலியவைகளைக் கற்றறிந்தார். இவர் தன் தகப்பனார் பகையரசர்களிடத்திலிருந்து கைக் கொள்ளப்பட்ட தேசங்களிலே கப்பம் வாங்கினதோடு எல்லா அரசர்களும் தன்னை வணங்கும்படி செய்து பிராமணர் முதலியோர்களுக்கு தர்மம் கொடாந்படியினாலே உலகதெயுள்ளவர்கள் இவரைப் பிரமத்திராயன் என அழைத்தார்கள்.

இவ்வரசாற்றினால் இவ்வரசர் பிராமணாளுக்கு விரோதியாக இருக்காமை அறிவித்தோம். இவர் புறச்சமய சாப்பாக இருக்கலாம்.

திருவிக்கரம ராயன்

இவர் புஷ்கரராயனுடைய மகன். இவர் தளவண்புரத்திலே பட்டாபிகேஷம் செய்து கொண்டு உலகத்திலுள்ள அறுபத்து நான்கு வித்தைகளில் பதினான்கு வித்தைகளைக் கற்றறிந்தார். சாம, பேத, தான, தண்டமாதிய சதுர்விக் உபாயங்களினாலே அதேக தேசங்களை கைவசம் செய்து கப்பம் வாங்கி துஷ்டதீக்க சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்து அரசாண்டார்.

பூ விக்கரம ராயன்

மேற்கூறிய அரசன் மகன் தளவண்புரத்திலே பட்டமெய்நியது சாலிவாகன சக 361-வது சித்தார்த்தி வருஷமாம். இவர் பட்டம் எய்திய பின் கொங்க தேசத்தையும் கண்டள தேசத்தையும் ஆண்டு வந்தனர். இவர் தன் தகப்பனைக் காட்டிலும் தான தருமங்கள் செய்து அதேக தேசங்களையும் கைக்கொண்டு யானை கூட்டங்களைச் சேர்த்து வைத்து கஜபதி என்னும் பெயரையும் பெற்றனர். இவர் பாணைக கொம்புகனினாலே செய்யப்பட்ட ஆயுதங்களை வைத்திருந்தனர் வெற்றிச் சின்னங்களூடன் தம் ருன்னோர்களால் ஹையம் செய்யப் பெற்ற பல தேசங்களிற் சென்று கப்பம் வாங்கி வந்தனர். சில காலம் சென்ற பின்னர் அததேவத்தரசர்கள் கப்பம் கொடாமைமால், தளவணைச் சேனைகளுடன் சென்று போர் செய்து சோழ, பாண்டிய, ஆத்திர, கலிங்க, மராட (மகாராஷ்டிர) தேசங்களையெல்லாம் வென்று கப்பம் வாங்கி அரசாண்டனர். தளவண்புரத்திலேயுள்ள கோட்டையை நன்றாகக் கட்டினதோடு அதேக தர்மங்கள் செய்து வந்தனர்.

மேற்கூறிய வரலாற்றின்படி இவ்வரசர் பட்டத்திற்கு வந்தது கி. பி. 539-ஆகும். இவருக்கு கஜபதி என்ற பட்டம் உண்டு அப்பட்டம் பிற்காலத்தில் ஆத்திர தேசத்தில விஜயநகர (வடசர்க்கா) மன்னர்கள் கொண்டிருத்ததை நினைவுட்டும். இவர் தலைக்காட்டுக் கோட்டையை நன்றாகக் கட்டினது அவருடைய சிறந்த காரியங்களில் ஒன்றாகும்.

கொங்கணீமகாதி ராயன்

முன்கூறிய அரசர் மகன் தவரன் கஜிதமாயிருக்கிற சிம்மா சனத்திலே மிக்க அவதாரமாய இருந்து கொண்டு தன் தமையனை சோணாபதியாக்கி மற்ற அரசர்களிடம் கப்பம் வாங்கிக் கொண்டு வந்தனர். அத்தேசத்தரசர்கள் இவனுக்குக் கப்பம் கொடுக்காதபடியினாலே..... இருக்கிற சதுரங்க சேனைகளுடனே சென்று கலிங்க மராட முதலிய தேசங்களை வென்று கப்பம் வாங்கிப் பூவிக்கரம ராயனெனப் புகழ்மிக்க போதிபாடு தளவண்புரத்திலே பட்டமேய் இருந்த கோட்டையைச் செப்பம் செய்து அதேக தர்மம் செய்து வந்தனர். சோணாபதியாகிய வல்லபாக்கி ராயன் கட்டளைப் படியே கோங்கனினெல்லாம் கொன்று கப்பம் வாங்கி வந்தனர் அதேக பகை அரசர்களை வென்று கொலையுண்ட தேசங்களை ஆளத் தவங்கலா இவ்வரசனுடைய வரலாற்றினால் தமையன் இருக்க தம்பியும் பட்டத்திற்கு வரலாமென்று தெரிவித்து.

கிரதினி கொங்கணீமகாதி ராயன்

இவர் சிவகாமராயனுடைய பேரன். அவர் மகனுக்கு மகன் கிரதினி கொங்கணீமகாதி ராயன் தளவண்புரத்திலே பட்டமேய் கட்டிக் கொண்டு தனக்குச் சோணாபதியாகியிருக்கிற ஸ்ரீபுருஷராயனை விஜய வகநக புரத்திலே அவருக்குப் பன்னிரண்டு கிராமங் கொடுத்து அவர் அதிலிருந்து கொண்டு சத்து நாஜாக்களுடனே யுத்தம் செய்து ஜெயித்து நாஜாவிற்குச் சந்தோஷம் செய்தபடியாலே அவருக்குச் செனியபரண நேந்திர சோனாபதி என்று பெயர் வைத்துப் பூமி கொடுத்த வயணம் சாலிவாகன சக 361-வது வருஷம் அஷ்டஷஷ்ட யோததிர சதம் 908 பிரபவ வருஷம் சித்திரை மாதம் கசகிவ பட்சம் பஞ்சமியிலே அகவன் நடசத்திரத்திலே சோமவாரத்திலே ஸ்ரீபுருஷ ராய சோனாபதி விசயஸ் கந்தபுரத்திலே பசுந்த ஊவாய் மேலேயிருக்கிற பன்னிரண்டு சோழ தேசமும் கிராமத்துடனே கூட விஜயஸ்கந்த புரமும் ஸ்ரீபுருஷ கொடுத்தார். அதற்கு சாட்சி தன் குலத்திலே பிறத்திருக்கிற மத்திரி இராஜகுமாராகன்தெய்வசாட்சி மலனிகாசகன கவாய் இஷ்டப்படி தர்மம் செய்து கொடுத்தார் அவர் மிகவும் அவதாரத்துடனே இருக்கிறபடியினாலேயும், தனம் அவர் மனைவியே மங்கனகரமாயிருக்கிறபடியினாலேயும் அவருக்கு சிவகாம ராஜனென்று பெயர் வந்தது இவர் சந்தோஷமாக அரசாண்டார்.

மேற்கூறிய வரலாற்றிலிருந்து விவகார ராஜ்யனுக்குப் பிறகு அவர் பேரன் பட்டத்திற்கு வந்தார் எனத் தெரிகிறது. இவர் தலைக் காட்டி மேலே பட்டங் கட்டிக் கொண்டு ஆண்டார். தனக்குக் கீழ் இருந்த மற்றொரு தகராடிக் கிளையினுடையவர்களுக்கும் என்ற ஊரைத் தனது சொந்த பக்கமாக கொடுத்தார். புத்தத்தில் அவர் செய்த சிறந்த உதவிக்காக அவருக்குத் தானம் கொடுக்கப்பட்டது. இதில் 12 சோழ தேசம் எனப்படும் பொதுள் விளங்கவில்லை. தர்மம் செய்த பன்னிரண்டு கிராமங்களையுடையது மேலே இருந்ததாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிற தானகலால் அவைகள் மனைநாடுகளாக இருக்கலாம். தற்கால ஸாஸனா கிளையு ஸட்டி மனைத் தொடர்களாக இருக்கலாம்.

இராஜமல்லதேவராயன்

அவரது விசயத்திராஜனாடைய மகன். ராஜமல்லதேவராயன், தளவணபுரத்திலே பட்டாபிகேஷம் செய்து கொண்டு கன்னட தேசம், கொங்கு தேசம் இவைகளை யாண்டனர். அவர் ரூபத்திலே மன் மதனைப் போலவும், புத்தத்தில் அர்ச்சனைனைப் போலவும், கம்பீரத்தில் மேரு பருவத்தனைப் போலவும், தயவிலே இராமரைப் போலவும் இப்படி அநேக குணங்களுடனையும், மிக்க பராக்கிரமத் துடனையும், திராவிட தேசத்திற்குப் போய் காஞ்சிப் பட்டணத்திலே விருகிற திராவிட ராஜாக்களை ஜெயித்து சோழ ராஜாவுடன் புத்தம் செய்து அவனைப் பயப்படச் செய்த பிறகு அவனுடனே சிநேகிதம் செய்து கொண்டு இந்தப்படி கங்க குலத்துக்கு மக்க கீர்த்தி செய்து வைத்து அரசாண்டனர்.

இந்த வரலாற்றினால் பிரிதிவிகொங்கணிக்கு மக்கள் இவ்வளவு எனவும், அவருக்கு முந்தியே அவருடைய தம்பி விசயாநிகயன் இருந்து விட அவர்மகன் ராஜமல்லதேவன் பட்டத்திற்கு வந்தான் என அறிவினோம். இராஜமல்லதேவனும் தலைக்காட்டிலேயே பட்டங் கட்டிக் கொண்டான். இவர் பராக்கிரமசாலியாக இருந்து காஞ்சி பலவவர்கள் மீதும், தஞ்சை சோழர்கள் மீதும் போர் புரிந்து பின்னர் அவர்களை சிநேகம் செய்து கொண்டதாக அறிவினோம்.

கெந்ததேவ ராயன்

இராஜமல்லனுக்குப் பிறகு அவர் மகன் கெந்ததேவ ராயன் தளவணபுரம் என்ற தலைக்காட்டிலே பட்டம் கட்டிக் கொண்டு சேர சோழ பாண்டிய அரசர்களோடு சிநேகம் செய்து கொண்டு அரசாண்டு வந்தார்.

சத்தியவாக்கிய ராயன்

இவர் கெந்ததேவனுடைய மகன். இவனும் தளவணபுரம் என்ற தலைக்காட்டிலே பட்டம் கட்டிக் கொண்டு சத்தியம் தவறாமல் அரசாண்டு வந்தார் ஆகவே இவருக்கு சத்திய வாக்கியன் என்ற பெயர் வந்தது.

குணதுத்தம ராயன்

இவர் சத்தியவாக்கிய ராயனுடைய தம்பி சத்தியவாக்கியனுடைய மக்கள் இவ்வாதினால் அவர் தம்பி பட்டத்திற்கு வந்தார் இவனுடைய தளவணபுரத்திலே பட்டம் கட்டிக் கொண்டு கொவது, கன்னட தேசங்களை ஆண்டு வந்தார். தங்கன் முன்னோர்கள் செய்து வைத்த தாமததை சரியாக பரிபாலனை செய்து வந்தார் மற்ற அரசர்களோடு நட்புரிமை கொண்டு தன்றாக வாழ்ந்தார்.

ராஜமல்ல தேவ ராயன்

இவர் குணதுத்தமராயனுடைய தம்பி. ராஜமல்ல தேவராயன் தளவணபுரத்திலே பட்டாபிகேஷம் செய்து கொண்டு கைல ராஜாக்களுடைய விருதுமடைந்து அப்பொழுது பாண்டிய ராஜன் புத்தத்திற்கு வந்தவிடத்திலே அவருக்கு அபஜெயம் செய்வதற்கு கைலராஜாக்களும் இவருக்குச் சமமான பலசாலியில்லை எனக் கீர்த்தியையடைந்து தன்னுடைய அண்ணனை விஜயஸ்கந்தபுரத்திலே வைத்து அரசாண்டார் அப்பொழுது அவர் அண்ணன் குணதுத்தம ராயன் தர்மம் செய்த வயணம், சாலி வாகன சகை வருஷம் நோபாவஸி 89 விகாரி வருஷம் 303 ஆனி மாதத்திலே, குருவாரத்திலே, பூர்ணமியிலே, புனர்வசு நட்சத்திரத்திலே 7 விஷ்ணு குலாலாய மெய்கிற சனதேவராஜ தவகரும் பலி பூஜை முதலான தருமத்திற்குக் கொங்கணீகவர பகவத்தனுடைய சிஷ்யன் தேச சோம பகவத்தன், அவர் சிஷ்யன் அகோர சோம பகவத்தன், அவர் சிஷ்யன் சபி பூஷண மஹாமுனி அவனுக்குத் தலைக்காடு தாடு, வடகரை தாடு, வீர அள்ளி என்கிற கிராமம் சர்வமாலியமாய்த் தாமம் செய்து கொடுத்தார். அதன் பிறகு உபய காவேரி மத்தியத்திலே பச்சிமரெங்க நாயகருடைய சேவை வெகுநாளாய்க் கெளகல் பூஜை செய்து இந்த பிறகு, இந்த ஸ்தலம் வனமாய்ப் போய்த் திருமலையென்கிறவர் இரங்க நாயகர் கோவில் கட்டி வைத்துக் கொஞ்சம் பிரகாரங்கட்டி ஸ்ரீரங்கபுரமெனப் பெயர் வைத்து அந்தக் கோவிலுக்கு மேற்கே தன் பெயர் வைத்துத் திருமலைதேவரென விஷ்ணு பிரதிஷ்டை செய்து இந்த இரண்டு கோவிலுக்கும் பூஜை முதலான தருமம் நடப்பித்துக் கொண்டு வந்தார். சகை வருஷம் 894 ஆனந்த வருஷம் வைசாக மாதம் கக்லி பட்சம் சப்தமி கக்லி வாரம்.

மேற்கூறிய வரலாற்றினால் இவ்வரசன் ஸ்ரீரங்கப்பட்டணத்தைப் பதிப்பித்தவர் என்று தெரிகிறது. இவர் இருந்த காலம் கி.பி. 894 என மேலே கூறிய வரலாற்றினால் தெரிய வருகிறது. கங்க வம்சத்து அரசர்கள் இவர் தான் கடைசி அரசனாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவனுக்குப் பிறகு கொங்க தேசம் சோழர் வம்சத்திற்குச் சேர்ந்து விட்டதாக இந்நூல் கூறுகிறது. எவ்விதம் கொங்கு தேசத்திற்குப் பட்டம் சோழர்களுக்குச் சேர்ந்து விட்டது என்ற காரணத்தை இந்நூல் எடுத்துக்

காட்டலிலைவாசியை ஆகையால் சோழ வம்சத்தார் இந்தாட்டின் மீது படை எடுத்து தலைக்காட்டைப் பிடித்துக் கங்க வம்சத்தைத் தொலைத்து, கொங்கு நாட்டைத் தம் நாட்டோடு சேர்த்திருக்க வேண்டும் என்று ஊகிக்கலாம். ஏனெனில் இவ்வரசனுடைய வரலாற்றிற்குப் பிறகு அடிநிற் கண்டபடி கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சோழ வம்சத்திலே கொங்கு தேசப்பட்டம் சோழ வம்சத்திலே லீச(ய)ரடராயன் மகன் ஆதித்யவர்ம ராயன் சோழ தேசம் தஞ்சாவூரிலே பட்டங்கட்டிக் கொண்டு கொங்கு தேசத்திற்கு வந்து ராஜாவேடங்களை ஜெயம் செய்து தலைக்காட்டென்ற பட்டணங்கட்டிக் கொண்டு இந்த ராஜ்யங்களிலே அதேக அக்கிரகாரம் சர்வமாவிய மாய்த் தர்மம் செய்து அந்த அரசை ஆண்டார்.

இவ்வரலாற்றினால் முன் கூறிய இராஜமல்ல தேவபூக்குப் பிறகு கொங்கு நாட்டிற்கு வந்து அரசாண்டது சோழ வம்சத்து ஆதித்ய வர்மனெனத் தெரிகிறது. இவர் சோழ வம்சத்தை ஸ்தாபித்த விஜயாலயனுடைய மகன் பராந்தகன் 1 என்பவனுடைய தகப்பன். கி.பி.9 வது நூற்றாண்டில் சோழ வம்சத்தில் பிரக்கியாதியோடு ஆண்டார் மேலே கூறிய வரலாற்றிற்குப் பிறகு சோழ வம்சத்து அரசர்களுடைய பெயர்களும் அவர்களுக்குப் பிறகு ஒயிசன வம்சத்து அரசர்களுடைய பெயர்களும் இந்நூலில் காணப்படுகின்றன ஆகவே கங்க வம்சப் ராஜமல்லனோடு தொலைத்தது என நாம் கொள்ள வேண்டும்.

சோழர்கள்

விஜயாலயன் தஞ்சாவூரை ராஜதானியாக்கிக் கொண்டு ஆண்டவர் துர்கைக்கு ஒரு கோலில் கட்டுவித்தார். இவர் மகன் முதல் ஆதித்தன் இவர் காலத்துத்தான் திருபதுங்க பல்லவனுக்கும் . சோழ பாண்டியர்களுக்கும் அரைசூர், வேம்பில் திருப்புறம்பிடம் முதலிய இடங்களில் நடந்த போரில் கவாதினமடைந்தார்கள். திருபதுங்கன் மகனாகிய அபராஜித வன்மனுக்குத் துணையாய் வந்த கங்க வரசனாகிய பிரதிவிபதியென்பவர் திருப்புறம்பியத்துப் போரில், வரகுண பாண்டியனால் கொல்லப்பட்டார். ஆதித்தனுக்கு முதற் பராந்தகன், கண்ணாதேவன் என இரு புதல்வர்கள். கி.பி. 907-ல் முடி சூடப் பெற்றார். இவர் மதுரைகைய ஜெயித்போது இராஜசிம்ம பாண்டியனுக்குத்தார். இந்த பராந்தகன் மதுரை ஈழம் வாணகப்பாடியை ஜெயித்தார்.

வாணகப்பாடி என்பது வட ஆற்காடு ஜில்லா, தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் சில பாகமும், ஆம். பராந்தகன் சிதம்பரத்துக்கும் போற்றோடு வேய்த்தான். பல மனைவியர்களில் கோக்கிழாண்டுகள் என்னும் மனைவியிடம் இராஜாதித்தன் பிறந்தான். கண்டராதித்தன், அக்ஷயன் ஆதித்தன் என்பவர்களும் மக்கள். கி.பி.947 - ல் இராஜாதித்தன் மதுரை சூடியார். இவ்வரசர் இலாடத்தாயன்

பிரதிவிபதியின் மகனாகிய மஹா தேவபுகன். 955 ல் முதல் ராஜராஜன் பட்டத்திற்கு வந்தார். சில நாளாகப் பராதினப்பட்டிருந்த சோழ ராஜ்ஜியத்தை உன்னத ஸ்திதிக்குக் கொண்டு வந்து மறுபடியும் ஸ்திரமாகலதாபித்தவர். இவ்விராஜ சேசிராஜராஜனே ஆம் சேனை முரலியவற்றை பலப்படுத்திக் கொண்டு காந்தளூர் என்னும் துறைமுகத்துக் கப்பல்களை அழித்து சேரை ஜெயித்தார் மதுரைகையபுத்தனது ஆட்சிக்கு ஆக்கினார்.

கங்கபாடி, துளம்ப பாடி, வேங்கை நாடு, குடகு, கங்கபாடி யென்பது ஈமசூர் ஜில்லாவும், அதைச் சுற்றிய நாடுகளுமுடைத்தாய் காவிரிக் கரையிலுள்ள தழைக்காடு என்னும் நகரத்தை ராஜதானி யாகக் கொண்டிருந்த நாடு. தன் பெயரால் தழைக்காட்டுக்கு ராஜராஜ புரம் எனப் பெயர் கொடுத்தார் என அவ்வூர் சாசனம் கூறுகிறது இதற்கு அருகிலுள்ள, கலியூரில் பெரிய புத்தம் நடத்தது. ராஜ ராஜனுடைய சேனாதிபதிகளுள் ஒருவனாகிய கொத்தமங்கல முடையானான அப்பிரமேயனென்பான். போஜன ராஜ மந்திரிகள் வீரர்களையும் கொன்று தானும் இறந்தார் இராஜராஜன் சேராகன் மீது படை எடுத்தபோது தளகர்த்தனாக உடனிருந்து போர் புரிக்கவர் இந்த அப்பிரமேயன். வேங்கை நாட்டென்பது இப்பொழுது கோதாவர், கிருஷ்ணா ஜில்லாககளாய்வுக்கும் நாடு இதற்கு வட புறமுள்ளது கவிச்சர் துளம்பர்கள் என்பவர்கள் பல்லவர்களில் ஒரு பிரிவினா குட நாட்டுக்குத் தண்டெடுத்துச்சென்ற போது பஞ்சவன் மாராயன் என்பவர் மிக உதரியமாய்ப் போர் புரித்ததைக் கண்டு வேங்கை மண்டலம், கங்க மண்டலங்களுக்குத் தண்ட நாயகனாகக் கூத்திரிய சிகாமணி கொங்காள்வான் என்ற பட்டமும் கொடுத்தனர். இவங்கைத் தீவு ஜெயிக்கப்பட்டது இவனுக்குச் சோழபாண்டிய புகரள ராச்சியங்கள் மூன்றுக்கும் ஏக சக்கிரவர்த்தி என்பது தோன்ற மும்முடிச் சோழன் என்ற பெயரு முண்டாயிற்று அத்துடன் சிவபாத சேகரன், அருள்மொழி, ராஜாசிரயன் சுத்திரிய சிகாமணி என்பனவாதி பல பெயர்கள் விளங்கின. இவர மனைவியர், தந்திரத்தவிடங்கி, திரைலோக்கியமாதேவி, பஞ்சவன்மாதேவி, அபிமானவல்லி, சோழமாதேவி என ஐவரிருத்தார்கள் ராஜராஜன் தன்னாட்சி 25-ம் ஆண்டு துலாபாரம் புககதையும், தர்மசத்திவிடங்கி இரணிய கற்பம் புககதையும், திருவிதலூர் சாசனம் கூறும் இன்னதற்கும் கண்டோலியக்குமாறு ப்ரஹதீசர ஆலயம் கட்டினார். இவ்வரசர் கல்விமான்களிடத்து மிக்க பற்றுடையவர் இவர் காலத்திற்றான் தம்பியாண்டார நம்பிகளும் கண்டாராதித்த தேவர் முதலிய திருவிசைப்பாவுடையாரும் பிறகுமிருந்தனர். திருமுறை கண்ட சோழனுமிவனே. அவ்வரசர் சைவமதத்திலு மிக்கப் பற்றுடைய வனாயினும் மற்ற சமயங்களில் சித்தும் வெறுப்புடையவனல்லர்

தன் ராஜ்யத்திலுள்ள பூமி முழுவதும் அளப்பித்து ஆர்வென நடவடிக்கை எடுப்பாடு செய்தார். வி.பி.1012-ல் பட்டத்தரித்தவன் இராஜாதி ராஜாதேவன் மதுராகுடகன். உதகம் சோழன், விகிரம் சோழன், பண்டித சோழன், முடிசு கொண்ட சோழன் எனப் பல பெயர்களால் இவரின் தகப்பனைப் போலப் பல நாடுகளையும் பிடிக்கப்பட்டு மைசூர்வாகாவை சேர்ந்த இடைதுறை, வனவாசி, கொல்லிப்பாக்கை, மண்ணைக் கடக்கம் ஈழ மண்டல முதலிய வற்றைக்கொப்பற்றினார். பின்பு ஒட்டாநேசம், கோசலராடு, இலாட நேசம், வங்காளம் முதலியவற்றை இராஜ ராஜனால் வெல்வப் பட்டன. என மெய்கீர்த்தி கூறுகின்றன. "அலைகடல் நடுவிற் புகழ்க்கல் செலுக்கி கீர்க்கோப நீவு, பர்மா முதலானவற்றையும் இவனது செயல்கள்தக்கூறுகிறது. உங்ககொண்ட சோழேகவரம என ஆகப்பெயர் கட்டினார். கடை நேச முதலிய இடங்களிலிருந்து பல இராஜன்களைக் குடி ஏற்றினார். கருவூர்த் தேவரால் இக்கங்கை கொண்ட சோழேசரம் திருவிசைப்பாலில் பாடப்பட்டது. வி.பி. 1012-ல் இராஜாதி ராஜன் பட்டத்தரித்தார். மணாபரணன், வீரசோழன், உதக பண்டியன் ஆக மூன்று பண்டியர்களோடு போர் புரிந்திருக்கிறார். வெண்டட்டான் ஒருவனையும் வெலித்கார் இவனுக்கு சயங் கொண்ட சோழன் எனப் பெயர் பெயர் மூண்டு 1052-ல் இராசேந்திர தேவன் பட்டாபிஷேகமுற்றார். விக்ரம சோழனுலாவில்

"பாடாவத் தென்னரங்க மேயார்குப் பன்மணியா

பாடாவப் பாபலமைத்தோனும்

எனப் புகழ்ப்பட்டவனிலே இவர் சீரங்கத்துக் கோயிலில் ஒரு பிரகாரத்தைக் கட்டினார் எனக் கோயிலொழுது கூறுகிறது இதனால் அந்தப் பிரகாரத்திற்கு ராஜ மஹேந்திரன் திருவிதி எனப் பெயர்.

இந்த ராஜமஹேந்திரனுக்குப் பிறகு வீரராஜேந்திரன் சோழ சிம்மாசனமேறினார்.

"எவ்வலகு மேவிய வெண்குடைச்

செம்பியன் வீரராஜேந்திரன்

என வீரசோழியம் என்னும் இலக்கண நூலில் கூறுவது இவனே.

ஆலுவமல்லன் தன் கையால் ஒரு கடிதம் --முதி போருக்கு அழைத்தான் துங்கையும், பத்திரையும் கூடும் கடல், சங்கமத்துக்குப் போய ஒரு மாதம் காத்திருந்தார். பிறகு ஆலுவமல்லன் மகன் விக்ரமபாதிதன் ஏரணம் அடைந்தார். வீரராஜேந்திரனுக்குப் பின் அதிராஜேந்திரன் பட்டத்திற்கு வந்தார். பிறகு குலோத்துங்கன், இராஜேந்திரன் என்னும் இரு பெயரோடு, அநபாயன், கரிகாலன், ஜயரதன் எனப் பல பெயர்களும் இவனுக்கு உண்டு.

"சேவவந்திருப் பேரம்பலம் செய்ய துவவொண்ண

சோழன் இழிபார் ஆயிர நபரபன்

எனப் பெரிய புராணம் கூறுகிறது

மதுராத்தி, ஏழிசாவல்லி, நியாகவல்லி, என மனைவியர் இவரால் நாடுகளையெல்லாம் பிறகு திரிபுவன சக்கிரவர்த்தி எனப் பெயர் வந்தது. ராஜியங்களுக்கு தலம் செய்யக் கருதி தனது நாட்டிலுள்ள 11 வது ஆண்டில் கங்கங்களைத் தவிர்த்தார் கங்கத் தவிர்த்த சோழன் எனப் பெயராயிற்று நாடுகளையெல்லாம் புதிதாக அளந்து ஆறிலொரு கடமையாக வரி ஏற்படுத்தினார் பல ஏரிகளைக் கட்டினார். காடுகளை வெட்டிப் பட்டணமாக்கினார். சிவாலயம், லிஷ்ண ஆலயங்களுண்டாக்கினார். சிதம்பரம், பேரம்பலத்தைப் பொன்னம்பலமாக்கினார் பேரம்பலம் பொன்வெய்ந்த சோழன் எனப் பெயர் பெற்றார் கல்விமானார். இவரது வேண்டுகோளத்தான் சேக்கிழார் பெரிய புராணம் பாடினார். ராமானுஜாசாரியார் இவர் காலத்தவர். இவ்வரசனால் தனக்குப் பொல்லாங்கு தேருமோவென போஜன ராஜியத்தில் தொண்டானூரில் போய ஒளிந்தார். இவர் சாவனாலிலும் எவ்வா மதஸ்தர்களுக்கும் உதவி வந்தார் சைவ, வைஷ்ணவ, ஜைன, பௌத்தக் கோயில்கடோரும் இவர் சாசனங்களைக் காணலாம் இவர் 1070 முதல் 1119 வரை 19 வருஷ காலம் அரசாண்டார். வி.பி. 1118-ல் விக்ரம சோழனுக்கு பட்டாபிஷேக மாயிற்று. இவர் 18 வருஷம் அரசாண்டார். நியாக சமுத்திரம், அகனங்கன் என மறுபெயர் மூண்டு. முக்கோக்கிழானடிகள், திரிபுவனமுழுதுமுடையான், தரணி முழுதுமுடையான் என மனைவியர் மூவர் இவரால் ஸ்ரீரங்கத்தில் அகனங்கன் திருவிதி, திருவிக்காபரன் திருவிதி எனப் பெயர் உள்ள விதிகள் ஏற்படுத்தினார்.

விக்ரம சோழன் மகனும் இவர் பின் முடி குடியவனுமாகிய இரண்டாம் குலோத்துங்கன் இவனையும் இவன் மகன் ராஜராஜனையும் பற்றி குலோத்துங்க சோழன் உலா, இராஜராஜன் உலா என்னும் உலாக்கட்டு நாயகர் என்பது தவிர வேறு ஒன்றும் தெரியவில்லை.

இராஜாதி ராஜனுடைய காலத்தில் பாண்டிய ராஜியத்தினது ஆட்சியைப் பற்றி பராக்கிரம பாண்டியனுக்கும், குலசேகர பாண்டியனுக்கும் விவாதம் நேர்ந்தது. இவர்கள் கலகங்களைப் பார்த்து குலசேகரன் கொங்கு நாட்டினின்று தனது மாமன் சேனைகளையும் பராக்கிரம பாண்டியன் சேனைகளின் சிதறுண்டதையும் தனது சேனையையும் சேர்த்து, தானே புத்தத்திற்குப் புறப்பட்டார் குலசேகரன் அபஜயமடையப்பட்டார். மூன்றாம் குலோத்துங்கன் இராஜாதி ராஜனுக்குப் பின் முடி குட்டப் பட்டார். இவனுக்கு வீரராஜேந்திரன் திரிபுவன வீரதேவன் எனப் பெயருமுண்ட. குலோத்துங்கன் வடக்கே படையெடுத்துப் போய் கணபதி முதலா

இவ்வாறு ஒரு தாடடை தனதாகக் கொண்டாடும் இவ் காலத்தே இவ் கிழ படித்தெந்த சிறந்தாகன அமரபாணன் சீயகங்கன என்பவன் ஒருவன் இவனே. பவணந்தி முனிவரை நன்னூல் பாடும்படி கேட்டுக் கொண்டவன்.

மூன்றாம் குலோத்துங்கன், அவன் மகன் மூன்றாம் ராஜ ராஜன், அவன் மகன் மூன்றாம் இராஜேந்திரன் என்னும் அரசர்கள் கையிலகப் பட்டது கலகம் போர் முதலான ஒருவாறு ஒய்ந்து நாடெங்கும் செழிப்படைபவையே அரசர்கள் சிற்றின்பங்களிசீடுபட்டு ராச்சியத்தைத் தன் கீழ்ப்போடிடம் தங்கவிட்டுத் தாங்களும் தேக வலியிழந்தார்களாகதை என்ற நடுநாட்டிப்பதி. ஆக்களு குடையான் பொன் பரப்பினான் மகதைப் பெருமானான ராஜ ராஜ வான கோவரை உழும், குலோத்துங்க சோழன் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து வெளிப் படைபான் பகையைப் பாராட்டத்தலைப் பட்டார்கள் இப்பொழுது காகக்கு உழக்கரிசி விற்கும் பெரியவற்கட காலம்.

இவனுக்குப் பின் மூன்றாம் ராஜ ராஜன் பட்டமெய்தினான் சிறந்தாகன பலத்திருந்தார்கள். இவன் முடி குடிய ஆண்டிலே, பாண்டி நாட்டில் முதல் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் பட்டத் தரித்தான். கி.பி. 1216. இவர் மிக்க பலசாலி சோழ நாடு உள்ள பலவினத்தை அறிந்து அதை ஜயிக்க பாண்டியன் ஆய்ந்தான் எப்படியோ சோழ ராச்சியத்தைப் பெற்றான். ஏதோ ஒரு சமாதானத் தால் மறுபடி திரும்பப் பாண்டியனுக்குக் கொடுத்தான். தன் ராச்சியத்தை அடைந்து கி.பி. 1232 வரை கவலையின்றி இராஜ ராஜன் அரசாண்டு வந்தான் 1246 வரை அரசாண்டான் 1246-ல் மூன்றாம் ராஜேந்திரன் அரசனானான் கி.பி. 1251 -ல் பட்டத்தரித்த ஜடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் மஹா ராஜாதி ராஜன் என்னும் சக்கிரவர்த்தி பட்டத்தரித்து தன்னைப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான் இதற்கேற்ப இவர் சாசனங்கள் இராச்சிய வநுஷத்து 11-வது ஆண்டு முதல் சேரனாட்டைச் சேர்ந்த திருவையாறு, திருமழபாடி, திருவானைக்கா, ஸ்ரீரங்கம், திருக்கழுங்குன்றம் முதலிய பலவிடங்களிலும் வடக்கே நெல்லூரிலும் காணப்படுகிறபடியால் இவன் சோழ நாட்டை ஜயித்திருக்க வேண்டும். இவர் காலத்தோடு சோழ மண்டலப் பிரபலம் குன்றியது. இவர் பின்னும், சிங்கில சோழர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள், சகை வருஷம் 1236 (கி.பி. 1314)ல் வீர சோழன் என்பவன் ஒரு சிறந்தராக ஆண்டு வந்தான் என்று திருவல்லத்துச் சாசனம் ஒன்று தெரிவிக்கிறது. இச்சக வருஷத்திற்கும், இராஜேந்திரனுடைய கடைசிக்காலத்திற்கும் இடையே உத்தேசம் 60 வருஷங்களே இருந்த வால் இக்காலத்தைக் கூறியிருக்கும் வீரசோழன் ராஜேந்திரனுக்குப் பின் பட்டத்தரித்த சிறந்தராகவருக்கலாம்.

பாண்டியர்கள்

நெடுஞ்சடையனுடைய தகப்பனான தேர்மாரன் என்ற பாண்டியன் தனது எதிரிகளை நெடு வயல, குறுமடை, பன்னி குறிச்சி, திருமங்கை, பூவலூர், கொடும்பாளூர் முதலிய போக களங்களில் தோற்கடித்துப் பலவல அரசனை குழம்பூர் புத்த கனத்தின் வென்று, பெரியலூர் என்னுமிடத்தில் எதிரிகளை அழித்துக் காவிரியைத் கடந்து மழ கொங்கத்தைத் தனது வசப்படுத்தப் பாண்டிக் கொடுமுடி சென்று, பகபதியை வணங்கி, கங்க ராஜனோடு சம்பந்தம் செய்து, கூல், வஞ்சி, கோழி என்ற தகரங்களின் மதிக்களைப் புதுப்பித்தானெனக் கண்டிருக்கிறது. இவ்வீரச செயல்களைச் சொல்லும் பாகம் அடியில் கண்டபடி இருக்கிறது.

கொன்னலின்று நெடுஞ்சடர் வேற் கொங்கர் கோமான்
கோச்சடையன்

மற்றவர்க்குப் புத்திரனாய் மண்மகளது பொருட்டாக
மத்தயானை செலவுந் தி மானவேல் வலனந்திக்
கடுவிசையா வெடுத்தவரை நெடுவயல்வாய் திகரழித்துக்
கறுவடைத்த மனத்தவரைக் குறுமடைவாய்க் கூர் பழித்து
மன்னிகுறிச்சியுந் திருமங்கையு முன்னின்றவர் முரணழித்து
மேவலோர் கடற்றானையோ டேற்றெதிரேய் வத்தவரைப்
பூவலூர்ப் புறங்கண்டுங்
கொடும்புரிசைத் தெடுங்கிடங்கிற் கொடும்பாளூர்க் கூடார்
கதிர்பரியங் கருங்கன்றுங் கதிர்வெலிற் கைக்கொண்டு
சேவ
கூடாத பலவலனைக் குழம்பூருட் டேசழிய
எண்ணிற்று மாங்கன்று மிவுளிகளும் பல கவர்ந்தும்
தரியலராய்த் தறித்தவரைப் பெரியலூர்ப் பீடழித்தும்
பூவிரியும் பொழிற்சோலைக் காவிரியைக் கடத்திட்
டழகமைந்த வார்சிலையின் மழகொங்க மடிப்படுத்து
நீண்டொளிய மணி இமைக்கு மெழிலமைத்த
நெடும்புரிசைப் பாண்டிக் கொடுமுடி சென்றெயறிப்
பகபதியது பத்மபாதம் பணிநதேந்திக்
காக ராசியங் கதிர்மணியும் மனமகிழக் குடுத்திடும்
கொங்கர் வத்தறுங் கண்ணிக்
கங்கராஜனோடு சம்பந்தஞ் செய்தும்
எண்ணிறந்தன கோசகஸ்ரமம் ஓரிரணயகர்ப்பழுத் துலாபார மம்

மணவியைப் பல செய்து மனம் விடாது குறைத்தது
கூடல் வந்து கொழி என்று மாட மாடில் புதுக்கி
மறையுடைய வளையுடைய குறைபாடுதான்
மணவர் மன்னன் தென்னவன் மருகன்
மாண வெண்குடை மகன்றோர் மாறன்

மே 32 கூடல் வெற்றிச் செய்களைச் செய்த தேர்மாறன் கி. பி. 710
க. க. 710 வரை ஆண்டிருக்க வேண்டுமென ஆராய்ச்சியாளர்கள்
கண்டறிந்தார்கள். தேர்மாறனுடைய தகப்பன் கோசலையன்
என்ற பாண்டியன் கொங்கர் கோமான் என்ற பட்டத்தை
கி. பி. 710-ல் தான். தேர்மாறனோ கொங்கு நாட்டில் ஒரு பாசுமாதிய
பட்டகொங்கத்தை வசப்படுத்திப் பாண்டிக் கொடுமுடி மட்டும் படை
எடுத்திருந்தான்.

ஆகவே வது தூற்றாண்டுப் பாண்டியர்கள் கொங்கு நாட்டின் பீது
மிருத்த ஆவல் கொண்டிருந்தார்கள் என அறிவினோம்.

வட கொங்கு, தென்கொங்கு, மேல்கொங்கு என்பவற்றை என்னவ
தெரித்து வேறு காணலாம். (கீழ் கொங்கு மழ கொங்கு) என்பது
அப்படி ஒன்று. கொங்கு 24 - நாடு மறறை உப நாடுகளில், வட
கொங்குன் வாழ்வந்தி நாடு (ஊர் 20) இணை நாடுகள் தூதர் நாடு
ஊர் (25) விமலை நாடு (ஊர் 20) ஏழார் நாடு (ஊர் 32)ம்
நாடுகளைக் கொண்டு ஆட்சியிலிருக்கிறது. கொங்குப் புலவர்கள் ஒரு
வகுப்பார் இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு நாட்டில் மிகுந்த அநுபவம்
கொங்கு வேளாளர் வீட்டில் கல்யாணம் தடக்க வேண்டுமானால்
அத்தப் புலவர்கள் வாழி சொல்ல வேண்டும். சொல்லாவிடில்
மணவியை பூர்த்தியானதாக இல்லை.

மாப்பிள்ளை பெண் வீட்டில் ஏதேனும் ஜாதி சமய மனமிருந்தால்
புலவர்கள் பேச மாட்டார்கள். ஒவ்வொரு கல்யாணங்களிலும்
அவர்களுக்கு உரிமையான சன்மானம், காணிக்கை உண்டு.
மேற்கூறிய நான்கு நாடுகளுக்குப் புலவர்கள் வேறு, மற்றைய
நாடுகளுக்கு வேறுவேறு. கொங்கு தேசம் முற்றிலும் பாத்திய
மெனறாலும் உரிமை அங்கு இல்லை. இங்கு இல்லை இதனால்
இந்தப்பிரிவு தொன்று தொட்டே அனுஷ்டானத்தில் வந்திருக்கிறது.
ஆனால் மழவக் கொங்கு என்று வழக்கத்தில் வரவில்லை. சென்ற
1925-ம் வருஷத்தில் இந்த விவரம் விசேஷ நிவாகரணில் வெளிப்
படுத்தியிருக்கிறது.

தேர்மாறனுடைய மகன் தெடுஞ்சாலையன் வடகொங்கின்
தலைவனான தகடுர் அதிகமான் பீது படை எடுத்துச் சென்றான்.

தேர்மாறனுடைய பனது ஒரு தான சாசனத்தில் -

‘மாவிரும் பெரும்புனற் காவிரி வடகரை

ஆயிரவெலி அலிரூர் தன்னிலும்

புகழியுருத் திகழ் வேலநிலனை
ஒடு புறம் கண்டவன் எனக் கண்டுவிட்டு,
மாறவர்மன் கந்தரபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தியில்
“... பொன்னி குழந்தாட்டுப் புலி யானைபோயகல
கன்னிகுழந்தாட்டிற்குயலானை கையளா
வெஞ்சின விவனியும் வேழமும் பரப்பித்
தஞ்சையு முறத்தையுஞ் செத்தழல் கொழுத்திக்
காவியுதலமும் தின்று கவினிழப்ப
ஆலியுமாறு மண்தீர் தவனழித்துக்
கூடமுமாமதினும் கோபுரமு மாடசங்கும்
மாடமுமானி கையு மண்டபமும் பலவிடித்துத்
தொழுதுவந்தையா திருபர்த்ததோ கைய
ரமுத கண்ணிராறு பரப்பிக்
கழுதைகொண்டுமுது கவடிவிச்சக் செம்பியனைச்
சினம்பிரியப்பொருது கரம்போகவே வாட்டி
பைம்பொன்மணி முடிபறித்துப் பாணனுக்குக் கொடுத்த நன்
பாடரு நிறப்பிற்பருதி வான்தோயு
மாடகப்பிரிசை யாயிரத்தனில்
சோழவனவன் அபிஷேகமண்டபத்து விராபிஷேகம்பண்ணி
கூரழியுஞ் செய்வதொழுமே கொண்டுபோய்
ஐயப்படாத அருமறை தோத்தணர்வாழ்
தெய்வப்புவியுர்த் திருவெல்லையுட்புக்குப்
பொன்னம்பலம்பொலிய தின்றாடுவார் பூவையுடன்
மன்னுத்திருமேனி கண்டு மனம் களித்து
சோதிமண்டபத்திருந்து
சோலைமலைபுனற் சோணாடு தானிழத்த
தார்மானை முடியுந்தர வருகவென்றழைப்ப
வான நிலை குலையவாளரிக்கப் புறத்துப்
போனவளவனுரிமையுடன் புகுந்து
பெற்ற புதல்வனை தின்பெறென்று முன்காட்டி
வெற்றியரிசை ஊர் சூழ் சூழ்ந்து தொழுதிருப்பக்
கானோடிமுன்னி கழந்த வெம்மை யெலாங்கையகல
தானோதகம்பண்ணி...
இதுபிடிப்பாடாக வெணப் பொங்குதினர ஞாலத்துப்புறவர்
தொழுவியவருள்

செங்கயல்கொண்டுவிரு முகமும்பண்டிழக்க

சோழபதி யென்னுநாம முத்தொன்னகரு

பின் வழங்கி வட்டகொடுக்கருள்
 முன்னமகது முடிவழங்கு மீவடிக்கீழ்
 தின்னம்வழிபடுவோ மென்னாது பின்னொருநாள்
 காவலாது புனதாபெனுங்கலியா
 காவலெடுர் சொல்லாதிதற மறுக்கசென்னிவிடு
 தாள்யடிப் பேரண்பும் ஒக்கச் சுருண்டொதுங்கி
 வாய்பும் வாரணமும் தேருமடற்கருவக்
 உவ்வாய்வெட்டுண்ண..... கொடி கொண்ட தெற்றிதிறத்த
 கோபுரமுஞ்சுழி
 முடி கொண்ட சோழபுரமண்டபத்துப் புகுந்து
 திணைகொளும்.....சயக்கம்பதாட்டிய
 ஸ்ரீகோமாதவார்ம்மரான திரிபுவனச் சக்கிரவர்த்திகள்
 ஸ்ரீசேரணாடு சொண்டு
 முடி கொண்ட சோழபுரத்து வீராபிகேஷம் பண்ணி
 அருள்ப ஸ்ரீசுந்தர பாண்டிய தேவர்

இவ்வாறு கந்தரபாண்டியன் (அனைத்துக்கம் கொண்டபருவிய)
 பாண்டிய நகரத் துடிவினமை பெற்றவனென்று சில சாசனங்கள்
 உறுவதல்லாமல் மற்றும் சில கீழ்மேல் கோபுரங்களில் எழுதப்
 பட்ட கொள்தம்புப்பாக்களால் கந்தரபாண்டியனுடைய வீரச்செயல்கள்
 தெரிவிக்கின்றன. அசுரகந்தர பாண்டியனே முதலாவது ஜடாவர்ம கந்தர
 பாண்டியன் என்பதில் சந்தேகமில்லை (332-340-361) சாசனங்கள்
 அப்பாண்டியன்முதுகூறில் தெலுங்களை முறியடித்தும், அவர்களைச்
 சோழக்களால் ஆரியாகளை விழ்த்தியும், மற்றவர்களைப் போன்று
 நகிலை முதுகிட்டோடும்படி விரட்டியும், போய் வீரர்களை
 நாட்டிற்கு ஒட்டினதாகவும் கூறுகிறது. 354-ல் கந்தரபாண்டியன்
 வட நாட்டவர்களை ஜலித்ததல்லாமல் கண்டகோபாலனைக்
 கொன்றும் வேண்டாட்சனை ஜலித்ததாகவும், கொங்கர் சேனையை
 முறியடித்ததாகவும் கூறுகிறது. 332-ல் காடவர்கள் என்னும்
 அசுரர்களையும், அவர் சேனையையும் முறியடித்துத் துரத்தினான்.
 கந்தரபாண்டியன் தில்லைக் கோலிலை சொர்ணமாக்கியதல்லாமல்
 பூவாபாரம் என்னும் திருவிழா நடத்தினான். 338-ல் அவர் மிகவும்
 பலவான் அநேக ராச்சியங்களை ஜலித்தவர். அவனுடைய வீரர்கள்
 தெலுதுர் வளரலில் வியாபித்திருந்தார்கள். தெலுதுரில் விஜயா
 பரிகேஷம் செய்தான். தெலுங்கர், ஆரியர் இவர்களை முறியடித்தும்
 காடவர்களை ஜலித்தும் கண்டகோபாலனைக் கொன்றதும், ஜடாவர்ம
 கந்தரபாண்டியன் சமஸ்கிருத சாசனங்களால் சான்றிதப்படுகிறது.
 சாசனத்திந்த சாசனங்களில் மான் கூட்டங்களில் புலியாகவும், யானை
 களின் கூட்டங்களில் காலஜூரமாகவும், கண்டகோபாலனின் யமனா

கவும் வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கொங்கர்களையும்,
 ஆரியர்களையும் ஜலித்தது கூறப்படவில்லை ஒருவேளை
 அவ்வாரியர்கள் மஹாவம்சம் என்னும் சிங்களப் பிரதிகில் கூறாமல்
 சோழர்களாக இருக்கலாம் முதலாவது ஜடாவர்ம கந்தரபாண்டியன்
 ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதர் கோவிலுக்கு அநேக திருப்பணிகள் செய்துள்
 ளான். துலாபாரத் திருவிழா நடத்தி ரங்கநாதனுக்கு தங்க விமானம்
 செய்வித்து, "ஹேமாச்சதன் ராஜா" எனப்பெயர் பெற்றான்.

பதினாறுவாறாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அதாவது 1216-
 1244-ல் மதுரையில் அரக புரிந்த சோணாடு கொண்ட மாறவர்மனான
 கந்தரபாண்டியன் தன் மெய்கீர்த்தியில இருவர் கொங்கரைப் பின்
 வருமாறு கூறியிருத்தல் ஆராயப்பாலது:-

'வணங்கும் வடகொங்கன் றன் சிறையுமிட்டு-
 தென்கொங்கன் வத்திட்ட தெண்டனுக்கு
 மின் பொங்கச் சாத்திய வரபரணந்தக்கதென வழங்கி
 ஆறாத பெருநெருப்பி னவன் சிறையுமிட்டு-
 மாட மதுரையிற் றான்போந்து புலனிலிலே-
 கூட விருகொங்கரையும் கும்பிடு கொண்டவர்க்குத்
 தொல்லைப் புலிக்கு மினங்காமற்றாஞ் சொன்ன-
 வெவ்வைக் குணிற்ப விசைத்திட்டு மேற்கொண்
 டிவ்வாறு செய்பா தொழியிலி யமனுக்கு-
 வெவ்வேல் விருந்தாக்குது முமையென விட்டருளி.'

இங் கு கூறியுள்ளதையையுற்று நோக்கின் முற்கூறிய 1216-44 ஆண்ட
 களில் கொங்கர நடத்திய கொங்கரர்களின் தவர்க்குத்தவன் நாட்டின்
 எல்லையைப் பற்றி ஓர் போர் உண்டாயிற்றெனவும், அது காவலாக
 அவர்கள் சிறைப்பட்டனரெனவும், இருவரும் பாண்டியரசரிடம்
 குறை கூறினா எனவும், அப்பாண்டியனா அவர்கள் நாட்டில்
 தொல்லை வழக்கான எல்லையை மாற்றித்தாம் கூறிய எல்லைக்குள்
 இருவரையும் திற்கச் செய்தனரெனவும், புலப்படுகிறது அன்றியும்,
 தென்கொங்கனைச் சிறை மீளாமிடத்து 'ஆறாத பெருநெருப்பி' என
 வழங்கியது அவ்வரசனுக்கும் பாண்டியற்கு மிகுந்த ஒற்றுமையை
 தன்கு புலப்படுத்துகிறது.

எல்லையைப் பற்றிய போர் நிகழ்ச்சிக்கு கொங்கு வீரராஜேந்திர
 சோழன் பூண்ட 'கொங்கிரண்டும் ஆண்ட' என்னும் அடைமொழியை
 சான்றாகும். அவ்வடைமொழி உண்மையாயினும் உண்மை இன்மை
 யாலினும் எல்லையைப் பற்றிய ஓர் போர் நிகழ்ந்தே இருத்தல்
 வேண்டும் என்பது நினைவும் உண்மையாயினும் வெற்றி வீர
 ராஜேந்திர சோழன்பாலும், இன்மையாயின் அவன் எதிர்பாளுமா
 யிருத்தல் தகுதி.

விஜய நகர அரசர்கள்

துலகபதிநகர கதாரிலுள்ள ஹம்பியைத் தலைநகராகக் கொண்டு விஜயநகர அரசர் பதவித் தலையெடுத்த சிவ சூரய்யா அரசர் தலைவலயம் தமக்குக் கப்பல்கட்டும்படி ஒய்சல வம்சத்தவர் துண்டாக அல்லாபது நாட்டின மஹாதியரை துரத்தும்படி உத்தேசினைத் தலைவரான கப்பலாணை உடையாரை அனுப்பினார். அவர் அவ்வாறு மஹாதியரைத் துரத்தி விட்டார். அவர்களது உத்தேசம் தாயக்கர் வம்சத்தவர்களும், விஜய நகரத்திற்கு உட்பட்ட மதுரையை ஆண்டதாக இடையே பாண்டியர்களும் ஆண்டார்கள் 1559-ம் வருஷம் வீரசேகர சோழன் பாண்டியரைத் தோற்கடித்து இத்தாட்டைக் கைப்பற்றினான் பாண்டியனும் அவன் உதவியுடன் விஜயநகர சக்கிரவர்த்தியிடம் போய் முறையிட்டார்கள். அவர் தம் சோனத்தலைவராகிய தாகம நாயக்கனை அனுப்ப, தாகம நாயக்கன் அவ்வாறே சோழனைத் துரத்தி மதுரையை பாண்டியனிடம் ஒப்படைக்காமல் தானே ஆளத் தொடங்கினான் இது சேதி தெரிந்து விஜயநகர கோபுரம் வராய் தாகம நாயக்கன் தலைவையக் கொண்டு வரக்கூடியவர்தம் இடத்து யாரிடமும் இரக்கின்றார்களா என்றனர் தாகம நாயக்கன் மகன், விகவநாத நாயக்கன் தானே அவ்வாறு செல்வென் என விடை பெற்றுக் கொண்டு மதுரை சென்று தன் தகப்பன் தாகம நாயக்கனைச் சிறையில் வைத்துக் கன தகப்பனை அரசன் சமூகம் கொண்டு வந்து திறத்தினான் மிகச் சந்தோஷமுற்ற அரசன், மதுரைக்குச் சாகவதமான கவானராக விகவநாத நாயக்கனை நியமித்து அனுப்பினார்.

அவர் அரசரானதும் புதுக்கோட்டைகளாகக் கட்டினார். வைகை நதியின் சிறுநனை பெரணைகளைக் கட்டி நீர் வசதியும் பாசனமுங் செய்தார். பாத்திரிகர்களுக்கு உண்டாகும் கள்ளர் பயத்தை நீக்கி வடகடிகோட்டையைச் சோழனுக்குக் கொடுத்து திருச்சிணாப்பள்ளிக் கோட்டையைத்தாம் பெற்று அங்கிருந்தே ஆண்டு வந்தார் விசுவநாத நாயக்கருக்கு அரியநாயக முதலியார் என்ற ஒரு உத்தம குணமும், வன்மையுமுள்ள மந்திரி வாய்த்தார். அவரே இந்நாட்டைச் சீர்படுத்தினார். இந்த நாயக்கர் காலத்திலிருந்து திருமலை நாயக்கர் காலம் வரை பேருக்குப் பாண்டியர்களே தவிர மற்றனவெல்லாம் நாயக்கர்களே நடத்தி வந்தார்கள். இவருக்குப் பின் இவர் குமார கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் நாட்டுக்குப் பல தலங்கள் செய்து 10 வருஷம் ஆண்டார் இவருக்கு 2 புத்திரர்கள். 12 வருஷம் நாட்டைப் பரிபாலித் தார்கள். அவருக்குப் பின் முத்துக் கிருஷ்ண நாயக்கர், இவருக்கு மூன்று புத்திரர்கள் முத்துவீரப்ப நாயக்கர், திருமலை நாயக்கர், குமார நாயக்கர். முத்து வீரப்ப நாயக்கர் நாட்டை 15 வருஷம் ஆண்டார் அதன் பின்னர் திருமலை நாயக்கர் பட்டத்திற்கு வந்தார்.

திருமலை நாயக்கர் மஹால், வண்டியூர்த் தெப்பக்குளம், புது மண்டபம், ராஜ கோபுரம், இன்னும் மீனாட்சியம்மன் கோவிலில்

பற்பல பாகங்கள் இவராலே ஏற்பட்டது. புது மண்டபத்தில் விகவநாத நாயக்கர் முதலிய நாயக்கர்களுடைய சைவகண்ண ராஜகோபுரத்தைப் போல 64 கோபுரங்கள் கட்ட ஆரம்பித்தார் முடிவுறவில்லை திருமலை தன் முன்னோர்களைப் போல விஜய நகரத்திற்குக் கப்பம் கொடாமலே உயேசையாக ஆள ஆரம்பித்தார் இதனால் மைசூர் பெருத்த சேனையுடன் திருமலையை எதிர்த்தார் திருமலை சேதுபதியை உதவி செய்ய வேண்டினார் உடனே பெரும் சேனையுடன் வந்து மைசூர் சேனையை தராயும் துரத்தி அடித்தார் திருமலை தம்பியை மைசூருக்கு அனுப்பினார் பெருஞ்சேனை யொடு சென்று அவ்வரசனுடைய மூக்கை அறுத்துக் கொண்டு திரும்பினார். இவ்வெற்றியொடு வருமுன் திருமலை காலமாய் விட்டார் இவருக்குப் பின் இவர் குமாராசொரப்ப நாயக்கன் சொக்கநாத நாயக்கரும் ஆண்டார்கள் இவருக்குப் பிறகு அவர் மகன் ராமகிருஷ்ணப்ப, முத்துவீரப்ப நாயக்கர் அவர் திடீரென்று சாக, அவர் மனைவியும் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்று விட்ட இறந்தான் அக்குழந்தையாகிய விஜயரங்க சொக்கலிங்க நாயக்கருக்கு தகவலது வரும வரை அவனுடைய பாட்டியும் சொக்கநாத நாயக்கர் மனைவியுமாகிய மங்கம்மா 16 வருஷம் நாட்டை ஆண்டாள்.

சிக்கதேவ நாயக்கர்

மைசூரில் இப்பொழுது தவிரத்திலே அரசர் கொடியவன் திரு சிவமாயன் என்றவரின் சக்கிரவர்த்தி வேதாசியாகக் கொடுக்கது அன்றி ஜகதியோராய் (ஜகாயன்) என்ற பட்டமும் கொடுக்கது சிக்கதேவ ராயர் 30 வருஷம் அரசாண்டார் 1. 4 பரம்வாகமெய்தினார்

மஹாத் அலி உலிக்குச் சேலித்திருந்த மஹாவீரன் தானடை மே சாமர்த்தியமாக நடத்து கொண்டபடியால் தானடைவே மந்திரி யானார் இங்கிலிஷ்காரர்களைத் சண்டை செய்தார் பிறகு சமர்க்கான மாணார்கன் தேக தலம் கெட்டது 1780 வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 7-ம் தேதி 60 வது வயதில் இறந்தார்

இவர் இறந்த பிறகு இவர் குமாரர் நிப்பு கஸ்தான் ஆட்சி செய்ய இங்கிலிஷ்காரர் சேனையைக் கட்டிக் கொண்டு போய் பெங்களூரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு சிரங்கப்பட்டணத்திற்குப் போனார்கள் சண்டை செய்ய அஞ்சித் திப்பு சமாதானமாகக் கேட்டுக் கொண்டார் வார்ட்காரன்வாலிஸ் உமது மாகாணங்களில் பாடியும், பணத் தொகையும் கொடுக்க வேண்டுமென்றார் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொடுப்பதாக ஒப்புக் கொண்டார் என்றாலும், இங்கிலிஷ்காரரைத் துரத்திவிட வேண்டுமென்று பிரஞ்சுக்காரரிடம் யோசித்தார் இது சேதி தெரிந்து சண்டை நேர்த்தது போர் செய்து கொண்டே திப்பு இறந்து போனார். 30-வது வயதில் தொடங்கி, 47-வது வயது வரையில் அரசாண்டிருந்து 1799-ல் மாண்டு போனார்.

நிப்புவின் குமாரர் இவர்களையும் இங்கிலிஷ்காரர் முதலில் வேலூரில் கொண்டு போய் வைத்திருந்தனர் அப்பால் அவர்களைக் கொடுத்தார்

கலகததாவற்றுகக் கொண்டு போலினர். அங்கே அவர்களுடைய
பிள்ளை இன்னும் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பழைய இந்து சாஸ்திரியமான மைசூரை அதற்குரிய பழைய அரசு
பாண்டிய அரசைப் போல, கிருஷ்ண ராஜபுரத்திலிருந்து
கொண்டிய அரசை மகாநகரில் ஒருவாறு புனையவை மத்தியாக
கொண்டிருக்கிறது.

இந்த தேசம் வடபாகம், தென்பாகம், மேற்குக் கொங்கு என
மூன்று பாகமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நெடுஞ்
செட்டியார் பாண்டியப் பட்டியத்தில் மூன்றாம் பாகத்தைக் குறிக்க
வந்த தேசம், கோயமுத்தூர் ஜில்லாக்களில் கல் சாசனங்கள் மற்ற
புண்டிய பாகங்களைக் குறிக்கின்றன. கந்தர பாண்டியவது சாசனத்தின்
பொருள் தாமக்கல், ஏழர் நாடெனலும், பாகத்திலிருந்து மதுரை
ஜில்லா பழனி தாலுக்காவிலுள்ள கீரணூர் கொங்கின் ஜில்லாக்களில்
கொண்டியப் பொங்கலூர் நாட்டைச் சேர்ந்தது. ஏழர் நாடு வட
கொங்கைச் சேர்ந்தது ஈரோட்டிற்குச் சமீபத்திலுள்ள விசய மங்கலம்,
கங்கலா இவை இரண்டும் குறுப்பு நாட்டிலிருந்ததாகத் தெரிகிறது.
வடகந், தெற்கு இரண்டு கொங்குகளையும் அரசாண்டு வந்த வீர
சோழனடைய சாசனமொன்று பழனிக் குச் சமீபத்திலுள்ள பெரியவுடை
பாடு கொங்கில்கப்பட்டது. கோயமுத்தூருக்கருகாமையிலுள்ள
மேற்கு தென் கொங்கைச் சேர்ந்ததாகத் தோன்றுகிறது. ஆகதினால்,
கொங்கு சேலத்திலொரு பாகம், அவலது கோயமுத்தூர் முழுதுமா
யிருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. வட கொங்குகாவேரித்தியின்
வடக தெயுள்ள தேசமாயும், தென் கொங்கு கோயமுத்தூர் ஜில்லா
முழுதுமாயிருக்க வேண்டும். கருவூரில் கண்டு பிடித்த மூன்றாவது
குலோத்துங்கனுடைய சாசனங்களின்படி கொங்கு, சோழ கோள
மண்டலமென்றும், திருச்செங்கோட்டில் எடுத்த ஒரு பாண்டிய
சாசனத்தில் வீர சோழ மண்டலமென்றும், கூப்பிடப்பட்டதாகத்
தெரிகிறது.

தமிழில் கொங்கு தேச ராசர்கள் என்றொழுதியுள்ள புத்தகத்தில்
அத்தேசத்தையாண்டவர்களில் இராஷ்டிரகூதரும், கங்கரும்,
சண்டிலென்று கூறினாலும் அவர்களுடைய சாசனங்களொன்றேனும்
காணப்படவில்லை. கோயமுத்தூர் ஜில்லா விசயமங்கலம் சமீப
கொங்கில் சமண்டராசனது சகோதரரின் நிதிநிகத்தைக் கொண்டாடி
வடக தெயுள் ஒரு சாசனமாக்கப்பட்டது இவர்களுக்கவரசர்களாகிய
ராசர்கள் இராமமால், இவர்களுது மந்திரியாகிய சமண்ட ராச
னாக விசயராஜாபி நக்தம். அப்படியானாலும் கொங்கில் கங்கர்கள்
ராசர் வயிருந்ததென்று சொல்ல முடியாது. 1905-த்திய 662-ல்

சொல்லியுள்ள மல்லிதேவ மகாராஜன் கங்க வம்சத்தானா விருக்க
லாம். ஆனால் அச்சாசனம் மிகவும் புதியதாயிருக்கிறது. கங்க இராஜர்
யாமயிருந்த சேலம் ஜில்லாவின் வடபாகத்திரண்டு பல்லவ விரகத
சாசனங்களைக் கண்டது. தென் கொங்கிலுள்ள கருவூரில்கப் பட்ட
சாசனங்களால், தமிழில் சொல்லியுள்ள சோழர்களின் படை யெடுப்பு
நிச்சயமானதென்றும், சோழராச்சியம் தென் கொங்கு வரைவெட்டி
யிருந்ததென்றுத் தெரிகிறது. அச்சாசனங்கள் பின் வருபவருடையன.

பரகேசரி வர்மன், வீரராசேந்திர தேவன், இராசேந்திர தேவன்,
இராசகேசரி வர்மன், மூன்றாவது குலோத்துங்கன் சோழர்கள் 12-ம்
நூற்றாண்டின் கடைசிய வலிருனறிப் போகவும், துவார சமுத்திரத்தி
லுள்ள ஒய்சலர் கொங்கைக் கைப்பற்ற முயன்றார்கள். ஒய்சல
வரசனாகிய வில்லுவுவந்தான் கொங்கு நாட்டைப் பிடித்துக்
கோயமுத்தூரைத் தலைநிலாக்கினதாகச் சொல்லுகிறான் பம்பாய்
கெஜட்ஸ் (II 86-ம் பக்கம்).

வீரசோமேசுவரனுக்கு முன் சேலத்திலுங் கோயமுத்தூரிலும்
யாதொரு ஒய்சல சாசனங்களுங்காணவில்லை. கொங்கில் வீர
சோமேசுவரனுடைய அரசு கொங்கு காவத்தாகவிருக்க வேண்டும்.
பாண்டிய அரசனாகிய சாகவரம் கந்தர பாண்டியன் ஒய்சலர்களைக்
கொங்கிலின்று துரத்தி விட்டதாகப் பலவழிகளானுத் தெரிகிறது.
பாண்டியரிடத்திலின்றும் ஒய்சலர் மறுபடியும் கொங்கு நாட்டைப்
பிடித்துக் கொண்டதாக சேலம் கோயமுத்தூர் ஜில்லாக்களில்கப்பட்ட
ஒய்சலவரசர் வீர விகவநாதன், வீராமநாதன், இவர்களுது சாசனங்கள்
தெரிவிக்கிறது ஒய்சலர் (II 1327-ல்) முற்றிலு முறியடிக்கப்பட்ட
முகமதியராலவருடைய இராச்சியம் 1327-ல் பிழங்கிக் கொள்ளப்
பட்டாலும், கொங்கு நாட்டில் மாத்திரமவர்கள் திரமாயிருந்ததாகத்
தெரிகிறது. சேலம், கோயமுத்தூர் ஜில்லாக்களில்கப்படும் சில
குறிப்புகளாலும், ஈரோட்டிற்கருகே விசயமங்கலத்தில் அரசனாகும்,
நாட்டிற்கும் நன்மைபுண்டாக்கும்படி யத்தேயத்துச்சாசனங்கள்
கொடுத்த கொடையைக் காண்பிக்கும் சாசனத்தாலும் 1905-552
பல்லவன் என்னும் ஒய்சலவரசர் கொங்கிலவரசாண்டு வந்தா
னென்பது தெரிகிறது. ஒய்சலருக்குப் பின் வந்த விசயநகரத்தரசர்கள்,
அவர்களுங்காரத்தினாரம்பத்திலேயே கொங்கைத் தங்கள் வசய பங்கிக்
கொண்டார்கள். ஆரம்பத்தில் இராசவம்சத்தாரே பிரதிநிதிகளாக
யிருந்து வந்ததாகத் தெரிகிறது பின் வருமரசர்களின் சாசனங்கள்
கோயமுத்தூர், சேலம் ஜில்லாக்களில் காணப்படுகிறது.

ஹரிஹரன் புத்திரன் பக்கன்
தேவராயன் புத்திரன் ஹரிஹரன்

விசயபூபதி, தேவராயன், அக்கதன், சதாசிவன், வெங்கிடபதி, விருஷணராயன்

இவர்கள் கொடுத்த அடவது அதிகாரம் பாகம் மதுரை தாய்க்கா கன்ன கைவசமாகிற்று.

தேவமுத்துர் தில்லாலிலுள்ள சில சாணங்களைச் சோழ பாண்டியமூலர்களின் பெயர் கொண்ட அரசர்கள் சிலரிருந்தாகத் தக்காது அடவது தவிர்ப்பாகவே, அடவது மற்றரசர்களாகவே கொடுத்தால், அடவாண்டவர்களைத் தோன்றுகிறது கீழேயவா களை பெயராகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1. கோண்டான் எனப்படுகிற விக்ரமசோழன். இவன் 1004-ல் 9-வது ஆண்டில் ஏகத்துறைய 40 வருஷங்களாண்டான் (1905-ல் 614-ல்)

2. இராசகிராமன் - இவன் 1100-ல் ஆண்டிருந்தார் (1905-ல் 573, 574, 576, 582-ல்)

3. இராசகிராமன் சோழன் - இவன் 1118-9-ல் பட்டத்திற்கு வந்து 5 வருஷமாண்டார் (1905-ல் 593-ல்)

4. விக்ரமசோழன்:- இவன் 1255-59-ல் பட்டத்திற்கு வந்து 7 வருஷமாண்டார் (1905-ல் 555, 578-ல் 578-ல் இவனைத் தொடர்ந்து தக்காது தக்கன், வீராசேந்திரன், இராமவந்தகாகவி குக்கிறது.

5. இராசகேசரி வர்மன் என்கிற திரிபுவன சக்கிரவர்த்தி 1265-66-ல் வந்து ஏகத்துறைய 15 வருஷம் ஆண்டார். (1905-ல் 544-545-ல்)

6. பரகேசரி வர்மன் என்கிற திரிபுவன சக்கிரவர்த்தி, விக்ரமசோழ தேவன்:- 1273-ல் வந்து 2 வருஷமாண்டார் (1905-ல் 610)

சொந்தம் குறிக்கப்படாத மற்ற அரசர்களின் பெயர்கள் கீழே காணப்படுகிறது.

1. வீராசேந்திரன், சாணத்திற்கண்ட கடைசு தேதி அவனது விவது வருஷம் (1905-ல் 557-ல்)

2. தக்காத்துங்க சோழன் 34 வருஷ வருஷம் (1905-ல் 661-ல்)

3. வீரபாண்டியன் 19 வருஷ வருஷம் (1905-ல் 575-ல்)

4. கத்தர பாண்டியன் 26 வருஷம் (1905-ல் 595-ல்)

முன்றாவது

அடவது இயல்

அடவது என்பது முறை, வரிசை, ஒழுங்கு என்பது பொதுத் தாடு ஒழுங்கு பெற ஆதற்கு அறிஞர்களாலும், அரசு வகையினராலும் தோன்மை நாட்டு வழக்க வழக்கங்களாலும், கடை போக திவைத்து நின்று, நன்முறை என்பது கொங்கு நாட்டு மக்கள் வரிசை கோணாது தங்கள் உரிமைகளை எவ்வாற்றாணும் இழவாது தக்கம் திவை கண்டு நிற்றல் ஆம் செங்கோல் செழித்தற்காகவும், சிறுதகற்காகவும், தக்க கண்டு நடத்தற்காக நாட்டை அளவு கண்டு கறுகனாக்வி, அவ்வக் கூற்றங்கள் அரசினை, தியாய விசாரணை, நாடு காவல், தேவாலயம், ஸ்தூபியப்பொறுப்பு முதலியவற்றை அங்கங்கே பொறுப்பாளிகளைக் கண்டு கொடுத்து, அவை சிறிய செயல் முதல் அடவவே பெரிய அதிகாரிகள் வேந்தன் சமூகம் வரை செல்லுதற்கும் வழுவாது நிற்றற்கும் அடவது ஆம். தன் கோலில் காணியாட்சி குரு சிவியர் முறை காணலும், இதன் விவரமான விளக்கம், ஐந்தாவது ஒழிபு இயலில் தன்கு காட்டப்படும்.

தோன்மைக் காலத் தொட்டு சாதி சமய ஆசாரக் கொள்கை நாட்பாசன வகை முதலியனவும், அன்றன்று கண்டு உரிமை, வாய்ப்பு, கடவாது நடத்தற்காக நாடு என்ற பிரிவு செய்து ராஜாங்கத்தின் வைத்திருக்கிறார்கள் இவ்வாறு அதிகாரி, நாட்டதிகாரி, என இரு வகை பல சிறுதர்கள் சேர்ந்தது ஊர் ஊர் என்பது கிராம அங்காதி வசிகதும் தானம் அத்தானத்தே சிவாலயம், விஷ்ணு ஆலயம், காசி மற்றும் அங்குள்ளா தொழும் பிற தேவதைகளைக் கிராம தேவதைகள் கோவில்கள் விளங்கும். கிராமத் தலைவன், பெரிய தனக்காரன், என்னும் அதிகாரியின் செயல்கள் நடைபெறுதற் பொதுத் தக்க கணக்கன், தண்டறகாரன், ஊர்காவலா முதலியவர்கள் இருப்பார்கள் அந்த ஊர்களில் கச்சேரி ஒன்றிருக்கும். அங்குள்ளார் தங்கு துறை களை அவ்வூராளியிடம் தெரிவித்து, தியாயம் பெறுதல் வேண்டும்.

இனி பல கிராமங்கள் சேர்ந்தது ஒரு நாடு நாட்டைச் சார்ந்த கிராமங்களிலுள்ள குறைகள் நாட்டதிகாரியிடம் வரும் நாட்டதிகாரிக்கு நாட்டான் என்று பெயர் ராஜசமய ஆசார விவகாரமும தீர்ப்பாசன வகை வழக்கு முதலிய பிரச்சினைகளை நாட்டான் தீர்ப்பதாக இருத்திருக்கிறது அந்த அந்த நாட்டைச் சார்ந்த கிராமத் தக்க களுடன்கூடும் கூட்டத்துக்கு நாட்டார் நாட்டுக் கூட்டம் என்று பெயர். பல நாட்டார்கள் இவ்வாறு கூடும் கூட்டத்துக்கு மகாநாடு என்று பெயர். அங்கங்கு ராஜாக்களால் பட்டம் பெற்ற பட்டக்காரர்கள் காங்கேயன், காமண்டன், அகனங்கன், பம்வலராயன், வேண்டன்

[illegible]

1. உயர்வான சக்தி அளவுடைய இயந்திரம் இடங்களில்
2. உயர்வான சக்தி அளவுடைய இயந்திரம் இடங்களில்
3. உயர்வான சக்தி அளவுடைய இயந்திரம் இடங்களில்
4. உயர்வான சக்தி அளவுடைய இயந்திரம் இடங்களில்
5. உயர்வான சக்தி அளவுடைய இயந்திரம் இடங்களில்
6. உயர்வான சக்தி அளவுடைய இயந்திரம் இடங்களில்
7. உயர்வான சக்தி அளவுடைய இயந்திரம் இடங்களில்
8. உயர்வான சக்தி அளவுடைய இயந்திரம் இடங்களில்
9. உயர்வான சக்தி அளவுடைய இயந்திரம் இடங்களில்
10. உயர்வான சக்தி அளவுடைய இயந்திரம் இடங்களில்

முதலாவது கொங்கு நாடு- வட கொங்கு , கீழ் கொங்கு, மேல் கொங்கு, மழ் கொங்கு என நான்கு பிரிவுகளாகவும், பிரித்து ஆண்டாகக் காபேரி ததிக்குக் கழக்தும், வடகதும் கொலலிடவாக படவகலதும் வடகொங்கு பீபடுதொடங்கியது மேல கொங்கு கலலூர், பழனி, கீரணூர் தெல் கொங்கு ஆகும்.

இவ்வாறுள்ள கொங்கு நாட்டை இருபத்து நான்கு பிரதான
நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதுவே இவை.

பூத்துரை நாடு	தமையனாடு	வாழவத்திதாடு
தென்கரை நாடு	தட்டயநாடு	அண்டநாடு
காங்கேய நாடு	பூவானிய நாடு	வெங்கால நாடு
பொன்கலூர் நாடு	அரையனாடு	காவடிக்கனாடு
ஆரை நாடு	ஒடுவங்க நாடு	ஆனைமலை நாடு
வாரக்கனாடு	வடகரை நாடு	ராசிபுர நாடு
தி நவாலிணங்குடி நாடு	கிழங்கு நாடு	காஞ்சிக்கோயினாடு
மணநாடு	கல்லுருத்தனாடு	குறும்பி நாடு

இந்தப் பூத்துரை தாது காணா நந் இடையே பெற்றது. கிழக்கே உள்ளது சிழ்கரை என்றும், மேற்கே மேல்கரை என்றும் அப்பத்திரண்டு, முப்பத்திரண்டு (ஊர்) கிராமங்களுள்ளதாக இருக்கிறது சிழ்கரை என்பது வடகொங்கு. மேற்கே உள்ளது மேல் கொங்காம் சிழ்க்கை உள்ள வடகொங்குக்குப் பிரதான நகரம் சங்கிலி லுர்க்கம்.

சங்ககிரி

முற்காலத்தில் காமதேயு விவரிப்பானைய புரிக்கும் விதிதான்
மேதாவானவரின் தாகன், கூர்மன், நிகுகான், தேவதத்தன், தனதத்தன்
என்னும் ஐந்து நாடிகளில் கூர்ம நாடிக் கொடுமுடியைய பெயர்த்து
வந்து சிறுககனார் புத்துறை நாட்டிய வைத்து கடி வானைப் புதித்தது
இது சங்க வடிவாக இருக்கலின் சங்ககிரி எனப் பெயர் பெற்றது
மலைமேற்கோர் எனக் குத்து நக்கம் என்று பெயர் இதனால் சங்ககிரி
து நக்கம் என்கிறார்கள் இதனடிவாரத்தே சோமேசுவரர் விளங்கு
கொள்

பின்னர் ஒரு காலத்தே ஸ்வஸ்தாஸு பவத்தினிமித்தம் கொண்டு
 டவிய பஞ்சாமி சங்கிரிமின் ஒரு குகையினிடத்தே இருந்து தாய்
 புரிந்தனர் ஆனால், தினமும் திருமனைக்கு எழுந்தருளி வேங்கட
 நாதனைத் தரிசித்து வருவார் இவ்வாறு தினகாலமும் திருமனை
 சென்று வரும் முனிவர் சங்கிரிமனைவிடையே பகவான் எழுந்தருள்
 வாராயின் நவநாக இருக்கும் என எண்ணினார் இத்தனைனை
 யோர்க்கு பெருமான் அன்ப, உன் எண்ணப்பிரகாரமே செய்வோம்
 என்று அனுக்கிரகித்தனர் பகவான் அனுக்கிரகிக்கும் நவநாக
 எந்நாளை என ஏக்கம் கொண்டிருந்தார் வைகாசி மாத கந்திவரப் சம
 பெனர்ணமி விசாக நட்சத்திரம் கங்கிரவாரங்கடிய புண்ணிய
 தினத்தன்று உதயத்தின் தேவர்கள் முனிவர்கள் பக்கர்கள் புடை கூடி
 எழுந்தருளினார் கௌண்டனியா பேரானந்தப் பெருங் கடனுள்
 ஆழித்து ஆடிப்பாடித் துதித்து முக்காலங்களிலும் தேசத்து பூதத்து
 வணங்கிக் கொண்டிருந்தார் என்பது வைஷ்ணவ மகத்துவம்.

வெகுவதின் பின்னர் ஏதோ காரணத்தால் அர்ச்சுன மூர்த்தம் புதற்குள் ாய் விட்டது மனையானாலும் பகம் புற்றரைநீர் நினைவுகள் செழிப்புற்றிருப்பதால் பகக்கள் மேய்வுக்கு ஏற்றதாக இருந்தது மேய்வு கொண்ட ஒரு காராம் பக நினைமும் ஒரு புதற்குள் செல்வதும சற்று தாமதித்து வருவதும, வருமபொழுது பால் சுரத்துள்ள மடி வற்றிவிருப்பவதையும் மேய்ப்போன்கண்டு சந்தேகம் கொண்டான் பக போன பின் பகவை ஓட்டி சிறுவன் தாரதகுந்தே மறைந்திருந்து பார்த்தான். புதற்குள் பக சென்று நின்றவுடனே தானாகவே பால் சுருந்து வடிவதைப் பார்த்தான். பின் அடுத்ததடுத்தும் கண்டான். அநிசமித்துப் புதரை வெட்டினான் மண் வெட்டியில் தோண்டினான் பால் விழும் கல்லின் மீது மண் வெட்டி தாக்கவே இரக்கம் கனிந்தது துடைக்கத் துடைக்க நிற்காமல் வடிந்தது. தண்ணீர் கொண்டு கழுவிடும் நிற்கவில்லை. ஆச்சரியமும் அச்சமும் கொண்டு உடனே வந்திருந்த வாலிபர்களுக்கும் அறிவித்தான் உடனே வத்தவர்களும்

பெரும்பாலானவர்கள் தாங்கள் தொண்டினார்கள் சகலியுள்ளவராய்
கொண்டனர் தனையும், பூவும் கொண்டு வந்து போட்டு வணங்கி
வாங்கன் பொழுது ஆல் விட்டது. மற்றவர்களெல்லாம் புறப்பட்டு
போகும் முன்பு கணம் வன் மாதிரி இவ்விடத்திலிருந்தும், பிரிய
வாழ்வுகூர்ந்து கங்கு விட்டான் ஒருக்குச் சென்ற வரலிபர்களால்
கொண்டபடி கோயலர் குழாங்களும், ஏனை நகர மாக்களும் வந்து
கொண்டிருப்பது வணங்கிச் சென்றார்கள் முதலில் பகவானைக்
கண்ட பிறகு புகழ்களை வொட்டிச் சந்திப்பது நினைவோடு இருத்தி
கொண்டு போட்டு எதிரொழும் துளசி முதலியன கொண்டு வந்து
கூராதித்துக் கொண்டு வந்தான்.

பின்னர் அவ்வாலிபனை பூசாரியாட்ப் பூசுக்குக் கொழிவைக்
கொண்டான். கவாமிக்குச் சிறு சாலை கட்டினார்கள். வெளியூர்
வாசகனும் கரிசிக்கச் செல்லவானார்கள் இப்பொழுது ஒருக்கூ
மனையில் பெருமானை இக்குலகதினர் பூசித்து வருவதுபோல
அவ்வாலிபன் மரபினரே பூசித்து வந்தார்கள்.

தற்கு, அந்த மலைப்பிரதேசங்களிலுள்ள வேடங்களுக்குத்
தலைவன், ஒரு வெண் முயலைக் கண்டு நாய் தூத்தப் பின் தொடர்ந்த
தான் சங்கிரி எல்லையில் புகுதலே ஓடிய முயல் திரும்பி நாயை
எதிர்த்தது வேட வகண்டான இவர்களுக்குள் சேஷியுக்குச் சிறு எனக்
கருதி, அவ்வுரைச் சார்ந்த ஒரு சிறு குன்றில் வாச ம்தானமாக
இருந்தான் ஒரு சிறு கோட்டையுங்கட்டிக் கொண்டு இருந்தான் இக்
கோயிலுள்ளார்களும் ஊரிலுள்ளார்க்கும் திருநாளைய பாயில்லாத
பழக்கமாகத்தான் இதைப் பழையது நுத்துமனை என்கிறார்கள்.

இந்த மலை குன்றாக வளந்து தான்கு புறமும் பார்க்கத் தெரிவ
தாயும், பல வழிகளில் ஏறுதற்கு போதாதாயும் இருந்ததால், கொங்கு
நாட்டு அரசனும், சேரன், சோழன், பாண்டியன், கருநாட வேந்தர்கள்
தங்கள் பிரதிநிதிகள் இருக்கும் கடிஸ்தவமாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு
வரும் அவ்வப்போதுகூடு வேண்டிய வகையாகக் கோட்டை களைக்
கட்டிக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்து வந்தார்கள். அன்பர்களின் பொருட்டு
வல்லவராயப் பெருமானும், வரதராஜப் பெருமானும் உண்டாயினர்.

மேற்கே தென்வடல் 2 பர்லாங்கு விஸ்தீர்ணமுள்ள கோட்டை
நுழந்த நகரம். இதனுள் சோமேசுவரர் சௌந்தர நாயகியம்மன்.

இதன் மேற்கே கோட்டைச் சுவர். அதில் மலைக்குச் செல்லும்
வழி அளத உழிமுகம் என்கிறார்கள். புகுந்து சென்றால் வீரபத்திர
கவாமி கோவிலு. கடியார வாசல் உட்புகுந்து சென்றால் கோட்டை
மாரியம்மன் கோயில் அப்பால் வரதராஜப் பெருமான் கோயில்.
150-142 அடி அகலநிகளமுள்ள பிரகாரம். கிழக்குப் பார்த்த வாயில்

கருங்கல் வேளைப்பாடு உள்ளது. தாங்கியார், ஆண்டன், கோபால
கிருஷ்ண மூத்தி ஆழ்வார், ஆசாரியார் சந்திதிகளும் இருக்கின்றன
இந்த சந்தியில் தாண்டகக்காரமாயணம் அரங்கேற்பு பெற்றதாம்.

தென் களஞ்சியங்கள், தாகவாலி, அமுத சாகரம், அரசடி,
வில்வாலி நாயகன், கொல்ல மாரியம்மன், தாலுக்கா கச்சேரி, கந்தா
சாகச்சேரி, கந்தாசாரர் சேவகா வீடுகள் 130 இது தவிர, கோட்டை கிண
னார் குழுவும், சர்க்கார்கட்டிடங்கள் மாதிரி, அது கச்சேரி, தாலுக்கா
கச்சேரி, கொத்தவால சாவடி, கங்கை சாவடி, முசாபர் விவளைச்
சாவடி, துறைமார்பங்களா 2, கர்னல் ஓரன் துறைமார்பங்களா 1, கர்னல்
கோவில்களில் பங்களாக்கள் 2, மண்டரோல் பங்களா 1, மக்கோல்
பங்களா 1, டாக்டர்துறைமார்பங்களா 1, இஞ்சினியா இதலிங்கன் பங்களா
1 பெரிய இஞ்சினியா பங்களா 1, அசிஸ்டன்ட் டிப் லிங்கன் பங்களா
1, சின்ன பாபு பங்களா 1, ஷார்ட்டன் துறைமார்பங்களா 2, சார்ஜன்டு
பங்களா 2 கர்ப்பனாவுக்கு வெலில் பங்களா 1 முதலியன இருக்காக
சாசனங்கள் கிடைத்துள்ளன.

இதைக்கடந்தால் புதுக்கோட்டை வாசல். இதைத்தான் மஹாதிய
அரசனாக டிவது என்பார்கள் இக்கோட்டை மூலவக்கொத்தளங்கள்
பல. பெரிய பிரங்குகளில் திருப்பி வைக்கத் தக்கவாறு அமைக்கப்
பட்டுள்ளது. இக்கோட்டை வாசல் புதுத்தவுடன் 100+60+10
விஸ்தீர்ணமுள்ள கொல்களஞ்சியங்கள் 6 இருக்கின்றன அந்தகார
போலுள்ள மண்டபத்தருகே ஒரு குகை இருக்கிறது இது ஸ்ரீரங்கபுர
என்ற மஹாதிய சித்தர் இருந்த இடம் என்கிறார்கள் இகருகையின்
மேல் போன போனால், கல்மதம் உற்பத்தியாகிறது. மருத்துக்கு மெக்க
உபயோகமானவென்று எடுக்கிறார்கள் பழக்கமுள்ளதே உட்புகுந்து
எடுக்க வேண்டுமாம்.

இப்போது ஐதர் அலிகான் கி பி 1721-ல் ஒரு தானம் செய்க சாசனம்
இது.

லிக வைகாசி மாகம் கத்த திதிய ஸ்ரீமது சகல குல சம்பன்னா
ரங்கம்யரவர்களுக்கு, அயிதரல்லிகான் பஹதரவர்கள் லொம்.

இப்பவும் சங்கிரியிலிருக்கும் பீரகபு சாஹேபு அவர்தற்காலுக்கு
சங்கிரியில் காடு 20 வள்ளம் வேம்பனேரி சமுத்திரத்தில் விரை வரி
கண்டகம் இரண்டு கண்டக சகிதமாய் விவரித்து தாலு மூலவக்கும்
கிடை பிரதிஷ்டை செய்வித்து மாகும் சாய்பு அவாலத்து செய்வித்து
எண்ணெண்ணுக்கும் சாவ மானியமாக ஆசத்திரார்க்கமாய
நடப்பித்துக் கொண்டு வரவும்.

இப்படிக்கு

காக மொகா செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கண்ட குகையென்கண்டவிய முனிவர் குகையெனவும்
கோட்டையாக இகரத மேல் கோட்டை திட்டி வாசல் ஆறாவது
கோட்டை இகரத மேல் ஏழாவது கோட்டை இகரதப் புவல் திட்டி
வாசல் என்பர். இடி விழுந்தால் குன்று. எட்டாவது கோட்டை வாசல்
என்பர் இங்கே கஜமுக மண்டபம் இருக்கிறது. இக்கோட்டைக்குள்
புதுக்களவு எட்டாம் ஒன்று இருக்கிறது 30+15+11 அஸ்திவார
கம்பெனியாரால் கட்டப்பட்டது. இங்கே பாராமஹால் மண்டபம் (12
5+11) இக்கோட்டைக்குள் இருக்கிய கம்பெனியார்கட்டிய 9 வது
கோட்டை வாசல் 1799-ல் கட்டியது. இக்கோட்டைக்குள் விடாயாற்று
மண்டபம். பூங்காவனம் (காஜா ராவுத்தர் ஆபீசர் வீடுகள், பாழிகள்
2 கோட்டை மண்டபம்) பாராமஹால் மண்டபம் 6 இருந்தனவாம். மேர்
திட்டி வாசல் அப்பால் 10-வது கோட்டை எமகுரார் கோட்டை எனப்
பெயர். சாமலட்கமண தீர்த்தம் கரைமேல் வீர அனுமன் கோயில்.
தூக்க கோயில் இதற்கு வடமேற்குப் பாகம் மார்க்களை தண்ணீர்
நீர் தெக்கித்தி யிருந்த நகம் அப்பால் ராம களஞ்சியம், லக்ஷ்மண
களஞ்சியம், சிதா களஞ்சியம் எனப் பெயர் கொண்ட தெற்கு களஞ்சி
யங்கள் 3, 150 30 தனித்தனி அகல நிகளமுள்ளது நெய், நவ்லெண்
செய், வினக்கெண்ணெய்க் களஞ்சியங்கள் ஏழ்நீர் நீர் கின்று
அப்பால் ஐவர் பந்தை கிழக்கு கோக்கினால், 165 கட்டிடம் மேல்
பாவுக. போட்டு 1 1/4 அடி சதுரவாய் உள்ளது உள்ளே ஆழமாகவும்.
இருக்கிறது கொடிய ராஜத்துரோகிகளை இதனுள்ளிறக்கித்
தொங்கவிட்டு முடிவிடுவதாம் (கொலைக்களம்) அதற்கு அருகே
கொடிக்கம்ப மண்டபம். இதற்குத் தென் திசைகளில் ராஜ மானிகை
பூட்டிப் போயிற்று. இருந்த குறிகள் தெரிகிறது. இகரகுச் சற்று
கிழக்குத் தெற்குத் திரும்பினால் தஸ்திகர் கோயில். இங்கே மகமதியர்
அடிக்கடி சென்று தொழுது பாத்தியா கொடுக்கி றார்கள்.

அப்பால் சென்னகேசவப் பெருமாள் கோயில். 36 க்கு 34 க்கு நீள
அகலமுள்ளது. 8 - அடி அகலத்தில் முன் மண்டபமுண்டு. கட்டின
வர்கள் தெரியவில்லை. ஆனால், இக்கோயிலின் பின் பாதையில்
கன்னட எழுத்தில் ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சகாப்தம் 1670 என்றிருக்கிறது. உள்ளே
கவாமி மூலவர், உற்சவர், உபய நாச்சியார்கள், ஆழ்வாரா, ஆசாரியார்
விக்மிரகங்களுக்குக்கிறது. சித்திரை மாதத்தில் உத்ஸவம்.

திருமலை நாயக்கர் ஆட்சியில் வல்லவரான ஒரு தனவாய்
ராமப்பய்யர் என ஒரு சமர்த்தர் இருந்தார். அவர் சங்கிரிக்கு வந்தார்.
அப்பொழுது குறுநில மன்னர்கள், பாளையப்பட்டுகள், பட்டக்
காராகள், பிட்டாகராகள், முதலானவர்கள், சர்க்கார் திருதி செலுத்தாது
வகாத்திக கொண்டும், கேட்டால் வீண் சாக்குப்போக்குச் சொல்லிக்
கொண்டும், மறைத்துக் கொண்டும், எதிர்த்துக் கலகம் செய்து

வந்தார்கள். அவர்களைப்பெல்லாம் சேரத்திரட்டி இச்சங்கிரித்
கோட்டைக்குக் கொண்டு வந்து இறை செய்தார் அகலாகத்து
செநான் சங்கிரித் கோட்டையிலிருக்க வேண்டி இருந்தது தாராபுரம்
கோட்டை முதலியன எல்லாம் இதுபோல மனைக் கோட்டை அன்று
மண் கோட்டையாகும். அப்போதைய எதிரிகளால் தாக்குதற்கு
ஏற்றதன்று. அப்பொழுது தனவாய் ராமப்பய்யருக்கு உடம்பு
நோயுற்று சென்னகேசவகவாமிக்கு ஒரு மண்டலத் தினங்களுக்கு
சகஸ்திர நமர்சனை செய்ய வேண்டுமென்று பிராமண ஜோசியர்கள்
சொன்னார்கள். தினப்படி பிராமண சமாராதனை ஆக வேண்டு
மென்றும் சொன்னார்கள். பூசகன் கோனாரானதால் அர்ச்சனை
தெரியாது என்றார்கள். வல்லவரான வைஷ்ணவப் பிராமணன்
செய்யட்டும் அர்ச்சக பாத்தியத்தை கோனார் எடுத்துக் கொள்ளட்டும்
என்றார்கள். அவ்வாறே நடத்துங்கள் என்றார் தனவாய். மித்
விமரிசையாக வேத முழக்கத்துடன் நடந்தது

அக்காலத்தில்தான் இந்த தனவாய் அவர்கள் பழனி
பண்டாரங்களின் பூதஜாயை ஒதுக்கி ஆதி சைவ கருக்கன் பூதஜ
ஏற்படுத்தினது இங்கே மண்டல பூதஜ முடிந்தவா என தனவாய்
அவாகளை பார்ப்பனக் கோஷ்டியார் மித்ருத பணிவுடன் வணங்கி,
'கவாமி! ஒரு மண்டல காலமாக வேதோத்தமாக எத்தனையோ
வேதபாசகர்களால் பூழிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தப் பெருமான்
இனிமேலும் பிராமண பூதஜயை நடந்தேன் வகுமாறு தங்கள்
அருமையான திருவாக்குப் பிறக்க வேண்டுமென்று பிராத்திக்
தார்கள். அப்படிச் செய்யலாய் இதுவரை பூசித்து வந்தவனுக்கு வேறே
ஒன்று செய்ய வேண்டுமே என்று பூசாரிக் கோனாரைக் கூப்பிடுங்கள்
என்றவர் வந்து வணங்கினான். 'கோனாரே! பெருமான் உன் பெயில்
கிருபை கொண்டு உனக்கு கோலிந்தப்பட்டம் கொடுக்கும்படி
அனுக்கிரகித்திருக்கிறார். இந்தக்கடி ஸ்தலப் பட்டக்காரன் என இது
முதல், கோலிந்தப் பட்டம் கொடுத்திருக்கிறோம் இனி உங்கள்
ஜாதியாருக்கும் பல பட்டரையருக்கும் இந்தக் கடிப் பட்டகாரனாக
நியமித்திருக்கிறோம் என்றனர். அது முதல் தென்கலை வைஷ்ணவ
பூதஜயாக இருந்தது. அதற்கு அடைபாணமாக பூண்கன்,
மண்டபங்களில் தென்கலை நாமம் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது.

சிற்றம்பல நாயனார் பூர்வாசாரியர். ஸ்ரீசோமேசுர கவாமி
ஆலயத்துக்குக் குருக்கன் கருமாபுரம் இம்முடி சிற்றம்பல நாயனார்.
இவர் தனவாய் ராமப்பய்யரவர்கள் சங்கிரி கோட்டைக்கு விஜயம்
செய்திருந்தபொழுது தனவாயர்களைக் காணும் பொருட்டாக சகல
மேனவாத்தியங்களுடனையும் கோயில் அதிகாரிகள் சிப்பந்தி

சங்ககிளி துமிர சாசனம்

செவ்வகம் தூக்கம் பிச்சம் கொடுத்திருந்தும், பெரிய சர்வே
யர் கிட்டியும், பான் வ் கஜர் டிவ் சோபவாபாதிருந்தாலான இத்தற்கு
வா சட்டக் கொள்கை தாழ்ந்தது, மாவகர் டிவ் டிவ் என்கிற இரண்டி
ல் தாழ்வகங்களையும் மாவகர் ராஜாவால் கருவண்ண ராஜா தான் வர் டிவ்
கொண்டதால் கவலையால் செந்து கொண்டு போது முற்பாத்திரண்டு
1770-ம் ஆண்டுகளில் தாழ்வக் கொடுத்ததைப் பற்றி அத்தமர சாசனம்
கொடுத்திருந்த அந்நிய சாபி வாகன சகாப்தம் 1639 வருஷம் அபவனி
மாவகர் க. துண்டியர் சம் செய்வாங்கியுளம் (அக்டோபர் 1717)
மாவகர் 'கெல்' போது (புர விளம்பி என்னும் போது ப் பி. டி. துருக்கிறது).

பி. அ. குத்துமங்கலம்

71 முப்பத்திரண்டு பாகங்களுக்கும் தனித்தனி வீடு கட்டினான்

நெய்நீர்

72 இப்படியாக தான் நெடுதான் கோரியிருந்த அக்விரகாரத்தை குளக்கரையம், வடகமண தீர்த்தங்களில் வடகரையில் கட்டினான்.

73 இப்படி பிராமண குழுவின் போஷனைக்காக வயலகனம், கத்தவனங்களும் கொடுத்தான்.

74. சங்கடமிக்குச் சேர்ந்தது எழுகரை நாடு. அதில் பூர்வான் என்றுப் பெயர் இணை (நாடு) ஜில்லா சேர்ந்தது.

75. 61 கிழக்கே 3 கவுயாதில் (7 மலில்) தூரத்தில் மாஞ்சோலைகளையும், 'நத்தன வனங்களையுமுடைய இரண்டு அழகிய பிராமணங்களுண்டு வளையறுக்க முடியாத நெல்லும், கருப்பும், மற்ற பழங்களும் தானியங்களும் வளரப் பெற்றன.

76. ஒன்று கிருஷ்ணராஜபுரம் என்ற தாழையூர், மற்றொன்று மாங்குட்டிப்பட்டி இக்கிராமங்கள்.

77 வநஷா வருஷம் தனத்தாவியம் பழம், எட்டுவித விளைவுப் பொருள்களையும் வேண்டிய வளையில கொடுக்கும்.

78. இராஜா இந்தக் கிராமங்களை 32 பாகங்களாகப் பிரித்து இவைகளைக் கொண்டு அந்தப் பிராமணர்களுக்குச் சாப்பாட்டிற் கொடுத்தான்.

79 இப்படித் தானே ஏற்படுத்திய அக்விரகாரத்திற்கு அப்பிரதம கிருஷ்ணராஜபுரம் என்று பெயர் வைத்தான். வேத வேதாங்கங்களில் வல்லவர்களாகிய பிராமணர்களைக் குடி ஏற்றினான்.

80, 86 வரை தீண்ட இராஜப்பட்டம்.

81, 88. வேதவேதாங்கங்களில் வல்லவர்களும், மத வழக்கங்கள் தெரிந்தவர்களும், சகல சாஸ்திர விற்பன்னரும், கத்தரும், நற்குடிப் பிறத்தவரும், இவ்வறத்தரும், நல்ல பிராமணாச்சாரமுடையரும், சாதுக்களையுமுள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவ, மாத்வ, அதவைத பிராமணர்களைத் தேர்த்தெடுத்தான்.

89, 90. அவர்களுக்கு, இந்த இரண்டு பெரிய அழகிய சைவ சங்கையுள்ள கிராமங்களாகிய தாழையூரையும், மாங்குட்டி பட்டியையும், 32 (பங்குகளுடன்) குடும்ப போஷனைக்காகக் கொடுத்தான். அவர்களுடைய எல்லைகள், குள்ளர்களுடைய சிலையுடைய குறிக்கல்லுகளால் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

91. பாவங்களைப் போக்குவன்ற காவிரி அலைகளால் மோதப்பெற்ற ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ரங்கநாதர் ஸ்தலமாகிய இவ்விடத்தில் இந்தத் தானத்தைச் செய்தான்.

92 ஸ்ரீதேவி பூதேவி சமேதராய் சேஷ சயனத்தில் சாய்த்து கொண்டிருக்கும் ரங்கநாதர்க்கு முன்னால் தானஞ் செய்தான்.

93. தானங்கொடுக்கிற பழக்கப் பிரகாரம் கடவுளுக்குப் பிரதியாக இதைப் பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்கிறேன் என்றான். பிறகு தன்னால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டு வேறு வேறு குலத்தில் பிறந்தவரும், வேறு வேதங்களையுடையவருமான பிராமணர்களை தன்னை யறங்கச் செய்து,

94. பட்டுத்தலப்பா, குண்டலங்கள், பட்டு அரை வஸ்திரங்கள், விரல் மோதிரங்கள், பஞ்ச வஸ்திரங்கள், வாசனைகள், பூக்களால் அவங்காரஞ் செய்து,

95, 96. கிருஷ்ண சாஜேந்திரன் இந்த இரண்டு பல்வனங்கள் பொருத்திய கிராமங்களை கரங்க முதலியவைகளுடன் கொடுத்தான் கொடுப்பதற்கு முன்னால் இது என்னுடைய தலை, இது என்னுடைய தலை, கடவுளையுடைய தானமாக இடம் என்று தானை வார்த்துக் கொடுத்தான் இவ்வாறியாக அரசன் இவ்விரண்டு கிராமங்களுடைய (32 பாகங்களுடன்) தானஞ் செய்தான்.

பிறகு 125 கலோகம் முடிய தானம் வாங்கிய பிராமணர்களின் பெயரும், பாட்டன் முப்பாட்டன் பெயரும் குலம் கோத்திரம் வரிசைக்கிரமமாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

126 இதில் காவு எல்லைகளின் வளையறுப்புகளைச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

இது 138 கலோகம் வரை.

139. இம்மாதிரியாக 34 கல்லுள்ள குள்ளர்களின் உருவத்துடன் கற்றிலும் அமைக்கப் பெற்று இவ்விரண்டு கிராமங்களுக்கு எல்லையாகியிருக்கிறது.

140 இந்த அபரித கிருஷ்ணராஜபுரத்தில் குடி ஏறி இருக்கிற முப்பத்திரண்டு பிராமணர்களுக்கும் வரியிலலாத கிராமங்களாக, குரிய சந்திராகளுள்ள வளையில், பூமி ஆகாசமிருக்கிற வளையில், தலை முறை தலைமுறைமாக, இந்த வயல்களையும், புஞ்சை நிலங்களையும், நத்தவனங்களையும், வீட்டு நிலங்களையும், வீடு கட்டக்கூடிய இடங்களையும், புல்தரைகளையும், மா முதலிய மரங்களையும், குளம், கிணறு, வாய்க்கால், தண்ணீர்த்தரை சாகுபடியாகாத கட்டாத்தரைகளையும், சதுப்பு நிலங்களையும், பிராமணர் வீட்டுக்குட்டிச் சுவர்களையும், குத்திர வீட்டுக்குட்டிச் சுவர்களையும், கைக்கோளர் வீட்டு வரிகளையும், புகையிலை வரிகளையும், புல்வரிகளையும், கங்கவரிகளையும், விளைபொருள் வரிகளையும், கிராம ஆள் வரிகளையும், கைப்பை வரிகளையும், ஆடு வரிகளையும், மதக்குறறங்களையும், கோயில் வரவுகளையும்,

காந்தியை சிறை செல்லுமா என்பதையும், மற்றும் தாவிட வரிகளை
இவ்வாறு கொடுத்தாலும்கூட, விளைவு வரிகளையும், கால்
வரிகளையும் வாங்கவும், இன்னும் இதர சொந்தங்களையும், மேல்
கொண்ட கட்டணங்களை குடிசைப் பெற்ற இராமலாபின் இரான்
கொடுத்தான்.

இந்த கட்டணங்களைப் பாகங்களையும் இவர்கள் அனுப்பித்துக்
கொண்ட காலமாக எவ்வளவு காலம், கிராமகூலியாக எவ்வளவு
காலம் இவர்கட்பட்ட கட்டணங்களையும், நிலங்களுக்குச் சொந்த
காலங்களும், புதைபல்கள், தண்ணீர், உலர் மரம், இனிவரப் போகும்
வரப்பல்கள், இருக்கிற லாபம், எதிர்பாராத லாபம் முதலிய எட்டு
வகைகளும், இவர்களுடன் இந்த கிராமங்களில் இருக்கிற
சிறைகளும் தீவாயாய் எழுந்த உரிமைகளும், எல்லாம் இந்த
கட்டணங்களைப் பங்குக்காரர்களும் எப்போதும் அனுப்பிப்பார்களாக.

142 இந்தத் தேதியில் தந்து இந்த முப்பத்திரண்டு பாகங்களும்
சொத்தக்காரர்கள் இஷ்டப் பிரகாரம் கொடுவது வைக்கலாம்,
விற்கலாம், தானஞ் செய்வலாம்.

143 தந்திரன் இருக்கிற லாளையில் தன்னால் ஏற்படுத்தப் பட்ட
கட்டணங்களை அக்காரம் பாடுதொடு தீர்வைக்கும் உட்பட்டதாய்
இவர்கட்பென்று சொல்லி, வேறு வேறு வம்சத்திலும் வேதத்
தொடு பிறந்த இந்த கிராமத்தில் குடிசை 35 பங்குக்காரர்களும்
கட்டணம் வாங்கி இந்த 35 நிலச் சொந்தக்காரர்களும் தங்களைய
பங்குக்காரர்களாகிய பின்னை, பேரன்கள் எல்லாம் சந்திர குரியர்
உள்ளவளையில் தானாழார், பங்குட்டிபட்டி கிராமங்களிலுள்ள மேற்
சொன்ன சகல உரிமைகளையும் உடையவர்களாய் வாழட்டுமென்று,
அப்போதே நாபதி வீர ஸ்ரீகுமார ராஜா (மைசூர் உடையார்) இந்த
கூலிகளையெல்லாம் தாமதமாகவில்லை எழுதச் செய்து, தன்னுடைய சொந்தக்
காலங்களில் எவ்வளவு காலம் பங்குக்குமிட்டு, தன்னுடைய பூதேவி காட்டுப்
பந்தியுமுடைய சீர்தம் வைத்தார்.

144 154 வரை பூப்படிப்பட்ட காலங்களில் பாடப்பட்ட பாட்டுகள்
(சங்கவிரிவின் உயரம் 2345 அடி)

கன்னடத்தில் ஸ்ரீ குருஷ்ணராஜா கையெழுத்து.

இவ்வாறு கொட்டிடவில் ஆயாசுவத்தின் எம்பெருமான் எனவும்
பொருள் கொண்டு ஒரு கல்விமான் தோன்றினார் அவர் இங்குள்ள அரசர்
சகலர்களின் சந்திரேயத்திலும்கூட அவரை மதுரைக்கு மாற்றினார்
கன்னட அரசர்களையும் பெருக்கிக் கொண்டு வேந்தன் மகிழ்மானது
காலத்திலேயும் அதிகம் பெற்றார். அழகர் கோவிலில் தன்
சகலத்தையும் பெண்ணை மனைத்தா அப்பெண் விதவ மணி

இவ்வாறு இவர்களுடும் வாய்ப்புப் பரிமாறும் அகலாத
சொல்லியும் கொண்டு வர் என்பதுதான் மங்கலம் கடடி முதலிய
மனைவியார் சின்னம்மானவர்களும் இந்த அம்மாளும் சொத்து
கண்ணொளி, கதிரொளி என ஒரு அத்துவித நூல்களையாகக்
தெரிகிறது. பவானி சங்கமேகர ஆவயத்து, அந்த அம்மாளின்
சிலாசாசனம் இருக்கிறது. எம்பெருமான் கவிராயரின் மனைவியார்
பெயர் பூங்கோதையார் இப்பூங்கோதையார் திருச்செங்கோட்டில்
குறவஞ்சி என்னும் பிரபந்தமும் கூறியுள்ளார்.

புலவர் பெருமானைப் பார்க்கச் செல்விதவங்கள் அவர் மனைவியை
யனுதினர். கவிராயர் வெளியிற சென்றிருந்தனராதலின் வந்தோ
சல்லாபஞ் செய்து கொண்டிருந்தார். அவற்றுட் பெண்கள் எல்லையும்
கற்றுணாத்தவர்களானும் முதிர்ந்த அறிவு பெறாதவர்கள் என்ப
தாய்ப் பெணமக்களை இழித்துப் பேசினார். இதனை அம்மனைவிய
விருந்து கேள்வியுற்ற இந்தங்கையார் பொறாசாய் ஒரு வெண்பா
எழுதிய நெறு சீட்டை ஒரு சிறுமிவசமனுப்பினார்.

அறிவி விளைஞரே ஆண்மக்கள் மாதர்

அறிவின் முதிஞரே பாவர் - அதிகரியோ

தாங்கள்கூட குலறிவர் தத்தைய ராண்மக்கள்

தாங்கொண்ட குலறியார் தான் என்பது.

இதனை வாசித்து வியப்புற்று ஒருவர் முடிந்தது ஒருவர் பாத்துப் பேச
நாணங் கொண்டு திகைத்து இருந்தனர் சென்று வந்த பத்தாபாபுயா
இவரை வர வேற்று கல்வரவு கூறிப் பேசிக் கொண்டிருந்தபொழுது
சீட்டைப் புலவர்கள் காட்டினார்கள். முறுவலித்து ஆண் மக்களை
இழித்துக் கூறலாமோ என மனைவியை வினவினர் அந்தங்கையார்
மனைவியுள்ளிருந்தே ஐய, இகழலில்லையே ஆண்மாவானது தீத்துளி
வழி பூயியிற் சேர்ந்து உணவு வழியாகப் புருஷ கற்பத்துத் தங்கிப்
பெண்ணின் கருப்பையுற்றுக் கற்பமுற்றிச் செபிறக்கிறது. என்பதை
உபதிஷதம் முதலிய பேராதரவு காட்டி தலைநாட்டினர் ஆதலால்
பெண்கள் தாங்கன கருக்கொண்டதை அறிந்து கொள்வது போல
ஆண்மக்கள், தாங்கள் கருப்பமுற்றதை தெரிந்தவர் என்று தானே
கூறினன் என்றனர்.

சங்கவிரி நகரத்துக்கு அடுத்தாற்போல ஒரு ஊர் கட்டி வெங்க
நாயக்கன்பாளையம் எனப் பெயரிட்டவன் மகன் சென்னைய
பின்னை, இவன் பெயர்தான் மலைமேல் சென்னையப் பெருமான்
கோவில் முன்கதவில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது இவன் சங்கவிரி
யிலிருந்த வல்லபராயப் பெருமானை 1811ல் வெங்கட நாயக்கன்
பாளையத்தில் பிரதிஷ்டித்தான். 1803ல் மங்கலம், பகுத்தப்பலவி,

11 செவ்வந்திர

கொண்டையாறு, பாண்ட மங்கலம், மிட்டாக்களை உடையவாணான், லாட்டு கெளவாய் கொடுக்கப் பெற்ற மிட்டா, 1803ல் தரையப்பரென்பவர் கிஸ்தி செலுத்தாமையால் ஏலமான சங்கிரி மிட்டாவை இவன் எடுத்தான் அந்த ஐந்து மிட்டாக்களும் 1820ல் சர்க்கார் தாக்கவாய் விட்டது. அவர் மகன் பூமடத்தை அப்பீலில் சங்கிரி ஜூன் 1836ல் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது. இய்யாஸ் போல ராமசாமி பிள்ளை சங்கிரி மிட்டா ஒரு பகுதியை கைலாசக் கவண்டிக்கு விற்கார்.

மேற்குறித்த வெங்கடாசலம் பிள்ளை பாலமேட்டில் கோணையாற்றில் சில தாமிரங்கள் செய்திருக்கிறான் அதை ஆங்கு ஆங்கு காணக் குடி தண்ணீருக்கு பால் பாவித் தண்ணீர் விசேஷம் செல்லாண்டியம்மன் கோலில் தாகர் பாவிக்காரனிலிருக்கிறது. சத்திர மாதம் திருவிழா, சைவ வேளாளன் பூஜை கோட்டை மாரியம்மன் இடையாகள் மாரியம்மனுக்கும் இவனே பூஜை அங்காளமமன் சீவராத்திரியில் விசேஷம் காணப்படுவாயக்கன்பட்டி பவிஜரவுத்துகள் பேர் குடிகள்.

வெகு தானாக ரோமன் கதோலிக் சர்ச் ஒன்று இருக்கிறது இதற்கு வண்ணாக்கள வநுகிறாக்கள புரோட்டஸ்டாண்டி சர்ச் இருக்கிறது எலிமென்ரி பாடசாலை, பெண்கள் பாடசாலை முசாபர் பங்களாவும் இருக்கிறது பாடபனாயாக ஆநதிர சாஸ்திர வைத்தியர் பிரசித்தமாக இருக்கிறார்கள்.

சென்னகேசவப் பெருமான் கோலில் சமீப வருஷங்களில் இரண்டாறு திருடன் புகுந்து பிடுங்கிவிட்டான் ஆனால் அந்தத் திருடன் பெருமாஸ்டத்து மிகுந்த பக்தியுள்ளவன். மணல கொண்டு போய்ப் பரம்பி பட்டுப்பரிவட்டம் விரித்து பிபத்துக்கு எவ்விதக் கேடுகளும் இன்றி வைத்துப் போயிருக்கிறான் ஒருமுறை சங்கிரி மிட்டாதாராக இருந்த எஸ்.எம். கப்பராயக் கவுண்டர் அஷ்ட பத்தனம் சாத்தி வைத்தார். அதே சமயத்தில் கோணார் தெரு மாரியம்மனுக்கு திருச்செங்கோடு தி.அ. முத்துசாமிக் கோணார் கலசம் வைத்து சம்புரோட்சணம் செய்தார் ஸ்ரீ சோமேசுவரருக்கு ஏதேனும் விசேஷக் கைங்கரியம் செய்வதாக முயற்சி நடந்தால் பெருமானைப் பிடுங்கி விடுகிற செயல் நடப்பதால் அர்ச்சகா செயல் இது என்று நினைக்க இடமிருக்கிறது என்கிறார்கள்.

சங்கிரி மிட்டாதாரர் கைலாசக் கவுண்டர் ஸ்ரீசோமேசுவரர் கோலில் மூன் பெரிய மண்டபம் கட்டிவதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தத் திருமறம் அடைப்புச் சுவர் 15 வருஷத்திற்கு முன் திருச்செங்கோடு தி.அ. முத்துசாமிக் கோணார் சோமேசுவரர் ஸ்தூபியும், செனத்திர வல்லியம்மன் ஸ்தூபியும் செய்தார்.

அவ்வாறுவந்திருக்கப்படுமணிவருத்தக்கருவகனில் கோயிலுள்ளதூபியும்சங்கிரிகருஅம்மணி என்னும்தாங்கியாயதா சிபுத்தாகசெய்வித்துள்ளான்.

சென்னகேசவப் பெருமானுக்கு மேளவாத்திய முதலியனவா வேறு, சோமேசுவரர் முதலிய தேவஸ்தானத்தது தான் வர வேண்டும் திருச்செங்கோட்டிற்கு ஏகதேசம் வருஷத்தில் 3000 ரூபாய்க்கு அதிகம் உபயம் வருகிறது. உத்சவத்தில தேவஸ்தானத்துக்கு வரவு உண்டாகுகிரிகு ஒரு பத்துரூபாய்க்கு வரவு உண்டு என்று சொல்வதாக கிலவையே. சென்னகேசவப் பெருமான் தேவஸ்தானத்திற்கு தத்தளித்து வெகு சொற்பம் இதற்கு உத்சவம் முடிவுறும் வரை தெய்வீகம் பிடிக்க வேண்டுமாம். சிவாலயத்துப் பணத்தை எடுக்கக்கூடாது என்று டிரஸ்டியார் தி.அ. முத்துசாமிக் கோணார் ஆட்சேபித்தார். இதனாலே அவாமேஸ் பிடுங்கித் தின்னிகளுக்கு வருத்தம் ஆனால் போர்டுக்கு எழலி அந்தந்த தேவஸ்தானத்துப் பணத்தை அது அதற்கே செலவிட வேண்டுமென்று எண்டோன்மெண்டு போர்டு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். மற்றொரு சமயத்தில் தான சிவாலய டிரஸ்டியாக இருக்கும் பொழுது மேற்குறித்த மாரியம்மன் கோலில் விக்னேசுவரர் பிரதிஷ்டா ஒன்று செய்வீக்தார் வருஷம் பூஜைக்கு உள்ள பணத்தை அதே பூசகர் இக்க விநாயகனுக்கும் பூஜை செய்வ வேண்டுமென்று திட்டம் செய்தார். இவ்வூர் மலை உயரம் 2345 அடி.

ஒரு ஆச்சரியமான படித்துவம் பலபட்டரை அக்ஷாக் கோயிலுக்கு அருகில் உத்தரியாவ ஒரு மஹாமதிய சந்தர் மனைவி இறந்து போக, சமூதி செய்கார்கள் அதற்கு அழகிய கட்டிடம் உண்டு பகர் அங்கு சென்று பாத்தியாக் கொடுத்து வணங்குததுமுண்டு முறை செய்து கொண்ட காரியம் சித்தியாகும். அத்துடன், ஏழைகளானவர்கள் நானை கலியாணம் இன்ன இன்ன நகைகள் வேண்டுமென்று மானை போய்க் கேட்டால் அப்படியே தருகிறேன் நானை வாவின பறு மொழி கோயிலுள்ளிருந்து பிறக்கும் அதிகாலையில் போனால், கேட்ட நகைகளெல்லாம் வாசற்படிக் கதவருகில் வைத்திருக்கும் வணங்கி எடுத்துக் கொண்டு வந்து கலியாணம் தீர்ந்தவுடன் போய்... ..பீபீ என்றால் ஏன் என்ற சப்தம் தோன்றும். வாங்கிப் போன நகைகளை வைத்து வணங்கிப் போய் வருகிறேன் எனக்கூற வட்டு மறுபடியும் வணங்கி வருவார்கள் இப்படிப் பல காலம் நடத்து வந்தது. யாரே ஒருவர் வாங்கிப் போன நகைகளைக் கொடாது வைத்துக்கொண்டனாகள் அதுமுதல்கூப்பிட்டால், கேட்பதில்லை நகைகளும் கொடுப்பதில்லையாம். இது சுமார் 70 வருஷங்களுக்கு முன்னும் நடத்தது. பார்த்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

திருச்செங்கோடு

உச்செங்கோடு அழகிய சிகப்பான மலை என்பது பொருள் செங்குன்று என்றால் சிவந்த மலையையுடையவர் என்பதாம். நாக மலை என்றால் பாம்பு போன்ற மலை என்றாம். ஒரு காலத்தில் ஆதிசேஷன் தான் வலியோன் என்றான் வாயுதேவன் தான் வலியோன் என்றான் நாகராமன் தான் ஆயிரம் சிரமுள்ள பாரிய படத்தை விரித்து மெருபு மலையை மூடிக்கொண்டான் வாயு தன் பாலுள்ள பலத்தைக் கொண்டு மீதுவலுவற விரியும் படத்தை நகர்த்த முடியவில்லை. தேவர்கள் வேண்ட ஒரு இழை புகுதுமாறு படத்தை சேஷன் தூக்கினான் வாயு வலுவறத் தாக்கவே ஆதிசேஷனுடைய ஒரு அடியும் மேருவின் மூன்று சிகரங்களும் பெயர்க்கப்பட்டன அவற்றுள் ஒரு சிகரமும் சேஷன் சிரமும் கீழ்க்கரைப் பூந்துறை தாட்டில் விழுந்தது துண்டு பட்டு வருங்கால் ஒன்றுடன் ஒன்று உறையத்தால சேஷனது இரத்தம் சிகரத்தில் தங்கியதால் சிவப்புற்றது கீழ்ப்புறம் திருநாகபடம் போல இரண்டு உயர்ந்தும் நிருதி மூலையாக பாம்பு உடல் போலச் சிறுத்து ஒடிப் பாம்பு போல விழுந்து கிடக்கிறது. கீழ்ப் பால சமுத்திர மட்டத்துக்கு மேல் 800 அடி உயரதுள்ள சிகரத்துக்கு வாயு கடல் என்று பெயர் அதில பாண்டகரா கோவிவிருக்கிறது அகர்த்தத் வாயு கடல், மோகனிகளும் என்ற இரண்டு குன்றுகளுண்டு தீவறறைத் தான் பின்னை வேண்டினோர் சுற்றுவது, அந்த வரடி கடலின் வட அருகு பலபனை ஆழமுள்ளது தவறினால் கீழே வந்துதான் விழ வேண்டுவது.

இந்த வரடிகல்லைப் பார்த்தால்:-

அங்கோட் டகலங்கு வாயிழையா ணம்மோடு

செங்கோடு பாய்துமே என்றான்மற் றங்கோட்டின்

மேற்காண மின்மைபால் மேலா தொழிந்தாளே

காற்கானோய் காட்டிக் கலுழ்த்து.

இந்த நாலடி வெண்பா வாசித்தோர்க்கு ஞாபகம் வரும்.

இச்சிகரத்தின்மேல் பால் இதற்குத் தாழ்ந்தது மற்றொரு சிகரம். அதற்கு பஞ்சபாண்டவர் கிடை என்பார்கள் இப்பாம்பு போன்ற மலையின் முதுகின் (தமுவின) ஸ்ரீ அர்த்தநாரிகர் ஆவயம்.

ஸ்ரீ அர்த்த நாரிகர என்பது. (அர்த்தம் - பாதி, நாரி - தேவி, சுகரர் - சிவபெருமான்) பாதி மங்கைக் கடவுள், மங்கை பாதியன்.

பூர்வம் கைகாயத்தில் சபா மண்டபத்தில் உமா தேவியாரோடு சிவபெருமான் விந்நிருத்தருளினார். மூவர்களும், தேவர்களும், அப்பாணையும் அப்பாரையும் வணங்கிச் சென்றனர். பிருங்கி என்றரிஷி மாத்திரம் கவாமியை மாத்திரம் பிரதக்ஷணம் செய்து வணங்கிச்

சென்றான். இதைப் பார்வதி தேவியார் கவனித்தனர். மறுநாள் கவாமியோடு நெருங்கி அணைந்திருந்தனர் பிருங்கி தோகடி, ஒரு வண்டு நுக் கொண்டு, இவர்த முவி இருப்பினும் இவர கழுத்தின் பாகம் சந்து படுமாதலின் அந்த வழியே பறந்து புரத்து கவாமியை வணங்கினான் தேவியார், ஏ! பிருங்கி ரிஷியே, என்னை அவமதித்தாயன்றோ? உன் உடம்பிலுள்ள எனைது கூறியை விட்டு விடு, எனக் கூறியவுடன் பிருங்கி தேகத்திலுள்ள மாயிசம் முதலியவை கழன்று விழுந்து விட்டது இறைச்சிப் பிடிப்பு இல்லாமையால் விழ்ச்சையத்த னன் கவாமி கருணை கூர்ந்து மற்றொரு காலும, தண்டம சந்த நளி னர் முக்கால் முனிவராக நின்றான் சிவசக்தி சம்பந்தத்தைப் போதித்தனர் பிருங்கிக்கு அந்தப் பேத எண்ணம் மாறிற்று.

பின்னர் தேவியார் நாம் வேறாக இருத்தமையாலன்றோ ஒரு ரிஷியும் அவமதிக்க நேர்ந்தது எனச்சிந்தித்து, கேதாரதலும், காசி யினும், காஞ்சியினும், அருணையினும் தவம் தோற்றுப்பின் நாகா சைத்துக் தேவதீர்த்தத்துக் கேதார விரதம் தொடங்கி இருபத் தோராயிரம் ஆண்டு தவம் புரிந்தனர் புரட்டாசி மாதம் அபாபட்சச் சதுர்த்தசி யன்று கவாமி எழுந்தருளி தாமது இடப் பாகத்தை வழங்கினர். அம்மனும், கவாமியும், இடப்புறம் அம்மன் வடிவாயும், வலப்புறம் கவாமி வடிவாயும் ஒருநவானார்கள் தண்டாயுதத்தைத் துடையில் ஊன்றி அத்தண்டின் துணைப்பாகத்தின் மேல் மூன்று வரலகளை சைவநியதான வலப்புறமும், சரி வளையணிந்து துடையில் வைத்துள்ள இடப்புறமாக தேவதீர்த்தத்தின் மீது மேற்குத் திருமுகமாக விளங்குகிறார் இம்மலைக்கும், கவாமிக்கும் பறபல சரித்திரங்கள் உண்டு.

அர்த்தநாரிகரைத் தரிசிக்கச் செல்லும் முதற்படி வாசலும் ஈடுபுள்ள விநாயகனும் கொல்ல எல்லன் தெலுங்கில கொடல் என்றால் இடையன் பொக்கிஷ கொல்லன் என்பார்கள். பழைய காலமுதல், பொக்கிஷம் இம்மரபினர் உட்புக எடுக்க இருப்பது வழக்கம். இவர்களால் கட்டப்பட்டது. அடுத்தாப்போல இவர்களது மடம் நாளும் கொல்லர் மடம் என்றிருக்கிறது. இவர் சேகரத்திலே ஒருவன் முத்தியாலு நாயக்கன் என்றிருத்தனன் அவனால் ஒரு மண்டபமும், தல்ல தண்ணீர்க் கிணறும் உண்டாக்கப்பட்டது. முத்தியாலு நாயக்கன் மண்டபம், முத்தியாலு நாயக்கன் கிணறு என வழங்குகிறது.

சிறும் பணிமலையைச் சேவிக்க வேண்டியா

சேறும் படிபதினாநீரானை சீருடனே

செய்தான் மடமுஞ் சிறந்த தவ்வறக் கொலல வெல்ல

னுய்ந்தா னிருத்தா னுகம்.

- திருப்பணி மலை

அதன்மேல் 6.7 படி ஏறினால் முதல் மண்டபம் இது.
 மைவசேகரன் தாரமங் கையில்வரு தலத்தான்
 தெய்வவேதிய னவ்வயன் சிவத்துள் நிலகன்
 மைவரும்பணி மலையடி வாரமே சிறக்க
 மெய்வரும்பத மண்டப மன்புடன் விதித்தான்.

- நிருப்பணி மாலை

தருக்கன் தில்லை சிற்றம்பல தாயனார் வகையினர் கட்டினது
 என்றுள்ளது.

முதல் மண்டபம் மேலே சென்றால், திருமுடியார் மண்டபம்.
 சதவகை தந்த மலையினின்று கவாமி இறங்கி வந்துகாலத்தில்
 னினின்று பக்த ஜனங்கள் இம்மண்டபத்துக்கு வந்து தரிசித்து,
 கவாமியை அழைப்பது வழக்கம். அதன் மேல் எதலி மண்டபம்.
 சதவகை மடித்து கவாமி மலைக்கு எழுந்ததனும் காலத்தில் இந்த
 மண்டபம் வரையில் பக்தர்கள் வந்து கவாமியை வழியனுப்பித்
 திரும்புவது. அடுத்தாப்போல தந்தி, அப்பால் நாகர். இது 60 அடி
 உயரம் என்று ஐந்து தலைப்பா த்தில் ஒரு வெலிங்கமிருக்கிறது
 இந்த மலையே இந்த நாகராயம். மலைமேலுள்ள சகரேரே இந்த லிங்க
 சோதபமாயும், முற்கூறிய நத்தியிருக்கும் அணிமலையே மலைரூப
 சுவரே நமான் தந்தியாயும், அந்த அணிமலை மேலுள்ள நத்தியே
 சூடகம் சோபமாக எடுத்துக்காட்டிய நாக பாத்திலுள்ள சிவலிங்கத்
 தந்தி தந்தியாயும், சிறு உருவமாக நாக மலையையும, கவாமியையும
 அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பகக்கள் தன்றாகப் பால்கொடுக்கும் என்று
 வெண்ணெய் கொண்டு வந்து இந்த நத்தி மீது அப்புகிறார்களே பூவாம்
 மல்லுடையார் என்பவரால் செய்து வைக்கப் பட்டது. காடுகளில்
 இரவு பகல் சஞ்சரிக்கும் காலத்தில் பாம்பினால் துன்பம் நேரிடாதிருக்
 தம்படி கோழி சாவல்களைப் பலியிட்டு கொங்கு நாட்டினர்
 பொங்கலிட்டு வணங்குகிறார்கள். முக்காலத்தில் மல்ல சமுத்திரம்
 கணக்கன் திருக்கைவேலப்பிள்ளை மகன் கப்பிரமணியப் பிள்ளை
 இதைச் செல்லித்தான்.

அப்பாற் சென்றால் கைகோனர் மண்டபம். சற்று தூரம் சென்றால்
 சிங்க மண்டபம். இது மோரூர் நாட்டார்களில் சின்ன வகை
 யானுடையதாக இருக்கிறது. அடுத்தது அறுபதாம்படி. இது சத்தியப்
 படி ஐகோட்டுக்குப் போயும் சம்மதப்படாத விவகாரம். இங்கு வந்து
 சொன்னால் மறு கட்டுக்காரன் விட்டுவிடுகிறான். தேவஸ்தானத்
 துக்குக் காணிக்கை கொடுத்து மேளத்துடன் வந்த சொல்ல வேண்டும்.

8 நி அ முத்துசாமிசோனார்

சத்தியப்படி என்னும் அறுபதாம்படியிலுள்ள பெரியமணியை 7 பித்த
 பக்தி சிரத்தையாக மோனைக் கவுண்டன் பாகனயம் கட்டு
 வேட்டுவர்கள் எனனும் கட்டத்தினர் தேசித்துப் பூசித்து அன்பு
 பாராட்டுகிறார்கள். இவர்கள் முன்னோர்கள் இந்த உடத்த கடவுளாக
 அதற்குத்தது அறுபதாம்படி மண்டபம். அதுவும் மோரூரக கணை
 குலத்தார்களுடையது என்றாலும், சில வருஷங்களின் முன் சோனா
 களுக்கும் கொடுத்து விட்டார்கள் அதன்மேல் பெட்டியாக கவுண்டன்
 மண்டபம். அதன் ஒருபகுதி, வள்ளி என்னும் தூர குல மாதுவாக
 கட்டப்பட்டது. அப்பால் தேவடியான் மண்டபம். குருவப்ப
 மணிக்குக் கட்டினது. பாபநாசத்துத் தீர்த்தத்துக் கரைப்பாறையின்
 மூன்று சிரம், மூன்று கரம், மூன்று பதமுள்ள கரகண்டகர விம்பம்
 அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. விடா ஜலம் வந்தால், அதனைப் பூசித்து
 வணங்கினால், தீங்கிப் போகிறதென்று அபிஷேகித்துப் பூ பெய்து
 தொழுகிறார்கள். இரக்கத்தில் சோவியர் மடம் எனபதனாகு
 குட்டி மீது இந்த பிம்பம் ஒன்று பிரதிட்டிக்கப் பெற்றுள்ளது அதன்
 மேல் இளைப்பாற்று மண்டபம். இது மோரூர் தல்லதம்பிக்
 காங்கேயன் கட்டியது. பெரிய வகையன் கட்டளை நடத்துகிறார்கள்
 அதற்கு மேலே சென்றால் கோபுர வாசல் மண்டபம் இது ராசிபுரம்
 விழிய குலத்தாக கட்டளை நடத்துகிறார்கள் அப்பால் திருமக்கை
 கோபுரம், பொதுஜன உபயோகக் கட்டியது.

ஸ்ரீ அர்த்தநாரிகரர் உயர்ந்த புருஷா திருதியாக பால் வண்ணக்
 திருமேனியாய்ப் பஞ்ச வர்ணப் பிரகாசத்தோடு வினங்குகிறார்
 திருமேனி சிலையன்று லோகமன்று. மகத்தான சித்தர்கள் அமைப்பு
 என்று பெரியோர்கள் கருதுகிறார்கள் கவாமியின் தென்பாக அருகில்
 தேவி பூசுதாரகதலிங்கமென்று பேடகத்துவிருக்கிறது மேற்குதக்க
 முக மண்டலமாதலின் மகாமண்டபத்தினின்றும் மேற்கு வானி
 லில்லை பல கணி வாரிலுண்டு. தென் வானிலினின்றும் புதுத்து
 வந்து கவாமியைத் தரிசித்தல் வேண்டும். மேற்கண்ட பலகணி மூலப்
 லிமானம் சபா மண்டபம், கடலைதின்ற தந்தி மண்டபம், துஜன்
 தம்பம் பலிகுறடு திருமதில் கடவு முதலிய குறுக்கே இருந்து,
 வருஷத்தில் மூன்று நாள் பலகணியின் ஒன்பது துவளத்துட் சென்று
 சூரிய பிம்பம் ஒன்பது ஒளி பாதத்தைத் தொட்டுத் திருமுடி கண்ட
 மறைவிறது.

வெளி சபா மண்டபம். மிகுத்த சிற்பவேலை உள்ளது அம்
 மண்டபத்தின் மேல் ஒரு கமலம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்று இதழ்
 வரிசையுண்டு அதன் தடு வரிசை விதழில் கிளிகள் கால் ஊன்றி, உள்
 முதல் வரிசைப்பூ விதழை மூக்கில் கொத்தி, வெளி வரிசைவிதழில்
 வால் பட அமைக்கப்பட்டுள்ளன அவ்விதழ்கள் பொருந்திய பூவின்
 தடுவில் பூ மொட்டு இருக்கிறது. அதன் கம்பு அடியில் ஒரு வளைய

8 வெண்துரை

இருக்கிறது அது கற்றினால்கற்றுவிடுது இப்போட்டு. இதற்கு
நீ அவர்களை வேலாததால் செய்துள்ளதாகவே கருத வேண்டும்.
அப்போது இருக்கிறது அந்தத் தாயைப்படி வட்டத்தைச் சுற்றி ஒரு
வாழ்ந்தாள் கட்டி அதன் தான்கு மூலையிலும் மண் மதனும், மற்ற
பாக்களில் ஏன் மதன சேனை மாகர்களுமாக கருமபு வில் புஷ்ப
பாண்டிடனும் செய்துள்ளது. இங்கே பல கர்சங்கலிகள் தொகு
கொண்ட சித்திர கண்ட சிங்கத் தாய்க்கி சத்திர மேல் வரிசையில்
கூர்ந்தக் கதைகள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இருக்கண்ட பத்தின் துண்களில் மனைவிபர்களுடன் தலையெட்டுக்
கூர்ந்தவன் முதலிய அவர்களது சேகாதராய முதலியவர்கள் மனைவி
மாரகனா அனாமக்கப் பெற்றிருக்கிறது அவர்களுடைய பெயர்கள்
சாணங்களில் கண்டிருக்கின்றன

அர்த்தசிவஸம்ஸுகை ரூபத்தியானம்

செய்த செய்தசனடயத் திருத்தியுள் செய்துகூர்ந்தவர்க
நோக்குங்

கூர்பெற்றவயல்விழியல் குழைப்பணியல் குழைத்தோடுங்
சுழைவாயுத்

கூர்பெற்ற வகக்கரமுத் சிக்கிழங்கு வரமுத் கனப்பொன்மாய
மேம்பெற்றவதட்டுகிலு மிகற்பதமுஞ்சிலம்படியு மிதவஞ்
சேர்ப்பாம்.
- புராணம்

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி கவாமிகள்
திருக்கடடத்தாருடன் எழுந்து அருளிய தேவாரம்
திருச்சிற்றம்பலம்

வெந்தவெண் ணீறணிந்து விரி நூறிதழ் மார்கினல்வ
பந்தண வும்விரலாணொரு பாகம மர்த்தருளிக்
கே ந்தணவும்பொழில்கும் கொடி மாடச் செங் குன்றுநின்று
வந்தணனைத் தொழுவா ரவலமறுபபாரே.
அளவ மலிதண்புணல்குழந் தழகார்புகலித் தகர்பேணுந்
தலைமகனாநி நின்று தமிழஞான சம்பந்தன்
கொலைமலி ருவிவை யான்கொடி மாடச்செங் குன்றுநோத்து
நலமலி பாடல் வம்மார் வினையான நாசமே

குமாரர் ரூபத்தியானம்

தஞ்சிமுடிச்செக மகரகுண்டை மதகைமுடிமுடி குன்றத் தோக்குத்.
தஞ்சமெனவேவெடுத்த திருக்கரமுடி குத்து வகை திசைதரீரும்.
மஞ்சனீறத்துகிலுளடய மணியணி பொறபதக்க முத்து மானவ
மார்பும்.

செஞ்சாரணத் திருவழகுத் திருவரவா சையகுகனைச் சந்தை செயவரவ
ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் அடியார்களுடன் வந்து திருக்குமாரரை
இருகண்கள் கனிப்பனோக்கி ஓதியருளிய சுந்தரலங்காரம்
மாலோன் மருகனைமன்றாடி மைத்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினிலிற்
சேவரா வயறபொழிற் சேவகோ னைச் சென்று கண்டி தொழ
தாவாரிரங்கன் படைத்தில வேயத்த தான்முகனே.

விழிக் கூறுகளைவிட மென்மலர்ப் பாதங்கண் மெய்ம்மை துணை
மொழிக் கூறுகளைவிட காவென நாய்கண் முன்புசெய்த
பழிக் கூறுகளைவிட பன்னிரு தோளும் பயத்தனி
வழிக் கூறுகளைவிட வேலுஞ் செங்கோடன் மயூரமுமே.

திருப்புகழ்

அன்பாகவந்து கிணறா வணங்கி னம்புகமொன்ற தைவாயக
அன்பாலாநிதது கூர்சாநகனக னர் பொருகங்கள் முனையதூதுந்
கொத்தெய்துத்து வணா டி நின்று கொண்டாடுகின்ற குழையானக
கொண்டே நினைத்து மன்பேதுமண்டி குன்றுமலைத்து
மலைவேனோ

மன்றாடித்தந்த மைத்தாமிதந்த கம்பார்க்கம்பை வணியோனே
வந்தே பணிந்து தின்றார்பவங்க ள்வம்வே தொலைக்க வடி வேலா
சென்றேலிடங்கள் சுந்தா எனும் பொசேஞ் சேவல் கொண்டு
வரவேளும்

செஞ்சாலிகஞ்ச மொன்றாய் வனந்த செங்கோட மந்த பெருமானே
குமாரர் அர்த்த மண்ட பத்தின் மேல் கவரினும்வது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ஸகாபதம் 1521 மித
2. ஸ் மெல் செல்லாநின்ற சாற்கரி னு
3. சித்திரை மீ கிழ்கரை பூத்துறை னாட்டி

4. ஸ்மாரகசிகிடுக்கும் வெள்ளாழக
5. கண்ணாக்கிவத் திருமலைப் பத்தப்
6. பதவதம்பி காங்கேயன் உபய
7. ஸம் பெரியாண்டவர் சன்னிதி நிறத்த
8. மண்டபம் அணி ஒட்டிக்கால் எட்டுசித்
9. தரகண்டககால் எட்டுமிதுக்குண்டானபா
10. க்கால் தளவிசை உள்படமு கிப்பித்தார் அனெ
11. கதற்மம்.

அர்த்த மண்டபத்தின் தென் கவரினுன்னது

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ஸகாப்தம் 1546 விதி
2. ஸ்மெல் சொல்லா நின்ற விப ஹ
3. சித்திரை மீ கீழ்க்கரைப் பூத்துறைனா
4. ட்டில் மோரூரிவிருக்கும் வெள்ளா
5. முகண்ணாகளில்த் திருமலை பத்த
6. ப்ப தவதம்பி காங்கேயன் குமார
7. அத்தப்ப இம்முடி தவதம்பி
8. காங்கேயன் தம்பி குமார கவாமி காங்கேயன்
9. உபயம் தாரிகணபதியார் மகாமண்டபமும் இதுக்
10. கு தெற்கு வாசல் சதவும் விலாச மண்டபமும் சிங்க
11. க்கால் முடித்தாண்ட வத்துண்டன் பன்னிர
12. ஸ்டு சித்திரகண்டக்கால் எட்டும் பாக்கல்தள
13. விசைஉடன் முகிப்பித்தான் சொல்லு தால்தன்ம
14. த்திதால் அரிச்சத்திரன் போல் இருத்தான.

கப்பிரமணியர் கோயிலின் அர்த்த மண்டபத்தின்
வடகவரினுன்னது

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ஸகாப்தம் 1541 வி
2. தன் மெல் செல்லாநின்ற சித்
3. தாந்நி வகு சித்திரை மீ கீழ்க்கரைப்
4. பூத்துறை ஸாட்டில் மோரூரிவிருக்கு
5. ம் வெள்ளாழக்கண்ணாக்களில் தி
6. குமலை பத்தப்ப தவதம்பி காங்
7. கையன் குமார அத்தப்ப இம்முடி

8. தவதம்பி காங்கேயன் உ(வு)ன்
9. ட(த் உ) உபயம் குமார கவாமிபார் (மகா)ம
10. ஸ்டபமும் இதுக்(கு) வட புறம் சிறந்த பத்தி
11. பெரியாண்டவர் சன்னிதி கூட சிங்கக்கால்
12. குதிசைக்கால் 22 சக்கரகண்டக்கால்
- 12 இதுக்குண்டான பாக்கல் தளவி
13. ஸை உள்பட முகிப்பித்தான் புண்ணியத்தி
- னால் அன்னதான சொமனெனயிருத்

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ஸகாப்தம் 1550 இதன்மேற் சொல்லி
நின்ற கக்கில வைகாசி மாதம் கீழ்க்கரைப் பூத்துறை
நாட்டில் மோரூரிவிருக்கும் வேளாணர்கண்ணா
குலத்தில் திருமலை அததப்ப தவதம்பிக் காங்
கேய குமாரசாமிக் காங்கேய கவுண்டன் உபயம்.

விமானம் : - ஆதி கூர்மம் அஷ்ட நாகம், அஷ்ட கஜம், அஷ்ட
வித்தியேகரர் முதலிய தேவர்கள் விளங்கும் பீடத்தில நான்கு
துண்களில் மீது விமான தேவதைகள் சிறந்து இருக்க தக்
மரவேலைப் பாடாகா செய்யப்பெற்று, அதனுள்ளே பெட்டியாய
வில் பத்திரம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் சிறு துவரத்தினுள்ளே
பத்திர புஷ்பங்களைக் கொட்டி பந்திரத்துக் கட்டியுள்ள கயற்றை
அசைத்தால், உள்ளமைத்துள்ள பந்திர சத்தியால் மேலுள்ள
துவாரத்தின் வழியாக ஒவ்வொரு பத்திர புஷ்பங்கள விழும அது
விடாயாற்று உத்சவத்தன்று அங்கு எழுந்தருளிய கவாமி மீது விழும்.
அப்பொழுது அர்ச்சனை சொல்வார். விமானத்தினின்றும் பத்திர
புஷ்பங்கள் விழுதவை நோக்கி அன்பர்கள் சந்தோஷப்படுவார்கள்.

திருக் கோயிலுக்குக் கிழக்கே குப்பண பரதேசி குகை - கோடி
பேற்றத்தன்று கவாமி அங்கு எழுந்தருளுவார். அங்கு குப்பணப்
பரதேசி என்ற துறவி இருந்தார் மிகுத்த பக்திமான் தெய்வ அருள்
பெற்றவர் பல திருத்தொண்ட செய்து கொண்டிருந்தார். அன்னை
அருத்துவதில்லை சப்பராயா என்ற வயோதிக பிராமணர் சாவடி
கட்டி உத்சவம் நாகவி பண்டிதர் வழியாக நடத்தி வந்தார் பின்னர்
வட்டுர் செவகுன்னி குலத்தார் மண்டபம் கட்டி விழாவை
நடத்துகிறார்கள்.

இவர் பகக்களை வளர்த்துப் பால் கொண்டு அதனை அபிஷேக
காவத்திற்கு ஸ்வாமி அபிஷேகத்திற்கும் நடவணம் வைத்துப்

புழப்பங்களான மூன்று காலத்திற்கும் கவாமிக்கு அர்ப்பணம் செய்து கொண்டும் வந்தனர். தோயுற்ற அன்பர்கள் வந்து தங்கள் குறைப் பாட்டைக் கூறினால் இத்தனை நினம் ஆலயவலம் வந்தால் தீங்கி லீடும் என்றவாறு செய்தால் தீங்கிவிடுமாம். டி.எஸ். வெங்கட ரமணப்பர் னாவதிகர் மண்டபம் கட்டி விழா நடத்துவிறார். குமாரர் கோலில் கூட உன்ன அணிபொட்டி மண்டபம் மோரூர் தல்வதம்பிக் கட்டிடம் கட்டினது ஸ்ரீகுமாரர் கோலில் சபாமண்டபம் இருப்பில் இன்னொரு கட்டினது இதுவும் கவாமி கோலில் மண்டபம் போலவே சிற்ப வேலைகள் மேலே கமலம், விலி, கற்சங்கிலிக் கிருக் கின்றன. இந்த மண்டபத்தில் ஒரு தூணில் 10-கைகளுடன் உயரமாக வீரபத்திரர் தக்கனை மல்லாற்றுப் போட்டு மேலே நின்று துவாயத்தல் வலுக்கொண்டு குற்றும் கோப சொருபமாக ட்டுக்கூட அந்த குயம் தலையில் ஊடுருவி அதன் நுனி சிறிது தெரிவதாகவும் தோற்றுவிறது. வியப்பு, சாடலில் இருக்கும் பாம்பு, அதன் வேலைப்பாடு மிகு துட்பமும் வணப்புமாக விளங்குகிறது. மற்றொரு தூணில் வேட்டையாடிய பட்சிகளைக் கோர்த்துத் தொங்கப் பிடித்திருப்பது, குறத்தி அழகாகப் பின்னிய மூங்கிற் கூடையை ஒரு முழங்கை ஒள்ளிட்டு இடக்கி ஒயிலாக நிற்கிறது. இவைகளெல்லாம் திரிபங்கமான அங்க இவட்சணத்துடன் அமைத்திருப்பது சிற்ப துட்பம் தெரிந்தவர்கள் மிக வியக்கத் தக்கனவாதம் இம்மண்டபத்திலிருக்கும் ஸ்ரீகுமாரர் சந்ததி துவார பாகத்தால் சிற்ப வேலை அந்தத்துவாரபாலகர் மாபிழ்வுள்ள மணி வடங்களின், ஒவ்வொரு மணியும் இடையிலும் ஈர்க்கு விட்டால் துழைத்து செல்லுமாறு துட்பமான வேலை செய்பப் பட்டுள்ளது கண்டன் சிறு ஊசிதான் செல்லும். தல்வ கட்டி, செங்கோடன் என்னும் தகரத்துச் செட்டிகள் செய்வித்தது. நாரி கணபதி மண்டபம், தாண்டவ பத்திரை விவாச ஊர்த்துவ தாண்டவ மூர்த்திக்கு எதிராக பத்திரகாளி நடனம் செய்வது ஆனதால் இப்பெயர் கொண்டது இவைகள் மோரூர் குமாரசாமிக் காங்கேயன் கட்டினது. அதில் ஒரு தூணில் டொப்பி னவத்துக் கொண்டு உலாவல் சிறுதடி ஊன்றிக் கொண்டு டி விஸ் நிற்கிறார். இவர் கி.பி. 1823-ல் சேலம் ஆக்டிங் கலெக்டராக இருந்தவர். இந்தத் தூறும் மற்றொன்றுமாக இரண்டு தூண்கள் மேலே எழுதப்பட்ட உத்திரப்பாக்கவ்வராதபடி போட்டிருக் கிறான் இத்துரை சேலம் சிவன் கோலிலில் ஒரு மண்டபம் கட்டியுள்ளான்.

ஸ்ரீ தாகேசுவரர் கோவில், சுற்றிலும் சிறிய சிறிய பிரதமங்கள் செதுக்கியது. பரமத்தொடுத்த வடகரையாற்றுவிருந்த இம்முடி இளையா நாயக்கன் என்னும் வேட்டுவர் தலைவனாகக் கட்டப்

பட்டது இவன் வட கனாபாற்றாசினின்று மிகவும் சாஜா காய்க்கால்
இவனாற் செய்யப்பட்டது மைசூர் தஞ்சாவில் கொள்ளை கொண்டு
போன கவாமி பொருளை மீட்டுக கொணர்ந்த உபகாரி அடுத்தார்
போல் ஸ்ரீ ஆதி கௌவா கோயில் இந்த ஆடையத்தின் பேற்று சற்று
தூரத்தில் காத்திருக்கையில் கூம்பு வைக்கும் இடம் அதனால கூம்பு
வாசல என்பார்கள். இத்த மலையில் கணபதி தீர்த்தம், தேவ தீர்த்தம்
உள்பட நூற்பது தீர்த்தங்கள் சரித்திர முன்னவைகளாக இருக்கின்றன

மேசை காட்டிய சத்தியப்படி சுப்ரிமஸ்தீஸ் மீது திருப்புகழ்

அந்த வேட்டை பற்றி தோக்கத்

தத்துவ மராக்ருத்

தமிழராவன்

பற்றுகட்டத் திற்ப ராக்குந்

தஞ்சை கோயில்

தீவனமே

சித்த மீட்டுப் பொய்த்த வாழ்க்கை

தொடர்ச்சித் தகவல்

இனத்தால்

சிக்ரவாக்ரூப் பெற்று வாழ்த்திச்

சென்னை சாத்தல்

பெறுவேனோ

கொத்து தூற்றுப் பத்து தாட்டக்

கொஞ்ச வெத்துக்

6254

(சு.) (சு.) டாக்டர் சர்ப்ப கோதிரக்

கொற்ற வேர்னாகக்

தமிழரசர்

சுவாமிநாதன்

• தெட்டு மேல்வந்த

தொடர்பு

தூர்க்கு சாதாரத் தூக மார்ப்க்குச்

சத்ய வாக்யம்

பெருமாளே.

கவிராஜ பண்டிதர் என்னம் பெரியாரால் செய்யுளில் இத்தல புராணம் சொ. வபபட்டுசிற்றம்பலக் கவிராயரால் உரை எழுதப்பட்டு அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தி.அ முத்தவசாமிக் கோனாரால் திருச்செங் கோடு மாணியியம் என உரை நூலெழுதி அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஊரின் நடுவில் அழகிய கோபுரமுள்ள ஆலயமிருக்கிறது. கவாமி ஸ்ரீ ஹகலாசநாதர், பரிமளவல்லி, இப்போதுள்ள கவாமி கோயில் நகரத்துச் செட்டிகளாலும், மோரூர் தலவதம்பிக் காங்கேயனால் அம்மன் கோயிலும் கட்டப்பட்டது. திருமுன்னுள்ள கிணற்றுக்கு தத்தி கூபம் என்று பெயர். கிணற்றின் மேல் வேளைத் திறமாக நந்தி

கனம் செட்டியார் அவர்கள் உரையில் வழிவகுத்திருந்தது அதன் வழி
இருபதின்மூன்று கொண்டு வருகிறார்கள். இதனால் இப்பெயர்
கொண்டது கொடுக்கின் முன் கல்வாய் ஒரு தீபஸ்தபயிருக்கிறது
பெட்டை தீபத்துல அடி உயரமுள்ளது அமரகோணி நகரத்துச் செட்டி
கனம் அக்கனார் செட்டி எனப்பவன் செய்வித்தது. இதை எடுத்து
நிறுத்தினார் சந்திரன் சிறந்தது.

இவ்வாறு தெற்கில் மனவ காவலர் கோலில், இமமலைக்கு
வருபவர்களைக் காவல் அங்கு சென்று தரிசிப்பார்கள். அந்தந்தநாட்கவர்
கொண்டத கொள்ளையடித்து அழிக்கச் சில துடுக்கான துலுக்கர்கள்
கந்தாரன் முத்தனன், ஒவனன், ரங்கனன் என மூவர்கள்
வட கோலினர் தங்கியிருந்தார்கள். மனம்பொறாது துலுக்கர்களுடன்
கொத்துக் துரத்தினர். ஒடும்பொழுது அம்மூவரையும் வெட்டி
விட்டார்கள் அந்தநாட்கவர் அனுக்கிரகத்தால் தெய்வசக்தியடைந்து
வினக்குகிறார்கள். அகவபதி ராயர், கஜபதி ராயர் எனக்கொண்டாடப்
பெறுகிறது. விஜயநகர அரச சம்பந்தமான அகவபதி, கஜபதி ராய
அசாகனாக இருக்க வேண்டுமெனச் சில குறிகளால் தோற்றுகிறது
வங்கிய குடாமணி பாண்டியனை, விக்கிரம சோழன் சேனன்களோடு
எதிர்த்தான் பாண்டியன் முறையிட சோமசுந்தரக் கடவுள் ஒரு
வேட சாணாக பாண்டிய சேனாதிபதி வந்தார். அப்போரில்,

கவபதிகாய் சின தாபதி பாய் துரகதபதி யே முதலா

மயமிரு தோன் வடதிசை வினராதிபர் வலிகெழுசேனனயினோ

டியாநிடி யேறி மிழிசையென வாய்விட விரதமதேநீநடா அய்ப்

பயன்மலி காவிரி நதியருகே யுறையதி கொடுமேயினனால்.

எனத் தவினையாடற் புராணம் கத்தரப் பேரம் பெய்த படவத்திற்
கறப்படுகிறது. கவபதி ராயருக்கு ஓரத்தில் ஒரு சிறு சமாது
இருக்கிறது அதை பங்கடு கத்தான் என மகமதியர் கொண்டாடு
கிறார்கள். யோக ஞானியாம். அழிக்க வந்தவர்களாக இருக்க
வேண்டும். தரபதியென்பவர்தான் தட்டான் குட்டையில் கோலில்
கட்டிக் கொண்டிருப்பது எனச் சொல்கிறார்கள். கொங்கு
நாட்டினுள்ளும் வெளியினும் கருப்பு, பெய், பிசாக, குளியம் முதலிய
துன்பமுற்றோர் இங்கு வந்தால் தீங்கிவிடுகிறது பிசாக பிடித்தவர்கள்
வங்கால் ஒடுகிறேன் என்று சொல்லி ஒடுகிறது. வரக்கூடாதவர்களுக்கு
விபூதியும், பிசாகுகளின் உபத்திரவமுள்ள இடத்திற்குச் சீட்டும்
கொடுக்கிறார்கள் ஆனால் பூசாரிகளுக்குக் கட்டிக் காணிக்கை
கொடுக்க வேண்டும். இந்தத் தெய்வத்தின் பெயர் சொன்னால்
வெள்ளாடிக் கடாக்கள் அதிக உயரம் வளர்ந்து விடுகிறது
என்கிறார்கள்.

இன்னதென வினங்காத சாணம்
ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோராஜ கெஸரி மன்மத் குயர்ந்துபதி
னாவாவது இவ்வாண்டு திருச்செங்கோட்டுத் திருவாதி
ரைக்கணப் பெருமக்கள் கையில்லி செங்கோண்டி
கள் தேவியார் முரிகாமக்கணார் ஏகவிரதிவாரேதேவாரே
சார்த்திளவத்த செம்பொன்கா செட்டாங்கல்வாய் இ
ருபதின் கழஞ்சு இப்பொன்னின் பலனை கொண்டு
திருவாதிரை தோறுத்திங்கனிருபது பிராமணரை சத்
திராதித்தவல் ஊட்டுவதாக என்னுத்திருவாதிரைக்க
ணபெருமக்களோம். (11)

சோழன் ப்ரகேசரி வன்மன் காலத்தது
ஸ்வஸ்திஸ்ரீ (11) கோப்பர கெசரிபன்மக்கு செவ்வா
நின்றயாண்டு இருபத்தெட்டாவது இவ்வாண்டு திருச்
செங்கோடு திருமலைமேல் துவாதசிக்கும் திருவாதிரை
திருவோணத்துக் துமாக சந்திராதித்யவல் ஊட்டுவதாக தந்தன
வச்ச செம்பொன் முக்கழஞ்சு இப்பொன் ப்பலிதெய்ய(டு)கொண்ட(டு)
(இர) கலம் ஊட்டு வோமானாம் மான்று கணட்டுமுருமக்களோ(12)
பெருமக்கள்ரணகடி.

நாகர் குன்று கல்லின் மேல் பக்கமுள்ளது

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோவிராஜ கேசரிபன்மக்கு திருவொழிபுட்டு
ச் செவ்வாதி
2. ன்ற மாண்டு பதினாறாவது இவ்வாண்டு திருச்செங்கோட்டு
பன்னிரண்
3. டு நாட்டுப் பெருமக்கள் கையிலு இனங்கொண்டுகள்
தேவியார் மு.க.....
4. ர் அமுதனா திருச்செங்கோட்டு ஆன்வார்க்கு ஒரு
தொத்தா வினக்கொன்று எரி
5. ப்பதாக எவத்த செம்பொன் செட்டாங்கல்வாய்
பதினெங்கழஞ்சு இப்பொ
6. ன்னின் பலினை கொண்டு திராதித்தவல் தொத்தா வினக்கு
--நிப்பதாக என்றோம்.

முன்னால்தான் தருமங்களை நடத்துதற்கென்றே பெரியோர்கள் சோதனைகளை நடத்தினார்கள். அந்தக் கட்டத்தைச் சாத்தவர்களுக்கு கணப்பெருமக்கள் எண்பெயர் அலுவலர்களாகத் தெரிகிறது. திருவாதிரை நடத்துபவர்களை திருவாதிரை கணப்பெருமக்கள் என்றும், துவாதிரை நடத்துபவர்களை துவாதிரை கணப்பெருமக்கள் என்றும், அந்தக் காரியத்தின் பெயரால் சபை ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அந்த அந்த சபையிலே சேரும் பணத்தை வட்டிக்குக் கொடுத்து அந்த வரப்பதத்தை குறித்த தருமம் நடத்தப் பெறும். பாராமஹம் என்று சொல்வதை பன்னிரண்டு நாடு என்று எண்ணத்தால் தெரிகிறது.

தாக்கர் குண்டுக்கு மேல் பக்கத்திலுள்ளது

கோவிராஜ கோரி வன்மற்கு யாண்டு பதினாண்டாவது திருச்செங்கோட்டு பன்னிரண்டு நாட்டு... மக்கள் கோவிலிலிளங்க கோவடிசை தேவியார் மக்களால் திருவெகாதிக் கணத்து குடுந்தச் செம்பொன் கொட்டி... கல்லால் இருபதின் கழஞ்சு இப்பொன்னின் பவிசைக் கொண்டு, சந்திராதித்தவல் திருவேகாதிரி தோறும் இருபது, பிராமணரை பூட்டுவதாக... திருவேகா கணப்பெருமக்களால்

பெரு இடத்திலுள்ளது

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கொப்பரகேசரி பன்மற்கு செல்லாதின்ற யாண்டு, பன்னிரண்டாவது திருச்செங்கோட்டு சோணாட்டுப் பெரும... இ... ட்டிவிருக்கும் உத்தமன் கணவதி வைத்த பொன் இருபத்திந்து கழஞ்சு இப்பொன்னின் பவிசை கொண்டு இறு, த்த நாழி பாழிசெங்கு... மடை நாழி மடைவில சிவ பிராமண போஜனாத சந்திராதித்தவல் செவ்வதாக என்றோம், சோணாட்டு பெருமக்களில் உத்தமரான கணவதி.

வின்னி என்னும் பழைய காலத்துச் சோழர்களில் ஒருவர்.

தாவும் பணியசலத் தாழ்வாரையின் தோணியிலே

மேவும் படிக்கு விதமாகப் - பாவின்ப

வேதமிரு சாத்தனையும் வென்னானையு மமைத்தான்

சோழமிரு வின்னிதற்சோழன் (ஐயனார் கோயில்)

பெரு இடத்திலுள்ளது

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கொப்பரகேசரி பன்மராகிய ஸ்ரீராஜேந்திர சோழ தேவர்க்கு யாண்டு 18-வது திருச்செங்கோட்டு தேவர்க்கு... உவச்சர்களோம், திருமவை மேல்கோவிலில், தேவர்க்கு திருப்பள்ளி எழுச்சி இவ்வாண்டு முதல் கொண்டு, கந்திராதித்தவரை கொட்டுவதாகக் கொண்டு... துரா... வங்கவது இத்தேவர்... உடைய உவச்சர் ... பெருவாரத்தரை. நித்துக்கு இடவழிப்ப எழுஞ்ச வார

I நினை முத்துமயிக் கோணர்

ஒழுக்கு தெல் முக்கால். மாவடி கொண்டு நிதப்பாபி எழிசெ கொண்ட

இதைக்கூர்ந்து பார்க்கல இத்தலத்து முறகாத்து ஆலயங்கள் மேனங் கொட்டுதல் உவச்சர்களாக இருப்பதாய்த் தெரிகிறது கைக கோனர் (செங்குத்தர்)கள் என்பார் பிற்காலத்து வந்தவர்களாக இருக்கலாம் போலும்.

குமாரர் கோயில் வடக்கு குமுத வரி

கலியுக (சாவி) சகாப்தம் 1444-ல் விஜய நகரம் ஸ்ரீ விருஷ்ணதேவ மஹாராயர் கொங்கரண வீர சோழ மண்டலத்து குன்றத்துர் துர்க்கம் குழந்த பன்னிரண்டு பற்றும் திரியம்பக உடையார் கீழ்க்கரைப் பூத்துறை நாட்டில் ஸ்ரீ அர்த்தநாரீகரமுடைய தம்பிரானாருக்கு உத்தராய நட்சத்திரத்தில் துவஜர ரோகணமும் ரேவதி நட்சத்திரத்தில் தெப்பத்தி தாண்ட நடத்தக்கதாக சாதனையிலுண்டான கங்கம தாது மலிமை முகமியவைகளைத் தாரை வாரத்துக் கொடுக்கதாக இந்த தர்மத்தைக் குன்றத்துர் துர்க்கத்துக்கு வந்த ராஜாக்களும் இத்தாவத்துக்கு வந்த அக்காரங்களுட இத்த நாட்டாண்மைக்காகக் கவுண்டர்களும் நடத்தி வைக்க...

கப்பா வரகத்தில் கவரிபுள்ளது

தரவிழ்க்கரைய உடையர் காரியத்துக் கடவ மொம்மரச உடையர் கொண வீர சோழ மண்டலத்துக் கீழ்க்கரைப் பூத்துறை நாட்டுத் திருச்செங்கோட்டு திருமவைமேல் எழுந்தருள்வ அர்த்தநாரீக வரனுக்கும் கப்பிராமணியனக்கும் தாது காவபரமாமண பன்னித் கொடுத்த பரிசாவது இத்த நாட்டாண்மையான அகாமணவாகக் ...த்தி முன்னாக தான் கெல்லைக்குட்பட்டதஞ் செய்புஞ்மெ னெக்கினமர

பெரு இடத்திலுள்ளது

கபமஸ்து ஸ்ரீசாவிவாகன சகாப்தம் 1580 அண்டேல் செல்லாதின்ற கைக வருஷம் மாசி மீ 13 ஸ்ரீ மது காசிபர் கோத்திரம் விஸ்வனாத னாயக்கர் திருமவை தாயக்கர் முத்து வீரப்ப னாயக்கர், குமார சொக்கனாத னாயக்கர் திருச்செங்கோடு தானத் தாருக் குவிக்கினாபனம் திருச்செங்கோடு அத்தாரிசா கவாயிக்கும் விசுவனாதர்க்கும்.

கைலாய தாதா கோபுரத்தின மேல் பாவுக்கல்லில் உள்ளது

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சகாப்தம் இதன் மேல் செல்லா தின்ற சோபகிறது வருஷம் ஆவணி மாதம் ஸ்ரீமது விசுவநாத சொக்கலிங்க னாயக்கரய்வாகன் ராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணுகையில்,

I கொலுதாடு

தனிய ஈகலியாய னாதருக் குப்புரை

அணிவினருங் கோபுரமுண்டாக்விப் - பணிமனை மேல்

காலிலிகவே சருக்குக் கற்கோவிலும் பணித்தான்

நேசருணைச் சேஷாத்திரி

கைலாய நாதர் கோவிலின் திருத்த மண். பத்தின் பீழ் கவற்றியுள்ளது

நடுதோற்காரி வருசம் மாசி 19 ஸ்ரீ கவாமி கைலாய நாதர் சன்னதி
புன் தீர்த்த மண்டபம் பெத்து நாயக்கர் குமாரன் ஏறம் செட்டி
நாயக்கர் தேவி பங்காரம்மன் கட்டி விச்ச உபயம்

உதஸவர் ஸ்ரீ அர்த்தநாரீகவரர் பிரஸபலியுள்ளது

அத்தநாரீஸ்வர சுவாமியாபாருக்கு, பூந்துறை நாட்டு கணக்கு
அர்த்தனாரியன் வெலயயன் குமாரன் பெரி அய்யன் தற்மம்
சதாசேவை. அட்சய வருஷம் சாத மாதம் 13தேதி.

சண்டிகேசுரர் பீடத்திலுள்ளது

திருச்செங்கோடு விவேகதவாகரன் பத்திராதிபர்தி அ முத்துசாமிக்
கோனார் சதா சேவை.

கைலாய நாதர் கோவிலிலுள்ளது

காலயுக்தி வருஷம் கார்த்திகை 6 தேதி வட கரை னாட்டில்
அந்தியூரிலிருக்கும் தகரத்தனில் வணக்கா கோத்திரத்தில் பாகம்
பெரியா செட்டியார் மகன் குமாரவேல் செட்டி அளகை நாயகியம்மன்
கொளழம் குமாரர் கோவிலும் கட்டி விச்சா அவருடைய உபயம்

இடைய, செலவன்

கோதை யழலியம்மை குறடுபலி மண்டபமும்

மாதயவா கச்சமைத்து வைத்தானே - தீதிபுனை

கோபால கிருஷ்ண குலதீப மான செல்வ

பூபாலன் பெற்றான் புகழ் (திருப்)

கோபாலன்

மாபத்திரேத்திட வைகாசி விதி வடகிறகிற

கூபத்தருவி வழகாக வேயொரு கோவில் கட்டித்

தாபத்தை மாற்றிடு மாயன்கோ பாலன் தருவனைடான்

ஆபத்துக் காத்தவி நாயக னானரபுன் டாக்கினனே. (திருப்)

சீரணியுஞ் செங்கோட்டி வர்த்தநாரீசரிட சித்தமேவ , காரணிக
வலிரவனார் கிகரந்தன் புண்ணியமாய்க் கட்டி வைத்தான், தாரணி
யென் குமர மங்கைக் கவுண்டணியன் குழந்தையப்பன்றத்த

மைத்தன், வாரணி முன்னான் மாயபன பொன்னையலிப் புலியின்
வாழ்க மாதோ.

செந்தமிழ்சேர் குமரமங்கையானங்குதும் சித்தனத்துர்தோகை
தந்தத்தோகைபாடி, தந்துவவு மோட மங்கை யன்முர் தேவனாங்
குறிச்சி கோழிக்கால்நததந்தாணும், முத்துதிருமங்கையுடன் செத்
நததம் முளையமகாசாத்தபுரஞ் குரப்பள்ளி, இந்தநகர் பதினாலுஞ்
சைவஞ் குழு ஏரகத்ததார்படித்தரங்குக் சித்தநாமே

சாலி வாகுன சகாப்தம் 1556 ல் அர்த்தநாரீகரமுடைய தம்பிரா
னாலயத்தில் வேதவொலிசிறந்து ஒங்குமாறு மாம்புண்டியை
அக்கிராமாக அரணது புண்ணியமென்று தானம் செய்தன

ஆதி சைவர்

கோராஜ கேசரி வம்மரான (முதல்) ராஜ ராஜதேவர் தஞ்சாவூரை
ராஜதானியாகக் கொண்டு ஆட்சி புரித்திருந்தான். தமிழநாடு
முற்றிலும் ஆண்டதால் மும்முடிசோழனைப்பட்டான். திருமுறை
கண் சோழனிவனை குலசேகர சோழனைன்னும்பெயருமுடையன்
கோலில்கள் நெப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று 1985இசுரர் ஆலயம்
கட்டி லான் கோலில்களில் பூஜைகள் நன்றாக நடக்க வேண்டுமென்று
வட நாட்டிலிருந்து பிராமணரைக தடி யெற்றினான் இக்கொங்குநாடு
இவன் ஆட்சகது உடைய காலத்தில் ஆகாந் தெரிந்தவர்களின்சை
வைக்கண்டு தன்மார்டுச் சோழனில் ஆலம்பாயனை கொத்தித்துள்ள
ஒரு ஆதிசைவ விற்பன்வரை இவ்வு கொண்டு வந்து வேண்டுவன
உதவி குலசேகரபட்டர் எனத்தன் பெயர் கொடுத்து ஸ்தாபிக்கான்
இந்த சோழன் 15 985 முதல் 1012 வரை ஆண்டன கொராஜ கேசர்
பனமரான திரிபுலனசைக்கிரவாத்திகள் உடையார் ஸ்ரீராமேத்திர சோழ
தேவர் என்பவர் பேரம்பலம் பொன் வேய்த்தவர், கோழிலினின்று
காலிப கொத்திரமுள்ள ஒரு ஆதி சைவரைக் கொண்டு வத்து
குலோத்துங்கப் பட்டன் எனத்தன் பெயர் கொடுத்து வேண்டுவன
உதவி ஸ்தாபித்தனன் திருமபமும் இந்த சோழன் 1070 முதல் 1118 9
வரை ஆண்டவன். இச்சோழர்களால் ஸ்தாபிக்கப் பெற்ற
குலசேகரபட்டர் வழியில் சுப்பிரமணிய குருக்கன், சதாசிவ குருக்கன்,
நாககிரி பண்டிதர் என மூவரும், குலோத்துங்கப் பட்டர் வழியில்
வேதநாயக குருக்கன், அர்த்தநாரி குருக்கன், சோபதி குருக்கன் என
மூவருமாக ஆறு குருக்கன் ஆசாரிய புருஷர்களாக இந்நகரர்கள்
இவாகன் வடமொழி, தென்மொழி வாசிப்பாலும், ஆசா ஒழுக்கங்
களாலும், அன்பின் நிறத்தாலும் உலகம் மதிக்க வாழ்த்து வந்தார்கள்

அவர்களில் அர்த்தநாரி பண்டிதர் வகையில் ஒருவர் இனத்தமிழ்
வல்லுணராய் பகற்பன், இராப்பன், பொதுப்பன், முதலியவற்றின்

செய்து

பெருமகன் தனது தெரிந்து கொண்டவனாகியான் . அவருக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை செய்து தேவார தம்பி என்பவருடைய கொடுத்தார் அவரை தேவாரம் ஒத்த தொழில் கொண்டு தேவார தம்பி என்ப பெயர் பெற்றனர். இவ்வாறு சில காலம் நடந்து வந்தது

பின்பு மஹிசூர் அரசனது தளவாயாக மாலை ஆய் கொண்டான் பதவ்வம்பாலைக் குமாரசாமி முதலியார் வந்தனர் இவர் வெண்கலக் கிணறு பொத்தினார், வாங்கல் ஆறு மாதிலும் இன்னும் பல ஸ்ரீ அர்த்த நாராயணருக்குக் கட்டளை செய்து தீந்திர வினப்பவனுக்கு விவாகம் சம்பளத்துக்குக் கட்டப்பட்டம். நந்தவனம், கதவை இரண்டு, பகவும் கொடுத்து ஒதுவார் சம்பள கொள்ளையும் கொடுத்து இன்னும் பல சிறப்புகள் செய்தனர் அதுமுதல் ஒதுவார் என ஒரு ஆசாமி ஏற்பட்டது மாலைக் குமாரசாமி முதலியார் கல்சாஸனமும் உண்டு.

சதாசிவ ராயர் கொங்கு நாடு ஆளுங்காலத்தில் நாகர்க்காலமாந்நி என்பவருக்கு ஏழு கரை தாட்டிதாரம் வந்தது. அப்பொழுதுதான் கைலாச நாதா கோயில் கற்பம், திறுத்தியது. சதாசிவ குருக்கள் வளையில் ஒருவர் இலக்கண இலக்கியங்கள் தன்கு கற்று ஆக கவி பாடவும் இருந்தார் இத்தவத்துக்கு திருப்பணி செய்வதை அவர் அவ்வப்பொழுது பாட்டுப்பாடி வரவேண்டியது அதற்காக தேவஸ் தானத்தில சம்பளம். ஆலயப்பிரசாதம் கொடுத்து வரவேண்டியது என்றார். ஏழுகரை தாட்டு தம்பி என்ற பட்டமும் கொடுத்து கவுசலித்தார்.

ஆறாத்திருவிழாவன்று கவாமி கிரிவலமாக வரும்பொழுது கட்டுப்பாளையத்தருது செங்கல் மண்டபம் கட்டி அதில் விதாயகப் பிரதிஷ்டையும் முன்போலச் செய்து மண்டப கட்டளையும் நாககிரி பண்டிதர் முன்னோரைப் போல நடத்தினர். மனையில் முன் தவக் கிரகங்களுக்கு குறடு பிரதிஷ்டையும், நாரி கணபதி உதஸவரையும் புதிதாகக் கண்டு பிரதிஷ்டையும் செவலக் குருக்கள் குமாரர் நாகேசுர குருக்கள் செய்தனர்.

இரக்கம் கைலாசநாதர் ஆலயத்தில் தந்தை செய்வித்த குறடு பிரித்துப் புதிதாகச் செய்து தவக்கிரஹம் பிரதிஷ்டை சேனாபதி குருக்கள் செய்தனர்.

ஆறுமுகப் பெருமான் பிரதிஷ்டை உதஸவம் தேர் இத்தக் கோயிலில் ஒரு பூஜனைக் கூடம் உண்டு. அதைச் சேர்ந்த அடியார்க்கள் திண்பாடி ஆறு பைசாவாகத் தாண்டி சிலவுபோக மதியை வட்டிக்குக் கொடுத்ததுப பெருக்கி மலில் வாணத்துடன் ஆறுமுடிப் பெருமானையும், இர அம்மனையும் தல்ல சிற்பியைக் கொண்டு வார்த்து பிரதிஷ்டித்து விழா நடத்துகிறார்கள். அந்தக் கோயிலுக்குத் தம்பான்

செட்டியார் என்பவர் தன் கடைசைய எழுதி வைத்தார் அதன் வாடகையைக் கொண்டு இரதோதஸவம். அவர் வென்வி மலில் வாணம் செய்வித்திருக்கிறார் தல்ல பத்திமான் இப்பஜனை அடியார்க்கள் தல்ல அன்பர்கள்.

ஒரி சிலை

ஒரி என்பவன் கொல்விமலைக்கு அரசன். ஆதனோரி வல்வினோரி எனவும் கூறுவர். வல்வினோரி கொல்லிக் குடவரை (குறுத்தொடை) இரவலர்க்கு வரையாது கொடுக்கும் வன்மைபான். கடையெழு வள்ளலின் ஒருவன். கடையெழுவள்ளலின்மற்றொருவன்காரி திருக் கோவிலுக்குத் தலைவன் இவ்விருவருக்கும் பெரும்பகை ஒரு காலத்தே ஒருவரை ஒருவர் துரத்தி வந்தார்கள். அவ்விருவர்படையை யும் பெருமழையால் நிறுத்தி வைத்துச் சற்று ஓய்த்து சென்றார்கள். இவ்விரு வள்ளல்களின் பிம்பங்களில் ஒன்று மேற்கு வாசல் முனிபப்பன் கோவிலுக்கு மேற்கு அடுத்தாப்போல குதிரையோடு நிற்பதாகும் வைத்தியர் ஜிஹாங்கீர் சாஹேபு கட்டியுள்ள தர்காவுக்கு மேற்கே போகும்சத்தில் அவர் வீட்டு அருகே குதிரையோடு இருப்பது மற்றொன்று இவற்றைச் சாதாரண மனிதர்கள் குதிரைக்கள் என்ஹார்கள்

திருவிழா

வைகாசி மாதத்தில் ஸ்ரீ அர்த்தநாரிகரர் திருத்தேர்விழா பூசத்தில் செங்கோட்டு வேலருக்கும் ஸ்ரீ அர்த்தநாரிகரர்க்கும் கொடியேற்றம் இதன் தான்காம் திருவிழாவன்று ஸ்ரீ ஆதிசேவப் பெருமானுக்குக் கொடியேற்றம். என்றாலும், கவாமிகரு புருஷ சக்தியும் பரிவார தேவதையுமானதால் ச நாளும் கவாமி புறப்படும் போதெவலாம் ஆதிசேவப் பெருமான் கூடவே புறப்படும். செங் கோட்டு வேலர் உதஸவா இரக்கத்திலெழுத்தருவி திருப்பது. யாக சாலையும் இங்கேயே. திருவிழாக் காலம் கவாமி புறப்பட்டு வழி மண்டபம் கட்டளைகள் நடத்திக் கொண்டு மாலை 6 மணிக்கு மேல் திருமுடியான் மண்டபத்துக்கு வந்து சேரும். (திருமுடியான் என்றால் மிகுந்த பொழுப்பேற்றவன். அதை காவல், மெய் காவல், திருமேனி காவலான பதவி) அங்கு சென்று அன்பர்கடெட்டம் ஸ்ரீசுத்து கமார் 10 மணிக்கு கவாமிசைய அழைத்து வருவார்கள். இங்கே மூத்த பிள்ளையாராயிப விதாயகரும், திணைய பிள்ளையாராயிப கப்பிர மணியரும், தத்துப் பிள்ளையாராயிப சண்டிகேசுரநடன் கோயிலி னின்று அன்பர் குழாங்கன் தெருக்கமுதல் சென்று பல தான் பிரித்து வரும் மாதா பிதாக்கள் வருதலைக் காணவந்தார் போன்று மூன்று பிள்ளைகளுக்கும், பதினாயிரக்கணக்கான அன்பர் குழாங்கன்

கண்ணீரமையது ஆனந்தம் மேலுற நிற்பார்கள் செவ்வ குவத்தார் உடை யகாந நாலுக்கால் மண்டபத்துள் கவாமி எழுந்து வரவே, மூன்று மக்களும் கவாமினய வலம்புரிந்து எதிரே வந்து நிற்பார்கள். பிரிந்து வந்து தெருங்கிய மக்களைக் கண்டு மகிழ்வுறப் பெரியார் வழங்குதல் போல கவாமிவிடமிருந்து வஸ்திரம், புஷ்பமாலை முதலியனவந்து தரிசுநலகூல் வெகு பணிவுடன் தாழ்த்து ஏற்றுக் கொள்ளும் எழுச்சி அன்பர்களின் மனமகிழ்ச்சியை உண்டாக்கும் உதவங்கள் முடிந்து மனவகித கவாமி செவ்வங்கால் முன்சொன்ன மண்டபத்தின் முன் றங்கமர் மண்டபத்தில் கவாமி புருந்தவுடன் மேற்கூறிய மூன்று பிள்ளைகளும் மும்முறை வலம்வந்து எதிர் நிற்பார்கள். அப்பொழுது பிரிகல் காரணமாக கவாமிவிடமிருந்து வஸ்திரம் மாலை வருதலை மிகவும் பணிவுடன் தாழ்த்து ஏற்றுக் கொள்வார்கள் அப்பொழுது ஹாஹர முழக்கமும் கரகோஷமும் எழும்பும். அத்துடனே கவாமி பிரிகிறார் என்ற வதினாயிரக்கணக்காக நின்றுள்ள அன்புள்ள ஆண், பெண் அடங்கலும் கண்ணீர் வடிப்பார்கள் கவாமி திருமலை மினின்று இறங்கி வரும் காலத்தும், திருமலைக்கு எழந்தருளல் காலத்தும் மக்களின் மனதை அம்மையப்பர் ஆகநலித்துக் கொண்டு மலை ஏறுவர் இந்த இரண்டு சமயமும் அவரியம் அன்புள்ளவர்கள் காண வேண்டுவது அவசியம் பின்பு கவாமி பிள்ளைகளும் அன்பர்களும் பொலிவிழந்தவர்களாகத் திருப்புந் தார்கள்

தைமாதத்தில் கைவாய நாதர் திருத்தேர் விழா நடக்கும் சித்தினா அமாவாசையில் அழகு தாச்சியம்மன் என்னும் பத்திரகாஸிக குக் கொடியேற்றமாய் அமாவாசையிரலில் தேர் நடக்கும்.

சிகாழியில் அவதரித்த திருஞான சம்பந்தமுர்த்தி கவாமிகள் பன நாலுகளிற் சென்று தேவாரப் பதிகங்கள் பாடிக் கொண்டு கொங்கு நாட்டிற் காவேரிக்குத் தென் கரையிலுள்ள ஆலயங்களைத் தரிசனஞ் செய்து கொண்டு வட கரையிலுள்ள திருச்செங்கோடு என வழங்குங் கொடி மாடச் செங்குன்றாருக்குக் கெழுந்தருளினார். தேவாரம் பாடி ஸ்ரீ அர்த்தநாரிகரணரத்தரிசித்துப் பொன்னிநதிக்கு மேல் பாலில் திருநணா முதலிய தல யாத்திரை செய்து கொண்டு மறுபடியுந் திருச்செங் கோட்டுக்கு எழுந்தருளினார் அப்பொழுது பணிப்பருவம் வந்தது. பலநாள் அங்கு வசித்திருந்தமையால் அந்தநாட்டில் அக்காலத்து வருத்தும் குளிர் முன்னான கரம் திருக்கட்டத்தாரையும் பீடித்தது. அறிந்த ஞான சம்பந்தப் பெருந்தகையார், "அவ்வினைக் கிவ்வினை யாம் என்ற பதிகத்தைத் தொடங்கி அடியார்களைத் தீண்டப்படா என்று ஆணை வைத்துத் திருநீலகண்டப் பதிகத்தை ஒதியருளினார். உடனே திரக்கட்டத்தாரை அன்றியே அந்தநாட்டிலுமே அந்தோய நீங்கிவிட்டது. இந்தக் திருநீல கண்டப் பதிகத்தை மந்திரமாக ஒதி

விபூதி பூசினும் நாளும் நளிர் குளிகரம் தீங்கிப்போம் என்பது அன்பர்களின் நம்பிக்கை.

அவ்வினைக்கிவ்வினை யாமென்று சொல்லு மதுவழியிர் உய்வினை தாடாதிருப்பது முந்தமக் கணமன்றே
கைவினை செய்தென் றான் கழல் போற்றுது தாமடி யெஞ் செய்வினை வந்தெனமத் தீண்டப் பெறாதிரு தீலகண்டம்

திருவள்ளுவர், திருக்குறள் என்னும் ஒப்பிரவ்வாத நூலைப்பாடி அரங்கேற்றுதற்கு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தாரிடம் கொண்டு போயினா அவர்கள் கல்விச் செருக்கால் இவரை மதித்து இருப்புக் கொடுக்கவிடலை இச்சவடிக்காவது இடங்கொடுத்தல் வேண்டு மென வள்ளுவர் கேட்டவர் ஒப்பினார்கள். குறள்நூலைவைத்தனா. தெய்விகமான சங்கப் பலகை, அச்சவடி யனவாகச் சுருங்கி விட்டது. சங்கப் புலவர்கள் நூறங்க வேண்டி தேர்ந்தது. வள்ளுவர் பின்பு வாய்த்தவர் அதன் அநுமைகண்டு வியந்து அச்சங்கப் புலவர்கள் நார்பததொன்பதின்மட்டும், ஆகாய வானியும், ஓளவை, இடைக்காடர் ஆகிய ஐம்பததொருவரும் தனித்தனி ஒவ்வொரு வெண்பாக்கறினா. அவர்களிட ஒதுவாய்மையுணர்ந்தபிழாநிரியா செங்குன்றார்க் கிழாநும ஒரு வெண்பாக்கறினார் இவ்வாகமெலயாய் சோந்தது திருவள்ளுவ மாலை. இவர்களுள்ள புலவர் திருவள்ளுவரன்றிப் பூமேல் என்னும் வெண்பாக் கூறிய செங்குன்றா கிழார் பிறந்தவழி செங்குன்றாரான திருச் செங்கோடு.

புலவர் திருவள்ளுவரன்றிப் பூமேற்
லெவர் புலவரெனச் செப்பல் - திலவு
பிறங்கொளிமா னைக்கும் பெயராகு மற்றுங்
கறங்கிருண்மா னைக்கும் பெயர். - (திருவள்ளுவ மாலை)

பாண்டி நாட்டில் திருக்கருகரில் பிரதிவாதி பபங்கரன் எனப் பிரபல பண்டிதன் ஒருவன் இருந்தான் அவன் தேச சஞ்சாரஞ் செய்து அங்கு அங்கு உள்ள சமஸ்தானங்களிற் சென்று அவவிடத்திலுள்ள வித்துவான்களிடத்துத் தர்க்கித்துச் சபங்கொண்டு அப்பபுலவர்கள் பொருள்களையும் தூல்களையும் கொள்ளை கொண்டு வருவான். அவன் திருச்செங்கோட்டு எய்கலையில் வந்து தன்முன் பாம்பு வடிவமாகத் தோற்றும் நாகாசைத்தை தோக்கிப் பல்வகிலிருந்த படியே.

சமர முகத்தி ருச்செங்கோடு சர்ப்ப சலிலமென
வமரிற் படம்விரித் தாடாத தேன்னன்?

என இவ்வாறு முடிவான முடிக்க இயலாது சென்று தேரம் மயங்கினான். இவன் முன்னே அந்தரத்துக்குக் குணசீவன் என்னும் வித்துவான் இருந்த பிரதிவாதி பயங்கரன் விடுக்க ஒலையைக் கண்டு பயந்து செவிகாட்டு வேலர் திருவடியைத் துதித்து நித்திரை கொண்டான். கனவிய ஒரு வித்வானாகக் குமரக் கடவுள் தோன்றி அன்பனே! அலாபித பிரதிவாதி பயங்கரனைப் பயமுறுத்தி ஒட்டி விடுகிறேன் என்ற கூறி மறைத்தனர் அவ்வண்ணமே மாடு மேய்ப்பவனாக பாண்டி நாட்டுக் கவிராயன் முன்னின்று.

அஃதாய்த்திலையோ

தமரின் குறவன்வி பங்க னெழுகரை நாட்டு வர்த்த

குமரன் திருமரு கன்மயில் வாகணங் கொத்துமென்றே.

எனப்பாடி முடித்தனன் இதனைக் கேட்ட பிரதிவாத பயங்கரன் ஒன்றுத்தோன்றாது திகைப்புற்று பல்லக்கினின்று கீழே இறங்கி நாம் மறைத்தினினைத்த கலித்துறையை நிமிஷத்தில் முடிவு செய்தனனே. இவன் தெய்வீக கவிஞனாக இருக்கிறான்; தொழிலோ மாடு அம்பகருந் தொழிலாக இருக்கிறது. இவன் முகத்தில் சாகவாதி நடனம் புரிகிறான் எனச் சித்தித்து அப்பா! உன் வாலாறு என்ன? புகல வேண்டுகிறேன், கவிஞரே இத்திரு செங்கோட்டில் குணசீவன் என்னும் வித்துவானின் கடை மாணாக்கன்.

கடை கத்தி பாடுவதில் தாமதமுண்டாய்வான் என்றான். தங்கு கற்ற வித்துவானாக இருந்து, மேய்க்குத் தொழிலை நீர் வகித்த காண்கிறேன் என்று எனவே, புலவரே எல்லா வகைத்துமுள்ள உயிர் வகைகளில் பகைகளைப் போன்ற உபகார ஜன்ம முள்ளவை ஒன்று மில்லையா. எல்லாத் தேவர்களும், எல்லாப் புண்ணிய நதிகளும் பகவுதாயில் பொருத்தியுள்ளன. அதன் மலமும ஜலமும் பரிசுத்தமாகக் கத்தக்கது என்பதை அறிந்திருக்கிறீர் போலும் எனப் புகன்றான். இதனைக் கேட்ட பிரதிவாதி பயங்கரன் மனம் நடுங்கி இவனே இவ்வளவு ஆகம சாஸ்தர ஆராய்ச்சியும் நினைவு அறியும் ஆற்றலு முடையவனாயின் இவனது ஆசிரியர் எத்தன்மையாக இருப்பர் என்று பல்லக்கைத் திருப்பிக் கொண்டு போய்விட்டான். இதனை கலாமி குணசீவனுக்கு அறிவித்தனர். அடங்கா மகிழ்ச்சி யடைந்தான்.

வித்துவான்கள்

இவ்வுரில் முற்காலத்திலிருந்த வித்வான்கள், மதுரைத் தமிழாசிரி யர் செங்குன்றுர்க்கிழார்.

எழுகரை நாட்டு தம்ரி, சதாசிவ பண்டிதர்

இவர் திருச்செங்கோடு ஆதிசைவரில் ஆலம்பாயன கோத்திரத்தில் தோன்றிய சதாசிவ பண்டிதர் என்பார். தமிழ்மொழி நன்குணர்ந்தவர்.

■ திருமுத்துளம்கயோனார்

ஏழுகளிர நாட்டு நாயர் எனப்பாடப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது இவர் இதைத் திருப்பணி மானையைத் தொடங்கப் பாடி இருக்கிறார் திருப்பணி செய்பவர்களுக்கு ஒரு கிளர்ச்சி தோன்றுமாறு பிரதிஷ்டை நடக்கும்பொழுது திருப்பணி மானையிற் சோக்கப்பாடி அரங் கேற்றுவது. அதற்காக திருப்பணிக்கு உரியோர் ஏதோ சன்மானம் செய்வர். இதற்காகத் தேவஸ்தானத்திலு தினம் இரண்டு சாதம் அபுபம் மாதச்சம்பளம் ஆறுபொன்னும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்க்குப் பின் வேறொருவர் இந்தத் தானத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் (திருத் திருப்பணிமானை 220 திருச் செங்கோட்டில் சதாசிவ) இவர் பாடியன வேறு பிரபந்தம் செய்திருப்பதாகக் காணப்படவில்லை

விரபத்திரக் கவிநாயர்

திருச் செங்கோட்டில் ஏகாலியர் குலத்தில் விரபத்திரன் என்பவன் இளமையிலேயே அவ்வுர்த் தமிழ் வித்துவான்களிடத்து வாசித்துக் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்தவனாவான். இவன் காரை ஆனார் தல்லத்தம்பிச் சர்க்கரைநாயக்காண அங்குச் சென்றிருந்த பொழுது. சர்க்கரைமன்றாடி, தன்னை இகழ்ந்ததாக அநுமரித்துச் சென்று திரும்பிவிட்டான் மன்றாடியாராலிராந்து சென்று வழிமறித்து, இசை வில்லையென்று கொடுக்க வைத்த தெய்வில் கைவிட்டுச் சத்தியன் செய்தபின் உடனிருந்து உணவருந்தி என எச்சம் வாய்க்க உதவி விடுக என்றான் சர்க்கரை மன்றாடியும் உழவிவிட அப் பொழுது மகிழ்ந்து இக்காதல் பாடினான் என்பது கீழே குறித்த வெண்பாவாக தெரிகிறது

வெண்பா

காரைபா ணூர்மேவு காரான தல்லதம்பி

சேரவிரித் துக்காதல் செப்பினான் - பேருலகெண்

கோதைதகர் வண்ணார் குலவீர பத்திரனெனு

மூதறிஞ னன்பு முதிர்ந்து

இவன் காலம் கமார் 300 வருஷங்களுக்கு முன்னானாக இருக்கலாம்.

சுவிவி! பம் கடவை தின்றது

தலகோடி சீததவாச புரமான திருவாவடுதுறையி முழுத்தருளியிருந்த சிவப்பிரகாசர் திருச்செங்கோட்டுக்கு எழுந்தருளினார். அவர் வரும் வழியிற் செய்த அற்புதங்களைக் கேள்வியுற்ற அக்கோயிலின் வந்தாரிற் சிவ அறிவிலிகள் அற்புதம் செய்திருப்பரேம் (ஸ்ரீ அர்த்த நாரீசுரர் திருமுன் கஜஸ்தம்பத்தருகிலுள்ள) இந்தக் கல் இடபம் எழுந்து, தாங்கள் வைக்கும் கடவையை உணவாட்டும் பாக்கலாம்

■ கொய்துதாடு

என இழிவுறையாடினார்கள் இதனைப் பொறுத்துப் தப ஆர்வியரை அடியார்கள் விவரமுடையார்கள் சிவபெருமான் அருளுதையால் இது ஒரு பெரிதோ என்று விழுவினவர்க்காகியெடுத்துக் கொண்டு. விவரமொரு பொதுச்சபையின் வித்தகர் என்னும் முதலாவது படவெண்பாவைக் கூறிய. அவர்கள் நடுக்கிடும்படி முக்காரமிட்டு, எழுந்து வைத்த கடலையைய உண்டு பழய படியே படுத்தது.

விவ்வார் பொதுச்சபையின் வித்தகர் தீயமுறைய்
கவ்வானைக் கிக்குத்திக் காட்டியவுன் - வல்லாண்மை
கட்டுரையே யாமினித்தக் கவ்வே நெழீஇக்கடவை
இட்ட இவர் முன்றினைச் செய்யே

(அத்துவிதவெண்பா முகவுரை)

பொன்னின் மறை பொழிந்த தெங்கள் நாடு - வண்ணப்
பூமலரின் மாரிமிகப் பொழிந்த தெங்கள் நாடு
கன்னி யுமைக்கிடம்பகர்த்த நாடு - தல்ல
கவ்விடபங் கடவை நின்று சொல்லுயர்ந்த நாடு

(திருச்செங்குறவஞ்சி)

வேளூரிலிருந்த விசுவாட்சராயர் மந்திரியைக் காணுமாறு வீர சைவ தீட்சை இவர் பெற்றதாகச் சரித்திரங்காணப்படுகிறது இதனால் இது நடந்தது இவ்வரசர் காலமாகிய கி.பி. 1467 முதல் 1485 -க்கு இடைக்காலமாக இருக்க வேண்டும். இச்சரித விரிவ அத்தைவத வெண்பா - திருச்செங்கோட்டு மாண்மியத்திலுள். சேலம் ஜில்லா கஜாட்டியரிலுங் காணலாம்.

பன்னத்தாசன்

1840-ம் வருஷத்தில் திருச்செங்கோட்டில் இப்பொழுது பழமண்டபம் என்னும் ஆசாரிகள் பஞ்சாளத்தார் மண்டபத்தில பன்னத்தாசன் என்று ஜனங்களால் சொல்லும் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்த மண்டபத்திற் பெரும்பான்மை நேரம் இருப்பதுண்டு. வாழைப் பழ வண்டியில் போட்டு வரும் வாழைச்சருகுகளை மண்டபத் தூண்களில் தோரணமாகக் கட்டித் தொங்கவிட்டுத் தன் காலிலும் கைகளிலும் இடைகளிலும் அவற்றைச் சுற்றிக் கொண்டு ஒரு மூங்கிலை ஒரு துடை இடை யில் செலுத்தி, ஒரு துணி பின்னால் திலத்துற மற்றொரு தலைப்பை முன் கையில் பிடித்துக் கொண்டு உடம்பு என்று சொல்லிக் கொண்டு குதிரை சவாரி செய்பவர் பின்புறம் தட்டியது போல மூங்கிலை அடித்துக் கொண்டு ஓடித் திரிவர். ஒருவரிடமும் ஒருவர் வீட்டிலும் யாசிப்பதில்லை. எச்சில் இலைகள் பல

கிடப்பதைச் சேர்த்து அதிலுள்ள அன்னத்தைப் புசிப்பதை இது எழுதியவரும் பார்த்திருக்கிறார். இவர் எவ்வகையினும் பிறருக்குச் சிறுசிரமமும் கொடுக்கதில்லை பேசுவதுண்டு. கேட்டவைகளுக்குப் பதிலாகவோ, அல்லது தானாக ஒரு சங்கதியோ தொடர்ந்து பேசியதில்லை. ஒருவரைப் பரித்தியகாரன் என்றே சொல்வார்கள் எங்களுக்குத் தெரிந்த மட்டில் 40 50 வருஷகாலமாக இப்படியே இவ்விடத்தே இருந்து வருகிறானென்று சொல்வார்கள் ஆனால் தனரையில்லை. திட சரிமமாகவே இருக்கும்.

பல்லடத்தில் தாசில் உத்தியோகம் செய்யும் ஒரு தாயுடுகாத வகுப்பைச் சார்ந்த ஒருவர் மனையாட்டியுடன் இவ்விடத்து வந்தார் பள்ளத்தாச கவாமிகள் எங்கே இருக்கிறார் என விசாரித்தார் இவ்விடமே இருக்கிறாராம் அவரைக் காண்பியுங்கள் எனப் பலரைக் கோர்ார் ஒருவருக்கும் புலப்பட வில்லை என்றாலும் ஒரு வார்பள்ளத்தாசனாக இருக்குமோ என ஐயுற்று, தீங்கள் கறுதற்கேற்பப் பள்ளத்தாசன் என்றும் பரித்தியக்காரன் எச்சிலைத் தின்று கொண்டு திரிபவனைவிட வேறு ஒருவருமில்லை என்றார்கள் அப்படியானால் காண்பிக்கிறேன் வாருங்கள் என ஒரு சிறுவன் அழைத்து வந்து அக்கிரகாரத் தலைப்பில் பலகடை எச்சிலையைச் சேர்த்து அதனை யே உட்கார்ந்து அதிலுள்ள அன்னவாகுகளை எடுத்துச் சேர்த்துத் தின்றுகொண்டிருப்பதை, காண்பித்து இவனைத்தான் பள்ளத்தாசன் என்று சொன்னது என்று அச்சிறுவன் காண்பிக்கான் அவர்களுக்கு எவ்விதம் தோன்றிற்றோ தெரியாது. வந்த அவர் ஒருவரும் கவாமி அடியேங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டி எனக் தனரையில் விழுந்தார்கள். குறுஞ்சிரிப்புடன் வா வா என அந்த அழைத்துத் தான் சேர்த்த எச்சில் சோற்றுக் கவளத்திக் கடித்தது போக மீதியை வந்த தாசில் தாயுடு கையில் போச்சு போச்சுபோ போச்சு போ எனறு சொல்லிக் கொடுக்க அதை இது கையாலும் பணிவுடன் ஏற்று இரண்டு கண்களிலும் ஒற்றி அண்ணாத்து வாய்விட்டு விழுங்கி விட்டனர் மீதிவிருந்த ஒரு சிறுகவளத்தை அவர் மனைவி கையில் கொடுத்துத் தன் வயிற்றைத் தடவி வரும்போ வருமபோ என்று சொல்லிக் கொடுத்தனர் அந்த அம்மாளும் மெத்தப் பணிவுடன் பெற்று விழுங்கி விட்டனர். சரி போ போ எனவே பிரிய மனமுமில் லாவிடினும் மறுத்து திற்றற்கு அஞ்சி அவ்விடம் விட்டுச் சென்றனர்

தாங்கள் தங்குமிடமாகக் கொண்ட மடத்துக்குச் செல்லவே இவரைப் பார்ப்பதற்கு அதிகாரிகளும் மற்றும் பெரிய மனதாக்கறம வந்தார்கள். தனக்கு 7 வருஷமாக குன்மவலி மிதமிஞ்சியதாக இருக்கிறது. அதற்கு பல வைத்தியர்களைக் கொண்டு சிகிச்சை

புள்ள உதவி செய்து மகிழ்வார்கள். உள் படிவங்களை அரபு விவகாரங்களைத் தொடர்வதில்லை குடிகளின் செலவு முதலியவை இன்றி பளிர்ந்த தொழில். கால் தடைப் பெருகுது முதலியவற்றைக் கண்ணுங்குத்துமாகத் திகழ்வார்கள். தகவல்களை தங்கள் தொழில் களை நியாயமாயும், சத்தியமாயும் நடத்துவார்கள் தெய்வபகதி, பெரியோர் பக்தி, பெரியோரிடத்து வணக்கம் மெலியோர் து இரக்கம் கொண்டு வாழ்த்தார்கள். அக்காவத்திக் Mr.J.D.மாணியூல் என்பவர் திருச் செங்கோடு தாலுகா தாசில்தாரராக வந்தார் அவர் தான் அடைந்த உத்தியோக முறையில் மேலதிகாரிகள் சந்தோஷமும், கீழதிகாரிகள், குடிகள் மகிழ்வாயும் விளங்கத் தன் அலுவலகம் செய்வார். அவர் கிருஸ்து மார்க்காதுசாரியாக இருக்கிலும் மற்ற மதத்தினர் கொண்டாடும்படி இருப்பார். தமிழ் மொழியில் மெத்த ஆசையுள்ளவரென்பது மாத்திரமன்று. திறமை வாய்ந்த வித்துவானு மாவார். ஸ்காந்தப் புராணம் ஆறு காண்டத்தையும் தமிழ் கீர்த்தனை மாகச் செய்த சேலம் குமாரசாமி முதலியார் என்பவரைத் தனது ஆப்த நண்பராயும், வித்துவானாயும் வைத்துக் கொண்டிருந்தார். சர்க்கார் அலுவல் கழிந்தவுடன் தமிழ்ப் பிரசங்க ஆராய்ச்சியே காலப் போக்காகக் கொண்டவர். இதனால் ஊர் கற்றிலுமுள்ள வாசித்த புலவர்கள் குழந்திருப்பார்கள் சென்ற இடம், தங்குமிடங்க ளெல்லா மும் திகழ்த்திருக்கும். தென்னாட்டுப் புலவர்கள் கீழநாடு, வடநாடு, வித்தவாங்களும் செறிவார்கள். தமிழ் வித்வான்கள் மட்டிலுமே, சங்கீத வித்வான்கள் கச்சேரிகள் உண்டு. வீணை, சாரத்தர், பிடிம், கா மண்டலம், வேணு-ஜலதரங்கம், மிருதங்கம், தபலா, தாக்கரம், முதலிய வாததிரியங்களில் சிறந்தோர் மிகச்சிறப்பாக வாசிப்பா இவ்வித வித்வான்கள் பல நாளுக்குப்பாக்கள். அவர்கள் கல்வி தலையைச் செவ்வனே அனுட வித்த பின்னரே திரும்பிவிடுவர். தக்க சன்மானம் பெறுவர். இதனால் பாவரும் பல வகையான கல்வி இன்பத்தை அனுபவித்திருப்பார்கள். இவர்களுக்குத் தன் சொந்தப் பொருள் சுவது மாத்திரமன்று. மற்றைய கன்வான்களும் உதவுவார்கள்.

பின்பு அவரை கவனிக்க தேர்ந்தது. உட்கார்த்தும் படுத்தும் இருப்பகன்றித் துங்குவதில்லை எனக் கண்டார்கள் சில சமயங்களில் படுத்திருக்கும் பொழுது கை, கால், தலை வேறு வேறாகத் துண்டம் துண்டமாகக் கிடக்கிறது. எழுந்தால் சேர்ந்து கொள்கிறது என்றும் சொல்வாருண்டு. எனக்குத் தெரிய சுமார் 30 வருஷ காலம் அன்று கண்ட மேனியாகவே இருந்தார். இங்கு ஒரு நூறு வருஷகாலமாக அவர் இருந்ததாக ஏற்படுகிறது. பின்பு மறைந்து விட்டனர். எங்கு சென்றார் எவ்வாறானார் என்பது தெரியவில்லை.

J.D.மாணியூல்

இன்றைக்கு சுமார் 60 வருஷங்களின் முன் 1870ம் ஆண்டு வாக்கில், கால மறை பெய்து நல்ல வினைவு கொண்டு நாடு செழிப்புற்று இருந்தது கொங்கணாபுரம், சங்கிரி, குமாரசங்கலம், கொக்கராயன் மேட்டை, பாலமேடு, மானத்தி, கருமணூர் முதலிய இடத்து மீட்டாதாராக ஒருவருக்கொருவர் நட்புளராய் மகிழ்ச்சியோடு வாழத்தாக்கன். கலகம் விளைவிக்கும் துன்மார்க்கர்கள் அனுகவும் மரபுடைய குடிகளை மெத்த அபிமானித்து காலத்துக்கு வேண்டி

புள்ள உதவி செய்து மகிழ்வார்கள். உள் படிவங்களை அரபு விவகாரங்களைத் தொடர்வதில்லை குடிகளின் செலவு முதலியவை இன்றி பளிர்ந்த தொழில். கால் தடைப் பெருகுது முதலியவற்றைக் கண்ணுங்குத்துமாகத் திகழ்வார்கள். தகவல்களை தங்கள் தொழில் களை நியாயமாயும், சத்தியமாயும் நடத்துவார்கள் தெய்வபகதி, பெரியோர் பக்தி, பெரியோரிடத்து வணக்கம் மெலியோர் து இரக்கம் கொண்டு வாழ்த்தார்கள். அக்காவத்திக் Mr.J.D.மாணியூல் என்பவர் திருச் செங்கோடு தாலுகா தாசில்தாரராக வந்தார் அவர் தான் அடைந்த உத்தியோக முறையில் மேலதிகாரிகள் சந்தோஷமும், கீழதிகாரிகள், குடிகள் மகிழ்வாயும் விளங்கத் தன் அலுவலகம் செய்வார். அவர் கிருஸ்து மார்க்காதுசாரியாக இருக்கிலும் மற்ற மதத்தினர் கொண்டாடும்படி இருப்பார். தமிழ் மொழியில் மெத்த ஆசையுள்ளவரென்பது மாத்திரமன்று. திறமை வாய்ந்த வித்துவானு மாவார். ஸ்காந்தப் புராணம் ஆறு காண்டத்தையும் தமிழ் கீர்த்தனை மாகச் செய்த சேலம் குமாரசாமி முதலியார் என்பவரைத் தனது ஆப்த நண்பராயும், வித்துவானாயும் வைத்துக் கொண்டிருந்தார். சர்க்கார் அலுவல் கழிந்தவுடன் தமிழ்ப் பிரசங்க ஆராய்ச்சியே காலப் போக்காகக் கொண்டவர். இதனால் ஊர் கற்றிலுமுள்ள வாசித்த புலவர்கள் குழந்திருப்பார்கள் சென்ற இடம், தங்குமிடங்க ளெல்லா மும் திகழ்த்திருக்கும். தென்னாட்டுப் புலவர்கள் கீழநாடு, வடநாடு, வித்தவாங்களும் செறிவார்கள். தமிழ் வித்வான்கள் மட்டிலுமே, சங்கீத வித்வான்கள் கச்சேரிகள் உண்டு. வீணை, சாரத்தர், பிடிம், கா மண்டலம், வேணு-ஜலதரங்கம், மிருதங்கம், தபலா, தாக்கரம், முதலிய வாததிரியங்களில் சிறந்தோர் மிகச்சிறப்பாக வாசிப்பா இவ்வித வித்வான்கள் பல நாளுக்குப்பாக்கள். அவர்கள் கல்வி தலையைச் செவ்வனே அனுட வித்த பின்னரே திரும்பிவிடுவர். தக்க சன்மானம் பெறுவர். இதனால் பாவரும் பல வகையான கல்வி இன்பத்தை அனுபவித்திருப்பார்கள். இவர்களுக்குத் தன் சொந்தப் பொருள் சுவது மாத்திரமன்று. மற்றைய கன்வான்களும் உதவுவார்கள்.

இங்கு குழுமிவிருந்த கேட்டு வர்த்தகர்களும் கிராமப் பெரியதனக் காரர்களும் அனுபவித்த தாங்கள் மறுபடியும் கேட்க ஆசைப்பட நித் தங்கள் ஊருக்கு அழைத்துப் போய் கச்சேரி செய்வித்து மகிழ்வார்கள். அப்பொழுது வக்கீல்கள் இல்லாத காலமாதலால் வீண விவகாரத் தொல்லைபின்னித் தங்கள் தங்கள் சொந்தக் காரியங்கள் பார்த்த பொழுது போக மீதி நேரம் இந்நிகழித்து மகிழ்வார்கள் துர்வியாச்சி யங்களில்லாமையால் ஒருவரோடொருவர் நட்புப் பூண்டிருப்பர் இப் பொழுது போல வீண வம்புச் செலவில்லாமையால் கையிருப்பில் பணமிருக்கும். ஏதோ சில சந்தர்ப்பங்களில் கலகமூட்டு கூட்டத்

தெய்வம் உண்டாக வர உத்தம சிவனு தெய்வப்ப ளாறுவான்.
 இவன் உத்தமகாவியச் சிவனை உத்தமநிகழ் மே துறையான்,
 உரை பெருந்துங் கொடியபன்றி குடிமலை பாளையமலை
சுந்தரகாமம்.
 வெண் பெருந்து மெழுக்கை நன்னாட்டினுக்கு நாயகமாள்
கோதைநீடு

தானது குமாரசாமி இவர்களின் இவன் ராஜாபகத்தாரிடத்தில் விசேஷமான மதப்படிப்பெற்று, பாக்கிரமத்திலும், கல்வியிலும், செவ்வத்திலும், கொடைவிலும், பெருமதிப்பு உற்றிருக்கிறான். உரிசெயல் திகண்டு என வெண்பாவால் ஒரு திகண்டு செய்திருக்கிறான்.

படிக்காத பதாசாங்கேயா பட்டமுடையான் உலகறியச் சொன்ன உரிசெயல் - என்னும் வெண்பாவாலும் கொங்கு மண்டல சைவத்தாலும், பாம்பண கவுண்டன் குறவஞ்சியாலும் காணலாகும்.

தென்னாட்டினான் ஒரு சமயம் வித்துவான் சிவிகையில் வந்தான். கையேட்டுக்காரரை அனுப்பினான். பாசமய கோளரி என்னும் பெயருடைய விகவகன்ம குலத்தவனென்றும் அவதானமும் செய்வவல்லானென்றும் கூறினார்கள். அனுக்கமுள்ளவர்கள் பேசி, இந்த சமஸ்தானத்திற்கும்குமாளனை சரி வைத்துப் பிரசங்கம் கேட்பதா - என்று புள்ளியம்மன் கோயில் பூஜை செய்யும் பண்டாரங்களில் வித்துவானாக உள்ளவன் ஆட்சேபித்தான். இது கேட்ட காங்கேயன் மனது தளர்ந்து இதற்கு என்ன செய்யலாம் என்றான். நான் எப்படி யாவது சாகுப் போக்கு சொல்லி தாட்டிவிடுகிறேன் என்றான் அவ்வாறே கையேட்டுக்காரர்களிடம் வெகு இரக்கமும் பட்சமுமாக அந்தபத்து ஐயா, தாங்கள் இங்கு வந்தது சற்று சௌகரியப்படாக காலமாக இருப்பதைப் பற்றிக் கனம் காங்கேயாவர்கள் வருத்து கொள்கள் அதாவது கந்தப்பிரானம் நியமமாக தீதமும் படனமாகிறது. திறுத்த வகையில்லை. மற்றொரு முறை திரும்புகாலில் வைத்துக் கொள்ளலாம் வழிச் செலவுக்கு உதவினார்கள் எனத் தொகை கொஞ்சம் கொடுத்து வினையமாகக் கேட்டுக் கொண்டான் உண்மை எனக்கருதிப் புறப்பட்டுச் சென்றனர்.

சில பகல் கழித்தமேல் திரும்புகாலில் கையேட்டுக்காரர்கள் வந்தனர். இப்பொழுதுந் தாட்டி விடுகிறேன் என்று அந்த ஆண்டிப் புலவனே சென்று இப்பொழுதும் ஈன சந்தர்ப்பமன்றோ இருக்கிறது. இராமாயண காலாட்சேபம் நடக்கிறது என்றான். இதனைக் கேட்டவுடன் கையேட்டுக்காரன் திரும்பிவந்து விபரம் அறிவித்தான். வித்துவானுக்கு மனவாக்கத்தமாயிற்று. ஒரு வெண்பா எழுதினார்.

செட்டியார் தன்களையில் செட்டிமா மன்கடையில
இட்டுணவேன் டாமென் திருக்கிறதா - அட்டபால்
மோராத் தப்பன்மொழியுதல்வ தம்பியெனப்
பேரான தெப்படி நீ பேசு.

இதனைப் பார்த்தவுடன் காங்கேயா அசைமுற்றுக் கவிராயரை எதிர் சென்றபடித்து இருத்திக் குசலம் வினவி பிரசங்கங்கள் கேட்டு

சத்திரம்முற்று செகான் இரத்தாகன் அவாஸ் அத்தநாரிகாரிது
புகழ்புணையும் தீடுபுணை திருச்செங்கோடாக்
கவல விருத்தம்நா றன்பாய்ப் பகருதற்கு
தம்பிக்கை கூப்புவர்த் ணன்மை பெறக் காக்கும்
தும்பிக்கை பாணை துணை

அடுத்தபடி விரித்தமாக வாய்ந்தவன் குமாரசாமிக் காங்கேயன்

இவன் மிகுந்த எதிரியசாலி, பக்திமான், புத்திமான். பொறாமை யின்றித் தன்னைப்போலப் பிறருக்குக் வேண்டுமென்ற கருத்து எவன் ஏரி, குளம், பல கிணறுகள், தரும சத்திரங்கள், தேவாலய பூஜை, எந்தவவத்தர்களுக்கு ஆதரவு. இன்னும் பல தருமங்கள் செய்துள்ளான் இவனைப் பற்றிய சாசனங்கள் திருச்செங்கோட்டி ஆலயத்திலிருக்கின்றன.

விமலேந்தின் உத்திசத்திலுள்ளது

ஸ்வஸ்தி சகாப்தம் 1550 இதன் செல்லாதின்ற பிரசோற்பத்தி ஆண்டு ஆடி மாதம் குமாரசாமி காங்கேயன் காப்பத்துக்குக் கீர்த்திரான கப்ப ணாயக்கன் மகன் சாமணன் உபயம். (சத்தனக்குறடி)

மோரார் கண்ணுதலம் வேலுபுபதி சத்ததி குமார நடவான் தமப் வெற்றிக்குமாரகவாமிசாலியவாகன சகாப்தம் 1569 தளவாட்டத்திற் றீ அர்த்தனாரீகார் முன் கிழக்கி விகவேகர் விசாகா சியம்மை நந்தி பலிபீடம் பிரதிஷ்டித்தான்.

படிக்காகப் புலவர் என்னும் பெரிய வித்துவான் இராமநாதபுரத்தி லிருந்து கொங்குநாடு யாத்திரியாகக் கவரையென்னும் நகரையணுகி அங்குள்ள மசக்காளி மன்றாடியென்னும் கொடையாளியைக் கண்டு அவர் அகத்தில் கொங்குதாட்டுப் புலவரின் சிவநுக்கும் இவநுக்கும் கவலிப் போர் நடந்தது. அப்போரில் வென்றவர்களான கொங்குப் புலவர்கள் படிக்காகப் புலவரேறி வந்த சிவிகை முதலியவற்றைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள். கால்நடையாகவே திருச்செங்கோடு வந்து சேர்ந்தனர். கொங்கு தாட்டுப் புலவர்களால் ஏவிய சூனியத்தால் துன்புற்று ஸ்ரீ அர்த்தனாரீகார் மீது வருகைப் பதிகம் பாடிக் குணமடைந்து உமைபாகப் பதிகம் பாடி அர்த்தபாகத்தைத் தரிசித்தனர். அவ்வாலயத்தை கற்பனியால் சிறப்புறச் செய்தவர்கள் சம்பத்து உமைவினிநுப்பதாகக் கேள்வியுற்று ஆங்குச் சென்றனர்.

அவ்விடத்தே ஒரு தீர்தேவதமடைவிருந்தது அதனருகே மோராக் குமாரசாமிக் காங்கேயரின் சமூக வித்துவானான பாகம் பிரியா

சென்றுப் புலவர் நின்றுந்நா. அவரை நோக்கி. 'ஐய, நீங்கள் குடிவிருப்பு எத்தனை' என்றனர். படிக்காகப் புலவரைத் தெரிந்து கொண்ட அப்புலவர்.

'பூதத்துணை கொண்ட போர்வாணன் மாறனிரு
பாதத்துணை காணப் பண்ணினோர் - ஒதுமிசை
ராமாயணங்கேட்டோர் தாவலர்வைப் புப்பொருளாக்
கோயான்வாழ் மோரூர் குடி'

என இதனைக் கேட்ட படிக்காசர் உளமலிழந்தவராய் அப்புலவரை நோக்கி மோரூர் என்று பெயர் வந்த காரணம் யாதோ? என அப்புலவர்.

'நான் மறைப்பன் கேட்டுருகு நன்னை மடிவழியும்
பான் மடைமீதைய பலகலைதேர் - வான்புலவர்
மாருகத் தாற் கடைப வாய்க்கா வெணப் பெருகு
மோரூரா மென்றார் முனம்'

என்று கூறினர். கேட்டு வியத்த படிக்காகப் புலவர், பாகம் பிரியப் புலவரைத் தழுவ இருவரும் சந்தோஷ முகமன் பேசிக் கொண்டு ஊர்க்குட் சென்றனர். இவர் வரவை அறிந்த காங்கேயன் என்பார் எதிர்த்தின்று உபசரித்து அழைத்து மானிகையுட் சென்று குசலம் வினாவி மலிழந்தார்.

பின்பு அவ்வூரில் எழுந்தருளிய 'ஸ்ரீபுஜங்க பூஷனர்' என்னும் பாம்பலங்கார் மீது வருகக்கோவை பாடினார். பாம்பலங்காரர் கோயிலில் வித்வ சபை ஒன்று கூடிற்று. அரங்கேற்றினர். கேட்டோர் சந்தோஷமுற்றார்கள் அங்கிருந்த பாகம் பிரியான் என்னும் புலவர்.

கட்டளைக் கலித்துறை

காரூர் பொழி நிகழ் மோரூரிற் பாம்பலங் காரரின் மேற்
சீரூர் வருக்கத் தொடைமாவை யன்புறச் செப்பினறால்
தீரூர் புடவிக் கவிவாணர் வாழ்த்த நிமிர்களைத்தைப்
பேரூர் வருபடிக் காசனென்றோது பெரியவனே

என்று புகழ்ந்து பாடினார். இருந்த புலவருக்கு உபசாரத்துடன் சன்மானங்கள் செய்த உபகாரசையக் குறித்துப் படிக்காகப் புலவரும்.

கட்டளைக் கலித்துறை

அந்திப்பிறைச்சடை யாரா வாசல ராலயத்திற்
கந்தப் பிரான்களை தற்சிலை யாலமை காங்கேயரில்
வித்தைப் புயக்கும ரேந்திர வேந்து வியந்தெமக்குத்
தந்தச் சிவிகை கொடுத்தான் பெரும்புகழ் தாங்கினனே.

மோரூரில் அடுத்த பாகத்தில் சங்ககிரி ஸ்டேஷன் என ஒரு ஸ்டேஷனிருக்கிறது.

முனசை

காவிரியின் வடகரைவிலுள்ளது. சீழ்கரைப்பூத்துறை தாட்டை இரண்டாகப் பிரித்ததில் மோரூர் ஒரு பாதியும், முனசை மற்றொரு பாதியுமாக இரு பிளவாகப் பிரிக்கப்பட்டது இரண்டாம் பிரிவை சார்த்த கிராமங்களுக்கு முனசை தலைமை தகர். காவிரிப் பெருககானான் வெள்ளத்தின் அலை விவாலாயத்தின் திசுமதலில் மோதும். ஸ்ரீ முக்கணிகரர், முத்து மரகதவல்லி அம்மன், முனி வெங்கடாசலப் பெருமான், செல்வாண்டி அம்மன், கண்ணகுவத்தார் உரிமையுள்ளவர்கள்.

ஏமப்பள்ளி

ஸ்ரீ வீககிரம பாண்டகரர், தேவகு பெருமான், அத்தனூரம்மன், செவகாண்டி அம்மன், கண்ண குவத்தார் உரிமையுள்ளவர்கள் முனசை, ஏமப்பள்ளி என்னும் இரண்டு சரித்திரங்களால் இணைந்து காணப்படுகின்றது ஆகையால் இரண்டும் ஒன்று படிச்சரித்திரங்களை வருகிறது. இந்த வமிசத்தில் பின்னைப் பெருமான் என்னும் பெயருடைய வாலிபர் விளங்கினர் இவரை இளையபெருமான் எனவும் அழைப்பார்கள். ஒட்டியார் இத்தாட்டின் பரப்பில் தங்கி குடிகளைத் தொத்தரவு செய்து வந்தனர் குடிகள் ஒன்றுகூடிப் பேசினார்கள். அவர்களில் பலசாலியாகிய இளையபெருமான் அவர்களை விட்டி விடலாம் என்று சிலரைக் கூட்டிக்கொண்டு அந்த ஒட்டியார்களை அடித்துத் தூக்கி விட்டான் ஊராகச் சீவனீத சந்தோஷமடை த்தவாகைய தேசத்துவந்தார்கள் சீழ்கரைப்பூத்துறை தாட்டின் பகுதியைத் தான் ஆண்டு வரவேண்டுமென்று எண்ணங் கொண்டிருத்ததைமோரூர்த தலைவர் தெரித்து உடனே சட்டகிசுத்தப போய் அங்குள்ள அரசனுக்குத் தெரிவித்தனர். அவ்வாறே சீழ்கரைப் பூத்துறை முனசைப்பகுதிக்கு தலைவனாகப் பின்னைப் பெருமானை நியமித்தனர்.

டன்சத்தியாபி பெனவச் சேழிய னழைக்க வுயர்

வன்னப் பரிவேன் முனசையுஞ் சூழ் கொங்கு மண்டகமே

உணனிதற்குத் தன்னுக்கு மகப்படாத பஞ்சகாலத்திற் பாண்டியன் சேனைக்கு அமுதுட்டி அன்னத்தியாபி என்று புகழப்பெற்ற வேவன் என்பவனது முனசை தகருங் கொங்கு மண்டலம் என்பதாம்.

(கொங்கு மண்டலம்)

பாண்டி தாட்டிற் கொடும் பஞ்சம் பரவிய காலத்தில், அப் பொழுதுள்ள பாண்டியராசன் தன் சேனைகளின் ஒரு பகுதியை முனசை வேலப்பனிடம் அனுப்பினான். பஞ்சம் நீங்கும் வரையில் அப் படைக்கு அன்ன முதலியன உதவி நற்காலம் பிறத்தின் சேனையை அனுப்புமாறு அரசதிருபம் வரும்வரைவில் மகிழ்ச்சிகரக்

காரணமாக இவ்வித அரிய பெரிய குணத்தை நன்கு மதித்து அன்னத் தியாகி என்ற பட்டம் கொடுத்தான்.

தென்னவன் படைக்குச் செழிப்புறுவனரவில்

அன்ன மனித அன்னத்தியாகி. (முனையார் மெய்கீர்த்தி)

மாவிலிழைப் பூசலிழை வைகாசித் திருநாண்மன் டபங்கடாமும்
புனையடி தினமாறு படிமாவை திருவினக்கும் புரிந்தெத்தாளஞ்
கேசமது புகழ்த்திடவே யேவைவனம் பதியன்வத் தியாகராசர்
தேசமுடன் பணிமனைவா முனையாகர் தனமவணங்கி நிலைநின்றாரே
(திருச்-திருப்பணி மானை)

இவன் மரபினனொருவன், அடங்காத மசக்குதிரையேறி அடக்கிய வணமையை வியத்த பாண்டியன், பெருத்த வெகுமதியும் அதிகாரமும் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளான் என்ற சரித்திரமுமிருக்கிறது.

அன்னத்தியாகி பட்டம் என்விற ஒரு புலவர் குடும்பத்தார் இன்னுமிருக்கிறார்கள்.

இவனுக்கு இளையான் எனப்பெயர் உண்டு. முனையாக்கும், இதைவிட மங்கலத்துக்கும், அடுத்துள்ள சிறு குன்றின் மீது ஒரு பெருமானைப் பிரதிட்டித்தான் இதனால் இளையநன் பெருமாள் எனப்பெயர் வழங்குதலாகிற்று.

இவனுக்குப் பின் வேலப்ப கவுண்டன் என்பான் பிரசித்த பரவனாக வந்தான் இவன் விகவாசமுள்ளவன். ஸ்ரீ அர்த்தனாரி கருக்குக் கொடிபேற்ற நான்முதல்கவாமி மலைக்குப் போகும்வரை கொடிகட்டி ஓயாது வந்தவர்களுக்கெல்லாம் ஜாதி, மதம் முதலிய வித்தியாசம் கொள்ளாது அன்னம் படைப்பான். இவன் காலத்தில் பாண்டி நாட்டில் ஒரு கொடிய பஞ்சம் உண்டாகிற்று. இவனது உதார குணத்தை நன்கு தெரிந்த பாண்டிய மன்னன் தன் சேனைகளின் ஒரு பகுதியை இவனிடம் அனுப்புவித்தான். பஞ்சம் நீக்கும் வரையில் நன்றாகப் போற்றிச் செழிப்புற்ற பின் அனுப்பினான். இதனால் இவனுக்கு 'அன்னத்தியாகி' என்ற பட்டம் கொடுத்தான். மகாரா விராதுகளும் கொடுத்தான். (செங்கு மண்டல சதகம் 77.)

அம்மையப்பன் என்னும் பெயர் கொண்டான் ஒருவன் பாண்டியனிடம் உள்ள யாருக்கும் அடங்காத மசக்குதிரையை வெகு எளிதாக ஏறி நடத்தினதற்கு வியத்து அதிகாரமும் விருதும் பாண்டியன் கொடுக்கப் பெற்றான்.

சாமர வேலப்பன்

ஸ்ரீ அர்த்தனாரிகருக்கு சாமரம் (சலா) விகப தீ. நதோனாடு செயது வருவான் இதனால் இவனைச் சாமரவேலப்பன் என்று புகழுவார்கள் இவன்மோரூர் குமாரசாமிக் காங்கியன் ஸ்ரீ அர்த்தனாரி மூன்மண்டபத்துள் விமானம் செல்வித்தபோது உடன் இருத்தவன் இவன் காலத்தே காடாமபாடிவிலிருந்து ஊமைப்பிள்ளையை ஒரு தேர் சக்கிரத்திற் போட்டு மால்க்கவிட்ட குழந்தையைப் பேசும்படி அம்மையப்பரை வேண்டி அனுக்கிரகம் உண்டாம்படி செய்துள்ளான் (திருச்-திருப்பணி மானை 282)

தைப்பூசத்தில் ஸ்ரீ அர்த்தனாரிகர் கொக்கராயன்பேட்டைக்கு எழுந்தருளி காவேரி தீர்த்த உதலவம் நடக்கும்போருட்டு காவிரிக் கரையில் மண்டபம் கட்டி உதலவம் நடத்தினான்.. (திருப்-280)

திருச்செங்கோட்டில் ஸ்ரீசெங்கோட்டு வேலர் தேர் கெட்டுப் போய் விட்டது. மைசூரககர்த்தர் சிக்கராஜா உடையார் திருவிழாவுக்கு விஜயம் செய்திருந்தவர் நான் வந்திருந்தும் தோ இல்லை என்ற குறை உண்டாகக்கூடாது நடத்த வேண்டுமென்று பிரியப்பட்டார். அப்படியே நடத்திப் பார்க்கலாம் எனக்கூறி விடைபெற்றுக்கொண்டு ஏழருக்குச் சென்று. அங்கு புதிய தேர் வேலை முடித்து வெள்ளோட்டம் ஓடாது இருக்க தேரைப் பிரித்துக் கொண்டு வந்து பூட்டி திருச்செங்கோட்டில் வெள்ளோட்டம் ஓட்டினது சாலிசகாப்தம் 4800 பிரமாதி சித்திரை 3 தேதி (திருப்-மானை)

வைகாசி விசாகத்தில் தோத்திருவிழா வெகு சிறப்பாக நடத்தி வைத்தான்.

கபை, நாகமலைக் கவுண்டன் ஸ்ரீ அர்த்தனாரிகருக்கும், செங்கோட்டு வேலருக்கும் 2 கொடிக்கம்பப் பிரதிஷ்டை செய்வித்தான்.

கந்தசாமிக்கவுண்டன் கைலாயநாதர் கோயிலின் மேற்கு கோபுர வாயில் கோபுரம் கதவுகள் செய்து பிரதிஷ்டித்தான். (திருப்-285)

கோக்களை வேலகவுண்டன் ஸ்ரீ அர்த்தனாரிகர் ஆவயத்து வடகோபுரவாயில் பிள்ளையாரை பிரதிஷ்டித்தான். (திருப்-286)

கந்தசாமிக் கவுண்டன்

ஸ்ரீ அர்த்தனாரிகர் பெரிய தேர் கெட்டுப் போய்விட்டது. சங்கிரி உல்லள்ளி சக்கராஜாவிடம் இதனை அறிவித்து உத்தரவு பெற்று கொல்லிமலைக்குப் போய் மரங்கள் வெட்டி வந்து பெரிய தேர் அழகாகச் செய்வித்து பிரதிஷ்டித்து உதலவத்தை மிக சிறப்பாக நடத்தினான். (திருப்பணி மானை 287)

தண்டனை வேலகவுண்டன்

கைலாயநாதர் கோயிலின் முன்மண்டபங்கட்டி, மாசிவிழா, பூவிழா, எலகார்த் திருவிழா, மண்டபச் சிறப்புச் செயலித்தனைக் கிடைத்தனவாகத் 6-வன்மை அரிசி, மாவை திருவிளக்கு முதலிய கைலாயநாதர் நடத்தினான் தாட்டு விசாரணை விசேஷமாக நடத்து தண்டனை வேலகவுண்டன் என்றும், தண்டனை சவாரி செய்த கைலாயநாதர் வேலகவுண்டன் என்றும் இவனைக்கூறுவர்.

இக்கேழந்தருளியுள்ள சிவபெருமானாகது விக்ரமபாண்டுகர் எனத் திருநாமம் இக்கோயில் கண்ட விக்ரம பாண்டியன் இப்பாண்டியனுக்கு புலனைக வீரன் என மறு பெயரிருந்திருக்கிறது எனச் சாணங்கனா தெரிநிறு இவன் காஞ்சிபுரத்தைக் கொண்டான் என்று சிதம்பரத்துச் சாணம் கூறுகிறது இவன் வேண்டாட்டராளையும், தாத்தைய கணபதியையும், விஜயகண்ட கோபாலனையும் வென்றதாகச் சாணங்கனா தெரிநிறு.

இக்கோயில் கண்ட விக்ரம பாண்டியன் பெயரை ஒட்டித்தான் இதன் சமீபத்துள்ள (கோரைக்குட்டை) இளைப்பெருமான் மலைக்குத் திருவிக்கிரமாவை எனப் பெயர் வந்தது போலும்.

இவ்வமிசத்தில் பிற்காலத்துப் பிரசித்தமாக வாழ்ந்தவர் பெரிய ரங்கா கவுண்டன்.

ஜயினை நல்லநிலைக்குக் கொண்டு வந்தனர் இதவிடையே கருவி நூல்களும், சமய நூல்களும் கற்கத் தொடங்கி, பெரிய புராணம், திரு விளையாடல் காஞ்சிப்புராணம் முதலியனவும், நாலாயிரப் பிரபந்தம், தேவாரம், திருவாசகம் முதலியனவும், சித்தாந்த சாஸ்திரங்களும் தக்கோர்களின் துணையால் நன்கு கற்றனர். எப்பொழுதும் தெய்வபக்தி புடையவர்கள், வேதாந்த சித்தாந்த சாஸ்திரங்களறிந்தவர்கள், மன ஒடுக்கமுற்ற ராஜயோகிகள் முதலான பெரியோர்களை வேண்டி ஏதறிப் போற்றிச் சமீபத்திருத்தத் தெரிய வேண்டுவற்றைத் தெரிந்து கொண்டிருப்பர். சிறிதுபோதும் வீண்பொழுது போக்குபவரல்லர் தங்கள் முன்னோர்களைய மோரூர், முளையக் கண்ணர்களால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வரும் திருச்செங்கோடு ஸ்ரீ அர்த்தனாரீகர் ஆலயத்து மேற்கு மதில் இடிந்து போனதைப் புதுப்பித்தனர். ஆலய மண்டபத்திலு முற்றிலும் பழுதுபட்ட தட்டோடு இருமுறை புதுப்பித்தனர்.

மலை வடகோபுர அடிவரியும், செங்கோட்டு வேலவர் ஸ்தூபியைச் சிறந்த கதை வேலைப்பாடாகப் புதுப்பித்துத் தங்கக் கலசம் வைத்து அஷ்டபந்தனும் பாபிஷேகம் செய்தனர்.

நாக தரிசனத்திற்கு வரக்கூடிய தேசாந்திரிகளுக்குப் பிரசாதம் கொடுத்து வருமாறு கட்டளை ஏற்படுத்தினார். கைலாயநாத

ராலயத்தில் உத்சவர் கப்பிரமணிய கவாசி எழுந்தருளியுள்ள கோயில் புதிதாகவும் மற்றைய மண்டபங்களுக்கெல்லாத் தட்டோடும் பரிமாண வல்லித்தாயார் ஸ்தூபியையும், நந்த கூபத்தையுள் சிறந்த கதை வேலையாற் புதுக்கியும் அஷ்டபந்தனும் பாபிஷேகம் செயலித்தனர். விநாயகர் தேர் பெரிய தேர் புதிதாகச் செய்தனர் காண்போர் கண்கவரத்தக்கவாறு சகலாததில் உயர்ந்த வேலைப்பாடாகச் சேனையும் அமைப்பித்தனர். எவகாசி மாதம் ஐந்தாம் திருவிழா மண்டபக் கட்டளை, கடைசி நான் நத்தவன் சாலடி மண்டபக் கட்டளைகளும் நடந்து வருடம்படி ஏற்பாடு செயலித்தனர். இறைவி மங்கல மலை யென்னுங் கோரைக்குட்டையில் புஷ்பபபண்க் தத் தட்டில்லாதபடிக்கு எல்லாவித புஷ்பங்களுத் தரத்தக்க நத்தவன் மமைத்தனர். மலையேறு படிகளும், மலையேறும் அடிவாரத்தும் மண்டபங்களுத் சத்திரஞ்சாலிகளும் கட்டுவித்தனர்.

பெருமான் மூலவர், துவார பாலகர் முதலிய திருவுருவங்கள் அமைத்ததன்றி உத்சவத்திற்காகப் பெருமான் சிதேவி பூதேவி ஆஞ்சநேயர் முதலிய மூர்த்திகள் அமைப்பித்து சம்புரோட்சனை செயலித்து சித்திரா பெளரணையில் பிரமோத்சவமும் செயலித்ததன்றி நித்திய நைமித்திய பூஜைகள் குன்றாது நடத்தேறி வருமாறு நன்சொல் புன்செய் நிலங்களும் ஈரோட்டிற்குடையும் ஏற்படுத்தினர் தேரோடுதற்கு மலையையர் கற்றிலும் விதிகள் மண்டாக்கினர் கொக்க ராமன்பேட்டை பிரமலிங்கேசுவர் அம்மன் கோவில்களையும் திரு மதியையும் புதுப்பித்தனர். புதிய கோவிலமைத்து வேணுகோபாலப பெருமானையும் தாமித்தனர். அங்கே நித்திய பூசைத் வேண்டிய வற்றிற்கு நிலைபேறாக நிலம் விட்டனர் ஏமப்பள்ளி சிவாகய விஷ்ணு ஆலய ஜீரணோத்தாரம் செய்து இருமுறை அஷ்டபந்தனும் பாபிஷேகம் செய்தனர். முளையையில் முக்கனீசுவர் அம்மன் பெருமான் ஆலயங்களைப் புதுப்பித்து அஷ்டபந்தனும் பாபிஷேகம் செயலித்தனர். விட்டம்பாளையத்தில் கணபதி கோவில் அமைத்து நித்திய பூஜையும் விநாயக சதுர்த்தி உத்சவமும் நடத்து வருமாறு நிலையான ஏற்பாடுகள் செய்தனர்.

திருச்செங்கோட்டுக் கலம்பகம் அச்சிடுதற்கு திருச்செங்கோட்டுப் பாணம் வெளியாதல் முதலியவற்றிற்கு இன்னும் பழைய நூல்கள் வெளியாக்குபவர்களுக்கும் பொருளுதவி அளித்திருக்கின்றனர். சில தமிழ் ஆத்திர பிரபந்தங்கள் செய்துவந்தவர்களுக்கும் உதவி புரிந்துனர். புலவருக்கும் சிதம்பரம் தீட்சிதருக்கும் நிலமானியம் விட்டிருக்கின்றனர். 1897-80 வருஷங்களில் நேர்த்த கரிப்புக் காலத்தில் பெரிய தெப்பக்குளம் வெட்டுவதற்குப் பொருளுதவினர். அக்காலத்திலும் அதற்குமுன் அட்சய வருஷத்து வற்கடத்திலும் திருச்செங்கோடு ஸ்தல வந்தர்களான குருக்களமார், எவதீசாகன், பண்டாரங்கன்,

புரர்கள், சிபாந்தாங்குகள், மெளததாங்குகள் முதலிய தேவஸ்தாவ
ஊழியர் களுக்குத் தானியங்கள் கொடுத்து உதவினர். சிறுவயதி
ய்ந்து திருச்செங்கோடு தாலுகா தேவஸ்தாவ ஊழியர்களுக்குத்
தானியங்களை கொடுத்து உதவினர். சிறுவயதிலிருந்து திருச்செங்கோடு
தாலுகா தேவஸ்தாவ பரிபாலனராயிருந்து கோவிற்புளை முதலியவை
செவ்வளவு நடைபெறுமாற செய்து வந்தனர்.

கணபதியென்னும் புதல்வனே இவரது அந்திய கருமங்களுக்கு
உதவினதாகவும், உள்ள செவ்வங்களை யடைந்து பரிபாலனஞ் செய்து
வருதற்கு உரியவருமாயினர்.

பிலவ வருஷம் ஆடி மாதம் 2 தேதி (17-7-1901) மாவை
சௌசாமனம் முடித்துக் கொண்டு சிவத்தியான பரராஜ்
இருத்தபடியே சிவப்பெறெய்தினார். சிவ, சிவ, சிவ.

பழனி

மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலரவர்கள் கூறிய

ஆசிரிய விருத்தம்

அகிலதல வனிதைமுகம் அனையபூந் துணைநாட்டில்

அாவகிர் வீற்றிருக்கும்

அரத்தநா ரீசர்க்கு அலங்கிருத மகாரதமும்

ஆதிகே சுவர்தமக்கே

அணிதமும், இனையமங் கலமதில் காவிரி

அடுத்தபெரு மாள்மலையின்மேல்

அமர்இளைய பெருமாட்டு மனைதமும் அதில்எழத்

தருளுமுற் சவலுந்தீயும்

அரிய சீதேவீ பூதேவியுஞ் சக்கரத்

தாழ்வாரும் அநுமந்தனும்

அவிர்சபா மண்டபம் ரங்கமண்டபம்முதல்

அனந்தம் திருப்பணிகளும்

அற்புத சிருஷ்டியால் உண்டாக்கி நுத்தவணம்

அதிலிருத்தி யாகவைத்து

அதிவளம் பெறுநங்க நாதபுரம் எனும்நகர்

அமைத்துலீ திகள் புதுக்கி

மகிமைபா வியகொக்க ராயபரபிரமேசர்

வளர்ச்சி கோபுரம்பொன்

மந்திரா வயகீரன் உத்தவ ணத்தினொரு

மகிழ்சுவர் தீவலலியின்

மனனுலோ வீரபணி திருத்தமுன் மனமுறை

வழாதுகும் பாபிஷேகம்

வர்க்கையம் நடத்திமற் றொருகோடில் யாவையும்

வகுத்தே அதில்பொருத்த

வரவேணு கோபாலா எனும்முவர் உற்சவர்

வாச்செயது சுருகண்பூண்டோர்

வாளதிருச் செங்கோடுமகுடேசர் கொடுமுடி

வகுத்ததென் பழனாபுரி

வயல்தூழ் சிதம்பரம் சீரங்க மாம்புந்த

மங்களைத் தவங்கன் எங்கும்

மாறாது அநேகவித கட்டளை நடாத்திவரு

மகாச கனையோகவான்

சிகிபாத நடமாடு செழியி மனக் கோவை

செறிமுளைய நகராதமிபன்

சீரகொன் மைப்பள்ளி மதிப்பூரி உதிசைவ

துங்கபா மாணுகவன்

தேன்ஒழுது குவணமலர் மாலிகா பாபாண்டிய

திடபொருட் துடாமணி

சீர்த்திதொன் னூற்றாறு தேடிநிலை நாட்டிச்

சிறந்தமே ழிக் கொடியினான்

திவயகுண கண்ணகுவ திலகமது ரிதவசன

தீர்திங் கிதகுபென்

செப்புந்அறு காஸ்திராட்டாதச புராணபு

சிதகால்ய ஆகமாத்

செப்புப்பற் பங்கலை விநோதமிது வேதாந்த

சிரவணா னந்தபுனிதன்

செந்தமிழ்ப் புலவோர் தராத மந்தானே

தெரிந்துதவ கின்றகர்ணன்

சுகிர்தபரி பாலனை ஞானந்தீ கண்கடிக

துஷ்டநிக் ரகசினேடி

சுத்தவை தன்யசற் சங்கசேச கரசுமம்

மோடமங்கலம்

முதல்கரண, மரகதவல்லி

சாகசர விநாயகன், கருகராயப் பெருமான்

செய்வாண்டியம்மன் மாரியம்மன்

அத்தனாரம்மன்

தண்ணிபத்தப் பானையம் மாரியம்மன், முத்துக்குமாரசாமி

செம்பன், அத்துவன் காளி

ஒருநாள் மோடவின்மேல் வந்தகம்போல் ஊர்த்தவையவர்கள்
தீர்த்து விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது ஒரு தமிழ்ப்
புலவர் அவலிடத்துக்கு வந்து நின்றார். ஒருவரும் பேசவில்லை. சற்று
நேரம் இரத்தவாகளைப் பார்த்து இவ்வூரின் பெயர் என்னவென்று
புலவர் கேட்டனர். மோடமங்கலம் என்றார்கள். அப்பெயர் இவ்
வூருக்குத் தகாது. மூடமங்கலம் என்றிருக்க வேண்டும் என்றனர். ஏன்
என்று கேட்டார்கள். யாரோனும் புதியவர்களாக வந்தால் வந்தவர்,
யாரைத்தேடி வந்தீர்கள் என்ற கேட்பது இழிந்தவாகளிடத்தும்
காணலாம் நீங்கள் அப்படியில்லாத மன்னுருக்கள் இருப்பது போல
இருக்கிறீர்கள். அதனால்தான், என்ற சொல் கேட்டவுடன் சற்று திடுக்
கிட்டு இவர் பெரிய மோதலியாக இருப்பார்போல இருக்கிறது என்று
சொல் எண்ணுகொண்டாலும் எப்பொழுதும் அறிவிவாதவர்
கனிடத்தே பழகும் காட்டுக்குடியானவர்களானதால் வந்தவர்
நீங்களன்றோ எங்களைக் கும்பிடவேண்டும் என்றார்கள். வந்தவர்
களை விசாரிக்க வேண்டியது இருந்தார்களின் கடமையாகும். எனவே,
கூடாக ஏதோ புலவர்போலத் தோற்றுகிறது. எங்களால் மரியாதை
பெறக்கூடிய புலவரானால் இந்த மணவால் சர்க்கரையாகப்
பண்ணுங்கள் பார்க்கலாம் என்றார்கள். புலவர் புன்சிரிப்புக் கொண்டு,
நல்லது. இந்த மணவால் இந்தப் பிள்ளையார் கோயிலுள்ளே வைத்துக்
கதவைச் சாற்றுங்கள் என்றனர். மூடினவுடனே நமஸ்கரித்து மூடிய
கதவைத் திற என்றனர். திறந்து பார்க்கவே சர்க்கரையாக இருந்தது.
கண்டவர்கள் திடுக்கிட்டார்கள். இருக்கட்டும் இத்தக் கிணறு
உவர்த்தவீராக இருக்கிறது. நல்ல தண்ணீராகட்டும் பார்க்கலாம்
என்றார்கள். ஒரு செம்பு தண்ணீர் முகத்து வரும்படி சொன்னார்.
கொண்டு வந்ததை அதே கோயிலுள் வைக்கச் சொன்னார். வைத்துக்
கதவு மூடி நமஸ்கரித்து கதவைத் திறந்து செம்பை எடுத்து வந்து ஒரு
சிறு பாத்திரத்தில் கொஞ்சம் தண்ணீர்விட்டு அருந்தச் சொன்னார்.
எப்படி இவ்வி இரத்தது. மீதித் தண்ணீரை அக்கிணற்றுள் ஊற்றச்
சொன்னார். ஒரு முகர்த்த நேரம் கழிந்த பின் பார்க்கச் சொன்னார்.
கிணற்று நீர் தவறாமல் தண்ணீர் ஆய்விட்டது. எல்லோரும் பயங்கொண்டு

புலவர் அடியில் விழுந்து நமஸ்கரித்து வணங்கி மணவாய் போய்
கொண்டார்கள்.

அது முதல் அந்த விநாயகனைச் சர்க்கரைப் பிள்ளையார் என்று
கிணற்றை நல்ல தண்ணீர் கிணறென்றும் பெருமைவாகப்
பேசுகிறார்கள்.

மேழிப்பன்

தாண்டோந்தீரர்

தர்மம்வந்தினி அம்மன்

சிவன்கோயில் ஆதிசைவர் பூஜை

வரதராஜப் பெருமான்

பெரியண்ணன்

சின்னண்ணன்

தங்காலி அம்மன்

அண்ணன்மார் சாணார் (சாணார்) பூஜை

இங்கே மாசி மாத சிவராத்திரியில் வெகு ஜனக்கூட்டம் வந்து
தங்காய் என்னும் தங்கை நன் முதலோரை அண்ணன்மார் என்றால்
இப்பெயர் வந்தது. அவ்விருவர்களின் பெயர் பொன்னர்.
சங்கர் இவர்கள் சீதை விர்வானது அவர்களைப் பிறப்பிடமான
மிகுக்கு நாட்டில் எழுதப்படும்.

அண்ணன்மார்கள் (பொன்னன் சங்கர்) இவர்களுக்கு இளையான்
தங்காயி. இவர்களின் தந்தை குன்றையையான் (குண்ணையான்,
தாயார் தாமரை தாச்சியார். பாட்டனார் வாங்கலான். ஊர்
சிற்றாற்புலியூர், (திருநாமபுலியூர்) சிற்றப்பன் செல்லாத்தான்

வாங்கலான் பாட்டனவன் வாழ்வு சிறு நாற்புலியூர்

தீங்கு செய்த செல்லாத்தான் சிற்றப்பன் - ஒங்குத்தந்தை

காமமெழிற் குன்றையையான் தண்ணுநகர் சிற்றாவை

தாமரை தாச்சியார் தாய். என்னும் வெண்பா கிடைத்திருக்கிறது

60 வருஷத்தின் முன் இருந்த சரித்திரம் ஒருவழிப்பின்னிட்டு
அச்சிட்டுள்ளது வேறு. கொங்கு நாட்டினராகிய இவர்களை
பொன்னிலைநாடு என்ற யாரோ ஒருவர் பாடி அச்சிட்டுள்ளார்கள்

தூரன் - செங்குன்னி, காளி.

மிட்டா கிராமம்

இதைச் சார்ந்த புதுப்பாளையத்தில் மகாத்மா காந்தி ஆசிராமம்
இருக்கிறது. கையால தூய் தூற்றல், நெய்தல், தனிகளாகத் தூய்

2. அந்த நிலை உடனடியே தீவிர உட்கொண்டிருக்கிறதென்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அந்த நிலை உடனடியே தீவிர உட்கொண்டிருக்கிறதென்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அந்த நிலை உடனடியே தீவிர உட்கொண்டிருக்கிறதென்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

செயல்பாடு

செய்துள்ளதை அறியுங்கள்.

தேவராஜப் பெருமான்

அழகராஜப்பெருமாள்

அத்தியூர்மன்

காங்கிரஸ்

பெருமாள் கோவிலில் சம்பந்தநாயன்

சென்னை சூலம்

செவ்வந்த ருவத்தார் காணி

திருமணி முத்தாறாக்கும் மிசுந்த செழிப்பாக ஒரு தோப்பு. அதில் ஒரு பெரியார் உலக விவகாரங்களை ஒடுக்கினவராய் கடவுள் தியான நிலையில் தப்பார் ஒரு தான் இரண்டு துஷ்டப் புலிகள் மிக சத்தமாக அதம்பிக் கொண்டு அவர் மீது பாய்தற்குச் சினந்து எழுந்தது காரண மனநினைவு சினந்து விழுமிறீர்கள். இது உங்கள் ஜாதிக் குணமாக்கும் திருத்தாலும் அடங்கியிருங்கள் எனக்கை அமர்த்தினர். அடங்கி விட்டது அது முதல் மனிதர்களை வெகுட்டுவதில்லை. சாதுவாய் விட்டன காலையில் ததியில் விழுந்துமுழுக்கி அப்பெரியார் முன்னினைவில் படுத்திருக்கும். இரவில் சிறிதுநேரத் தீனிக்குச் செல்லும். இவ்வாறு பல தான் இருந்தன. இதனால் இருபுலியுள் என இவ்வருக்குப் பெயராவற்று. வடமொழியில் உபய வியாக்கிரபுரம் என்கிறார்கள்.

இனையாக் கவுண்டன் என்பவன் நல்ல செல்வத்தனாக இருந்தான் அப்பொழுது மோரூர் ராட்சசக் கவுண்டன் அர்த்தனாரிகரர் கோவிலில் கற்பணி மண்டபங்கள் கட்டினான். அவன் இனையாக் கவுண்டனைப் பார்த்து அர்த்தனாரிகரர் சந்தித் து மண்டபங்களைக் கட்டிவிட்டோம். சூமாரர் கோயிலைக் கட்டுங்கள் என்றனர். அப்படிச் செயலலிசைவ சொல்லியும் செயலலிசைவையே சிவபணிக்கு உதவாத இப்பொழுது ஏதாசிறது? அதைக் கொன்னையடித்து அகந் தப்பணிசைவச் செய்து முடிக்கலாம் என்று எண்ணினார். கொன்னையடிக்க ஆட்களைத் தயார் செய்தார். இது தெரித்து இனையாக் கவுண்டன் பறந்து செங்கோட்டு வேலர் உபயம் எனப் பறந்துகொண்ட வழுதசெய்து கறிது கோத்து வைத்திருந்தான். வருகிற

நானைத் தெரிந்து, பொழுது விடிந்தவுடன் ஆடு, மாடு, படகி, தொட்டி சகல பொருள்களுக்கும் ஒவ்வொரு டீடுக்கட்டி விட்டனர். கொள்ளைக்காரர்கள் வந்து புகுந்தார்கள் ஒவ்வொவரதிலும் டீட்டிருக்கப் பார்த்தார்கள் கொள்ளைத் தகைவன் செங்கோட்டு வேலர் உபயம் என எழுதப்பட்டிருந்தது. கடவுள் பொருளாக ஆகிவிட்டது நாம் தொடக்கடாது என்று பயந்து திரும்பி விட்டனர். இவர்கள் மோசூர்க் காங்கேயாபிடம் அதிவிததார்கள். சந்தோஷப் பட்டனர்.

அந்தப் பொருள்களையெல்லாம் சேர்த்துத்தான் குமாரர் கோயிலும் குமாரர் கோயில் முன்மண்டபமும் கட்டினது இதைத்தான் இளையாக் கவுண்டன் மண்டபம் என்று வழங்குகிறது இதைப்பற்றி முன்னமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பரிசு

விதாயகர்

சொக்கநாச்சியார்

தமிழகாஸ்தியம்மன்

கறிப்பெருமான்

அப்பிசகிமார் இவர்கள்

வேட்டுவ குலத்து வந்தவர்கள். பின்னர் விபரம் வரும்.
கண்ண குலத்தார் காணி.

சிறு முயல்கள்

விதாயகர்

வெங்கடேசப் பெருமாள்

பத்திரகாளியம்மன்

சமூட்சனியம்மன்

கனகசபைக் காமகவி

இருச்செங்கோடு இம்மாவ வேளாளர் காவலி.

சாவி 1677-ல் ஸ்ரீ ரமணசுவரேட்டிவர் முத்தனன் மகன் செங்கோடன் திருச்செங்கோடு நாகேசுவரர் கோயில் எத்தாயிபைப் புதுக்கிசம்புரோட்சனம் செய்தான்.

அணிமூர்

விஞ்ஞானம்

பெரிய விதாலகர்

ஆதிசேவப்பெருமான்
படைவெட்டியம்மன்
பந்திரகாளியம்மன்

செம்பருவத்தார் காணி.

திருச்செங்கோடு மனைகாவலர் கோவில் பூசகர் கொங்குப் புலவர்
காணியூட்டி. சென்றிய மனைவ கறுவிறது

குமாரமங்கலம்

இவன் கோவில் பூசாஜ செய்யும் கௌண்டனிய கோத்திரம்
கடந்தகடல்பன் குமாரன் பொன்னய்யன் திருச்செங்கோட்டில்
டவைமேல் வைரவன் கோவில் சிகரத்தை நன்கு பெறக்கட்டி
வைத்துள்ளான். (திருப்.330)

பழனி வேலு உபாத்தியாயரென ஒரு புலவரிருத்தார். அவர்
திருச்செங்கோட்டுப் புராணத்துக்கு உரையெழுதிய சிற்றம்பலக்
கவிராயரித்துப் பாடம் கேட்டுக் கொண்டவர் இவர்பலபாட்டுகள்
பாடியிருக்கிறார். வேர்பர்களுக்குப் புத்தி வரும்பொருட்டு வேர்ப்
நாடகம் இரண்டு நூல்களியற்றியுள்ளார். கேட்பவர்கள் உலோப
குணத்தை உபயோகிக்க மாட்டார்கள்.

படிக்காகப் புலவர் வந்தபொழுது மோரூரருக்குத்த பாகம்
பிரியான் என்ற புலவரின் மரபினராம்.

கந்தரபாண்டகரர்
பங்கஜவல்லியம்மன்
விநாயகர்
கப்பிரமணியம்
பெருமான்
பொன்காளி அம்மன்
அங்காளம்மன்

குமாரபாளையம் என்கிற மண்டகப்பாளையத்தில குடியிருந்து
வரும் குமாரமங்கலம், தூரகுலத்து மசவேல கவுண்டன் மனைவி
வள்ளியம்மாள் திருச்செங்கோடு மனைவழியில் ஒரு மண்டபங்கட்ட
ஆரம்பித்தாள். பாககி வேலையை முடித்தபடியால் செட்டியாக்
கவுண்டன் மண்டபம் எனப்படுகிறது. இரக்கம் கைலாயநாதரா
யத்தில் தாண்டலேகரர் குறடும், மனைவிநாயகர் குறடும்,
மனைமேல் நடராஜர் குறடு முதலிய திருப்பணி செய்திருக்கிறான்.
இவனது ஏனாதி நாதர், ஏழு நாக கன்னியாகள், நாரி திலகம், ஏலநாரி
குருசரீகம், கமல ரேகை, கமலகூ தனிகம், கமலகதனி, கமலகேயுரி,
கமலமாலிகை.

11 திருமுத்துளையிக்கோணர்

சந்தியார்கள் குமாரமங்கலம் பொன்காளி அம்மன் கோவிலை
உத்சவம் செய்து விழா நடத்தி வருகிறார்கள். திற்க.

பின்பு, அரய நாட்டு வெங்கம்பூரில் குடியிருந்து வந்த ஒருநகரககால
சடை யகவுண்டன் என்பவனுக்கு நான்கு பிள்ளைகளில் 2 வது பிள்ளை
சின்னணன் குமாரமங்கலம் போக்கம்பாளையத்தில நரிவேட்டுவன்
என்பான் பாரபத்தியம். அவனிடம் சின்னணன் மணியம் வேலை
பார்த்து வந்தான். இவன் வேலைத் திறத்தால் வேட்டுவனை நீக்கி
இவனுக்குப் பாரபத்தியம் கொடுத்தார்கள் இவனுக்குப்பின் இவன்
தம்பி மகன் நஞ்சயனென்பானுக்குப் பாரபத்திய வேலை கடைத்தது
சாரபத்துப் பணத்தைத் தண்டிச் செலுத்தவில்லை விசாரித்து சிறை
செய்து விட்டார்கள்.

அதிகாலையில் ஸ்தானம் செய்து சிலபூசாஜ நஞ்சய கவுண்டன்
செய்தான். மணியோசை கேட்ட மஹமதிய அதிகாரி வந்து பூசாஜ
சையப் பார்த்து எதுக்காக இப்பூசை செய்கிறாய் என்று கேட்டார்.
ஐயா, மஹமதிய ராஜ்ஜியம் பெருக வேண்டுமென்று பூசிக்கிறேன்
என்றான். அதிகாரிகு சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. கட்ட வேண்டிய
பாக்கியை சிக்கிரம் செலுத்திவிடு என்று. நஞ்சய கவுண்டனையும் கூட
இந்த ஏழர் குட்டி கவுண்டன் முதலானவர்களையும் விடுதலை
செய்து விட்டார். அவனது பேரன் செங்கோட்டு வேல கவுண்டன்
மகன் சிகைலாச கவுண்டன் இவன் குமாரமங்கலம் கவாநியம்மன்
ஸ்தூபி புதுப்பித்துக் கலசம் வைத்தான். திருச்செங்கோட்டின்
ஸ்ரீ அர்த்தநாரீசுவர் ஸ்தூபி புதுப்பித்துக் கலசம் வைத்தான்
செங்கோட்டு வேல கவுண்டன் தம்பி கைலாச கவுண்டன் குமா
ரமங்கலம் வகை மிட்டா சன்னது பெற்றான். புதுச் சத்திரத்தில் ஒரு
சத்திரம் கட்டி வழிப் போக்கர்களுக்கு அன்னமளிக்கும்படி செய்தான்

இவன் தம்பி பூசாக் கவுண்டன் என்கிற நஞ்சய கவுண்டன்
திருச்செங்கோட்டிலிருந்த கிருஷ்ணப்பையன் என்பவனுக்குக்
கலியாணத்திற்குப் பணம் கொடுப்பதாக வாக்குத்தத்தம் செய்து
சமயத்தில் கொடுக்காமையால் அவன் வருத்தி வாடிக்விட்டேறி
விழுந்து இறந்தான். அதனால் அபகிர்த்தி நேர்ந்தது என்று மீஸ்டா
லிபானு சேலம் ஜில்லா மானியூலில் எழுதியிருக்கிறார்.

இவன் தம்பி கப்பராய கவுண்டன் என்பவன் திருச்செங்கோட்டில்
நந்தாதீபமும் தனிகை நைவேதனமாதிகளும் செய்கின்றான். இவன்
மகன் பரமசிவ கவுண்டன் ஸ்ரீ அர்த்தநாரீசுவர் பிரமோத்சவத்தில் ஒரு
மண்டபக் கட்டளையும், விடாயற்று உத்சவமும் செய்கின்றான்
இவர்கள் பூர்வ குடும்பம் பிரிக்கும்பொழுது முட்டாஞ்செட்டி
என்னும் மிட்டாவைப் பாண்டசர் பூசை முதலிய தருமத்துக்கு தரும

12 செங்கோடு

சாசனம் செய்யப்பட்டுள்ளது தமரென்று இவருக்கு அகாலமரணம்
நேர்த்து பற்றி உவரும் வருத்தினர் என்றாலும், இது இவரது
இனையான சை புத்திரனின் தவ்வநிலைத்தின் முனையாகவு
மாயிற்று.

உடனே சர்க்காரில் அவர்கள் பொருள்களைக் காவல் செய்தனர்.
சாககா தீர்ப்பிவ கோர்ட்டார் வார்டில் வைத்துக் கொண்டார்கள்.
பின்னை மைனர் (கப்பராயன், படிப்பு விஷயத்தில் மெத்த அக்கரை
செய்தவர்கள் வாசித்துத் தேறியவுடன் விவாகத்திற்குப் பிரயத்
தனைப்பட்டார்கள் அது போது சின்ன பரமசிவ கவுண்டரது தத்து
புத்திரனாகவாச கவுண்டன், தன் மனையில் முன்னரவில் சகாவா ன்
உணவாசுதிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, அப் படியே இழுத்துப்
போய்க் கொலை செய்து விட்டார்கள். அவனது பொருளை
அபகரிக்கச் செய்த காரியம், ஆதலின் நாம் இங்கு இருக்கப்படாது
என்ற நினைவு மைனர் கப்பராய கவுண்டனுக்குத் தோன்றிற்று
'திங்கினர் தம கண்ணிற் தேரியாத தூரத்து நீங்குவதே நல்ல தெறி
எவச் சிந்தித்துச் சென்னை சார்ந்தனர். அங்கே தன் மனதிற்கு ஒத்த
ஸ்ரீமதி சாதாபாய் என்னும் பிராமண மாதினை பிரம சமாஜக்
கொள்கைப்படிக்கு மணந்தனர். இந்த மணவினையானது இவரது
மரண மெற்றறத்துக்கு வழிகோலியதாக நேர்ந்தது பின்புபார் அர்ஜு
பரீட்சை தேறி வந்தனர். சென்னை, பிரதம மந்திரியுமாயினா அந்த
அம்மாள் இராஜாங்கத்தில் சில உயர்ந்த பதவியும் பெற்றுள்ளார்
இங்கொத்தில் நடைபெற்ற சர்வகட்சி நாட்டுக் கூட்டத்துக்கு
அழைக்கப்பட்டார்கள் சென்றிருந்தனர். மூத்த பிள்ளை மிடேரியில்
உயர்ந்த பதவி பெற்றுள்ளார். இப்பதவி இந்தியாவுக்கு இது காரும்
கிடைத்ததில்லை.

அகரம்

நீலகண்டகரர்

சென்னராபப் பெருமாள்

குரப்பள்ளியம்மன்

அங்காளம்மன்

இவ்வுரின் பெருமாள் கோயிலை வேள்ளான் செட்டிகள் மிகுந்து
சிறப்பாகச் செய்து விமரிசையாக நடத்தி வருகிறார்கள். குசச்
செட்டிகள் என்று இவர்களைத் திருச்செங்கோட்டு திருப்பணி மாவை
கூறுகிறது. அகரத்துக்குச் குரப்பள்ளி என்று மறு பெயருண்டு.

இது - அரி அராய உடையார் காரியத்துக்கு கடவரான பொம்மா
சுடையார் ஸ்ரீ அர்த்தநாரிகரருக்கும், கப்பிரமணியருக்கும் தர்ம

சாசனம் பண்ணிக் கொடுத்தது ஸ்ரீ அர்த்தநாரிகரர் கர்ப்பக கொடுத்தது
தெற்குச கவரிவிருக்கிறது. அதில் குரப்பள்ளி எனக் குறித்திருக்கிறது

செனதாபுரம் (சேதாபுரம்)

மாரியம்மன்

கணபதி

செல்லப்பெருமாள்

பத்திரகாளி அம்மன்

சர்க்கரை முனியப்பன்

பள்ளிக்கூடமிருக்கிறது.

வேட்டுவார் காணி.

கருமாபுரம்

பாண்டகரர்

சென்னராபப் பெருமாள்

செல்லாண்டி அம்மன்

அத்தனாரம்மன்

பொருளத்தை குலத்தார் காணி.

தாரமங்கலம் கட்டி முதலியார் சிதம்பரத்திலிருந்து பரத்துவாஜ
கோத்திரத்து ஒரு ஆதி சைவ குருக்களை அழைத்து வந்து அன்பாக
ஆதரித்துத் தாரமங்கலம் கோவில் புனல் செய்யும்படி தீயமிக்கார்
பெயர் சிறந்தபல குருக்கள் வெள்ளாறு ஆத்திரேய கோத்திரம்
சிவசமய பண்டிதர் குமாரத்தி சிவகாமியம்மையை மணந்தார்
குழந்தையில்லாமையால் கொங்குநாட்டுக் குருத்துவத்தைக்
கொடுத்தார். அமரகோணிகாசிப கோத்திரத்து குருக்களிடம் செல்லம்
என்னும் கன்னிகையை விவாகம் செய்து கொண்டார். மூத்தவளுக்கு
ஆண்மகவு பிறந்தது. பின்பு அடைவே இரண்டு இரண்டு ஆண்
குழந்தைகள் பிறந்தது மூத்த மகனே பட்டத்திற்குள்ளானவன் எனப்
பலரும் சொன்னார்கள். இளையவனுக்கு அழகிய சிறந்தபலம்.
பிள்ளையை எவ்விதத்தும் கொன்றுவிடவேண்டுமென்று கருதினன்.

சில துன்மார்க்கிகளால் ஒரு சக்கிலியனைக் கொண்டு குனியம்
செய்ய ஏற்பாடு செய்தான். கணவன் சிறந்தபலக் குருக்கள் நேரிற்
கண்டார் விசாரிக்க விவரமும் தெரிந்தனர். பயத்து, மூத்த பிள்ளைக்கு
சிறந்தபலம் என்றும், இளையவனுக்கு அழகிய சிறந்தபலம்.
மற்றொருவனுக்குத் தில்லைச் சிறந்தபலம் என்று பெயரைத்தார்

தனக்கு வெள்ளாறு சிவசமய பண்டிதரால் கிடைத்த கொங்கு

19. இந்த தரத்திலுள்ள நுண்ணகலி நுண்ணகலம் மீதானதையே
குடிசைக்கு விவரம் பூவாண்டு நான் தராமலாகலாம் என்றுமே இடத்து
விவரமாகக் காணலாம்.

இவ்வூர்க்காணி கொண்டுள்ள பொருளத்தை குவத்து ஒரு வாலிபன் கடுவன்சையாக காங்கேய தாட்டு வழியாகப் போனால் அங்கே காடை பூர்க்காணான் அவ்வூரில் மேட குவத்தினர் ஆதிக்கம் வந்து அவ்வூர்தனைவற்றுக்கு அருமையான ஒரு பெண். ஆனால், மேடப் பெண்ணை நிறம் அதனால் ஒருவரும் விவாகம் செய்து கொள்ளவில்லை. கருமாயுத்திலிருந்த வாலிபன் திக்கற்ற ஏழை. அங்கு தாட்டிகழுள்ளவாலிபன் இவ்வூரில் காணி பூரிகொடுத்தாக கவிபாணம் செய்து கொள்வதாக அறிவித்தான் சம்மதித்து நடந்தது காடைபூர்க் காணியும் பெற்றான். மதுரை அரசனால் காங்கேய மன்றாடி எனப்பட்டமும் கொண்டான். இக்கதை விரிவை காங்கேய தாடு, காடைபூர் என்னுமிடத்து விபரமாகக் காணலாம்.

தங்கள் தாயாதி'களில் ஒருவருக்கு மீனாட்சிசைவ புரந்தர பண்டிதர் எனப்பட்டங் கொடுத்து காடையூர் மடாதிபதியாக்கினவர் தில்லைச் சிற்றம்பல சுவாமிகளாவார்.

ஆண்ட சிவசுப்பிரமணிய பண்டிதர்

ஆதி சைவரீல் யோக்கியதையுள்ள ஒருவருக்கு ஆசாரியாபி
ஷேகம் செய்து ஆண்ட சிவகப்ரமணிய பண்டிதர் எனத் திருநாம
மிட்டு சத்தான பரம்பரையாகயிருக்கும்படி தங்கள் இடத்துள்ள
சாம்பா(ணா)ர் குலகுருத்துவத்தைத் தில்லைச் சிற்றம்பல கவாமிகள்
கொடுத்தனராம்.

காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் பூதஜகன். கெண்டினிய கோத்திரம்
திவர பூதஜயில் அவிநாசிநாதர், கருணாம்பிகை, கப்பிரமணியர்,
வள்ளி தெய்வானை, சாரபாண்டசரர், ஆண்ட தம்பிரான், வீரமாகாசி,
பத்திரகாசி,

ஏனாதி சந்ததியார் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்கி இக்குருத்துவந்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

கொங்கன், கலியாணி நாடார், மதுரையார் கிராமணி நாயக்கர் குருவாக இருக்க வேண்டினர் என்பர்.

இந்த மடத்துக்கு பாண்டிய ராஜன் இந்தக் கிராமத்தை தானமாகக் கொடுத்தான்.

தேவேந்திரப்பள்ளிகளின் சாமிபகர்

உ. 'முத்தொழிபுரத்த உரியவர்களான பன்னர்கள் என்னும் வகுப்பினர் களுக்குச் சாயியார் (குரு) இவ்வழிவிருக்கிறார்.

18 **பி.அ.முத்துசாமிச்சேனாபதி**

எங்கள்

சென்னை நகரம்

விவகாரமியம்மை

சென்னை சபம்பெருமாள்

அத்தனூரம்மன்

அழகுநாச்சியம்மன்

செங்குன்னி குலம்.

செங்குள்ளி குலத்தானான் ஒரு விவசாயி குழந்தையின்றி மூன்று ஆண்டுகுழந்தைகள் பிறக்கப்பிறக்க இறந்து போயிற்று பின்பு பிறந்த குழந்தையை குப்பையிற் புரட்டி எடுத்துக் குப்பையென்று பெயரிட்டார்கள். வளர்ந்தது. 7.8 வயது ஆக, பையன் காலையில் எழுந்து சிவாலாயத்துக்குச் சென்று வணங்குவன். யாரேனும் அடியார்களைக் கண்டால், அன்புருகி வணங்கி அவர் விருமபுவதை வீட்டில் வாங்கிக் கொடுத்தனுப்புவன். வெள்ளிக்கிழமை சோமவாரம் மனைக் குப் போவாருடன் சென்று செங்கோட்டு வேலவரையும், ஸ்ரீ அர்த்த நாரீகரரையும் தரிசிப்பன். பெரியோர்களை வணங்கி அவர்பால் அமர்ந்து அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்டிருப்பன். இவ்வாறாகவே காலத்தைப் போக்குவதன்றி விவசாய காரியங்களைப் பாப்ப தில்லை. தொழிற் செய்ய வற்புறுத்தினால் வகுத்த முறையன். இவ் வண்ணமாகவே மனங்கொண்டவனாக இருந்து திருச்செங்கோடு மலை வந்து தங்கினான் புற்கள் முதலியவற்றைக்களைத்து விடுவன். பெற்றோர்களும், மற்றோர்களும் வீட்டுக்கு வாவென்றால் இதைவிட வேறு வீடு உறந்தது இருக்கிறதா? என்பான். ஆலயத்துப் பக்ககளைக் கழுவி தீன் போட்டுப் பாதுகாப்பான். கறவைப் பசுக்களை பால் கறத்து பாலைச்சுவாமி அபிஷேகத்துக்கு உதவுவன் கோயில் பிரசாதம் வாங்கி அருந்துவன். அங்கேயே படுத்து உறங்குவன். இப்படியிருந்து, திருக்கோயிலுக்குக் கிழக்கே ஒரு சிறு குகையிலிருந்து வசிக்க ஆரம்பித்தான். அதைச் சூழசத்திர தீர்த்தத்தை அடுத்து செடி பூண்டுகளைப் பார்த்து நீக்கி நந்தவனம் வைத்துப் பூப்பணிவிடை செய்தான்.

ரூப்பணப்பரதேசி என்று வந்து வணங்கி இவ்வித நோய் இருக்கிறது என்றால், விழுதி கொடுத்தால் நீங்கிவிடும் இதனால் கலாமிசைத் தரிசித்து இவனையும் வந்து பாப்பார்கள் யானையும் பெரியார்கள் பசித்திருக்கக் கண்டால் பால் அருத்தக் கொடுப்பான் தான் அன்மைருந்துவதில்லை இவரைப் பற்றிய விபரம் இப்பத்தகம் (84) பக்கத்திலிருக்கிறது.

சென்னை நகரம்

மணலி

நாகேசுவரர்

சிவகாமியம்மை

கப்பிரமணியர்

கணபதி

வேறுகொபாலகிருஷ்ணன்

கரிய காளியம்மன்

செம்பருவம் - காணியாட்சி.

இவ்வுரிக் வணிகர் குலத்தில் சின்னம்மாள் எனப்பெயர் கொண்ட ஒரு மாது இளமையிலேயே புகுஷணத் தோற்றுக் கைம்மை வடிவற்றவன் தினமும் நாகேசுவரர் தரிசனம் செய்கின்ற தீயமம் பூண்டவள் இராகவ தரிசனத்துக்கு எந்நேரம் கோயிலுக்குப் போனாலும் ஆண்மக்கள் தெருங்கி இருப்பார்கள். வழிவிடுவதில்லை. தேரமாகிறது சற்று வழிவிடுங்கள் வீட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்றாலும் சொத்தக்காரராகிய நாங்கெல்லாம் தரிசனம் செய்து பிரஸாதம் பெற்று வேளாகினம்பின் பிறகே மற்றை வகுப்பினர் தரிசனம் வரவேண்டுமென்பார்கள் இதனால் இந்தப் பெண் மெத்த மனக்கவலை கொண்டு வருத்தவன் ஒரு நாள் இந்தப் பெண் சிகிரம் போக வேண்டுமென்று வரவே வழி விடவில்லை. நெருங்கிக் கொண்டனர் இந்தப் பெண் கொள்ளும் மனக்கவலைக்காற்றாத நாகேசுவரர், சில நாகங்களை வெளியிட்டுத் தந்து வரச் செய்தனர். பெரிய நாகங்கள் சிறி பட மெடுத்தாடிக் கொண்டு வந்தன. எல்லோரும் கலங்கி ஒடிவிட்டார்கள். இந்தப் பெண் உட்கொண்டு தரிசனம் செய்து நிரும்பினாள். குத்துக்கோல், தடி, வெடிகுழாய் எடுத்துக் கொண்டு பாம்புகளைக் கொல்ல வேண்டுமென்று உட்கொன்றார்கள். பாம்புகள் கவாயி மடியிலும், அடியிலும், உத்தரீகம் போலவும், மாலை போலவும் தொங்கி அசைந்து கொண்டு இருந்தன. இது ஏதோ புதுமைமாக இருக்கிறது என ஆச்சரியப்படடார்கள். அங்கு வந்திருந்த ஒரு ஐந்து வயது சிறுமி மீது ஆவேசம் வந்து இவ்வுரிக் ஆலயத்துக்கு வரும் அன்பர்கள் தாராளமாக தரிசனம் செய்து போவதற்கு இல்லாது, நால் உயர்ந்த ஜாதி எட்டு மாதிரி நாகத்திற்கு வம்பு செய்வதை நீக்குவதற்காகவே நாக பாம்புகளை விட்டோம் இனி நீங்கள் இவ்வாறு செய்தல் கூடாது என்றும் புகலச் சொல்லாமற் சொல்லிற்று கேட்டார்களெல்லாம் சத்தோஷமுற் றார்கள். புகலாங்கிதமுற்று செட்டிப் பெண்ணின் பகதியை வியந் தார்கள்.

கோக்களை

நாகேசுவரர்

சத்தாமி

பொங்கான்

கண்ணன், செல்லன் காணியாட்சி.

முள்ளைக் கண்ணாடிகளில் ஏதப்பள்ளிக் கரையைச் சாத்த வேக கவுண்டன் பகவ வேக கவுண்டன் என்பவன் ஒருவன் தந்தான் அவன் பக்தி வாய்த்தவன்

அவன் திருச்செங்கோட்டு வடக்குவால் கோபுரத்தின் முன் பெரிதான ஒரு விதாயகனைப் பிரதிஷ்டை செய்தான்.

(திருப்பணிமாலை-385)

விஜயநகரத்து அரசர்களின் பெரிய அதிகாரி ஒருவர் பிரதோஷத் தரிசனத்துக்கு வருவதாகத் தெரிவித்திருந்தார் பிரதோஷகாலம் வந்தது. தரிசனத்துக்கு வரலாமா என்று ஆள் அனுப்பினார் கவாயி வாகனத்திலெழுந்தருளியாகவில்லை வாகனம் முறித்து உழை கிடந்தது ஏன தாமதமென்று கேட்டார்கள். குருக்கள் வேறு சொல்ல வகையற்றவராய் கைலாசத்திலிருந்து நேரே வந்ததால் கோக்களை யாக இருக்கிறது என்றார் அப்படியா என்று தேற்றுங்கள் என்றனாய் அதனால் அன்று முதல் அவனுரைக் கோக்களை என்றழைக்கிறார்கள்

உஞ்சிவி

பொங்கான் அம்மன்

கண்ணன், காரி காணியாட்சிக்காரர்கள்.

கத்தன்பூண்டி

சிவலிங்கப் பெருமான்

புலனாம்பிகை

பூலோகநாதப் பெருமான்

காளியம்மன்

அத்தனாரம்மன்

செம்புத்தன், ஆத்தை, விலயன் காணியாட்சி.

ஆனங்கர்

சக்தியீசுவரர்

சௌந்திரவள்ளியம்மன்

பாலகப்பிரமணியர்

வரதராஜப்பெருமான்

கரிகாளியம்மன்

கொங்காளம்மன்

கண்ணன், காடை, காரி (பனங்காடை) காணியாட்சி

கொக்கராயன்பேட்டை

இது கொக்கராயன்பேட்டைக்குரிய பிரதான வந்திய நிருவாகி ஒருவரும் வரும்

பிரமலிங்கேசுவரர்

செனத்திராம்பிளை அம்மன்

வேணுகோபால் கலாமி

கொக்கராயன்பேட்டை, கல்வேளை தயமாகவும் இருக்கிறது. கற்பகோபேட்டை பிரமலிங்கேசுவரர் அடி உயரம் கொலிவதென்பார் சுவாமி சாமி 1433 டி.பி. 1530 ல் விஜயநகரம் வீரப்பிரதாப அச்சுதேவ மஹாராயர் தகடப்படிபாளையம் என்னும் வடிவடைய அம்மை பாததை இருவண் தேவராயருடைய ஏஜண்டு காமநாயனாரால் பிரமேசுவரருடைய தம்பிரானார் கொலிவதற்கு தானம்.

கொலிவதற்குக் கிழக்குச் சுவரில் வீரப்பிரதாப இருவண் தேவராயர் சகம் 1438 ஈகவர வருஷம் ததரில் சங்கமபுரம் என்கிற பிரமத்தை தானம் செய்தது. இந்த ராஜாவுக்கு ராஜாக்கள் தம்பிரான் என்ற பட்டமும் காணப்படுகிறது.

வீரப்பிரதாப இருவண் தேவ மஹாராயர் சாவதாரியில், பிரமேசுவர் கொலிவதில் உபயோகத்துக்காகவும், மராமத்துக்காகவும் நாட்டியக் கான் சம்பட்சனைக்காகவும் இரண்டு கிராமங்கள் தானம் செய்த அதே சுவரில் மற்றொன்றுமிருக்கிறது.

கொலிவதில் கட்டப்பட்ட 4 நவத்தின் பேரில் ராஜகேசரிவர்கள் என்கிற சக்கரவர்த்தி குவேசித்துக்க சோலதேவ (1) ராஜாஜிய வருஷம் 4 வது வீரசோழ மண்டலம் என்கிற கொங்கு கிழக்கரை..... மங்கலத் தீபுளள பிரமேசுவரருடையார் கொலிவதில் நைவேத்தியாதிசங்குக்கு ஏற்பாடு கங்கை கொண்டான் அம்மைப்பன் என்கிற மாதவராஜர் சக்கிரவர்த்தின் செனக்கியத்துக்காக.

இவ்வித சாசனங்களுக்குக் கின்று.

கண்ணகுவத்தார் காணி.

தேவனான் குறிச்சி

செவ்வந்திகரர்

செங்கைவல்லியம்மன்

கப்பிரமணியர்

கணபதி

தேவராயப் பெருமாள்

பச்சைநாச்சியம்மன்

|| நி.அ.முத்துசாமிசுவாமி ||

அத்தனாரம்மன்

படைவேட்டம்மன்

காடைகுலத்தார் காணி.

சாரமா முனிவர் என்பவர் மிகுந்த சிவபக்தி உள்ளவர் திருத்தவண திருத்தொண்டு புரிவதில் மிகுந்த ஆசை கொண்டவர் இவர் திருச்சி னாப்பள்ளியில் ஒரு திருத்தவணம் வைத்தவர் பரமசிவத்துக்கு செவ்வந்திப்பு மிகுந்த வீரப்பென்று தெரிந்தார் பல உலகங்களில் விடுத்து பலவகையான செவ்வந்திச் செடிகளைக் கொண்டு அந்த வணம் திறையப் பயரிட்டார் தினமும் புஷ்பங்களை அன்புடன் ஜாக்கிரதையாக எடுத்துப் பல பல வகையாகக் கட்டித் தொடுத்துக் கொடுத்துச் செவ்வந்தி மலராவேயே தாயுமான பெருமானாரை அவங்கரித்து தரிசித்து மகிழ்ந்து வரும் கடைப்பாடுடையவராக இருந்தார்.

அப்பொழுது பராத்தகன் என்னும் சோழன் உறையூரில் அரசு புரிந்தான். கி.பி. 997-லிருந்தான் இத்தச செவ்வந்தி மலரை அவ்வரசன் ஆட்கள் திருடிக்கொண்டு போய் அரசன் மனைவியர்க்குக் கொடுத்து வந்தார்கள் பூக்கள் தினமும் களவு போவது கண்டு களவனைப் பிடித்தார் அரசன் ஆளாக இருந்தமையால் அரசனுக்குப் பலமுறை அறிவித்தனர்.

முனிவர் குறையை மன்னன் கேட்கவில்லை. திரிபிராமலை யாண்டவரிடம் முறையிட்டார் அவரும் விசாரிக்கவில்லை மனம் வருத்தங்கொண்டார் அங்கு நின்றுப் புறப்பட்டு கொங்குநாடு புகுந்தார். கிழக்கரைப் பூந்துறை நாட்டிலே தேவனாங்குறிச்சி பென இப்பொழுது அழைக்கப்பட்டு ஊரில் தங்கினார் அவனுக்கு பல பூசாரமுடையதாயும் சிறந்த பெரிய தீர்த்தமுடையதாயும் இருக்க நோக்கினார். அவ்விடத்துத் திருத்தவண மராமத்து, தல்ல சாமந்திப் பயிரிட்டப் பூக்கொய்து தொடுத்து அங்கு எழுந்தருளியுள்ள பரமேசுவர் திருமேனியிற் சாத்தித் தொழுது வந்தார். அதனால் அந்தச் சிவ பெருமானைச் செனத்திகரர் என அழைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

முக்கியமான தவன்பரான சாரமா முனிவர் மனம் வருந்தி வேற்றார் சென்றதைத் திருவுளங்கொண்ட சிவபெருமான், முனிவர் பணிவிடைக்கு விசேஷமாகப் பூக்களைக் களவாடிய துரோகனை விசாரியாது விடுத்திருந்த அரசன் வசிக்கும் உறையூரை மண்மாரியால் அழிவுறச் செய்தார். இதனைச் சாரமா முனிக்குக் கனவிவறிவித்தார் விழித்து பரமசிவத்தின் தண்ணிலைய விவந்து பாராட்டி இந்தச் செவ்வந்திகரரைத் தொழுது, திரிபிராமலை சென்று தாயுமானாரை வணங்கி அங்கு பழய திருத்தவணம், புட்ப தொண்டு புரிந்து வந்தார்

|| கொங்குநாடு ||

அதனாக தட்டையானதால் செவ்வந்திரனை திருநாமம் விளக்கு
கிறது. செவ்வந்திரனை தரித்துத் தன் அடியாட்களைக் கொண்டு
புடைய பணி நடத்து வரச் செல்தான். இவருன்ன பரமேசுவரன்
செவ்வந்திரனைப் பெரியோர்கள் வணங்குகிறார்கள் சில
பெரியோரும் வணங்கினார்க்குத் திருவருள் புரிவின்றனர்.

காடச்சி நல்லூர்

கணபதி

அழகு சிங்கப் பெருமான்

சாமுண்டியம்மன்

கண்ணன், காடை, ஆவன் காணியாட்சி

மாவிரட்டிபட்டி

பிரமேசுவரர்

விசுவாட்சியம்மன்

குமாரகப்பிரமணியர்

கணபதி

வடமலைராயப் பெருமான்

ஒங்காளியம்மன்

செல்லாண்டியம்மன்

முளசை - கண்ணன், பொருளத்தை, பயரன் காணியாட்சி.

லத்திவாடி

விநாயகன்

லட்சுமிநாராயணப் பெருமான்

உக்கிரகண்டியம்மன்

செம்பன் குலத்தார்கள் காணி

இவ்வூரில் ஒரு காலத்தில் ஒரு வேளாளப் பெண் வடிவழகியாக
இருந்தாள் அவள் தினமும் காலை மாலைகளில் கோலில் வலம்
வரும் நியதி பெற்றவன். பவ்வா காலத்தில் புருஷன் இறந்து
விட்டான். அவளுக்குக் கொஞ்சம் பொருளுண்டு. அதை அபகரிக்கும்
நோக்கத்தோடு அவன் பங்காளி இருந்தான். அவன் அவ்வூரருகாம
யிலுள்ள திக்கற்றவர்களை பல விதத்திலும் ஏமாற்றி பறிப்பான்.
இறந்தவனுக்கு குழந்தையில்லாமையால் இதைத் தான் கைக்கொள்ள
விரும்பினான் அவ்விளங்காமையையும் தனக்குள்ளாக்க முயற்சித்து
வந்தான். இவ்வாறு சில மாதங்கள் செல்லவே அப்பெண் குல்
கொண்டனன் எனத் தெரிந்தது. இவன் விபசாரத்தால் புருஷன் இறந்த
பின் உண்டாயிருக்கிறான் என்று ஊர்கட்டி இவனை ஜாதி விவிருந்து
நீக்க வேண்டுமென்று பேசினான். அத்தப் பெண் தனக்கு ஒன்றுந்

18 நி. அ. முத்துசாமிக்கோணர்

தெரியாது உங்கள் இஷ்டம்போக்போல எப்படியோ பேசுங்கள்
என்றது வழக்குத் தோடுப்பவன் வாயாடியாவதால் ஒருவரும்
பெணனுக்குப் பரிந்து பேசவில்லை அந்தப் பெண் சைபயாரைப்
பார்த்து ஐயா கவுண்டர்களே எனக்காக இங்கே பரிந்து
பேசுவாரில்லை. ஆனதால் கோலிவி விருந்து தீர்ப்புச் சொல்லுங்கள்
எனக் கேட்டுக் கொண்டனன் அப்படியே எல்லோரும் கோலிவில்
உட்கார்ந்தார்கள் என்னை விபசாரியென்று எழுந்து இவர் சொல்லி
விட்டதும் என்று அப்பெண்மணி கவாமியைப் பார்த்து ஏழை
பங்காளி பெணனுக்கிருக்கங் கொண்டு சத்தியத்தை நிலை நிறுத்து
என்று இரண்டு கைகளையும் மார்புக்குப் பிடித்துக் கொண்டு
வேண்டினன். இவன் எழுந்தது இவன் விபசாரிதான் என்ற வாய்
புகழும் ஐயோ என்னமோ கடித்ததே என்றான். அப்படியே விழுந்து
விட்டான். மாண்டான். எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அவன்
பெண்ணாதி ஒடோடியும் வந்து இந்தப் பத்தினியை என் புருஷன்
கொட்டவென்றதால் இறந்ததாக நிலைக்காதீர்கள். அது நிசமானால்
அவர் சொன்னது தப்பிதம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்
எழுந்தால் பத்தினி சொல் பவித்தது எனலாம் என்றனன் அப்படியே
கவாமியை வேண்டு அம்மா என்றார்கள். கவாமி எனக்கு ஒன்றுந்
தெரியாது இவரை விழைக்கும்படி செய்யப்பார் என்று விழுந்து
குமட்டி வேண்டினான். தூக்கம் நீங்கினவனைப்போல எழுந்து நான்
செய்தது தப்பு என்று அதப் பெண்ணை வேண்டினன். கவாமிவில்
அருளை வேண்டினன். எல்லோரும் ஆச்சரியப் பட்டார்கள்.

பட்டிஒரர்

கணபதி

அகத்திகரர்

தட்டாற்றிகரர்

அஞ்சபொதுப்பெருமான்

செல்லாண்டியம்மன்

கண்ணன் காணியாட்சி

தட்டாற்றுமலை என்பது சேலம் ஜில்லாவைச் சார்ந்தது
நடுக்காவேரியிலிருக்கிறது சுமார் 100-அடி உயரமிருக்கலாம்
செய்குன்று என்னலாம்பாடி நடுஆற்றிலிருக்கிறது. பரலில் சென்றே
மிதுதினங்கள் பூசிக்க வேண்டியது. மலையில் மேற்பரப்பு 50 முழம்
தென்வடல், 40 முழம் கிழமேலும் இருக்கும் தட்டாற்றிலிருப்பதால்
தட்டாற்றிகரர் எனத் திருநாமம் வழங்குகிறார்கள் அகத்திகரர் என்பது
திருநாமம். உமாதேவியார் அன்னபூர்ணியம்மையார், தங்கதாயகி

19 செவ்வந்திர

தேவ காலவாடப பெருமான தேவ, அகமரப்பேட்டை நீத்தவாரி
மண்டபம் இவனது செவ்விகப்பாட்டன் இவனது தந்தை கைவாச
கவுண்டபாட சோழமேசரி கோவில் மன்மண்டபம் கட்டப்பட்டது
சங்கநிலி மீட்டலின் ஒரு பகுதியை, ராமசாமி பிள்ளையிடம்
வசைகதலாபகனான மறறொடுபகுதியை இவர்மகன் மேற்கண்ட
சொப்பகவுண்டனாக 1873 ல் (ராமசாமிபிள்ளை மகன் சாமிநாத
பிள்ளையிடம் வாங்கப்பட்டது)

கத்தேரி

விதநாதேசுவரர், விசாலாட்சியம்மை, கடம்ப வேலாயுதர், பெரிய
திட்டராயப் பெருமான், செவ்வாண்டியம்மன் முதலிய கோயில்
களிருக்கின்றன.

கணன குலத்தா கணியாட்சி தகடப்பாடியிலும் இவ்வூரிலும்
நாடசங்கவுண்டர் மகன் இருந்துக் கொண்டு ஏழு ஏரிகள் கட்டியிருக்
கிறார்கள் என்று தகடப்பாடியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஆலத்தூர்

ஆலத்தூரிலிருந்த வெலிங்கப் பெருமான், அம்மன் விநாயகர்
முதலிய ஸ்தத்திகளது கோயில் சீரணமாய் விட்டபடியாகச் சென்ன
ராயப் பெருமான் கோயிலில் வைத்துப் பூசை நடத்து வருகிறது.

செவ்வாண்டியம்மன், வல்விபுரம் பண்ணைகுலத்தார்கள்
கணியாட்சி பெற்று வருகிறார்கள்.

குமாரபாளையம்

இவ்வூருக்குச் சம்பந்தம் குமாரபாளையம், காவேரிக்கு பாலங்
கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே பட்டாள அம்மன் கோயிலிருக்கிறது.
இருபத்து நான்கு மனையார் ஆன தெலுங்கச் செட்டிகளுக்கு
முக்கியமான தெய்வம். இதன் திருவிழாக் காலத்தில் வேறு வேறு
ஜில்லாக்களிலிருந்தும் வருகிறார்கள். விசேஷமான வேடிக்கைகள்
நடப்பதுண்டு.

வேட்டுவர்

குறுப்பி நாடு

திங்கனூர் - அப்பிச்சி - ஈட்டிமாரன் - காட்டுவேட்டுவன்

நல்லாயுதமாரன்

நீடுமல - மாரப்பன் - காட்டுவேட்டுவன் கிழ்கரை அரையநாடு

சிங்காதல்லூர் - கத்திமாறன் வேம்ப வேட்டுவன்

ஒடப்பள்ளி ராக்விபண்ணன் ஓசர வேட்டுவன், கிழ்கரைப்
பூத்துறைநாடு

இவர்கன்பிரமமாக அங்கங்கே வாழங்காவதில் திங்கனூரில் 72
குலத்துப் பிள்ளைகள் படித்தார்கள் ஒருவரைவிட்டு ஒருவர்
கலியாணம் செய்து கொள்வதிலை என்ற சத்தியம் செய்து
கொண்டார்கள். ஒரே காலத்தில கலியாணம் செய்து கொள்ளுமாறு
ஒரு ஊரில் 72 குலத்துக் குமரர்களுக்கும் கலியாணம் முடிக்கத்தக்கபடி
72 குலத்துப் பெண்களை இந்த மட்டில் கிட்ட விலையை ராக்விபண்ண
னிருக்கும் ஒடப்பள்ளி பெரிய ஊரானதால் 72 குலத்துப் பெண்கள்
ருப்பதாகத் தெரித்து கொண்டார்கள். பெண்களைப் பேசி நிச்சயம்
செய்து கொண்டார்கள் இப்படியுள்ள காலத்து, அரசராமணியை
பூவாணி வேட்டுவன் ஒருவன் பிரபலமாக இருந்தான் இவனது
வேட்டை நாய்களுக்கு ஒரு பொதுகம்பு, சோறு ஆக்கி ஒடைப்பள்ளப்
பாழியில கரைத்து வைப்பது வழக்கம் ஒடைப்பள்ளியார் வைத்திருந்
தார்கள் கலியாணம் செய்துகொள்ள வரும் சம்பந்திகள் பார்த்து
இப்படி ஏன் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். செய்யாவிடில்
படைபுடன் வந்து கொள்ளை அடிப்பான் என்றார்கள் சோறு
கரைத்துவைக்கும் பாழியில் எருமைச் சாணியைக் கரைத்து
வையுங்கள் என்றார்கள். அப்படியே செய்ய, நாய்கள் வந்து முகந்து
பார்த்துவிட்டு ஊழலிட்டுத் திரும்பி விட்டன.

ஒடப்பள்ளிக்கு அப்பால், பாதரைக்கடுத்து வெப்பிலி மேட்டில்
ஒரு ஆள மாரவா உயரம் கொள்குறிகள் நிறைய முளைத்திருக்கது
ஒன்றோடு ஒன்று முடிபோட்டு வைத்துவிட்டால் நாயைக் கண்டு
கோபம் கொண்டு அரசராமணி வேட்டுவன் படைபுடன் வருவான்
முடிபோட்ட கொள்குறி தடுக்கி விழுவார்கள் அப்பொழுது கட்டி
விடலாம் என்றார்கள். அப்படியே செய்தார்கள்.

ஒடப்பள்ளியில் 72 மாப்பிள்ளைகளுக்கும் பெண் நிச்சயம் செய்து
கலியாணத்துக்கு ஆரம்பித்துக் கங்கணம் கட்டியாயிற்று. அந்த
சமயத்தில் பூவாணி வேட்டுவன் தன் கூட்டங்களுடன் வந்தான்.

இந்த 72 மாப்பிள்ளைகளில் ஒருவனை வெட்டிவிட்டான். எதிர்
களைக் கொல்லாது விடுவதில்லை என்று சபதம் செய்துகொண்டு,
புறப்பட்டார்கள். ஒருவரோடொருவர் வெட்டிப் பலர் மாண்டார்கள்
சிவர் மாண்டதால் இனி நாம் கலியாணம் செய்து கொள்வதில்லை
நமக்கு நாமே வெட்டுண்டு மாள வேண்டுமென்று மாண்டார்கள்.
மற்றவர்கள் எல்லோரும் வெப்பிலி மேட்டில் வெட்டுப்பட்டு இரு
தரத்தினரும் மாண்டு போனார்கள்.

இது சேதியறிந்த கலியாணக் கோலமாய் கைக்குக் கங்கணம்
தரித்துள்ள 72 கன்னிகைகளும், இனி நாம் வேறொருவரை மணம்
செய்து கொள்வதில்லை என்று சபதம் கொண்டு காப்பறாமவை

பெரிய அளவுக்குரிய அளவுகளை அளக்கவல்ல பூதத்தின் தாபதம் அமர சகோதரன். உதாபகன வீரமாதர்களாகவே திகழ்ந்த விழுந்து வீரமாதகன புகழோடு பெரிய தீக்குண்டம் செடிகள்கள அளவுகளை அப்படியே செய்கிறோமென்று பெரிய கண்டம் தோண்டி கட்டைகளை மனம் போற் குவித்து நெருப்பை வட்டிக்கட்டைகளை இடவிடனைகள் தாங்கள். தாங்கள் காதலித்துள்ள கண்டம் தளையவதே தீது எடுத்து. ஒரு தட்டத்தில் ஏந்திக்கொண்டு ஸ்ரீ அந்தரங்கமானாடிய தாகேகரனாயும் உள்ளத்தில நினைந்து. உதாபக கிளைய செடது கொடுப்பதாக எங்கள் பெற்றோர்கள் நினைத்ததா கண்டு தாங்களும் அவ்வாறே குறித்தேமோ அந்தப் பூதத்தின் அடுத்த பிறப்பில் சேரும்படி அதுக்கிரமிக்க வேண்டிவென்று பலமுறையும் நாகநினைப்பார்ந்துத் தோத்தரித்துத், தன் தன் ஒவ்வொருவரும் கண்டம் தளையை எடுத்து ஏந்திக் கொண்டு நெருப்பில் குதித்து வெண்டி சேர்த்தார்கள்.

துணைத் தொழிற்சாலைக் குருவாவிய
முனையாகல் மடத்தின் ஒரு கிளை

கீழ்க்கண்ட பூத்துறைதாட்டில் இப்பொழுது காவேரி ஸ்டேஷன்
உள்ளே இருந்து ஒடப்படுகின்ற ஒரு ஊர் இருக்கிறது அது பல ஆண்டு
காலத்துக்கு முன்பு ஒரு சமயத்தில் அரசனாக் கெழ்வந்திர மதாசாரியா நன்கு
அக்கார மாணவமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அத்துடன் சந்நியாசி
பாடி முதலியனவும் சேர்த்து காவேரியின் கீழ்க்கண்ட ஓரத்தில் மூல
புத்தூரைப் பிரத்தாவனம் (சமாதி) வைக்கப்பட்டது அவ்
வாறு கீழ்க்கண்ட சமயத்தில் ஐந்து பிரத்தாவனங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்
கின்றன பூது பள்ளியபாளையம் என்ற ஊர். ஆராதனங்கள் நடந்து
வருகின்றன. மனோரம்மியமாக இருக்கின்றன.

அவர்கள் தவிரிய தாமதங்களாவன:-

லட்சுமிமனோகர சுவாமிகள்

லட்சுமிபதி கவாசிகள்

வினாத்தாலை கேள்விகள்

வித்யாத்தி கவராமிகள்

தமிழ்நாடு இசுவாமிகள்

வெகோதித கவாமிகள்

கருநாடக கவிசாமிகள்

மேதாதித உவாமிகள்

தலாத்தி கலாபிகள்

16 **பெரிய அழகான காவிரி**

எனது உதவியைப் புகுவதற்கு உதவித்ததற்காக நான் மிகவும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பருத்திபன்ணி தாடு

பிழைகளைப் பூர்த்தி செய்து தரட்டின் உபநாடுகளில் ஒன்று.

பருத்திபள்ளி

செய்யுததாதர்-

சிவசாமிபுரம்

புவனேசுவரர்

அன்னபூரணியம்மன்

ஆதித்யாபணப்பெருமாள்

அழகு நாக்ளியம்மன்

சுரியசாஸிம்மன்

உயரகல்பம்

அங்காணம்

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

பழய ஊர் அழித்து போயிற்று. புதிதாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள் ராஜசிம்மன் என்னும் பல்லவ அரசனான ராஜசிம்ம சதுரவேதி மங்கலம் எனும் பெயரால் பிராமணர்களுக்குத் தானம் செய்தது அக்கிராமத்தில் 5-6 வீடுகளிருக்கின்றன.

பழங்காலத்து ஊர்

கோழிநாதர் கோயிலில் வீரராஜேந்திர தேவஞ்சு யாண்டி இருபத்து மூன்றாவது நாடாள்வர் நாடாகிய பருத்திப்பள்ளி தேவ கோயில் திருக்கற்றளி பொதுக்கிணைன் பருத்திப்பள்ளி பூரானி பாண்டி வேட்டுவரில் அதியமான் ... என்ற சாசனமிருக்கின்றது.

‘விரசோழியம்’ என்னும் இலக்கண நூல் இவ்வேந்தன் பெயரால் இயற்றப்பட்டது.

விஜயநகர்...ராயர் காரியத்துக்குடயவரான நரசை நாயக்க உடையார் சா.பி 1620-ல் மேற்செல்லாதின்ற...! வீரசோழ மண்டலத்து முனவாய் சூழ்ந்த குன்றத்தூர் கூற்றில் பருத்திப்பள்ளி நாடு என்ற மற்ஹொரு சாசனம் புவனேசுவரர் ஆலயத்திலிருக்கிறது.

மாசி மாதத்தில் பெருமான் அழகாச்சியம்மனுக்குத் திருவிழா.

ஐப்பசி மாதத்தில் அண்ணன்மாருக்குத் திருவிழா முப்பலி இடு
கிறார்கள்.

முதலிக் காமிண்டன்

பருத்திப்பள்ளி செல்லுதலில் முதலி என்று பெயர்கொண்ட ஒரு வாலிபன் இருந்தான். அவன் விஜயநகரத்தரசர் படைவில் சேனாவீரனாகச் சேர்ந்தான் எத்த விளையாட்டில் அல்லது சிலம்பத் திக் பாண்டா, கத்தி, ஒட்டம், மல்யுத்தம் முதலியவற்றில் சௌந்தரம் முதல்வனாக திற்பான் அதனால் அவனை முதலி என்று சேனாதிபதி பெயரிட்டான். அப்பொழுது தாராபுரத்துப் பக்கம் குடிகளைத் தொத்தாய் செய்து கொண்டிருந்தார்கள் அவர்கள் அங்கு வந்திவ்வை இந்த முதலி என்பவன் கொங்கு வேட்டுவப் படைபுடன் சென்று அவர்களைத் துரத்தி அடித்து ஒட்டினான். இவ்வெற்றி கண்ட விஜயநகரம் கிருஷ்ணராயர் முதலிக்காமிண்டன் என்ற விதயப் பெயர் கொடுத்து. மற்றும் பலவிதமான சன்மானமும் கொடுக்கப் பெற்றான். பருத்திப்பள்ளி நாட்டுக்கு நாட்டான்மை அதிகாரமும் இன்னும் சில விசேஷ அந்தஸ்தும் மகிழ்ந்து எந்தனன் பின்னிட்டு அசௌதலமுதலிக் காமிண்டன் என அரசர்கள் கொண்டாடினார்கள். கோழிநாதர், புலநேகரர், ஆதிதாராயணப் பெருமான் அழகநாச்சி யார்மன் முதலிய ஆலயங்களும் கன்றாகத் துவக்கி, கோத நிருவிழா முதலியன அன்பர்கள் கொண்டாடும்படி நடத்திப் புகழொடு வாழ்த்தினன்.

இவ்வூர் ஏர்க்கு அக்கரைப்பட்டியிலிருந்து அமுர்தவல்லி வாய்க்கால் என ஒரு வாய்க்கால் ஒரு தாலியின் தருமத்தால் வெட்டப்பட்டது எரிநாம்பகோம்பசடைத்து சடைத்து போயிற்று.

ஒரு பெரியவர் தோன்றி தாய்க்குத் தலையான பின்னையை உடைப்பில் நிறுத்திக் கட்டினான் உடையாது நிற்குமென்றவர் ஒரு வேட்டுவன் கேட்டு, ஏரி தின்றால் எத்தனையோ குடிகள் செழிச நும என நினைத்துத் தனது ஒரே பெண்ணாக உள்ள மகளை அழைத்து வந்து உடைப்பில் நிறுத்தினான் அப்பெண் மெத்தாந்தோஷமாக "ஓ தெய்வமே இவ்வேரி உடைத்து போகாது திற்துமாறு கருணை செய்ய வேண்டும்" என்று இரு கண்களையும் மூடித் தோத்திரித்தவன் மண்ணைப்போட்டு மூடிவிட்டார்கள். அதன்பின் ஏரி உடைவ தில்லை என்கிறார்கள்.

ஊர்க்கிணற்றருகில் சில கற்சிலைகள் எடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக் கின்றன. சில தலை உடைந்ததாக இருக்கின்றன உடையாது ஒன்று இருக்கின்றது அது இரண்டு கைகளையும் தொங்கவிட்டிருக்கிறது ஒரு ஆபரணக்கட்டுமிருக்கவில்லை தலையின்மேல் ஏழுதலைநாகம் பட்டம் விரித்திருக்கிறது. அதன்மேல் மூன்று அடுக்குகளுள்ள குடை ஒன்று நிற்கிறது.

பொன்னும் நன்மணியும் முதலும் புனைந்த முக்குடை தீழற பின்ன பூம்பிணடி ஒல் வீற்றிருத்தவ் னெனப் போற்றும் அருடக் கடவுள் சமண உரு என்கிறார்கள் செல்வன் துலத்தார் காவலி.

சோமாளி மலை : - சம்பத்திலுள்ள ஓர் சிறு குன்று முன் காவத்தில யஜுரர் வேதவல்லான் ஒரு வேதியன். தான் கற்றதற்கேற்ப சோமயாகம் செய்தான். இதனால் சோமயாஜி என்றழைப்பார்கள் அறுபத்து மூவரைக் கூறும் பெரிய புராணத்தில் சோமாளி தார தாயனார் என்று கூறப்பட்டது போன்றது கொல்லி மலைச்சாரலில் கப்பிரமணியரைக் குறித்துத் தவம் நோற்றான் இந்த மலைக்குப் போம்படி களவு கண்டான். வந்து தவம் செய்தான். ஒரு தான் ஒரு தள்ளாத கீழ வேதியர் கோலுயன்றி வந்தார். நீ சஷ்டி விரதம் செய்தால் அருள பெறுவாய் என்றார். அவ்வாறே முறைப்படி அவ்விரதம் இழைத்தான். அவ்வேதியனது கோரிக்கை நிறைவேறிற்று. இவ்விர மெகேடுகொளிருந்தான். இதனால் இங்க மலைக்குச் சோமாளி மலை என்று கூறுகிறார்கள்.

இந்த நாட்டின் பீது 2 தாத்தங்கலிலிருக்கின்றன பருத்திப்பள்ளி அண்ணன்மார் திருவிழா ஐப்பசி மாதம் தடக்கும்பொழுது இம்மலைக்கு வந்து வெல் முதலியன வைத்துப் பூசித்து நீர்க்கரகம் ஆடும்பரத்துடனே கொண்டுபோய் விழாத் தொடங்குவார்கள்

பருத்திப்பள்ளிக்கு ராஜசிம்ம சதுர்வேதி மங்கலம் என்று ஒரு பெயர் உண்டு இது ராஜசிம்ம பல்லவன் என்னும் அரசனால் பிராமணர்களுக்குத் தானம் செய்யப்பட்ட கிராமமாகாவின் இப் பெயர் பெற்றது. ராஜசிம்மன் எனபவர் பரமேசுவர சிம்மப்பல்லவரின் மகன் இவன் ஆண்ட காலமெல்லாம் கோயில் கட்டுவதிலும், ஏரி அணை கட்டுவதிலும் வாசித்த அத்தனாகளுக்குத் தானங்கள் செய்வதுமே தொழிலாக இருந்தான் மிகுந்ததருமசீலன், காசாக் குடிச் சாசனத்தில் பரமேசுவரனது அங்கமெல்லாம் ஒன்றுகூடி மனிதனாக அவதரித்ததால் உண்டானவன் தேக பலத்தாலும், பெயர் உலக லெவ் லாம் பரவியதாலும், நரசிம்மாவாதாரத்தின் தன்மை பெற்றான். இந்த சத்திரிய சூடாமணி தேவர்களுக்கும், பிராமணர்களுக்கும் ஐகலரியம் கொடுத்து தன் கீழிருந்த பூமிதேவியை சதுர் வேதங்கற்ற பிராமணர்களை அனுபவிக்கச் செய்தான் எனப் புகழ்ந்திருக்கிறது பல்லவ அரசனாத தமிழ்க் காவியங்களில் காடவன் எனக்கூறும்.

பெரிய புராணம் - பூசலார் தாயனார் என்பார் சிவபிரானுக்குத் கோயில் கட்டுவது இவ்வுடலெடுத்த பயன் எனக்கருதுவாரா

செழத்தன்மையால் கட்ட இயலவில்லை. ஆனாலும் தினமும் மனதிலேயே கீழேயிருந்து அடிநிலையில் இவ்வாறு பட்டிவரி முதலியன இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுவதும், மறுநாள் மேலே மேலே வேலைப்பாடுகளை எண்ணி எண்ணி எல்லா வேலைகளையும் மனதிலேயே ஆக்கினார். வேலை முடிந்தது. முகூர்த்த நாள் குதித்துக்கொண்டார். இந்த நரசிம்மப் பல்லவன் காஞ்சிபுரத்தில் கைலாய சுவாமி கோயிலைக் கற்பணிகள் எல்லாம் செய்து முடித்து முகூர்த்தத்துக்கு நாள் வைத்துச் சித்தமாக இருந்தான். சிவபெருமான் கணவில் தோன்றி : பூசலார் கட்டிய கோயில் பிரதிஷ்டைக்குச் செல்வோம். நாளைப்பொழுதிந்து நீ செய் என்றனர்.

காடவர் கோமான் கச்சிக் கற்றளி யெழுத்துமுற்ற
மாதெல்லாஞ் சிவனுக்காகப் பெருஞ் செல்லம் வருத்தல் செய்வான்
நாடமாவழியாதாரத் தாபிக்கு தன்னான் முன்னான்
எடலர் கொன்றை வேய்த்தாரிரவிடைக் கணவில் எய்தி

நின்றவூர் பூசலன்பனெழுது நானினைத்துச் செய்த
கன்று தீடாலைத்து நாளை நாம்புகுவோ தீயிங்
கொன்றிய செயலை நாளை பொழுதிந்து பின் கொள்ளையென்று
கொன்றைவார் சடையார் தொண்டர் கோயில் கொண்டருளப்
போந்தார்.

பருத்திபள்ளி நாட்டிபலான சோழியப்பன் அரசாளும் குடிகளும்
மெச்ச நாட்டாண்மை செலுத்தினான் மிகுந்த உதார குணமுடை
யவன். ஒரு வெண்மை நிறமுள்ள பெண் மகளைப் பெற்றான்.
வருத்தமுற்றான். இந்தப் பெண்ணை ஒத்த குலத்தில் அன்பு. அறிவு.
ஒழுக்கமுள்ள மாப்பிள்ளை மணக்க வருவனேல் காணியும்
கொடுப்பேன் என்று கருதினேன். இராசிபுர நாட்டுக்குடையவனான
தல்லண்ணன் என்னும் ஒரு வாலிபன் வந்தான். வடிவு குண
முதலியவற்றைக் கண்டு மகிழ்ந்து மணவினை சிறப்பாக முடித்துக்
கொடுத்தான். 11 ஊர்கள் அடங்கிய மல்லசமுத்திரம் என்னும் ஒரு
பகுதியை அரசனா யில் நாடு என்றாக்கிக் கொடுத்தான். இதனைப்
பெற்ற தல்லண்ணன் தருமசிந்தனையுள்ளவனாக இருந்தான். அவனது
பூஜாபலத்தால் சந்ததி விருத்தி பெற்றது. அவன் வயிசத்தில்
தொண்டைமான் என்று மிகுந்த கீர்த்தியோடு பாரபத்தியம் செய்து
வாழ்ந்தான். அவன் இளமையில் தொண்டைமான் என்னும் அரசன்
சேனையிற் சேர்ந்து பகைவன் மேற் சென்றான். வெற்றிபெற்றான்.

தி அ முத்துமுகிகோனார்

இதனால் அரசன் சந்தோஷமுற்றுத் தன் பெயரையும் மாலைகளையும்
விருதாகக் கொடுத்தான். இதனால் தொண்டைமான் என்ற பெயர்
ஒங்கிற்று. இவன் மரபில் நவாட் அரசனிடம் கட்டிய வீரத்தை
மெச்சிச் செல் மரியாதைகள் கொடுத்தான். அவற்றுள் இவர்களில்
தலைவன் எங்கு சென்றாலும் முன்னே ஒரு வெண்கலத் துடும்பு
(பறை) ஒருவன் அடித்துச் செல்வது வழக்கமாம். கலியுக சகாப்தம்
4735 ஸ்ரீமுகர்வ வருஷத்தில் மயிலைச் சோழிகவரருக்குக் கோவை
என்னும் அரிய பிரபந்தம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அது பாகை பின்னைப்
பெருமான் கலிராயர் பாடியது

மல்லசமுத்திரம்

சோழிகவரர்

திரிபுரகந்தரி

அழகராஜப்பெருமான்

செல்லாண்டியம்மன்

சோழராஜா பிரதிஷ்டை

பொன்னியாறு

ஆனி- மாதம் தேர்

கீழ்முகம்

கொல்லப்பட்டி, காளிப்பட்டி, குருக்கலாம்பாளையம், கோடங்கி
பாளையம்

மேல்முகம்

வடுகபாளையம், பனங்காட்டுர், மாணுக்காட்டாம்பாளையம்,
கீககிச்சிபாளையம், அத்தப்பம்பட்டி, குறிக்கவுண்டன்பாளையம்,
எல்லைப்பாளையம், பள்ளபாளையம், ஊவாமயன்பட்டி, மாமரப்
பட்டி, மேட்டுப்பாளையம்.

பெண் பனைமரம் ஆண்மரமாயிருக்கிறதாம்.

கோட்டைப்பாளையம்

விநாயகன்

மாரியம்மன்

செல்லன் காணியாட்சி

பொன்னியாறு

கருங்கல்பட்டி

அழக நாச்சியம்மன்

அண்ணன்மார்

செல்லன் காணியாட்சி

திருமணி முத்தாறு

கி கொங்குதாடு

கொன்னையாறு
முதலாகவரசாமி
புவனேசுவரி
மூத்துவிநாயகன்
செவ்வப்பெருமான், கரிய பெருமான்
செல்லாண்டி அம்மன்
அத்தனார் அம்மன்
செவ்வன், பனங்காடை, காணியாட்சி
திருமணி முதலாறு
அவனாசிப்பட்டி
வெள்ளைப் பெருமான்
செவ்வன் காணியாட்சி
வண்டித்தம்
செவ்வ விநாயகன்
வல்லவராபப் பெருமான்
எழுவாண்டியம்மன்
மதுர காணியம்மன்
இளங்கம்பு கூட்டம் காணி
கூத்தாத்தம்
கரியவரதராஜப் பெருமான்
வல்லவராபப் பெருமான்
அத்தனார் அம்மன்
கண்ணகலம் காணி
தத்தமலை
வைகுத்தம்
வாடகவரர்
வாடகரி
லட்சுமணப் பெருமான்
லட்சுமி நாராயணப் பெருமான்
செவ்வியம்மன்

பொருளாதை - காணி

ஏரிககரைமேல் கோவிலிருக்கிறது இந்தச் செவ்வியாயிககு ஐப்பசி
பாகத்தில் திருவிழா. கடை சிலில் ஒரு விசித்திரமான காட்சி தடை
பெறுகிறது பிரார்க்கணைக்காரர்களெல்லாம் அங்கு விற்கப்படுகிற
மட்டி ஒன்றை விடைக்கு வாங்கிக் கொண்டு அந்தக் குட்டையில்

தி. அ. ருத்தியாமிச்செனார்

சேறாக உள்ள நீரில் முழுவி முட்டி திறையச் சேற்கு வாரிக் கொண்டு
வேப்பங் கொத்தை அதில் செறுகி, கைநீலும் வேப்பங் கொத்தும்
பிடித்துக் கொண்டு, திருவிடைக்கு என்று சத்தமிட்டுக் கொண்டு,
தப்பட்டை அடிப்போன் முன் செல்லக் கோவிலைச் சுற்றி கவாமிடை
வணங்கி சேற்று முட்டியை சத்தி முன் அற்பணம் செய்து போய்க்
கிணற்றில் முழுவிச் சவாமிசைத் தரிசித்துச் செல்வார்கள். இந்நாளில்
ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் பொங்கல் வைத்து வணங்குவார்கள்
இந்தத் தேவி அன்பர்கள் வேண்டும் வரத்தை சத்தகுளும் சத்தியுள்ள
தெய்வம். இந்த அம்மனைச் சேற்றுமுட்டிச் செல்லாண்டியம்மன்
என்கிறார்கள்.

கருமானார்

கரிய விநாயகர்
கரிய வரதராஜப் பெருமான்
காகத்தலையம்மன்
கரிய காணியம்மன்

செவ்வன், கஞ்சன், சாணார் காணி

காகத்தலையம்மன் சில காலத்திற்கு முன் காகம் விளக் கத்தியில்
இருந்து வந்ததினால் அதற்கு பெயர் காகத்தலையம்மன் என்று
உண்டாயிற்றாம்.

இது மிட்டா, இந்த மிட்டா, பகுத்தி பள்ளி செவ்வர்களில் காகத்
தலைக் கவுண்டர் என்பவருக்கு நவாபு காலத்தில் கிடைத்தது அவர்
ஒரு ஏரிகட்டினார். அந்த ஏரி பாசனத்தால் இன்னும் பலமான நஞ்சை
சாகுபடியாகிறது. இவர் முன்கை, கொக்கராயன் பேட்டை.
கண்ணர்களுக்குச் சம்பந்தி. பல புலவர்கள் இவரைப் புகழ்ந்து பாடப்
பெற்றவர். இவ்வூர் ருசிகரமானது. சிறத்த சர்க்கரை வெல்லமுமாதம்
இவ்வூரினர் சந்ததியார்களே, மரியாதையும் அன்புமுள்ளவர்கள்.

இது நத்தமாக இருக்கிறது. ஆனால் கோவில்களிருக்கின்றன சில
இருந்த இடம் தெரிகிறது. சிவலிங்கப் பெருமான் பெயர்ந்து சாய்ந்து
காணப்படுகின்றார். நத்தி, விநாயகன் தெரிகிறது என்றாலும் ஸ்ரீ
கைவாய நாதர், கருணையம்மன் என்னும் திருநாமம் கொண்டு
எழுந்தருளியதாம். கரிய விநாயகன், கரியவரதராஜப்பெருமான்
புற்றுருவம், காவிக்கரைத்து அபிஷேகம் செய்து திருநாமம் சாத்து
கிறார்கள். கூத்தாண்டார் எனனும் ஒரு தெய்வத்தானும் இரூக்கிறது
இது சாணார் (சான்றார்) வணங்கும் தெய்வமாம்

இப்பொழுது கருமானார் என்று அழைக்கப்படும் ஊர் கவணா ன்
பாளையம்.

தி. அ. ருத்தியாமிச்செனார்

புதுவையில் கி.கா.க.ச.பொழன் என்று இடக்கெய்வாலிதான் புகழப் பெற்ற ஒரு பொழனிக்குத்தான் அவன் காவிரி நதிக்கு இரண்டு பக்கத்துக் கட்டுவித்தான். (என்பதைக் கவிங்கத்துப் பரணி - இராஜபாளையம், பா. 20) 'தொழுது மண்ணே கரை செய் பொன்னிவீர் கொடா வத்திட' பயப்படத்-தொழுது கெணறுகண பதும்வதக கணைன், திங்கழிககவே அங்கழிந்தது என்பதால் அங்கிங்கப்படுகிறது. அந்த மகத்தான அரசன் பெயரால் பிரதிஷ்டிக் கப்பட்டதால் இவ்வூர் தெய்வங்களுக்கு கரி-கரி என்னும் பதனாகட்டைய நிருதாமமுற்று விளங்குகிறது. இப்பெயருடைய சொல் பெயர் கொங்கு நாட்டில் ஆலயம், தேவதை, சிற்றரசர்கள் சித்திரங்களில் அங்கங்கு செறிந்து விடக்கின்றது.

(கைவாயநாதர்- கருணையம்மன்) கரிய விநாயகர் - கரிய வந்தாழப்பெருமான், கரிய காளியம்மன், காகத்தலையம்மன்- கரிய காளியம்மன்.

சில தானின் முன் மேலகரைப் பூத்துறைநாடு காகம் என்னும் ஊர்விருது பஞ்சம் பிழைப்பதற்காகச் சாணாய் பெண ஒருத்தி புறப்பட்டாள் அவ்வூர்க் காளியம்மனிடத்தில் மிகுந்த பக்தி வன்னவன். அன்று பகல் நடத்து தான் கொண்டு வரும் கடைக் கூடையை ஒரு இடத்தில் நிறுக்கவைத்துத் தங்கினாள். கூடையைப் பார்க்கும் பொழுது ஒரு குழவிக்கல் இருக்கக் கண்டாள். இதை ஏன் கமக்க வேண்டுமென்று அதை எடுத்து எறிந்து விட்டு மறுநாள் புறப்பட்டாள். பகல் நடத்து இரவு ஒருநித் தங்கினாள் கூடையைப் பார்க்கும்பொழுது அக்குழவிக்கல் இருக்கக்கண்டு இதை ஏன் கமக்க வேண்டுமென்று எடுத்தெறிந்துவிட்டு நடந்தாள். மறுநாள் இரவு நூக்கிப் பார்க்கும்பொழுதும் குழவிக்கல் இருக்கக் கண்டு எறிய எறிய கூடையை விட்டு நீங்காமல் இருக்கிறதே என்று அதிசயப்பட்டு எடுத்து எறிந்து நடந்தாள். இவ்வாறே எறிய எறிய இவனைவிட்டு நீங்காது கூடையிலேயே வந்தது கண்டு அதிசயமுற்றுச் கமந்து வந்தாள்.

கருமணூர் வந்தாள். தங்கினாள். அவளுடன் வந்த பெண்களில் ஒருத்திக்கு மருள் வந்தது. நான் காகத்தினின்றும் உங்களுடனேயே வருகிறேன் குழவிக்கல் என்று எடுத்து எறிய எறிய நீங்காது வந்தேன் உங்கள் குலதெய்வமாகிய காளிதேவி கடைசியாக எறிந்த சங்கம் புகையிட்டுப் பூசுக்கிறேன். என்னை இங்கேயே பூசியுங்கள் என்று பார்க்க வருகது பச்சைக் குடிசை கட்டி விளக்கு ஏற்றி தண்ணீர்விட்டு எழுந்தார்கள் எரிந்தது சங்கமிரி கடி யரசரிடம் சென்ற பாரபத்தியம் அவ்வாறு க கவுண்டன் என்பவன் அதோ அங்கு விளக்கு எரிக்கிறது.

கருட்டுக்கு நெருப்பு கொஞ்சம் பருத்திவா வெண்ணெய் சென்ற மனிதனுக்குக் கண் தெரியவில்லை அந்தக் கவுண்டன் செவ்வாய் கண் தெரியவில்லை நியங்குங்காவை மற்றொருவர் மீது சண்டைம் உண்டாவித் தான்காளிதேவியென்றும் பூசுத்தவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்வெனென்றும் வாகு வந்தது. அப்படியானால் எனக்கு ஆண் குழந்தையில்லையே அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டான். குன்னிபாளையத்தில் இன்னபெருடைய இன்னான் மகனிருக்கிறான். அப்பெண்ணை விவாகம் செய்து கொண்டால் உடனே ஒரு ஆண் குழந்தை தோன்றும் என்றபடியே விவாகம் செய்து கொண்டான். அடுத்த வருஷத்திலேயே ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அக் குழந்தைக்கு காகத்தலையன் என்று பெயரிட்டு, அந்த கவாயி களுக்குக் கோயில் திருமுதில் முதலியன கட்டி பிரபலப்படுத்தினான் இன்னும் வேண்டும் வரங்களைக் கொடுக்கும் சக்தியுள்ள தெய்வமாக இருக்கிறது.

தாழைபூர்

தாத்தோணி ககரர்

தாமோதரப் பெருமான்

செல்லாண்டியம்மன்

வன்னியர் காணி

இந்தத் தாழைபூரையும், மாங்குட்டிப்பட்டியையும், தாதா கிருஷ்ணராஜா ஏழு மனைவியரை ஏக காலத்தில் விவாகம் செய்து கொண்ட காலத்தில்தான் செய்தார். அந்த தானசாசனம் இப்புத்தகம் 68-ம்பக்கம் சங்கமிரி தாம்பிர சாசனம் என்ற தலைப்பின் கீழ் பார்க்க

ஏகாபுரம்

நாகரடியர் கோவில் என்பது ஒரு புற்றுக்கண்கள்.

அதற்கு கோவில் கட்டி பூஜை நடக்கிறது.

செல்ல விநாயகன்

சஞ்ஜீவிராயப் பெருமான்

சென்னராயப் பெருமான்

செல்லாண்டியம்மன்

வன்னியர் - ரெட்டிகள் காணி

பின்னாநத்தம்

கரிய பெருமான்

கரிய காளி அம்மன்

பயிரன் காணி

தடுவனேரி

ஏகாம்பர ஈகரர்

அழகநம்பி பெருமான்

செல்லாண்டியம்மன்

வன்னியர் காணி

கன்னத்தேரி

பத்திரகாளியம்மன்

வன்னியர் காணி

தப்புக் குட்டை

ஸ்ரீகாழிநாதர்

சிவகாமி

சென்னகேசவப் பெருமான்

செல்லாண்டியம்மன்

வன்னியர் காணி

கடலூர்

சிபலநாத கவாமி

சிவகாமியம்மன்

வெள்ள விநாயகர்

சென்னராயப் பெருமான்

ஆனூர் அம்மன்

அத்தனூர் அம்மன்

பயரன் - கொங்குச் சாணார் காணி

சிவலமாற பாண்டியன் என்னும் பாண்டியன் பெயரால் பிரதிஷ்டித்தது. சிவகாமிவிலிருந்து அரக செலுத்தினான். 8௧-1486 ரத்தாட்சி வருஷத்தில் சித்திரை மாதம் 20 புனர்பூசத்தில் முடிசூடப் பெற்றான். சிவகாசிக் கல்வெட்டு ௪-ல் கூறப்பெற்றது.

இவன் தமிழறிஞன். சங்கரநாராயணர் கோவில் தலபுராணம் முதலியன பாடியுள்ளான்.

மங்கலம்

சொக்கநாதர்

மீனாட்சி

லட்சுமி நாராயணப்பெருமான்

அழகநாச்சியம்மன்

காடை காணி

பெண்ணையாறு

பங்குனி மாதம் தேர்

5 தி. ௪ முதலுசாயிக்கோணார்

இடங்கண சாணல்

செனத்தராஜ கவாமி

பத்திரகாளியம்மன்

பெருமானுக்கு செனத்தரப்பிராட்டியார்

சிதேவி, பூதேவி

வன்னியர் காணி

கஞ்சமலை

பொன்னி ஆறு

சித்திரை மாதம் செனத்தராஜப் பெருமான் தேர்

கச்சப்பள்ளி

ஏகாம்பர ஈகரர்

காமாட்சியம்மன்

அஸ்திகிரிநாதர்

செல்லாண்டியம்மன்

கட்டி முதலி குலம் - வன்னியர், பவளங்கட்டி வேளாளர் காணி ஆனி மாதம் தேர்.

ஒரு நாள் ஒரு வளையலகாரன் வழியில் சென்றான். வளையல் காரா என கைகளுக்கு வளையல போடு என ஒரு பெண் சொல்லுந் சத்தம் கேட்டது திரும்பிப் பார்த்தான். ஒருவருமில்லை பின்னர் நடந்தான். ஏன் போகிறாய்? தல்ல வளையலாக இக்கைகளுக்குப் போட்டு என்ற சத்தம் மறுபடி உண்டாயிற்று. திரும்பிப் பார்த்தான் எதிரிற் காணும் புற்றில் நின்று இரண்டு அழகிய கைகள் வெளித்தோன்றியிருப்பது கண்டு அச்சம் கொண்டான் அசீரியை மறுத்தற்கஞ்சி தன்னிடத் துள்ள வளையல்களில் உயர்ந்ததும் அழகியதுமானவளையல்களைத் தோன்றியுள்ள இரண்டு கைகளிலும் அணிந்து வணங்கினான். வலது கை வளையல் பணத்தையும், இடது கை வளையல் பணத்தையும் இன்ன இன்ன ஊரில் இவ்வாவின னானிடம் பெற்றுக் கொள் என்று சத்தம் கேட்டான் அப்படியே இரண்டு. சமீபத்துள்ள ஊர்களுக்கும் மசால்லி அசீரி வாக்கைக் கூறினான். வளையலின் விலையைக் கொடுத்து வளையல்காரனு டனே வந்தார்கள். அங்கு நின்ற சிறுமி பேரில் சாவித்தியமுண்டாய் நான் இங்கேயே வசிக்கும் பத்திரகாளி பூசியுங்கள் என்று கூறிற்று அவ்விருவரும் பச்சைப் பந்தல் போட்டு பூசுதார்கள் தெயவிகச் செயல்கள் நடந்ததால் கோலில் கட்டினார்கள். திருமதில் கட்டினார்கள். பின்னர் பல சிறப்புகள் நடந்தன.

5 கொங்குநாடு

இரணாபுரம்

எலமேகவரர்

எலமேகவரி

சென்னகேஸ்வர பெருமான்

அத்தனாரம்மன்

செல்லாண்டியம்மன்

முத்தன் குலம் - சாணார் காணி

இவ்வூர் ஸமீபத்து ஓடும் பொன்னி ஆறு என்பதில் தங்கச் சன்னம் இன்னும் கிடக்கிறது. இதனால் இதற்கு இரணாபுரம் என்னும் பெயராயிற்று என்பர். இரணியம் பொன்.

தாரமங்கலத்தில் கட்டி முதலியார் சத்தியார்கள் ஆட்சி கொண்டிருந்தார்கள் அவர்கள் பல ஆலயம், ஏரி முதலியன பிரதிஷ்டித் திருக்கிறார்கள் அவருள் இலமன் கட்டி முதலி என்பவர் ஒருவர் அவர் சிறந்த கீர்த்திமான். அவர் பெயரால் இவ்வூர் சிவாலயம் ஆக்கப்பட்டு சிவபெருமானுக்கு அவர் பெயரால் இலமேகரர் எனத் திருநாமம் வழங்கப்பட்டது போலும், தாரமங்கலத்தும் இலமேகரர் ஆலயம் ஒன்று இருக்கிறது இலமனார் எனவும் ஒரு கரல்வே ஸ்டேஷனுக்குக் கிறது.

கனககிரி

வேலாயுத கவாமி

விக்கினேகரன்

கரிய காளியம்மன்

சான்றார் காணி

பொன்னியாறு

சண்பகமாதேவி

சித்தேகரர்

சிவகாமி

ராஜகப்பிரமணியர்

சென்னராயப்பெருமான்

செல்லாண்டியம்மன்

க. ரை தலம் காணி

இவ்வுத எழுந்தருளியுள்ள சிவகாமித் தாயாருக்கு ஒரு அன்பன் சண்பக மலரால் அருகித்தனன். கருணை கொண்ட தாயார் சண்பக கட்டைத் தாயை சண்பக மலராலேயே அலங்காரமுற்றவராய் எதிர்

11 நி. அ. முத்துசாமிசுவாமி

தோன்றியதால் அத்தத் தேவியாரின் திருநாமமே அவளுக்குக்கும் வழங்கலாயிற்று என்பர் ஒரு சோழ அரசனின் தேவி, செம்பியன் மாதேவி என ஒருவர் இருந்தனர். அப்பட்டத்தரசியின் பெயரால் பிராமணர்களுக்கு இத்தக் கிராமம் தானம் செய்த ஊராதலின், செம்பியன் மாதேவியென்றொரு பெயராயிற்று. அது செம்பக மாதேவியென வழங்குகிறது என்பாருமுனர்

இவ்விடத்து ராஜ கப்பிரமணியர் என்னும் மூர்த்தி வரப்பிரசாத மூர்த்தி. இந்த மூர்த்தியைக் குவ தெய்வமாகக் கொண்டவர்கள் கூறறு குலத்தார். அவர்களில் ராஜாமி, ராஜாக்கவுண்டன் எனப் பெயரிட்ட டனழக்கப்படுவதுடன் இப்பெயர்தான் மானத்தி வகை மிட்டா தாரர்கள் தலைப்பின்னாக்கு வைக்கிறார்கள்.

பாலமேடு

பொன்பரப்பீசர்

சென்னராயப்பெருமான்

சீனிவாசப் பெருமான்

பொன்காளியம்மன்

அத்தனாராமி

தூரன்-பன்னையன் காணி

கலி- 4929 - சர்வதாரி மாசி மாதம் 10 வியாழன் சீனிவாசப் பெருமானுக்குச் சித்திரத் தேர்செய்தது. பாலமேடு தூரன் பழனிவேல னமத்தன் பொன்காளி கவுண்டன்.

பொன்காளி மகன் காகத்தலைக்கவுண்டன் 18 வருஷம் நடத்தி தின்ற தேரை, சங்ககிரி வெங்கடாசலம் பிள்ளை நடத்தினான்.

மிட்டாகிராமம், சுவற்றிலைக்குப் பேர்போன இடம்.

பன்னக்குழி

தெம்பரேகரர்

சிவகாமியம்மன்

கரிவரதராஜப்பெருமான்

தல்லியம்மன்

காரி-வேட்டுவன் காணி

பெண்ணையாறு.

கண்டகுள மானிக்கம்

கைலாசநாத கவாமி

கரிய விதாயகன்

பத்திரகாளியம்மன்

வன்னியர் காணி

12 செவ்வந்தி

ஆட்டையாம்பட்டி

ஐயனார்

அயினாப்பன் என்ஹொர்கள்

வண்ணியர் காவலி

திருமணிமுத்தாறு

தவணீ துவ் கால்தடை தானியாதிகள் திறைத்தது. பெரிய சத்தை
ஞாயிறன்று கடுகிறது.

30 வருஷங்களுக்கு முன் கனாங்காலன் என்னும் பெரிய திருடன்
இந்தப் பக்கங்களில் பல திருட்டுகள் செய்து கொண்டும் பகலில் கஞ்ச
மனையில் ஒழிந்ததும், இரலில் காலநடைகளைத் திருடியும், கொலை
செய்தும் வந்தான். இவனுக்குத் துணை சேர்ந்தார்கள். குடி பெருகிக்
குத்தியும் வெட்டியும் துப்பாக்கியால் கட்டும் மிகு கொடுமை செய்து
வந்தார்கள். பின்னர், சின்னக்கந்தன், பெரிய கந்தன் என்பவர்களும்
தொத்தரவு செய்து வந்தார்கள். அடக்குவதற்கு அவசரப்போலீஸ்,
தண்டப்போலீஸ் வைத்து கட்டத்தை அடக்கப்பட்டது. அந்த சந்தர்ப்
பத்தில் ஆட்டையாம்பட்டிக்கு போலீஸ் ஸ்டேஷன் வைத்தார்கள்.
இப்பொழுது தன்றாகவே கட்டிவிட்டார்கள்.

மாமுண்டி

தெம்பரேகரர்

செவகாமகந்தரி

லட்சுமணப் பெருமான்

ஆஞ்ச நேயர்

பொருளத்தை, நாட்டு வேளாளர் - வெள்ளாளர் வணிகம்
குலம்- காவலி.

திருமணிமுத்தாறு.

மாமுண்டி - ஒரு அக்கிராமம். இது மதுரைத் திருமலை நாயக்கர்
ஆட்சியில் மிகுந்த பிரசித்தியாக இருந்தவரான, ராமப்பய்யரின்
மருமான் கொணா ப்பய்யர். இவர் வட கொங்குக்கு அதிபனாக
வந்தார். சாலை 1530. திருச்செங்கோடு அர்த்தநாரீசுவரருக்கு வேத
பாராயணம் செய்யும் வேதியர்களுக்கு இந்த மாமுண்டியை
பானியமாகக் கொடுத்தார்கள் இது விவரம் (திருப்பணி மானை
117 வது செய்யுள் கூறுகிறது) இந்த வேதியர்கள் இப்பொழுது சேலம்
ரகவிய இடங்களில் வக்கீல்களாயும், பலதுறைகளில் ராஜாங்க
சகல, சீராகஸ்களாகளாயும் வாழ்கின்றார்கள்

மறப்பறை

நாகேசுவரர்

செவகாமி அம்மன்

அழகராயப்பெருமான்

செத்திவிநாயகன்

பொன்காளியம்மன்

அங்காளம்மன்

செம்புத்தன் குலம் காவலி.

நம் பெருமான். இந்தாட்டில் இக்கோயிலைக் கொண்டாடு
ஹொர்கள். புரட்டாசி மாதச் சனிக்கிழமைகளில் நிரணான கூட்டம்
வருகிறார்கள். இந்தச் சாமியை நினைத்து விழுதி கொடுத்தாலும்,
பாடம் போட்டாலும் கொடிய விஷங்கள் உடனே தீயி விடுகின்
றனவாம்.

வைகைப் பொன்மலை

மாபெரு மகத்திறோன்றியது. ஒரு செம்மறிக்கடா. அது அகவினி
பகவான் ஏறும் கடாவை விடப் பல்லாறிர மடங்கு வலி கொண்டது.
அது நிமிர் கொண்டு எல்லா உலகத்தும் புகுந்து பல்லுயிர் களை
மிதித்தும், முட்டியும், தூக்கி எறித்தும் துன்பு செய்து வந்தது.
தேவராலும் பாவராலும் அடக்கமுடியவில்லை. கஷ்டப்பட்டார்கள்.
அடியார்கள் துன்பத்தை தீக்கும் பொருட்டு எழுந்தருளிய முருக
னெனும் பாலகப்பிரமணியரை வேண்டினார்கள். அடியார்க்குளும்
எம்பெருமான் மனது இரங்கிமறியைத் தொடர்ந்து இரு கொம்பையும்
பிடித்து முன்னுக்கு பின்னிக்கு இழுத்து அதன் முதுகின் மீது ஏறினார்.
காடு மலை கடல் முதலிய இடங்களுக்குச் சுமந்து ஓடிச் சாடியும்
அஞ்சாது இருந்தனர். பல நாள் பல உலகங்களெல்லாம் கொண்டு
திரிந்தது. பின்பு இரு துடைகளாலும் இடுக்கவும் உடலும் தெரிந்தது.
அயர்வு கொண்டது. கடைசியாக ஒரு சிறு பொற்குன்றிடம் வந்தது.
இவன் நம்மை விடான் என்று நல்லறிவு தோன்றிற்று. வேண்டி
அங்குணமே நின்று தோத்திரம் புரிந்தது. கிருபாநிதிக்குக் கருணை
பூத்தது கடவுளே நான் என்றும் தேவரினாத தாங்கும் திருத்தொண்டு
அருளல் வேண்டுமெனவும், ஸூர்க்குமுன்ன அடியேனுக்கு நல்லறிவு
தோன்றிப் இத்தலத்தே இப்பாலவடிவுடன் வணங்கித் தரிசித்தவர்
களுக்கு வேண்டிய வரத்தை அருளல் வேண்டுமெனவும் வேண்டிற்று.
கருணாநிதியாகிய கப்பிரமணியத் தம்பிரான் அப்படியே ஆகுசுவை
அங்கு வைகினர். பாவரும் வணங்கி வேண்டிய வரம் பெற்றனர்.
பெறுகின்றனர். பாலகப்பிரமணியப் பெருமான் தயி நின்று

வைகையால் அப்பொன்னிக்குன்றுகூட வைகைப் பொன்மலை என
அடிவாங்கன் திருநாமமிட்டு வழங்குகிறார்கள்.

முறங்கம்

கற்பூர நாராயணப் பெருமான்

மலைபரமுறங்கிபம்மன்

அண்ணன்மார்

ஆத்த குலம் காணி

காளிப்பட்டி

இத்தாட்டில் மலசமுதிரம் என்னும் பிரிவு கிராமங்களில்
காண்பட்டி எனவும் ஊரும் ஒன்று என முன்னமே குறிப்பிட்டிருக்
கிறது. அவ்லூரில் கத்தசாமி எனப் பிரசித்தமுற்று ஒரு கோயில்
விளங்குகிறது. சில வருஷங்களின் முன் கீழ்க்கரைப் பூந்துறை எழுகரை
தாட்டுகொண்டான பகுத்திப்பள்ளி தாட்டார்களில் கத்தேரி லட்கமண
கவுண்டன் என்றும் ஒருவன், காவடி எடுத்துக் கொண்டு ஊர்கள்
தோறும் சென்று, மருதால் வாங்குச் சொல்லி ஏற்ற பொருளைக்
கொண்டுபோய்ப் பழனி ஆண்டவனுக்குச் செலுத்திக் கொண்டு
வந்தான். பின்பு இனிப் பழனிக்கு வரவேண்டியதிலை. காளி
பட்டியிலே குறிப்பிடும் கைவயிலே, சாணித்தியமாக விளங்கு
கிறோம் அவ்விடமே தீயும், உன்னைச் சாந்ததோர் காவடிகளையும்
செலுத்தி வந்தால் வரக் கொடுக்கிறோம் எனச் சொப்பனம்
அபிர்நாம் அதுமுதல் அவ்வாறே சொப்பனத்தை ஏனோர்களுக்கும்
வெளிப்படுத்தி மருள்வாக்குச் சொல்லி வந்தான். சொல்வது
சரிபாடிப் பலிக்கிறதென்றும், வேண்டிக் கொண்டவாறு அனுக்கிரகிக்
கப்படுகிறதென்றும் பல கூட்டங்கள் வந்தன. உண்டிகையும்
வைத்தனர். காணிகளை ஏராளமாகவந்தன. கற்கோயில் கட்டினார்கள்.
கோபுரம் கட்டினார்கள். நிலம் வாங்கினார்கள். கைத்திருவிழா
ஆரம்பித்தார்கள். மூன்று தலைமுறையாகச் சிறப்பாக நடக்கிறது.
ஏராளமாகப் பணம் வருகிறது. மாட்டுக் கடை கூட்டினார்கள்.
வரவுக்குக் குறைவில்லை. ஆனால் கத்தசாமி பெயரால் உற்பத்தி
யாகும் பணம் நன்மார்க்கத்தில் செலவானால் சிறப்பினும்
சிறப்பாகும் என நல்லோர் கருதுகிறார்கள்.

காவடி தூக்கிகள் முதலிய ஏழைமக்கள் வந்தால், நம்முடைய
ஈதானதைகள் இப்படி காவடி தூக்கி ஏற்றுத்தானே நாம் ஈரோப்பு
புருவிய தூர தேசங்களுக்குப் போய்ப்படித்துத் தேறலானோம். ஏதோ
படித்து வந்த ஏழை பரதேசிகளுக்குக் கொஞ்சமாவது மிஞ்சிய
படி ஏதோறு சிதிரு கொடுப்போம் என்று எண்ணங்கொண்ட
வேண்டியால்வவா? அவ்வாறின்தி 7000 ரூக்கு குறைவாது வரவு வந்தும

திருட்டுக்கள் விற்றதாக இப்பொழுது கேட வந்திருக்கிறதென்றால்,
ஐயோ! எவ்வளவு சிறுமைமீனும் சிறுமை!

ஐவேலி

லிக்குளேரன்

மாரியம்மன்

ஒருக்காமலை வரதராஜப் பெருமான்

சங்கடிக் கோட்டைக்குக் கிழக்கு 2 நாழிகைத் தொலைவில்
இவ்லூர். இவ்லூரில் இடையர் தலைவன் ஒருவன் மிது பிரபலமாக
வாழ்ந்தான். பேரரசரிடத்துச் சேனைத்தலைவனாக இருந்தான்.
அவ்லூர் வழியாக ஓளவைப் பிராட்டியார் வந்தனர். தெயனிக்
கவிவல்ல ஓளவையாரென அறிந்த அரதி மிகவும் மகிழ்ச்சி புரிந்து,
அம்மையார் இங்கு எழுத்தருவியது என் தவமன்று. எனது முன்னோர்
செப்த தவமென்று நினைக்கிறேன் எனல் முதலிய உபசார மொழிகள்
கூறி, கை கழுதீர், கால் கழுதீர், குடி நீராகிய முந்தீரு முதலி இருக்கை
உதவித் தானுமிருந்து குசலம் வினவி பொன்னிலை மிட்டு அன்னம்
படைத்தான். சில பகல் தங்கி இருக்க வேண்டினன். அவ்வாறே தங்கி
இருந்த காலத்துப் பல தமிழ்ப்பாக்கள் கூறினர். அத்துடன் கோவை
என ஒரு தீவ்விய பிரபந்தமும் கூறினர். அதனை அரதிக்கோவை
என்பர். பலவகையான பரிகசன் மனமகிழ்ந்து ஓளவையார் உவப்ப
பந்தனன்.

இதைப்பற்றி கொங்கு மண்டல சதகம் பா-45.

தந்த மண்டல சதகம் பா-18

ஐவே வசதி பிரவினி வெளவைக் கழுதனித்து

மெய்வேதம் போனித்குங் கோவைகொண் டோன்புலி மீதிற்றவஞ்

செய்வோன் றனிலும் பகக்காவன் மிக்கெனச் செய்யுமன்பன்

மைவேவை வண்ணன் சதிபுடன் வாழ்ந்த மண்டலமே.

(- தந்தமண்டலச் சதகம்)

ஆளுப்பாடி யாபந்த மைவே வசதி பணலிவரைவித்

கேப்பா வலவெழிற் கொங்கைக்குத் தோற்றிபக் கோடிரண்டுந்

சீப்பாய்ச் சீனுக்கரியாய்ச் சிமிழாய்ச் சின்ன மோதிரமாய்

காப்பாய்ச் சூரங்கமாய்ப் பல்வக்காகிக் கடைபட்டதே

ஆதித் தனைக்கண் டாவத் தொடவத் தகரிலுன்னார்

பாவித்த முத்துப் பவனத்தொட் டாரித்தப் பைத்தொடியான்

சேனைத் தலைவனைச் செங்கோ வசதியைச் சேர்த்தொருநான்

கடித் தழுவுவ மென்றுதொட் டாடன் குவிமுதலையே

(அரதிக்கோவை)

கஞ்சமலை

கட்டிவைத்திருப்பதும், தஞ்சை நிலமாம் விளைவு பெருகி ஊர் செல்க்கும் பல குடித் தனங்களுக்கும் தொழிலாம். பல பிராணிகள் உண்டு குடித்து யிழைக்கும் என எண்ணினார்கள். இதை அதிகார வாக்கத்தவர்களுக்கும் அறிவித்தார்கள். நல்ல வேளையில் தொடங்கிக் கைப் பொருட் செலவில் முடித்தார்கள். இப்போதும் தலை நிலத்தில் இருக்கிறது. இதற்கு மூன்று மதகுகள். நடுமதகு வெண்கல மதகு என்கிறார்கள். தங்களுடைய பொருள் களை எக் கும் நல்ல எண்ணத்துடன் இதற்கே கொடுத்தார்கள். வேலை முடித்தது. ஒட்டர்களுக்குக் கொஞ்சம் பணம் கொடுக்க வேண்டி மருத்தது தலைமை ஒட்டன் இவர்களைப் பணத்தைக் கொடுக்கும் படி தொத்தரவு செய்தான். என்ன செய்வார்கள் பாவம். ஏழர்க் காணியாளக் கவுண்டர்களிடம் சென்று ஐயா, கணவான்களே! இந்த ஏரிக்கு உங்கள் கைப்பொருளையெல்லாம் கொடுத்தோம். வேலை யும் முடித்தது. ஒட்டர்களுக்குச் சொற்பப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். எங்களிடம் இல்லை. ஒட்டன் நச்சுகிறான். யாரேனும் கடன் கொடுத்தால் சீக்கிரம் கட்டிவிடுகிறோம். தபவு செய்யுங்கள் என்று மெத்த இரந்து வேண்டினார்கள். ஒருவரும் கொடுக்கவில்லை. கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போல கலங்கினான் என்றபடி மெத்தக் கவலினார்கள். மானத்தை இழப்பதை விட பிராணத்தை இழப்பது தலம் எனத் துணிந்தார்கள். அதிலும் சிலர் தொடங்கும் கருமம் முற்றுப் பெறாது போவதும் உண்டே. அவ்வாறின்னிக் கடவுள் சகாயத்தால் முற்றுப் பெற்றது. நீரும் திரம்பியது. கண்கள் களிகொளப் பார்த்தோம். சத்தோஷமுற்றோம். ஆதலால் நாமிருவரும் திரம்பிய இக்குள நீரில் வீழ்ந்து முழுவிடுவோம் என பேசிமுடிவு செய்தார்கள். இருவரும் தலைமேலே கை குவித்துக் கொண்டு இரு கண்களையும் மூடிக்கொண்டு சற்று நேரம் ஈகரத் தியானம் செய்து தின்றார்கள். பெரியவன் விழித்து, 'எங்கெங்கும் மழை பொழிய ஏழார் தீந்திரம்பக் காணியாளர் வீடு கருவற்றுப் போக, வத்த குடி வளர்ந்தேற, இருந்த குடி வீடேருமற் போக' என வசை மொழிகூறி, இளையானின் புடவைபை இருவரும் உடுத்துக் கொண்டு மூத்தானின் புடவையை ஒட்டன் கையில் கொடுத்தார்கள். இளையானின் புடவையை ஒரு மூத்தானையை ஒட்டன் கையில் கொடுத்த நிமிஷமே சம்போசங்கர மஹாதேவர் என்று உரக்கச் சொல்லிக் கொண்டே நீர் திரம்பிய வளத்திற் குதித்துவிட்டார்கள் ஒட்டன் ஒன்றும் தோன்றா தவணாகத் திகைத்து நின்றான் ஐயோ இந்த ஏரிகட்டுவதற்குப் பல ஆயிரம் ரூபா இந்த அம்மாய்ப்பார்கள் தானே என கைகிறி கொடுத்தார்கள். பாக்கியளளது மிகு சொற்பத்தானே. கேட்காமல் இருந்திருப் பதை விட்டு, அடுத்துக் தொடுத்தால் மனவருத்தம் கொண்டு ஏரியில்

விழுந்து இறந்து விட்டார்களே? இந்த சத்தர்ப்பத்தில் சகாயம் செய்யவும் தோற்றாது திகைத்து நின்று விட்டேனே. ஐயோ, இவ்விதமான புண்ணியசாலிகள் உயிர்விட்ட பின்பு, நாம் இருந்து என்ன பிரயோஜனம். ஒன்றுமில்லை. ஆகையால் நாமும் இக்குளத்தி லேயே விழுந்து மாண்டு போவதுதான் சரி என்று குதித்து விட்டான். இதனைப் பார்த்த அவன் வளர்த்த நாயும் கடவே குதித்து மாண்டு விட்டது. இந்த நான்கு உருவங்களையும் கல்லில் அடித்து அந்த ஏரிக் கரையில் நட்டு இருக்கிறது என்று சொல்லி நட்புருக்கும் கல்லைக் காட்டுகிறார்கள்.

கட்டிக்கவுண்டன்

ஏழரில் பொருளத்தை குலத்தில் பழனிவேல கவுண்டன் என்பவனுக்கு கட்டி கவுண்டன் என்பவன் ஒரு மகன் இருந்தான். அவன் சமர்த்தன், தந்திரசாலி. மிகுந்த சிரமப்பட்டு பாரபத்திய வேலை சம்பாதித்தான். கிடைத்தவுடன் மிக நயமாக கிராமங்களில் குடிகளிடம் அரகிறைப் பணத்தைத் தண்டி செலுத்திவிடுவான். சொற்ப நான் ஆனவுடன் சில கொடியவர்களது உறவுபுண்டான். குடிகளிடம் நல்ல எருது, பக இருந்தால் குறைந்த விலைக்குக் கேட்பான். கொடுக்காவிட்டால் திருடர்களைவிட்டுத் திருடச் செய்வான். இன்னும் பலவகையில் குடிகளைத் தொத்தரவு செய்வான். தானியங்களை அல்லது கால்நடைகளை விற்று, தானை கந்தாயம் செலுத்துகிறேன். என்றால் உடனே குட்டையில் அடிப்பான். அவனிடம் உள்ள தோட்டி தலையாரிகள் காலையில் 5-6 கைம் புனியமாறு கொண்டு வந்து போடவேண்டும். கந்தாயம், சந்தைக்குப் போய் கால்நடைகளை விற்றுக் கொண்டு வருகிறேன் என்றால் புனியம் மார்களால், குனிந்திருக்கச் சொல்லி, அடிப்பான். ஆட்களைக் கொண்டும் அடிக்கச் செய்வான். குடிகள் அலறுவார்கள். நடுப்பகல் கடு வெயிலில் ஒரு அடிச் சதுரமாகக் கோடு கிழித்து அதற்குள் நிற்க வைத்து அடிப்பான். முதுகில்குண்டுகல்லை வைத்துச் சுமந்து கொண்டிருக்கும்படி செய்வன். ஒரு பெரியவர் இதனைக் கண்டு ஐயா, கடுமையான தண்டனை செய்கிறீர்களே என்றனர். இதனைக் கடுமை என் கிறீர்களே எங்க சம்பந்தி, போக்கம் பாணயம் பாரபத்தியத்தான், அவர் கருவேல் முதலிய முள்ளருவாகனால் ஓயாது அடிக்கிறார்களே. தான் முள்ளற்ற மாரிவேதானே அடிக்கிறேன் என்றானாம். இவ்விதம் கடுமையாக நடக்கும் இவன் தண்டிய தொகையைச் செலுத்தாமல் சொத்த உபயோகப்படுத்தினான் இதனையறித்த அதிகாரிகள் பிடித்துப்போய் சங்கடிக் கோட்டைச் சிறையில் அடைத்துவிட்டார்கள் இப்படிச் சிலமுறை செய்தார்கள்

பின்பு மருகநிப பன்னிலித் தவகிவிருத்த அதிகாரி இவனை அழைத்துக்
கெட்டநிக. சரிபாண உத்தரம் கொடுக்காமல் ஏறுமாறாகப் பேசினான்
உடனே இவன் மீது தானையனை வலிட்டுத் தலையை மிதிப்பித்து
கொலை செய்து விட்டனாராம். அந்த பருத்திப் பன்னி ஏரிக்கரையில்
இவனுடைய தலை என்று ஒன்று செய்து வைத்திருக்கிறதாம்.

அங்கே தானதருமம் ஒன்றும் செய்தவனல்லன். என்றாலும் இவன்
மீது தாரசிங்கன் என்னும் புலவன் பன்னுப் பிரபத்தம் பாடிவிருக்
கிறான். அதில் இவன் பல கீர்த்திகள் படைத்தான் எனக் கூறப்பட்
டுள்ளது. அவைகள் காங்கேய நாட்டில் பொருளத்தை குலத்தில் இம்
முடித காங்கேய மன்றாடியார் என்ற பட்டகாரர் மிகு பெருமை
யோடு இருந்தார். அவர் படைத்துள்ள கீர்த்திகளை பெல்லாம் அந்தப்
பொருளத்தை குலத்தில் பிறத்தவனாதலின் இவன் மேலேற்றிப்
பாடிவிருக்கிறார் என்கிறார்கள்.

இம்முடிசீ சிற்றம்பல தாயனாரவர்களின் சிஷியர் என்றும்
குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இத்தக் கட்டி கவுண்டனுக்கு முத்தாளில் ஏழார் நாட்டுக் கவுண்டன்
வசம் ஏழார் நாடு இருந்தது. அவன் மீது மோகவி விலாசம் ஒன்றிருக்
கிறதாம். கிடைக்கவில்லை, அதை வெளிப்படுத்திப் பெருமையடை
யலாம் என்று அவர்கள் சந்ததியார்களுக்கும் இல்லை. இது முடிவுமுன்
கிடைத்தால் அநுபந்தமாக அதைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

நாட்டா மங்கலம்

ஈகவரர்

மோராண்டியம்மன்

அங்காளம்மன்

மாரியாவி

பொருளத்தை குலம், செம்பன் குலம் காணியாட்சி.

பங்குனி மாதம் திருவிழா, பண்டாரம் பூசாரி.

ஏழார் நாட்டு நிபாயங்கள் பேசுதற்கு நாட்டார்களெல்லாம்
கூடும் இடமாதலின் நாட்டார் மங்கலம் என்கிறார்கள்.

கலியாணி

ஏகாம்பரேசுவரர்

அணைபூரணியம்மன்

விநாயகர்

கரிய பெருமான்

லட்கமித் தாயார்

ந. அ. முத்துசாமிக்கோணார்

பொன்காலியம்மன்

மாரியம்மன்

பஞ்சாயத்து போர்டு ஸ்கூல் இருக்கிறது.

ஏழார் நாட்டுக் கவுண்டர்கள் காணியாட்சிக்காரர்கள்.

தூன் கூட்டம் வேளாளர்கள் குதிரை பிடித்தல்.

முப்பாடு முப்பன் சாணா

திருவிழா பங்குனி மாதம். பண்டாரம் பூசாரி.

பெருமான் கோவில் பூசாரி இடையர் - கோணர்.

முன்காலத்திலிருந்து கவர்ன்மெண்டு மானியம் இருக்கிறது

தவனி

அத்தனாரம்மன்

எழுவாண்டியம்மன்

மாரியம்மன்

செல்லன், கூறை, பொருளத்தை காணி.

திருவிழா பங்குனி மாதம். உப்பிலியர் பூசாரி.

திவட்டிக் கொள்ளைத் தலைவன்

பிச்சக் குப்பையன்

திருச்செங்கோடு தாலுகா ஏழார் நாடு, தோட்டக்கூறப்பட்டியில்,
தெலுங்கப் பார்ப்பனரில், தவனிக் கிராமக் கணக்கு வேலை
பார்ப்பவன். பெரிய பூஸ்திதி உள்ளவன். கற்றிலுமுள்ள ஊர்களுக்கு
மடிப்புற்றவன். கிராமத்தார்களில் படை, சண்டை, மனஸ்தாபங்க
ளேற்பட்டால் இவனிடம் வந்து சொல்லிக்கொள்வார்கள்
பாரபட்சமின்றி வழக்குத் தீர்ப்பவன். சொன்னபடி இரு கட்சியாரும்
ஒப்புக் கொள்வார்கள். குடிகள் ஒப்ப நடப்பதால் செல்வாக்கு உண்டு.
சர்க்கார் அதிகாரிகளால் பெரு மதிப்புற்று வாழ்வன். இவ்வாறு
ஒழுக்குவதில் அடுத்த கிராமங்களிலுள்ள குடிகளெல்லாம் வந்து
முறைபிடுவதில் சொன்னபடி கேளாதவர்களைத் தண்டிப்பது என்ற
முறையில் கேளாதவர்களை அடிப்பதும், அவர்கள் பொருள்களை
அழிப்பதுமாகவே பழக்கங்கொண்டு கொள்ளைக்குக் கொண்டு வந்து
விட்டது. இது பெருகவே சேலம் ஜில்லா, திருச்சினாப்பள்ளி
ஜில்லா, கோயமுத்தூர் ஜில்லா முதலிய இடங்களிலும் ஞாயம் பேசுப
போவதும் சொன்னசொல் கேளாதவர்களை அடக்குமுறையாக
அவர்கள் பொருள்களைக் கொள்ளையடிப்பதுமாக பெரும்

கொஞ்ச நாடு

பழக்கமாய், பின்பு நீவிட்டிக் கொள்ளைத் தலைவனாக வந்து விட்டான். நடந்த சீர்ப்பள்ளி இன்னும் பல இடங்களிலுள்ள வேட்டுவர்கள், கன்னர்களில் பலர் சேர்ந்து விட்டார்கள்.

இக்கூட்டத்தார் கொள்ளைக்குப் போவதானால் இந்தத் தேதி கொள்ளைக்கு வகைபோம் பொருள்களைத் தயாராக வைத்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டும். தவறினால் வீடு முதலியவைகள் ஒன்று தீரது என்று முன்னறிக்கை வரும். பின்னிட்டுக் குறித்த நாளிலோ வேறுகாலத்திலோ வருவார்கள்.

பேண்டக் கக்கில் பிச்சு குப்பய்யர் வருவர். குதிரைகளில் 4, 6 வீரர்களுக்குக் குதிரையு வருவார்கள். இரவு வந்து சேருவார்கள். பல திசைகளிலிருந்தும சிறு சிறு கூட்டமாகப் பல தொகுதிகளாக இருப்பர் தலயாத்திரை, காவடி எடுத்துக் கொண்டு அரகரா, அரகரா என்றும் தப்பிக் கொட்டிக் கொண்டு கோவித்தா கோவிந்தா என்றும் போவது உண்டு குறிப்பிட்ட இடம் 2,3 மைல்களில் ஆடு, கோழி அறுத்துச் சமைத்து நாட்டுச் சாராயம், கள் வைத்துக் கொண்டும் அறிவித்தவாறு வரவை எதிர்பார்த்து அங்கங்கே இருப்பர். குடித்து உண்டு குறித்தவாறு புறப்படுவர் கொள்ளைசெய்யும் இடத்தில்தான் பல நீவிட்டிகளோடு சேர்வார்கள்.

வீட்டுக்கு உடையவர்கள் தங்கள் உடைமைகளை வைத்திருப்பார்கள அந்தக் கண்டசரம் எங்கே? சந்திரகாரம் எங்கே? எடுத்து வை என்று கேட்பார்கள். மறுதலிதனால் கை விரல்களுக்கு எண்ணெய்த் துண் கற்றுவார்கள் பொறுத்துவார்கள். ஒருவருக்குத் துணி கற்றும் பொடிதே கூசலாய் விடும் பார்க்கவா? தடுக்கவா ஒருவரும் வருவதில்லை.

சேவத்தல் ஒரு வீட்டுக் கொள்ளையில் ஒரு பெண் ஐயர் காலில், குதிரையா என்று விழுந்து என் தகப்பனார் வீட்டிலிருந்து 10 தாளின்போதுதானையா இங்கு வந்தேன். குழந்தை அணித்திருந்த தங்கக் காப்புக் கொலுசும், என் தகைகளும் போய்விட்டது. என் செய்வென் என்று அழுததைப் பார்த்து, மனது இரங்கி அந்த தகைகளைக் கொடுக்கச் சொன்னதுமன்றி வேறு ஒரு தகையும் பரிசாகக் கொடுத்தனன என்பர். பல இடங்களில் பல சமயங்களில் பல துன்பங்கள் கொள்ளை செய்து கொள்ளை அடித்ததை ஜனங்களுக்கு மிகுந்த வருத்தமும் உண்டாய்விட்டது.

பகர்கள், எருதுகள், எருமைகள் தாவணி தாவணியாக்கட்டி அதை, அணியாக ஒட்டிக் கொண்டு போவார்களாம். பொது எருதுகள் மேயெத்திக் கொண்டுப் போவார்கள். 'தோலைக் கடித்துச் செருப்பைக் கடித்துவோ' டை நாய் ஆயிற்று என்பது போலவழக்குத்

தீர்ப்பதாக ஆரம்பித்து பெருங் கொள்ளையாய் விட்டது. இதனை அதிகாரிகளும் கவனிக்கலானார்கள். பின்பு அடக்க வேண்டுமென்று எண்ணி இக்கூட்டத்தாரைப் பிடித்தார்கள். விசாரணைக்குக் கொண்டு போன காலத்தில், பல சிப்பாய்கள் காவலராக வந்தார்கள் அவர்களைப் பிச்சுக்குப்பையன் பார்த்து தகைத்து ஏன் இத்தனை காவல் நாங்கள் மறுதலிப்பது இல்லை. தப்பி ஓடுவதுமில்லை என்றானாம்.

விசாரணை முடிந்ததும் குற்றம் ஏற்படுகிறது. ஏதேனும் சொல்லிக் கொள்வது உண்டானால் சொல்லிக் கொள்ளலாம் என, ஐய, நாங்கள் கொள்ளையடித்தது உண்மதான்.

கொள்ளையடிப்பது என்பது யோசித்துப் பார்த்தால், வலி குன்றியவர்களிடத்தில் கொள்ளையடிப்பது சக்திரவர்த்தி முதல் கொண்டு, ஊர்த் தலைவன் வரைவில் கொள்ளையடிப்பதாகவே இருக்கிறது. அதிகாரிகள் கொள்ளைக்கும் என் போன்றோர் கொள்ளைக்கும் வித்தியாசம் 'மலிர்-மலிர்' இவ்விரு வார்த்தை வித்தியாசமே ஆகும். 'வேந்தர்கள் தேசக் கொள்ளை' என் போன்றோர் ஊர் கொள்ளை. ஆம். என்றானாம். நீ குற்றவாளி உன்னைத் தண்டித்தேன் என்று ஜட்ஜி தீர்ப்புச் சொன்னாராம்.

முசிரி

விநாயகர்

அழகிய மணவாளப் பெருமான்

சென்னராயப்பெருமான்

செல்லாண்டியம்மன்

மாரியம்மன்

அப்பிச்சிமார்

போர்டு பாடசாலை

பின்னை குலம் காணியாட்சிக்காரர்

கவரன்மெண்டு மானியமுண்டு. விபூதி முதல் கைல மரியாதை யும் வேட்டுவர்களுக்குத்தான்.

வெள்ளாஞ்செட்டி கோவிந்தன் கூட்டம் பெருமான் கோவில் பூளரி.

மாரியம்மன் கோவிலுக்கு உப்பிலியர், செல்லியாபிக்கு பண்டாரம் 1 - மயில் தூரத்திலிருந்து முப்பாடு உண்டு.

செல்லியாபிக்கும், மாரியாபிக்கும் பங்குனி மாதம் திருவிழா.

புத்தூர்

சோழிகரர்

பங்கஜகலியம்மன்

கப்பிரமணியர்

பெருமாள்

மாரியம்மன்

காளியம்மன்

பூவம்சோழிகரர் புற்றிடங்கொண்டவராய் விளங்கினார். பின்பு பெரிதான சிவலிங்கம் அதன் மீது பிரதிட்டிக்கப்பட்டதாம். பின்னர் ஒரு ராஜாக்கவுண்டர் என்பவரால் கற்பக்கிரகம், அர்த்த மண்டபம் மஹா மண்டபம் செய்யப்பட்டதாம். சுமார் 100 ஆண்டுக்குள் கூளை ராஜாக்கவுண்டன் என்பவரால் பெரிய மண்டபம், சமயாசாரியார்கள், அறுபத்து மூவர் முதலியனவும் தவக்கிரகங்களும் தெப்பக்குள மாதிகள் சிறப்பாகச் செவ்விக்கப்பட்டது. பின்னர் ஈகர வருஷம் ஆவி மாதத்தில் ஆலய பிரணோத்தாரம் செய்து அஷ்டபந்தன சும்பாபி ஷேகம் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டது. எல்.கப்பராய கவுண்டன், என். டோஜாக் கவுண்டன், எம். இராஜாக்கவுண்டன் மனைவி காளியம் மான் ஆகியவர்கள் மிக சிறந்ததையாக நடத்தினார்கள். தீத்திய பூஜை தகடானவற்றிற்று இக்குடும்பத்தார் ஐவேக னவத்திருக்கிறார்கள்.

பத்திர காளியம்மனுக்கு பாண்டி வேட்டுவா, வேட்டுவர் உரிமை கொண்டு செய்வன செய்கிறார்கள்.

இவ்வூர் ஸ சோழிய வேளாளக் குடிகள் இருக்கிறார்கள்.

தேவேந்திர பள்ளர்கள் என்னும் மருதநிலமக்கள் விசேஷமாக இருக்கிறார்கள்.

இதை அடுத்த வேலகவுண்டன்பட்டியில் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது.

தாழம்பாடி

விநாயகர்

சென்னராயப் பெருமாள்

மாரியம்மன்

செல்லாண்டியம்மன்

போர்டு ஸ்கூல்

மணியன், கண்ணந்தை, செம்புத்தன், பண்ணை, சோழியப்

புத்தூர்

பிள்ளை, பிள்ளைகுல வேளாளர் காளியாச்சி காரர்கள்.

சகல மரியாதையும் இவர்களுக்குதான்.

பெருங்குடி குலம், வெண்டுவன், வினையன், தாரன், சோழியப்பிள்ளை வேளாளர் முதல் காணி.

கம்பக்காடு, மலைமேல் கம்பாலராய பெருமாள் கோவில் இருக்கிறது திருவிழா பங்குனி மாதம்.

தும்பங்குறிச்சி

விநாயகர்

பெருமாள்

மதுரகாளியம்மன்

மாரியம்மன்

போர்டு ஸ்கூல்.

பண்ணை, தாரன் காளியாட்சி.

பண்ணை குலத்தார் குறிரை பிடித்தல

தார குலத்தார் பிற்பாடு.

கொங்கு பரிகாரிக்கு காணியுண்டு.

இவன குலம் துவரங்குலமாம்.

பொங்கல் ஒன்றாகத் தொண்டல்

வேட்டுவா முற்பாடு

சத்திரை மாதம் திருவிழா

பண்டாரம் பூசாரி

மானத்தி

ஈகரர்

அம்மன்

விநாயகர்

கரிய பெருமாள்

மாரியம்மன்

செல்லாண்டியம்மன்

போர்டு ஸ்கூல்.

வேளாளர் காளியாட்சி. சகலமரியாதையும் முற்பாடு, பிற்பாடு.

மாரியம்மனுக்கு உப்பிலியன் பூசாரி.

புத்தூர்

செவ்வாண்டி யம்மன்
பெருமானுக்கு வடுக நாயக்கன் பூசாரி
ககரர் கோவிலுக்கு பூசாரு டொடயாது
பங்குனி மாதம் திருவிழா.
மாரியமுண்டு

இனதகரி

விதாயகர்
கலிய பெருமான்
செவ்வாண்டி யம்மன்
மாரியம்மன்
படைத்தவச்சி
அழகுநாச்சியம்மன்
நாகத்தா

பெருமான் கோவிலுக்கு வடுக நாயக்கன் பூசாரி
மாரியம்மன் கோவிலுக்கு உப்பிலியன் பூசாரி.
மற்ற கோவில்களுக்கு பண்டாரம் பூசாரி
ஊருக்கு கொடிக்கா மூலையாக குமாரமலை இருக்கிறது.
குமார ஸ்வாமி கோவில் இருக்கிறது
பங்குனி மாதம் திருவிழா.
மூலவேட்டுவ கவுண்டர் காணி. சகல மரியாதையும்
இவர்களுக்குத் தான்.
மாரியமுண்டு.

மாறப்பனார்(மாரம்பட்டி)

விதாயகன்
மாரியம்மன்
மணியன், பெருங்குடி காணி
பங்குனி மாதம் திருவிழா

மாரப்பட்டி

விதாயகா
கப்பிரமணியர்
மாறப்ப பெருமான் கரட்டி எம்மெலிருக்கிறது.

செவ்வாண்டி யம்மன்

மாரியம்மன்

ஆத்தை, மணியன், செங்குன்னி
கம்பனத் தொட்டிய நாயக்கர்
முற்பாடு பிற்பாடு பூசை கோவணாண்டிகள்

முத்தைப்பட்டி

விதாயகர்
சஞ்சீவராயப் பெருமான்
மாரியம்மன்

பெருங்குடி, ஆத்தை, விலயன், மணியன்.
வடுக நாயக்கர் காணி.
சேனியர்களுமிருக்கிறார்கள்.
சடல் குத்துவது இருக்கிறது
போர்டு ஸ்கூல் இருக்கிறது.

தல்லிபாளையம்

விதாயகன்
மாரியம்மன்

பண்ணை	பயிரன்
மணியன்	செம்பன்
கண்ணத்தை	காரி
தூரன்	கண்ணன்
விலயன்	கூறா
காடை	சாத்தத்தை
செங்குன்னி	பூத்தத்தை
செம்புத்தன்	அத்துவன்

ஊருக்குக் கிழக்குப்புறம் மாயம் பிள்ளையார் கோபுரமிருக்
கிறது. தூரதேசத்திலிருந்து வந்து பிரார்த்தனை செலுத்து
கிறார்கள்.

சித்திரை மாதம் திருவிழா.
போர்டு ஸ்கூல் இருக்கிறது.

கொண்டலூர்

விநாயகன்

மாரியம்மன்

பெரும்மக்கள்

எஸ். செல்வ (தொட்டியர்)

சாதனா மலை அருகு.

சிவியாம்பாளையம் - (ரெக்கயாம்பாளையம்)

விநாயகன்

பிடாரியம்மன்

மாரியம்மன்

மணியன், கண்ணத்த.

உப்பிலியர் காணி.

முத்தக்கா பட்டி

விநாயகன்

கரியபெருமான்

மாரியம்மன்

மணியன், செம்புத்தன்

ஆண்டி பூசாரி முப்பாடு இவர்கள்தான்.

பொகல ரெட்டிகள் காணி.

முத்தக்கா குளம் கட்டியது முத்துக்காபட்டி மிட்டா முத்தியாலம்மன்.

இவ்வூர் மிட்டாதார அம்மன் மிகுந்த கௌரவமாக உள்ளவர்கள் நாமக்கல் கவாமி துஜஸ்தம்பத்துக்குத் தங்கத் தகடு போட்டிருக்கிறார்கள். சிதம்பரத்துக்குத் தேர் செய்து வைத்தார்கள். இன்னம் பல தேவஸ்தானங்களுக்கு கட்டளை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

மின்னாம்பள்ளி

விநாயகன்

மாரியம்மன்

செல்லாண்டியம்மன்

காமாட்சியம்மன்

மலைமன்னர் கோவில் மணியம். சகல மரியாதையும் இவர்களுக்குத்தான்.

பங்குனி மாதம் திருவிழா. காமாட்சியம்மன் கோவில் மலைமன்னர் மற்ற கோவில்களுக்கு பண்டாரங்கள்.

18 திருமுத்தியாமிக்கோணர்

சேந்த மங்கலம்

சோமசுந்தரேசர்

உப்பிரமணியர்

விநாயகன்

வரதராஜப்பெருமான்

மாரியம்மன்

செல்லாண்டியம்மன்

கிழிஸ்தவர் கோவில் (ரோமன்)

சேந்தமங்கலத்துக்கு வடமேற்கு மூன்றரை மயிலில் நயனார் மலையிருக்கிறது. அதைக் கண்ணுவரிஷி ஆசிரமமொன்று சொல்வப்படுகிறது. வரதராஜப்பெருமான் குழல்வல்லியம்மன் வீற்றிருக்கப்படுகிறது. நார்பது கால் மண்டபம் இன்னும் சில மண்டபங்களும் சிறப்பாக இருக்கின்றன. நெற்றுப் பாளையில் ஆஞ்சநேயர் உருவம் லட்சணமாக இருக்கிறது. மலையின் பேரில் தாத்தங்களிருக்கின்றன. நாமக்கல் வக்கில் இரங்கராவ் என்பவர், தருமகர்த்தாவாகச் சில வருஷங்கள் வேலை பார்த்தார் அக்காலத்தில் மலை வறிகளுக்கு கற்பணிகள் செய்தார் இன்னும் பல திருப்பணிகள் ஆயிரக் கணக்குகளாகச் செய்தார்.

தேவஸ்தானத்துக்கு வரவு மிக வருமாறு செய்தனர். துத்திக்குளம் சிதம்பர உடையார் 100 சேர் மணி ஒன்று கொடிக்கம்பத்துக்கு அருகில் கட்டியிருக்கிறார்.

அடிவாரத்தில் ரெட்டிகள் சத்திரம், பட்டுநூல்காரர் சௌராஷ்டிரர் கள் சத்திரம், (மலைமன்னர்) உடையார்கள் சத்திரம், வேதக்காரர் சத்திரம், வண்ணார் சத்திரம் முதலியன இருக்கின்றன. அடிவாரத்தில் மலைகாவலய்யன் என ஒரு பரிதேவதை இருக்கிறது.

மாசிமகத்தில் திருவிழா, மலையிலும், சேந்த மங்கலத்திலும் கொடியேற்றம். ஊருக்கு வடக்கே சிவாலயமிருக்கிறது. மாசி மகத்தில் தான் பிரமோத்ஸவம் காவலமெரவணை, இராத்திரி வாகன பெரவணை நடக்கிறது. உத்ஸவம் முடிந்தவுடன் வேடுபறி ஆனதும் ஈகரன் கோவிலுக்கு எதிரிலுள்ள குளத்தில் வாணவேடிக்கை நடக்கும்.

இராமச்சந்திர நாயக்கர்

முன் காலத்தில் பலமான கற்கோட்டை இருந்தது. அதில் இராமச்சந்திர நாயக்கர் இருந்து ஆட்சி புரிந்து வந்தார். கம்பளத்தார் மரபில் பங்காரு ராமச்சந்திர நாயக்கன், மும்முடி ராமச்சந்திர நாயக்கன், தலைமலை ராமச்சந்திரநாயக்கன், குளக்குடி ராமச்சந்திர

19 செங்குளம்

நாயக்கன், சாகவ சாமச்சத்திர நாயக்கன். குறவஞ்சி ராமச்சத்திர நாயக்கன் என வழங்குவதற்கு ஆண்ட ஊராம் இவர்கள் இருந்த திருநாட்டாடவாழ்க்கை நாயக்கன், பாலமான் திருப்பாளிகளும் மற்றும் தாம நாயக்கரும் செங்குத்திருக்கனர். இந்த ராமச்சத்திர நாயக்கன் இந்த பாலமான் செய்து என்று 1981-ம் ஆண்டு போதிய சாதனங்கள் இப்போது எவ்வளவுக் கொடுக்கலாம் என்று என்னும், திருச்செங்குத்திர நாயக்கன் மானையில் சில தெரிவித்தனர். 234 திருச்செங்குத்திர அன்னதான் மடம், திருப்பாடிக்குச் சாமிக்கு அபிஷேகம், சந்தனம், காபிவரித்திருப்பாடிசனம், தினம் ஊந்து குறுணி அரிசி, தயிர், கழிவமுது, வேத அபிஷேகம், தந்தனம், கபம், நடராஜாவுக்கு நாயகம், கவரி, வஸ்தரங்கள், கார்த்திகை தீபோதலவம், சோழசுந்தாமலியில் ஐந்துமா நிலம், புல்லூரில் ஐந்துமா நிலம், நாட்டாமங்கலத்தில் ஐந்துமா, நெடுவூரத்துமா, தூரூரில் ஐந்துமா முதலியன சந்தனம், இலுப்பைக்குளம், பூதனேரி முதலியனவும் கொடுத்திருப்பதான 235-ம் செய்யுளில் தெரிகிறது இதுவன்றி நாட்டாமங்கலத்தில் இவனுடைய சாசனம் ஒன்று இன்னுமிருக்கிறது. நாட்டாமங்கலத்தில் அனாதைக் காணலாம். இதைத் தவிர சேந்தமங்கலத்தில் கோவில் முதலியன கட்டி இருக்கிறார்.

தனி எட்டி எத்தனி நாயக்கன், தாமங்கலம் கட்டி முதலி, சேந்த மங்கலம் ராமச்சத்திர நாயக்கன் இவர்கள் கொங்கு நாட்டுப் பாலமான் பட்டுகளில் சிறந்தவர்கள் என்பர்.

இவர்களில் குறவஞ்சி ராமச்சத்திர நாயக்கரின் மனைவிகள் சின்னக்காள், பெரியக்காள் என இருவரும் இரண்டு குளம் தோண்டி விருக்கிறார்கள். இதைத்தான் சின்னக்காள் குளம், பெரியக்காள் குளமென வழங்குகிறார்கள். ஊருக்குத் தெற்கே சின்னக்காள் குளம். அதில்தான் ஊரார் தண்ணீர் எடுக்கிறார்கள்.

அருமைப்பிள்ளை

ஏழர் நாட்டிலே சேந்தமங்கலத்திலே சோழிய வேளாள மரபிலே மோழைப்பிள்ளை என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். ஆண்குழந்தையின்றி இயன்ற தானத நமங்களைச் செய்து விரதம், ஆலய தரிசனம், அடியார் களை உபசரித்து அன்னம் படைத்தல் முதலிய தொண்டு செய்து கொண்டு வந்தனர். திருவருளால் ஒரு ஆண் மகனை அவர் மனைவி யார் சன்றனர் நெடுநான் குழந்தையின்றி அருமைபாக உண்டான குழந்தை ஆதலின், அருமைப்பிள்ளை என்று அழைத்தனர் தன்கு லளந்தது உரிய காலத்தே கல்விக் கழகத்துக்கு அனுப்பினர். சில பத்தி, அடியார்பத்தி, இரக்கம், வாய்மை, பொறை முதலிய நற் குணங்களோடு வளர்ந்து பருவமுற்றது. அடுத்த சதுரவிரி யென்னும்

கொல்லிமலை வலப்புர் நாட்டில் எழுந்தருளியுள்ள அறப்பள்ளி கதர திருவருடிகள் பத்தி கொண்டு அடிக்கடி அவ்வாலயத்துக்குச் சென்று வணங்கி வரும் தியதி கொண்டு வாழ்த்தனர்.

இராமாயணக் கீர்த்தனை பாடிய கோழி அருணாசலக் கவிராய ருடைய மூத்த குமாரர் அம்பலவாணக் கவிராயர் என்பவர் தன் பாத் திரையாகச் சேந்தமங்கலத்துக்கு வந்தனர். அருமை பிள்ளையின் நற்குண நற்செயல்களைக் கேள்வியுற்று இவரைக் கண்டவர், பெயருக் கேற்றவாறு, வந்த கவிஞரை உபசரித்து தம்மில்லத்துச் சில நாயிருக்குமாறு இரந்து வேண்டினார். இதைத் தவிர தான் தவடவா இவரது பத்தியையும் வித்துவாங்களுக்கு உபசரித் தனையும் தன்கு மதித்து இவர் பெயர் திவைத்திருக்குமாறு அறப்பள்ளிகராதகம் என தீதி சேகம் ஒன்று பாடி அரங்கேற்றினர்.

அச்சதகத்தின் 100-வது செய்யுளில் அம்பலவாண கவிராயனாத மென் கலியையுஞ் சூடியே எனறும் பாடுவித்தோன் அச்சதகத்தின் முதற்பாட்டிலும் செய்யுட்களின் மகுடமாம் மோழை பூபதி பெற்ற வறிபெனமதருமை மதவேன் அது தினமு மனநிலினை தரு சதுரவிரிவன றறப்பள்ளிகர தேவனே.

இந்த அம்பலவாணக் கவிராயர் காங்கேய நாடு சிவமலைப் புராணம் பாடியுள்ளார்.

7-வது செய்யுளில் கங்காருவத்தலைவன் என்றும் 73 வது செய்யுளில் வேளாளர் குலதிலகன் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்

அறப்பள்ளிகரர் என்பதை தர்மகோசேகரர் என்றும், தாயம்மை என்பதை கமாதாம்பாள் என்றும் மொழிபெயர்த்து அச்சனை செய்து வருகிறார்கள்.

* திருநாவுக்கரசர் அடைவு திருத்தாண்டகம் (க)

பொருப்பன்வி வனவில்லாப் புரமுன் றெய்து

புலந்தழியச் சலந்தரனைப் பிளந்தான் பொற்சக்

கரப்பன்வி திருநாட்டுப்பன்வி கள்ளார் தமிழ் கொல்லியறப்பன்வி

சேத்திரக் கோவை - (க)

தில்வைச் சிற்றம்பலமுள் செம்பொன்பன்வி தேவன் தடி சிராப்பன்வி தெங்கர் - கொல்லிக்குளிரறப்பன்வி

அறப்பன்வி என்பது கொல்லிமலைமேலுள்ள 14 நாடுகளில் வலப்புர் நாட்டில் உள்ளது. இது வைப்புத்தலங்களில் ஒன்று சம்பந்த மூர்த்தி கவாமிகள் அருளிய சேத்திரக்கோவை 4-வது பாகரம் அறப்பன்வி அகதநயன்பன்வி என வரும் திருவாக்கால் அநியலாம்

கொல்லிமலை நிகழ்புகழ்

தொல்லை முதல் தானொன்று மெல்லியரு பேசுங்கள்
கொல்லு குண மூவந்த மெனமேவும்
துய்யச் சூர் வேதங்கள் வெய்ய புலனொன்றது
தொய்ய பொருளாறங்க மெனமேவும்
பல்லபல நாதங்கள் அல்லபல பாசங்கள்
பல்கு தமிழ் தானொன்றி இசையாகில்
பல்லுவிரு மூவந்த மில்லொரு பாதந்த
பெனவமுத வேறின்ற தருள்வாயே
கல்லுருக வேரின் கண் அல்லல்படு கோவம்பு
கல்வருக வேறின்று குழுவாதுங்
கையன் மரு நாமம்பன் தொய்ய சடையோனெனத்தை
கைதொழ மெய் ஞானஞ் சொல் கதிர்வேலா
கொல்லை மிசை வாழ்கின்ற வன்னிபுனமே சென்று
கொள்ளை கொளு மாரன் கை அலராவே
கொய்து தனமு யே கொண்டு செல்ல மழவாகந்த
கொல்லிமலை மேனின்ற பெருமானே

அவதூதர் மடம்

ஸக்யாஸ ஆஸ்ரமங்களுள் சிறத்ததும் மிகக் கடுமையானதுமாகிய
அவதூ தாஸ்ரமத்தை மேற்கொண்டு பரம கருணா மூர்த்தியாக
விளங்கி யாவருக்கும் அருள் புரிந்து கொண்டு நாமக்கல் தாலுக்கா
சேத்த மங்கலம், ஸ்ரீ தத்தகிரி குகையத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்
ஸ்ரீமத் ஸ்வயம்பிரகாச பரமேஸ்வர சரஸ்வதி அவதூத ஸ்வாமிகள்
எனப் பலரால் கொண்டாடப் பெறும் பெரியார் ஒருவர்.

குணத்துக்குத் தென் கோடியில் உள்ள காட்டில் தங்கி தந்தாத்திரேய
கவாமி அவதூத கவாமி என்று ஒரு சத்தியாசி சில காலமாக வசித்து
வருகிறார். வைத்தியம் செய்வதுண்டு. அவரைக் காண வேண்டி
பலபேர்கள் போகிறார்கள். வரக்கூடிய அன்பர்கள் பொருளுதவி
செய்கிறார்கள். சுற்றிலுமுள்ள நிலங்களை மடத்துக்கென்று
விடப்பட்டிருக்கிறது.

பாதிரி மடம்

ரோமன் கதோலிக்க பாதிரியார் மடம் இருக்கிறது. வைத்திய
சாலை வைத்திருக்கிறார். சுத்தியாஸ்திரீகள் மடம் இருக்கிறது. அதில்
பல பெண்கள் இருக்கிறார்கள். துத்திக் குளம் காமாட்டித் தெரு
முதலிய இடங்களில் பாடசாலைகளும் சர்க்கம் கட்டியிருக்கிறார்கள்.
கிறிஸ்து மார்க்கத்தை விருத்தி செய்ய மிகுந்த வேலை செய்கிறார்.

தி.அ.முத்துசாமிக்கோணர்

நாமக்கல் அநுமார்

சிங்கப் பெருமான் கோவிலுக்கு மேற்பக்கம் ஏறக்குறைய 200 அடி
தொலைவில் ஒரு தனிப்பாளறையில் அநுமார் உருவம் நின்ற வண்ணம்
செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அநுமாரின் உயரம் ஏறக்குறைய 18 அடி.
அதற்குத் தகுந்த வடிவத்துடன் கைகள் கூப்பிய வண்ணம் ஒரு படைத்
தலைவனுடைய உடையுடன் அவ்வுருவம் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.
சிங்கப் பெருமானுடைய நிருவடியும் அநுமாரின் கண்களும் ஒரே
சமகோட்டில் அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. தடுவில் இருக்கும்
கோபுரத்தில் அநுமானுடைய பார்வை சிங்கப்பெருமான் நிருவடியில்
விழும்படி யாகத் துளைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அவ்வகையான அநுமார் உருவத்தை எவ்விடத்தும் காண்பது
அரிது. மிகவும் வேலைப்பாடானது. கோவிலில்லை, வெட்ட
வெளியில் நிற்கிறார். இவ்வநுமார் உருவமும் அதிகக் காலத்திலேயே
செதுக்கப்பட்டது. நாமக்கல் மலையரன் பழய ஒலிபங்களைப்
பாதுகாக்கும் சட்டப்படி பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. கொல்லி
மலையானது கக்கிரீவனுடைய 'மதுவனம்' என்று பெயர் பெறும்.
ஆகையால் கக்கிரீவனுக்குப் படைத்தலைவனாகிய அநுமானுக்கும்
கொல்லிக்கற்றத்தைச் சார்ந்த நாட்டுள்ள நாமக்கல்லுக்கும் தொடர்பு
உண்டல்லவா?

கொல்லிப்பாவை

உணவுப் பொருள்களான பலவகைப் பழம் தேன் முதலியன
மிருத்துள்ளது. கொல்லிமலையாதலின், தவத்தின் பொருட்டுத்
தனித்து வசிக்க விரும்பிய தேவர்களும் முனிவர்களும் அங்கு வசித்
தார்கள். அகரரும் இரக்கதரும் அங்கு வருவதற்குத் தலைப்பட்டார்
கள். இவரால் முனிவர் தவத்துக்கு இடையூறு தேர்ந்தது. காற்று மழை
இடி முதலியவற்றாலும் கேடு கொள்ளாதவாறு ஒரு பாவையை
விகவகன்மானவக் கொண்டு செய்வித்து, அம்மலையின் மேற்குப்
பாகத்தில் நாட்டினார்கள். பலவகைச் சத்தியை அதில் ஊட்டியிருப்
பதால் அகரர் முதலானோரின் காற்றுவாடை படியும் இனஞ் சிறிப்புக்
கொள்ளும். கண்டவரது உணந்ததையும் கண்பார்வையையும் கவர்ந்து
பெருவ் காமவேட்சையை உண்டாக்கி முடிவில் உயிர்போக்கத் தக்க
மோகனி வடிவமுடையது. இஃது இயங்குவதையும் தகைப்பதையும்
கண்டு மடத்தை யாமென மயங்கிக் காமதோய் கொண்டு
மடிவரென்பதாம்.

நிரிபுரத்தை -

செற்றவனுங் கொல்லிச் செழும்பாவையு நனக்கக்
கற்றதெலா மித்தநகை கண்டாயோ- (தித்திரமடம்)

தி.அ.முத்துசாமிக்கோணர்

செய்வெர்ப் பவலின் பவல்கெழு கொல்லித்
தெய்வக் கைக்குத் தீதுதீர் நெடுங்கோட்
டவ்வென் கருவிக் குடவரை பகத்துக்
கைப்பொரு தியப்பினும் கதமுறை கடுவனு
முருமுடன் தெரிவினு முறுபல நோன்றினும்
பெருதலங் கிணரினுத் திருதல வருவின்
மாயா விவற்கைப் பாவை

கொல்லிக்குடவரைப்

பூதம் புணர்த்த புதிதியல் பாவை - (தற்றினை)
பெரும்பூட் பொறைவின் பேளமுதிர் கொல்லிக்
கருக்கட் டெய்வக் குடவரை பெழுதிய
நல்லியற்பாவை - (குறுத்தொகை)

அறப்பனிகரர்

அறப்பனிகரர் கோலிலில் தென்முகமாகக் கோலில் கொண்டி
ருக்கும் அம்மன் மிகவும் ஆற்றல் வாய்த்தது. உணர்வு முனைப்
புள்ளது. அழகே நிரண்டு வந்தாலன்ன உருவத்தை உடையது. ஏறக்
குறைய அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் திருக்கோலில் வழிபாடு
செய்யும் குருக்கண்மார் ஒழுக்கத்தவறி நடக்கத் தலைப்பட்டனர்.
அப்படித் தவறி நடத்த குருக்கண்மார்களில் வழிப்பாட்டிற்காக
கீழிருந்து மேலே சென்றவன் ஒருவன் மீண்டும் கீழே இறங்கிய
வனல்லன். ஒவ்வொருவரும் இங்ஙனமே மாண்டே தீர்த்தார்கள்.
இதனை ஒரு பெரியவர் அறிந்து அம்மனுடைய சினத்தைத் தணிக்க
வேறு பாகத்திலிருந்த குமரக் கடவுள் கோட்டத்தை அம்மன் திருமுன்
பக்கம் நேராக நிறுவி வழிபாடுகள் செய்து வைத்தார். அதற்கப்புறம்
அவ்வகையான திகழ்ச்சி ஒன்றும் தடைபெறவில்லை. ஆனால்
வழிபாடு செய்யும் குருக்கண்மார் அவர்களுக்கிருக்கும் இயற்கை
பரியாமல் மேன்மேலும் தவறி நடக்கவே அவர்களுக்குக் கால்
வலியில்லாமல் அற்றுப் போயிற்று. இக்காலத்தில் மாதத்துக்கொரு
ஸ்மார்த்த பார்ப்பணராக வழிபாடு நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள்.
அதுவும் சில நேரங்களில் நின்று விடுகிறது.

கொல்லிமனை என்பது கொங்கு நாட்டுக்கும் சோழநாட்டுக்கும்
எல்வையாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பக்கத்துக்கும் இருபது கல்
தொலைவு. எனவே நாளாறு சதுர மைல் பரப்பும் 3000 முதல் 4100
அடியாக வானவந்திநாடு, வலப்பூர் நாடு, அரிபூர் நாடு, முண்டூர்நாடு,
தேவானூர் நாடு, சேலூர் நாடு, தின்னனூர் நாடு, இவ்வேழமும்

நி-அ.முத்துசாமிக்கோணார்

(தர்மக்கல் தாறுக்காலில் சேர்த்திருக்கின்றன) பரில் நாடு, பிறக்கடை
நாடு, சித்தூர்நாடு, இடைப்புளிநாடு, திருப்புளிநாடு, குண்டணிநாடு
ஆவத்தூர் நாடு, ஆனி இவ்வேழ நாடுகளும் ஆற்றார் தாறுக்காவை
சேர்த்தனவாக இருக்கின்றன. பதினான்கு நாடுகளுக்குள்ளே வளப்பூர்
நாட்டில் அறப்பனிகரர் பெருமகன் எழுத்தருளியிருக்கிறார். அம்மன்
தாயம்மை பேரழகு வாய்ந்த திருவுருவம் வட மொழியில் தர்மகோ
கேகவரர் கமநாம்பா என்று கூறுகிறார்கள். அம்மன் திருமுன்
இருக்கும் கப்பிரமணியர் மீது அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் பாடி
யுள்ளார். மாசி மலையான் கோலில் ஒன்று சிறப்புற விளங்குகிறது.
மாசி மாதத்தில் திருவிழா நடைபெறும். கொங்கலாமி அம்மனுக்கு
கருதெல், அரிசிப் பொங்கலும், கருவாழைப்பழமும் படைப்பார்கள்.
மலையின் தென் கீழ்ப்பாகத்தில் அன்பாமி கோலில் ஒன்றும் சிறத்து
விளங்குகிறது. வாசலூர் குளிவனவு செல்லிப்பாளையம் இவ்
விடங்களில் காட்டிலாக்கா மாளிகைகளுண்டு.

அறப்பனிகரர் கோலிலுக்கு வடபுறத்தில் ஐயப்பாறு என்னும் ஆறு
ஒன்று ஓடுகிறது. இந்த ஆற்றில் வகைவகையான கண்ணைக் கவரும்
திறங்களை உடைய மீன்கள் நிறைய உண்டு. அறப்பனிகரர் மீன்
வடிவமாக ஆற்றில் இருக்கிறார் என்பது மரபு. கோலிலில் வழிபாடு
செய்வதற்கு முன் சோறு முதலிய தின்பண்டங்கள் மீன்களுக்கு
ஆற்றில்விட்டுப் பின்புதான் கோலிலில் வழிபாடு செய்வது வழக்கம்.
அவ்வாற்றிலுள்ள மீன்களை ஒருவரும் பிடிப்பதில்லை. பிடிக்கக்
கூடாதென்றும் கட்டுப்பாடும் உண்டு. இவ்வாறு கோலிலுக்கு
வடகிழக்குப்புறமாகச் சென்று அரைமையில் தொலைவில் தீர்வீழ்ச்சி
யாக(சீயி) வீழ்கிறது. இந்த தீர் வீழ்ச்சியின் உயரம் ஏறக்குறைய
150 அடி இருக்கும். அத்தீர் வீழ்ச்சி வரும்போது புகையாக மாறும்.
அத்தீர்வீழ்ச்சியில் முழுவினால் உடலிலுள்ள வலி முதலிய சில
நோய்கள் தீங்கிவிடும். மீன் ஆற்றல் உடம்பில் ஏறும். இவ்வித
தீர்வீழ்ச்சி மலையினின்றி இறங்கி துறைபூர் முசிரி மார்க்கமாகக்
காவிரியிற் கூடும்.

மலைவாழாதர், இக்கொல்லிமலையில் வசிப்பவர்கள் ஒரு வகை
வேளாளர்கள். திருமணங்கள் கொங்கு வேளாளர்களைப் போன்று
ஏகதேசம் நடக்கும். பரிர்த்தொழில், மேற்கூறிய பதினான்கு
நாடுகளிலும் ஏராளமான சிற்றுருகளுண்டு. ஒவ்வொருவருக்கும்
ஆடு, மாடுகள், எருமைகள், பன்றிகள் நிறைய உண்டு. பன்னத்
தாக்குகளை வயல்களாகவும், மேட்டுப்பாங்குகளை மந்தைய
தானியங்களுக்கும் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் மலையாளிகளுள் நாட்டுக்கவுண்டன்

கொங்குநாடு

உண்டு. மலையா கிளக்குக் கவுண்டன் என்ற பட்டத்தான். எல்லா நாட்டுக்கும் தலைமைபாண இடம் அறப்பன்னிகரர் இருக்கும் வனப்பூர் நாட்டே ஆகும். அந்த வனப்பூர் நாட்டுக்குத் தலைவனாகவுள்ளவனே எல்லா நாட்டுக் கவுண்டன்களுக்கும் தலைவன். அறப்பன்னிநாதப் பெருமான் கோவிலுக்கும் தலைவன் அவனே. இத்தகைய தலைவனுக்குக் குதிரை ஏறுவதும், குடைப்பிடித்துக் கொள்வதும், மிதியடி போட்டுக் கொள்வதும், கம்பனத்தின் மேல் உட்காருவதும் முதலான மரியாதைகள் உண்டு. மற்ற நாட்டுக் கவுண்டன்களுக்கு ஒவ்வொரு மரியாதை குறைவாக இருக்கும். இவர்கள் தங்கள் ஜாதி நியாயங்களுக்குப் புறப்பட்டாற் கொம்பு தப்பட்டையுடன் குதிரை ஏறிக்குடை பிடித்துச் செல்வார்கள். மலையாளிகளுக்கு இவர்கள் செய்புத் தீர்ப்பே கடைசியானது. மலையாளிகளைத் தவிர பாருக்கும் கொல்லிமலைநிலம் நிலம் கொடுப்பதில்லை. இப்பொழுது மலையாளிகளுக்கு உபகாரம் செய்வதாகப் பாடுகொஞ்சம் பிடித்துள்ளார்.

வினை பொருள்கள்

விசேஷமாகப் பலாப்பழம், மாம்பழம், கொவிஞ்சி, கொய்யா, நாரத்தை, அநாசி, ஆரஞ்சு, கோதுமை, கேழ்வரகு, வரகு, சாமை, தினை, குதிரைவான், தெய், உளுத்து, துவரை, பயறு, கடலை, பனிப்பிறு, கரு மொச்சை, செம்மொச்சை, மொச்சை, தட்டைப்பயறு, ஏலம், திப்பிலி, கடுகு உண்டாவின்றன. தேக்கு, தேக்கண்ணி, வேங்கை, இருப்பூட்டு, கருநல்லி, சண்பகம் முதலியன உண்டாவின்றன. தேன் மிகுதி.

மலைத்தடம்

கொல்லி மலைக்குப் போகக் கால்வழிகள் பல இருக்கின்றன. வண்டிகள் போகக்கூடிய தடம் இல்லை. போக்குவரவுக்குச் சேத்தமங்கலம் கால் வழி ஒன்றே தகுதி. அதில் கீச் என்று சொல்லப்பட்ட இரத்தத்தைக் குடிக்கும் புழுக்கள் கிடையா. மற்ற வழிகள் உண்டு. சேத்த மங்கலத்திலிருந்து வாசலூர் வழியாய் குதிரை வழி ஒன்றுண்டு. அந்த வழியில் குதிரைமேல் ஏறிக் கொண்டு போகலாம். இவ்வழியிற்றான் முற்காலத்தில் குதிரைகள், யானைகள் சென்று வந்தன.

ஒரி

இவனை ஆதனாரியெனவும், வல்லிலோரி எனவும் கூறுவர். கொல்லிமலைவையும், அதனைச் சூழ்ந்த நாட்டினையும் ஆண்டிருந்த வல்லில் ஒரி பல் பழப்பலவின் பயங்கெழு கொல்லி (அகநானூறு) வல்லிலோரி கொல்லிக் குடவரை (குறுந்தொகை), இரவலர்க்கு

வளையாது கொடுக்கும் வன்மைபான், கதையேழுமன்னலி லொருவன், கதையேழு வன்னலில் மற்றொருவரான காரிக்ருப் பகைவன், இவனைப்பற்றி நற்றிணை 6-255, கபிலர் 220-ம் பாடலிலும் குறுந்தொகை 100 -ம் பாடலிலும் சிறப்பித்திருக்கிறார்கள். கொல்லி குடவரை பென்பதால் கொல்லி மலைவின் மேற்குக் கூறு எனத் தோன்றுகிறது.

இவன் கொல்லி மலைபை ஆண்டு வரும் காவத்து அதிக மா னொடுமானஞ்சி திருக்கோவிலுரை முற்றி வென்று கைப்பற்றிக் கொண்டான். அதனை ஆண்டிருந்த திருமுடிக்காரி அஞ்சியோட போரில் நிற்கலாற்றாது தோற்றோடிச் சேரமான் பெருஞ்சேனாரும் பொறையிடம் தான் பெற வேண்டுமென்று குறிப்புடையானாதலை யறிந்த காரி படையுடன் சென்று கொல்லிமலையிலே ஓரியுடன் போர் புரித்து ஓரியைக் கொன்று தான் மிக்க ஆரவாரத்தோடு ஓரி யினுடைய நகர் புகுத்தான். அவ்வளம் புகுதலும் ஊர் முழுதும் ஒல்லென்னும் ஒலியுண்டாயிற்று. 'ஓரிக் கொன்ற ஒரு பெருந் தெருவின் காரி புக்க நோர்புரம் போற் கவ்வென்றன்றாலுரே' (நற்றி 20) பின்னர் அக்கொல்லிமலை முதலியவற்றைச் சேரனுக்கே கொடுத்து விட்டான்.

முள்ளூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி, செவ்வா நல்லினை நிறுத்த வல்லி, லோரிக் கொன்று சேரலித்தேத்த செவ்வோர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி (அகம் 200)

கொல்லிமலையின் மேற்குப் பாகமானது பூந்துறை நாட்டின் இணைநாடான ஏழூர் நாட்டின் தொடரும், சாசிபுர நாட்டின் கூறும், வானவத்தி நாட்டின் பங்கான துசிபூர் நாட்டினிடமும் பொருத்தி யுள்ளது.

துத்திக்குளம்

விநாயகன்

செவ்வாண்டியம்மன்

மாரியம்மன்

பகவதியம்மன்

பட்டத்தலைச்சியம்மன்

அங்கானம்மன்

செவ்வி ஆயிக்கும் மாரியம்மனுக்கும் காளியாட்சிக்காரன் தொண்ட வேளானன். ஆண்டி பூசாரி, வடுக நாயக்கர் காளியானர்கள்.

ஊக்கு மேம்பறத்தில் கோட்டைமேடு இருக்கிறது. அதை உழுது
பறிக்கிறார்கள். உழுபடைச்சரவில் பழபகலத்து வெள்ளி முதலிய
லோக நாயகப்பலகை அகப்படுகின்றன. என் ஆடும் செக்குகளுமிருக்
கின்றன.

ஒன்றரை மலில் தூரத்தில் தலிணாமலை இருக்கிறது. செல்லாண்டி
யம்மனுக்குத் தேர் உண்டு. நல்ல வளமான பூமி.

எலிமெண்டரி பாடசாலை இருக்கிறது.

கள்ளப்ப நாயக்கன்பட்டி.

பின்னையார்

மாரியம்மன்

வேளாளர் காணியாட்சி

வடுக ரவுத்துகள் காணி

வடுக நாயக்கர் பிரபலமாகப் பண்டரிநாதர் பஜனை மடம்
கட்டி இருக்கிறார்கள். பூனியன் ஆபீஸ், தபாலாபீஸ், போர்டு ஸ்கூல்
இருக்கிறது.

வெட்டுக்காடு

விநாயகன்

மாரியம்மன்

காணியாட்சிக்காரர் - குறும்பர் மாலையாள கவுண்டர்

கருதாளி

ஆவுடையாரிகரர்

சகவரி

விநாயகர்

பெருமான்

காளியம்மன்

ஆச்சியம்மன்

மாரியம்மன்

கொங்கலாமி

முனியப்பன்

மதுரை வீரன்

கொங்கலாமிக்கு வேளாளர் காணி

ஆச்சியம்மன் பள்ளிகள் காணி

பங்குனி மாதம் திருவிழா

11 திருமுதுசாமிக்கோயில்

புடங்கம்

விநாயகன்

முனியப்பன்

படையாட்சிகள் காணி

திருமலைப்பட்டி

விநாயகன்

சென்றாயப் பெருமான்

மாரியம்மன்

நயினாமலை வரதராஜ சுவாமி

மலைமான் வெள்ளிக்கோத்திரம் காணியாட்சி

சித்திரைமாதம் திருவிழா

கன்னாரப் பட்டி

ஆவுடையார் சகரர்

விநாயகன்

பெருமான்

மாரியம்மன்

செல்லியம்மன்

பெரியாண்டவன்

பட்டத்தலைச்சி

பெரியாண்டவர்

உத்தண்டராயன் - முனியப்பன் - கன்னிமார் - ஐயனாரப்பன் -
கருப்பண்ணசாமி இருசாமி பாப்பாத்தியம்மன்
படையாட்சிகள் காணி.

கலங்காணி

வேலவர்

விநாயகன்

மாரியம்மன்

வரதராஜப் பெருமான்

முத்துக்குமாரசாமி கைக்கோளருக்கு

மலையம்மன் - வெள்ளி கோத்திரத்தார் காணி

பங்குனி மாதம் திருவிழா

போர்டு ஸ்கூல் இருக்கிறது

12 கொங்கு நாடு

உடுப்பம்

மாரியம்மன்

விவசுல வேணார் காணி. பங்குவி. மாதம் திருவிழா
பொரு ஸ்கல் இருக்கிறது.

காரைக்குறிச்சி

பரமேசுவரர்

அங்காளம்மன் (தெலுங்க செட்டிகளுடையது)

வரதராஜப் பெருமான்

செவ்வியம்மன்

மாரியம்மன்

மலைமான் வேணார் குலகோத்திரம். தெலுங்கு செட்டியார்கள்.

கற்ப குலம் இவ்விருவர் காணி

அகரம்

தத்தத்திசு கரர்

மதிபதியம்மன்

வரதராஜப் பெருமான்

மாரியம்மன்

விவசுல வேணார் காணி

மேற்கு காவரதி நதி

பொரு ஸ்கல் இருக்கிறது

முத்தயனார் (முத்தப்படுடையான் பானயம்)

விநாயகன்

சென்றாயப் பெருமான்

செவ்வாண்டியம்மன்

மாரியாணி

மலைமான் உடையார் காணியாட்சி

பெருமான் கோவிலுக்கு வேட்டுவர்.

மேல்கரைப் பூத்துறை

கொங்கு இருபத்து தாண்டினுள்ளே பூத்துறை தாடு தலைமை
காணது அதுவும் காவேரி இடையறக் கீழ்பாலுற்றது. கீழ்கரை
பூத்துறை. மேலபாலுள்ளது. மேல்கரைப் பூத்துறையாகும் என
புன்னைக் கற்பப் படிநுக்கிறது.

தி-அ முத்துலாமிக்கோணம்

பூத்துறை தாட்டித் தலைமை பெற்றது என்பதல்லது பெரிய
நகரமாயும் நகரத்துக்குள்ள பல சிறப்பு அமைந்தனும் கொண்டது
ஆனால் இப்பொழுது ஊர்க்குங்கி இருக்கினும் பிற தலங்களெல்லாம்
குறைவின்றி விளங்குகிறது சைவ வைஷ்ணவ சம்பந்தமான
கோயில்களே அன்றி ஐதூனர் கோயிலும் இருக்கிறது. இப்பொழுதும்
ஐதூன வேதியரிருத்து பூசிக்கிறார்களென்பது விசேஷமாகும்.

புஷ்பவணேசுவரர்

பாகம்பிரியானம்மை

தான்றோன்றிலிங்கர்

விகவேசர்

விசாலாட்சி

தாமோதரப் பெருமான்

அங்காளம்மை

கரிய காணி

வலம்புரி விநாயகர்

காடை விநாயகர்

செல்ல விநாயகர்

ஐயனார்

பார்கவ தீர்த்தநகரர்

கோயில்களுக்குக்கின்றன.

இது. தேவார வைப்புத்தலங்களிலொன்று ஒரு புராணம் தமிழ்ச்
செய்யுளாக இருக்கிறது.

இத்தலத்தில் உமாதேவியார் தலம் செய்திருக்கிறார்.

வியாழ பகவான் சாபத்தால் அரம்பை ஊர்வசியென்னும்
இருவரும் தாசிப் பெண்களாய் அம்மைபைப் பூசித்து வரம்
வேண்டியதால் பொன்மாரி பூமாரி பொழிந்தது.

கரிகாற் சோழன் வணங்கி கரிய காணி பிரதிஷ்டை செய்தான்.

குலோத்துங்க சோழன் என்பவன், ஊர் ஒன்பது, மங்கலம் தானகு,
ஒடை தானகு, பள்ளி இரண்டு, திவை இரண்டு, துறை இரண்டு, பாடி
ஒன்று, தொரு ஒன்று, மலை ஒன்று, வாச்சி ஒன்று, குறிச்சி ஒன்று,
விளக்கு ஒன்று, கம் ஒன்று, விளக்கேத்தி ஒன்று என்னும் முடிபு
களுடைய ஊர்களையும் முப்பத்திரண்டு வகைத் தருமங்களென
ஏற்படுத்தினான் என்பது புராணக்கதை.

செங்கு தாடு

பூத்துறை நாட்டு காணி கொண்டவன் குப்பிச்சி என்பவன் மெலகரைப் பூத்துறையில் கொங்கு வேளாளரில் காடை குலத்தில் மாட்டையாக் குப்பிச்சி என்பான் விஜய நகரஞ் சென்றான் அங்கே ஒரு மல்லன், இடது காலிற் சங்கிலி ஒன்றின் தலைப்பைக் கட்டி மற்றொரு தலைப்பை வாசற்படியின் எதிர்ப்பக்கமாக மேலே மாட்டித் தொண்ணம்போலத் தொங்க விட்டிருந்தான் வல்லவர்களா னாற் றன்னைச் சலித்து உன்னேபோகவேண்டியது இவ்வையெல்தன் காலிற் கட்டித் தொங்கவிட்டிருக்கும் சங்கிலிக்குக் கீழே நுழைத்து போக வேண்டியது என்றிருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டான் அந்த மல்லனுடன் புத்தஞ் செய்து குப்புற வீழ்த்தினான் அத்தான் மண்டபத்துட் புகுத்து வேந்தனைக் கண்டான் ஒரு குதிரை இருக்கிறது. அதன் மேலேறிச் சவாரி செய்து வருவாயெல் த வல்லாய் என்றரசன் கூறினான். அப்படியே நடத்துகிறேன் என்று ஒப்புக் கொண்டான். அந்தக் குதிரையோ பொல்லாதது ஏறினவுடனே அத்தகரத்து அருகிலுள்ள நீர்நிலையுட்கொண்டு சென்று கீழே தள்ளிப் புறழ்த்து மிதித்து வருத் தருதி பெற்றது என்பது தெரிந்தான் கண்ணாம்புக்கல் சம்பாதித்துத் துணிப்பையுள் நிரப்பிக் குதிரை அடி வலிந்து உறக்கட்டிவிட்டு ஏறினான். உடனே குதிரை அதிவேகமாகவிநி வழியாகச் சென்று வாரிதி போலத் தேவகியுள்ள நீர்நிலையுள் வழக்கப்படி தினைத்துக்கொண்டு இறங்கியது. வயற்றளவு நீருட் செல்லவே அந்தீர் பட்டவுடன் கண்ணாம்புக்கல் கொதிப்புற்றது குதிரை அதனால் தோன்றிய எரிச்சலைப் பொறுக்க முடியாது வெளியேறிச்சாரி கொண்டது. அதிவேகத்திலேயே அந்தகர்விதி சுற்றி ஆட்டுவித்து அரசன் முன் கொண்டு வந்து வந்தனஞ் செய்தான் இவனது புத்தியை மெச்சிய அரசன் பூத்துறை நாட்டு அதிகாரமும் மற்றும் அதிகாரமும் கொடுத்தனுப்பினான்.

இவ்வகை வழக்கம் அக்காலத்து இருந்தது என்பதற்கு எட்டையூர் சமஸ்தானத்து வம்சமணிதீபிகை மூன்றாவது பிரகாசனத்தில் 12 வது பட்டம் நல்லம நாயக்கரவர்கள் விஜயநகரஞ் சென்றிருந்த காலத்தில் தெற்கு வாசலில் சோமன் என்ற மல்லவீரன் இவ்விதம் இடது காலில தங்கச் சங்கிலி கட்டிக் கொண்டிருந்ததாகவும், அவனைக் கொன்று உன்னே நுழைந்ததாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

கண்ணாம்புக்கல் கட்டுதல் முதலிய யோசனைக்கு உடனிருந்து உதவி புரிந்த ஒரு உப்பிலிய நல்லயன் என்பவனுக்கு இந்த நாட்ட திகாரி ஒரு மாரியாதை கொடுத்தான். அது இது :-

பூத்துறையில் செதுக்கிய கல்லால் ஒரு மேடை கட்டப் பட்டிருக் கிறது. ஜாதி ஞாயம் உப்பிலியர் அம்மேடையிலிருந்து பேசுவர்.

அப்பொழுது மேலோர் அங்கு வரினும் உட்கார்த்தபடியே பேசலாம் என்பதாம். அம்மேடையிலிருப்புறச் சவரினும் குதிரையைப் பிடித்தல், கண்ணாம்புக் கல்கட்டல், சாரி செய்தல் முதலிய குதிகன் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

பூத்துறை புட்பவன நாதர் ஆலயத்துள் பாகம்பிரியா தாயகியார் கர்ப்பக்கிரக இடப்புறச்சவரில் அக்கோலில்களில் திருப்பணி செய்துள்ள குப்பன் அழைப்பித்தான் எனக் கண்டுள்ளவர்களுள் குப்பன் (குப்பிச்சி) இவனாம். விஜயநகரம் சதாசிவராயர் - ராமராயர் சாசனங்கள் இவரு காணப்படுகின்றன. இவர்களுடைய காலம் கி பி 1541 முதல் 1565 வரை எனவே இன்றைக்கு 380 ஆண்டுகளாகின்றன

பார்கவ தீர்த்தங்கரர் என்பவர் ஐதூன மதோத்தாரணர்கள் இதுபத்து தாகவருள்ள ஒருவர் பார்கவ தீர்த்தங்கரராவார். அவரைப்பற்றி, -

அற்புதனாயு சதவருடம் முழுமொன்பதுயர்

வெற்புயலக்ரகுல விகவசேனன் பிராமிசுதன்

உற்பித்ததை யிருவேகாத சிநிதி பச்சை வண்ணன்

தற்குணன் பார்கவனாதன் விசாகத்து நான் வந்ததே

(சதுர்லிம்சதி தீர்த்தங்கரர் அந்தாதி)

வித்வான் - காமுரியன்னப்புவவர்

திருச்செங்கோட்டுக்குக் கீழ்க்கே ஒரு மயிலில் உள்ள, மண்டகப் பாளையம் எனலும் ஊரிலே கருணாகர் மராலே, கிராமக் கணக்கு வேலை பார்ப்பவரான செம்புக்காளி வீன்னைக்குப் புத்திராகப் பிறந்தார் சிறு வயதில் வாசிப்பதில் அக்கரை பாராட்டுவதில்லை வினையாட்டில் பிரியம் அதிகமாக இருப்பவர் வாசிப்பவர்கள், பிரசிங்கப்பவர்களிடத்து அகலாமல அவர்கள் சொலவாமல அவர்களுக்கு அவசியமான காரியத்தைச் செய்வர். கிராமக்கணக்கு எழுதலாவிய குகத்தொழிவைச் சிந்திப்பது விடையாது. அதனால் உற்றார்கள் இவரை மதிப்பதில்லை. திருச்செங்கோட்டில் அக் காலத்தில் சிற்றம்பலக் கவிராயரென்பவர் பிரசித்த வித்வானாக ினங்கினர். இவக்கண இவக்கியங்களில் வல்லவர். அவரிடத்தே பாடல் கேட்டுக் கொண்டனர். பின்பு திருவாவடுதுறை போன்று ஸ்ரீ பண்டார சத்ததியவர்களைத் தரிசித்து இவக்கண வேலாயுதசாமி யவர்களிடத்தில் தொல்காப்பியப் பொருளாதிகாரம் பாடல் கேட்டனர். ஒரு நாள் ஆசிரியர் ஏட்டில் ஒரு நுலெழுதி மைசாத்திய திருமுறையைப் பார்த்த சில தம்பிரான்கள் புகழ்ந்தார்கள். அப்பொழுது இவர் :-

விருத்தம்

பண்ணை மொழி யகலாத பெண்ணாற் பங்கப்

படுகிவனு மிவற் றெனையோ பாரீர் யார்க்கும்

வேண்டெனபென வருகு தெஞ்சக் கருணா மூர்த்தி

வேலப்பதேசிக னோர் வினயங் கூர்த்து

பெண்ணை மட லுடெழுதி மஞ்சட்பூசிப்

பெருக்கமையிட் டலங்கரித்துப் பேணிப் பேணிக்

கண்ணையும்வைத் தொரு சாட்சி மிட்டுக்கட்டிக்

கற்புடைய வென்றுகொடி கட்டினானே

எனக் கூறக்கேட்டு மகிழ்ந்தனர். கேட்ட தம்பிரான்கள் செய்யுள் சொல் லும் வினாவையும், பொருளமைதியையும் கண்டு வியந்தார்கள்.

சிவநாஸங்கிருந்தும் சத்திநாஸத்தும் ஆகிரியரிடத்தும் விடை பெற்றுக் கொண்டு திருச்செங்கோட்டுக்கு வந்து உளமையொரு பாகரை வணங்கிவிருந்தனர்.

இவரது புலமைத் திறத்தையும் இவிய குணத்தையும் கேள்விப் பட்ட பூத்துறை வாரணவாசிக் கவுண்டர் இப்புவவரைக்கண்டு பேசி, காசி என்று எடுத்துக்கூழி, என்று முடித்து ஒரு வெண்பாச் சொல்லுக என்றனர்.

வெண்பா

‘காசி முரன்று கறங்கிவனர் பூத்துறைசை

வாணபிமன் வாரண வாசிமன்னன் - கேள்விவினாற்

பொன்னனைபூ ரானேன் பொறாமையலுக் கென் செய்வேன்

என்னுன்னம் வெவ்வியகூழீ

கா - அவி-காசி, சூடாகாயம் என்பது போல்வது, எனக் கூறக் கேட்டு மகிழ்ந்து தம்முருக்கு அழைத்துப் போய் வீடும் கொஞ்சம் விளைதிலங்களும் சம்பாதித்துக் கொடுத்து நாட்டுப் புலவரென அனுடானித்து வைத்திருந்தனர். பழயகோட்டைக்குச் சென்று உத்தமக் காமியன்ட நல்ல செவாநபதி சர்க்கரை மன்றாடி யாருக்கு அனுப்பிய,

விருத்தம்

கற்றவருக்கீபாதன் பாவிவெகுதண்டு மின்டன் கருணையில் லான், உற்றறிவிலாதவன் றப்பிலிகேடு கெட்டவன் மெய்யுரையான் சண்டி, நற்பணியேகைக் கணியான் நேவடியார்க் கேவல் செய்வா னல்ல தம்பிச் சர்க்கரைசேய் நல்ல சேனாதிபதியாஞ் சர்க்கரையு துரன்றானே

இதனை வாசித்து உட்பொருளை நேசித்து அன்புடன் வரவழைத்து பசரித்து அவர் கருத்தை யறிந்து, மதுரைக்குப் போய்வருகு செலவுக்குப் பொருளுதவியனுப்பினர் மடவளாகம் லட்சுமண பாரதியாரும் இவரைபடிக்கடி சந்தித்துச் சல்லாப கவிகள் பலபாடி மகிழ்வதுண்டு.

மதுரைக்குச் சென்று திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி மடாதிபதியைக் கண்டு தரிசித்தனர், பலவரை ‘நோக்’ திருப்பரங்குன்றத்து வாழ்வே சிவபர தேசிகனே’ என ஈற்றடியெடுத்துக் கொடுத்து மேல் மூன்றடியைச் சொல்க என்றனர். உடனே இவர்,-

கட்டளைக்கவித்துறை

பொருப்பாங் குன்றத்து மாயூர நிற்பொற்பொலிவினைக்கண்

டிருப்பரங் குன்றத் துவக்காட்சியா ரெனியோன் தொடிய

கருப்பரங்குன்றத் துணைத்தாட் கருத்தினுங் காண்பதென்றோ

திருப்பரங் குன்றத்து வாழ்வே சிவபரதேசிகனே ‘எனவே ‘கயற்கண்ணி’ என்றஎதுகைகொண்டு ஒரு திரிபு சொல்லுக என்றனர்.

கட்டளைக் கவித்துறை

‘மயற்கண்ணின் மாதர் வழிக்கே வழிப்படு மாண்பனுஞ்சீர்

செயற்கண்ணி தல்வழி சேர்தலென் றோயிருஞ் சேர்பழன

வயற்கண் ணிகல்சங்கு மூத்தின்ற செல்வ மதுரையிலங்

கயற் கண்ணியே யெனைக் காத்தான்வதென்றுங் கடனுணக்கே’

எனக்கூறக் கேட்டுச் சந்தோஷமுற்றுத் தமது திருமடத்திற் சிவநாள் தங்கியிருக்கும்படி கட்டளையிட்டுப் பின், புலவரது கருத்தினையறித்து விசேஷ தீட்சை செய்து உடையவரை எழுந்தருளிச் செய்வித்துக் கொடுத்தனர். சிவநாஸிருந்து அரிதின் விடை பெற்றுக் கொண்டு திரும்பிப் பூத்துறைக்கு வந்தனர்.

பூத்துறையினின்றும் திருச்செங்கோடு சேர்ந்து ஸ்ரீ அர்த்த நாரீகர ரைத் தரிசித்துக் குமரமங்கலம், மானத்தி, கொக்கராயன் பேட்டை, சங்கவிரி, கொங்கணாபுரம் முதலிய மிட் டாதாரர்களைக் கண்டு பாடி சன்மானங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு வேளுகுறிச்சி சென்று.

வெண்பா

இருமடத்தை தண்ப விராசைவன தானே

னகு விழியன் வேன்குறிச்சி யானன் பரஞ்சேர்

வழிவேலவன் பேரன் வானஞ் சயன்சே

யெழில்கப்ப ராயனெவன்

என்று சொல்லுகை ஆரம்பிக்கும்பொழுதே மிட்டாதார் எழுந்து வணங்கி இரு கைகளையும் ஆராரோப பிடித்துத் தழுவி ஆசனத் திருத்தித் தழுவிருந்தனர். உடனே புலவர்.

விருத்தம்

சீதனத் தமழ்த் திடுமெருள் சமஸ்தானத்திற்
செய்வகை கம்பனியார் செயல்மாட்டார்
அத்தமிரு செஞ்சி தஞ்சை ஜாக் கூடற்கோ
வரலிவகைச் செதுவுக்கோ ஜாணிப்பட்டம்
வந்த வெட்டி யாபுரத்திற் பெட்டியில்கை
மற்றவர்க்கோ கொடை கொடுக்க வளம் போதாது
செந்தமிழ்க்கு வேள் குறிச்சி யொன்றே யல்லாந்
செய்யுதற்கோ வேறிலை முச்செகத்திற்றானே -என்றனர்.

என்று சொல்லக் கேட்டு மிக மகிழ்ந்து பலமாத காலம் தம்முரிவேயே இருத்தல் வேண்டுமென்ற மிட்டாதாரின் விருப்பத்துக்கிணங்கி பகிழுதநிருத்தனர். பின்பு கொக்கராயன்பேட்டை மிட்டாதார் பெரிய ரங்கைய கவுண்டரைக் கண்டு.

மெலிந்த பல சீனகரமு மதினு மெழின் மண்டபமும விளகலி வித்து. மலித்த முடியரணி யென்பத் தனதற் திருவுருவு மாநேர் கண்டு. பொலித்த பலசமயமுதி யோருறவு கொண்டு சைவப் புனிதத் துளையம். வலித்தமுள சைப்பெரிய ரங்கையதின் னடை நோக்கி பகிழ்கின்றேனே.

எனபது முதலிய பல செய்யுட்களும் பிரசங்கங்களும் செய்து சென்று சிவதானிருந்து, மிட்டா மானியமாக நிலங் கொடுக்கப் பெற்றனர். அத்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள மற்றும் மிட்டாதார்களிடமும் மானியம் பெற்றுப் பின்பு வேளாகுறிச்சிக்குச் சென்றனர். அங்கே வரும் புனியங்குடி முத்துவிரர்க் கவிராயர் முதலிய பல தமிழ் வித்துவான்களுடன் கூடி அளவளாவி வாழ்ந்திருந்தனர். வேளாக் குறிச்சிலேயே சிவபெருமான் திருவடி நீழலையடைந்தனர் இவர் இயற்றிய நூல்கள் கொன்றை வேந்தன் வெண்பா, கொன்றை வேந்தன் மாலை, பூத்துறைப் புராணம் முதலியன. காலம் இன்றைக்கு 60 வருஷங்களுக்கா முன் இருந்திருக்கின்றனர்.

வெள்ளோடை

பெருகரைப் பூத்துறைத் தலைநகர் தாங்கியுள் இது இரண்டாவது.

சர்வ விங்கநாதர்

பாடகவலியம்மை

நி அ முத்துசாமிக்கோணர்

கப்பிரமணியர்

கணபதி

ஆதிநாராயணப் பெருமான்

லட்சுமி நாராயணப் பெருமான்

பொன்காவி அம்மன்

அபத்தான்

ஆயி அம்மன்

விசுவகன்மியான் அழகிய ஒரு சீவலிங்கம் செய்து முறைப்படித் தலதாமித்துப் போற்றி வணங்கினான். இத்திரனது வேளையான ஐராவதம் தீத்தியப்படி மூன்று காலங்களிலும் தொழுது வணங்கிற்று அதன் மதம் பெருகி வடித்து ஓடி வெள்ளோடையாயிற்று. அதைப் பாலோடை என்றும் கூறுவார்கள். அத்த வரப்பிரசாதமூர்த்தியைத் தேவர்களும் வணங்கினார்கள். பாடகவல்லிசமேத சர்வலிங்க மூர்த்தியை முனிவரும் வேந்தரும் தொழுது நலவரங்கள் பெற்றனர் எனப் பூத்துறைப் புராணம் கூறுவது.

சாத்தத்தை - பவரன் - காணி

இக்குவத்தினர் காணியாட்சியுடையவர்கள் இவர்களுள்மே மேல கரைப் பூத்துறை வெள்ளோட்டில் கொங்கு வேளையில் சாத்தத்தை குவத்தின் ஒரு வாலிபன் தன் முயற்சியால் வீர பாண்டியன் சேனாபதி பானான். தமிழரசர் மந்திரி சேனாதிபதிகளுக்குக் காணிங்கராயன் மாளவராயன் (மழவராயன்) என்னும் பட்டத்தைப் பெற்றுப் புகழுடன் வாழ்த்து வந்தான். தான் பிறத்த தாட்டுகதத் தன் குவத துக்குத் தனக்கும் புகழும் புண்ணியமுத் தோன்றக் காலிரியுடன் சங்கம மாகின்ற இடத்துக்கு அணித்தாக பவானி ததியைத் தடுத்து அனை கட்டினான் இன்னும் அவ்வனைக்குக் காணிங்கராயன் அனை என்ற பெயர் வழங்குகின்றது. கோயமுத்துருக்கடுத்த ஊற்றுக்குழி ஜமீன்தார் (பாளையகாரர்) இவன் சத்ததியானதால் தானும் காணிங்கராயன் என்ற பட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த மந்திரி திருச்செங்கோடு ஸ்ரீ அர்த்தநாரிகரருக்கு மானியம் விட்டிருக்கிறதாகத் திருப்பணி மாலையில் தெரிகிறது.

ஆலிங்க நாகமலை யர்த்தநா ரீகரர்க்குக்

காலிங்க ராயனெனுங் காரானன் - மாலிங்க

மென்றேமா மாத்தை திலமெழுமா வுல்கொடுத்தான்.

நன்றே புகழெய்தி னான்.

(திருச்செவ்- திருப்பணிமாலை)

மென்குநாடு

நெர கொண்ட வாரியை மாலடைத் தாண்டெழுங் காவிரியை
உரைகொண்ட சோழன்மு னானடைத் தானுலகெழிய
வரை கொண்ட பூத்துறை தன்னாடு வாழ்கவன் வானிதனைக்
கரைகொண்ட டடைத்தவன் வெள்ளோடைச் சாத்தந்தை காலிங்கனை

- (தனிப்பாட்டு)

ஐற்று - நிரைப் பொன்னி கருறு வானி விடைமடங்க
புற்றி மிகுந்த அறிவே பாண்டிய வேந்தனமர்ச்சன்
கற்ற வறிவினன் காலிங்க ராயன்செய் கால்கழீதர்
உற்ற வனத்தை வனவயலாக வுயர்த்தியதே.

- (தனிப்பாட்டு)

இந்த வீரபாண்டிய அரசன் கொங்கு நாட்டை ஆண்டிருக்கிறான்
என்பதை விஜயமங்கலம் முதலிய இடங்களிலுள்ள கலவெட்டுகளும்
எபிராபி 1913 14 வருஷாந்த ரிபோர்ட்டும் தன்கு விளங்கும்
இ.பி.1250க்கு மேல் 1280 வருஷங்களுக்கு இடைவில் இவன்
இருத்திருக்கிறான்.

1913 -ம் வருஷம் ஐற்றுக்குழி ஜமீன் மாணேஜர் ஸ்ரீமான்
ஜே எம் துரைசாமி பிள்ளையவர்கள் இங்கிலிஷில் எழுதி அச்சிட்டு
ள்ள ஜமீன் சரித்திர புத்தகத்திலும், அதை அநுசரித்த கோயமுத்தூர்
ஜில்லா மானியல் முதலிய ஆங்கில சரித்திரங்களிலும் காலிங்கராயன்
என்ற பெயர்க்காரணமும் அனைக்கட்டு விவரமும் இதற்கு முரண்
படுகின்றன. அவைகள் எந்த ஆதாரத்தின் மேல் எழுதியனவென்ற
விளங்கவில்லை.

மானவராயன்

காங்கேய நாட்டு மயிலிரங்கம் வைத்தியநாதர் கோயில் சாஸனத்தில்

'..... காளியானர் காவிலவரில் பிறைகுடி வீரப்பெருமான்
ரோகாவும், வேளாளர் ஆத்தைகளில் சேருமா பிறவியாகும்
மாதைகளில் மானவராயர் அவிகை மானவராயர்.....'
என்றிருப்பதாலறியக் கிடக்கின்றது.

கொங்கு மண். 1த்தில் கோயில் பூஜை ஊழிய முதலியன
செவ்வனே நடத்தேறுதற் பொருட்டு, விட்டமானியம் முதலிய பல
சாசனக் கல்வெட்டுகளில் காலிங்கராயன் என்று கையெழுத்திடப்
பெற்றிருப்பவை பல காணலாம்.

இதுவும் அன்றி இவ்வூரில் வன்னளம் கொண்ட அதிகாரி வீர
சோழக் காமிண்டன் என்பவன் இருந்ததாக ஈரோடு தொண்டகரர்
ஆலய சாசனத்தால் தெரிகிறது.

௧ இ-அ.முத்துசுமிக்மோனன்

வெள்ளோட்டில் இவரே அன்றி இன்னும் சில நெப்பு வாய்ந்த
வர்கள் வாழ்ந்திருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஓரூபோஜன் ராஜன் காலத்துத்
தானம் செய்த சாசனம் ஒன்று ஈரோடு தொண்டகர் கற்பக் கிரகக் கவரில்
வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 'வெள்ளோட்டில் வீர சோழக்
காமிண்டன்' எனக்கண்டிருக்கிறது.

ஆதிநாததீர்த்தநாதரர்

பூமேவுகாசிப கோத்தரம் பொன்னிறம் பூருவமாம்
நாமாயு வெண்பத்து நான்மலத்தந்தனுத் தான்னத்து நுத்
மோதி நாதனுயர் சித்தினாயுத் திராடருன் தவமி
தேமேவு நாயி மனுமரு தேவக்கச் சென்மித்ததே.

-(சதுர்விம்சதிதீர்த்தங்கராத்தாதி)

தலியனார்

மூவேந்த ஈகரர்

முத்து மரகதவல்லி

கப்பிரமணியர்

கணபதி

ஆதிநாராயணப் பெருமான்

மண்ணாக் காளியம்மன்

மதுரை மாகாளியம்மன்

அங்காளம்மன்

அபத்தான்

தென்னாட்டில் மழையின்னிப் பஞ்சம் அதிகரித்த காலத்தில்
பாண்டிய அரசன் இங்கு வந்து பூசித்து வேல் வளை செண்டு பெற்று
இத்திரனைச் சமரில் வெற்றி கொண்டு பின், தன் பெயரால் மதுரை
காளி என பிரதிட்டை செய்து கவாமிக்கும் ஆயல முதலியன
தியமித்தனன்.

கண்ணன், பூச்சத்தை, உரை, ஈஞ்சன், செம்பன், கீரன்,
பாண்டியன். - காளி

எழுமாத்தூர்

சத்தியீசர்

சர்வலோகநாயகி

கணகமவைக் குமரேசர்

கலிபுக வரதராஜப் பெருமான்

௧ வெங்குநாடு

கணபதி

கரிவரதராஜப் பெருமான்

பொன்னாள்

அங்காணம்மா

அண்ணன்மா

செல்லியம்மன்

பகவத்யம்மன்

மாமக கணபதி

குப்பியண்ணன்

செவ்வக்குமாரர்

அகத்தனூரம்மன்

முற்காலத்தில் ஏழு மாதர்கள் வந்து அம்மனை பாடிய பின்பு
புதுகாலம் சென்று வினையாடி ஆங்கு கண்ட ஒரு தீர்க்கத்தில் முழுநி
யை உதாசனம் ஒன்பதின்மரும பெணவடிவு அகன்று ஆன்வடிவமாய்
விட்டார்கள் பயந்து நடுநடுகி ஒடினார்கள். கணவர்கள் கண்டு
மெத்த கோபித்து நயனையர்களே, நீங்கள் பழவினையால் உருவம்
மாறப் பெற்றீர்கள் நீங்கள் உடனே நாவலத்திலிற் சென்று சிவ
பிரகாசம் பூர்த்திகளானால் இத்துயர் நீங்கி நீங்கள் பழய உருவம்
பெறுவீர்கள் என்றனுப்பினர் அவ்வாறே ஒன்பதின்மரும் இங்கு
வந்து கதையிசைநத் தொழுது அவர் அணுகிரகத்தால் பழய வடிவம்
பெற்றார்கள்.

அதன் தென்பால் அநுமத்தி குரங்குபள்ளத்தில் அருகே கனக
பிரகாசம் மனையில் விசேஷமான அநுமத்தி அங்கு. அதன்
கப்பிரமணியக் கடவுள் சாத்தித்தியமாக விளங்குகிறார்.

தொழி தேரத்து வாகனனின் மனைநாட்டுக்குச் சென்று மிளகு
வாங்கிப் பல எருதுகளில் ஏற்றிக் கொண்டு இந்த மனையருகே யுள்ள
தொப்பில் தங்கி இரவு துயில் கொண்டான். அதிகாலை ஒரு சித்தராய்
வந்து என்ன பொதி என்றார். கேட்பார் எனக் கருதிபயறு என்றார்
ஆனால் பயறு தானோ என்று போய்விட்டனர். இவன் நாடு புருந்து
மனது வினை பேசி மூட்டை எய்தி அவிர்க்கிக் கொட்டினார். எல்லாம்
பயறாக இருந்தது. செட்டியைப் புரட்டன் என்றிகழ்ந்தார்கள். சித்தர்
செயல் என்ற நினைந்து பழயபடி மிளகானால் அந்த கொகையை
அங்கேயே ஆவயாதிகள் செய்விக்விதேன் என வேண்டினும்,
அவ்வாறே ஆயிற்று அந்தத் தொகையைக் கொண்டு கோபுரம்
கொண்டிருக்கிய பணியினிட செல்தான் நற்கதியுற்றான்.

பணங்காண, செல்லன், காரி காரியாட்சி

■ நி-அ-முத்துசாமிக்கோணர்

சென்னிமலை

இந்த நாட்டிற் சென்னிமலை ஆண்டவன் என்பது பிரசித்தம்.
மனையின் பெரிய பாலதண்டாயுதபாணிபாக விளங்குகிறார். வரப்
பிரகாத் திருபாமுர்த்தி, தேவர், முனிவா, சித்தர், வித்தியாதாராகளும்,
அரசர்களும், தபோதனர்களும், யோகிகளும் தவம் செய்துப்
பாடிகள் வானப்பிரஸ்தா சிறமிகள் தங்கள் மனைவிகளுடன் இருந்து
யாகங்கள் செய்வார்கள். சரவண மஹாமுனிவர் அகநாது தவம்
செய்கிறார். அன்பர்கள் வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தருளுகிறார்
என்று பல கூட்டங்கள் வருகிறார்கள். இங்கு ஒரு விசேஷம் வரக்
கூடிய இந்நாட்டுக் கவுண்டர்கள், ஒவ்வொருவரும் தலிககையைப்
ஒன்று கொண்டு வருகிறார்கள். மலை ஏறினவுடன் தலிர்க்
கையைத்தை முதலில் குருக்களிடம் கொடுத்த பின்னர்தான் தேவகாய்,
பழம், கருப்பூரவகை கொடுப்பர். உதயமுதல் அஸ்தமனம் வரையில்
வரும். தலிர்களைச் சுவாமி மேல் ஒய்வின்றி அபிஷேகித்துக்
கொண்டே இருக்கிறார்கள். அபிஷேகித்த தலிர்களை அர்ச்சகர்கள்
பிடித்து பாத்திரங்களில் ஊற்றிவைப்பார்கள் இந்தத் தலிர் உடனுக்
குடன் இரக்கம் வந்து விடும். பெரிய பாணைகளில் சோத்து
வைப்பார்கள் 10-15 20 ஒரு மாதகாலமும் வைத்திருப்பார்கள் தங்கம்
மனைக்கு வரும் பந்தமித்திரர்களுக்குச் சோமபு, குடம் முதலிய
பாத்திரங்களில் கொடுப்பார்கள். அது வாசனையாயும், சிறு புன்பு
பாயும், உண்ண உருசியாயும் இருக்கும் மலை 2 மைல் ஏற்றம் ஜவ
கிடைபாயது. கிழே இருந்து எருதின் மேல் மங்கணி வைத்துத் தன்னி
மனைக்குப் போகின்றும். அங்கு தான் தீர்த்தம் என்னும் அநுமைய
விளங்கும்.

தை மாதம் தோ பிரபலமாக இருக்கும். பங்குனி மாதத்தும சிவ
வருஷங்களாக, வேட்டுவபாளையத்துப் பூசாரி உபயமாக தடக்கிறது.

குருசம்மார் உதஸவமும் விசேஷம். அடிவாரத்தில் பல மடங்
களுண்டு சிவபெருமான், பார்வதி, கப்பிரமணியர், வன்னி ஆத்தான்,
சந்தியாசி அய்யன், இடும்பன் முதலிய தெய்வங்களும் பிரசித்தம்.
ஆதிசைவர்கள் வீடு 24 இருக்கின்றன. வருவோர்களை அன்போடு
உபசரிக்கிறார்கள். யாத்திரிகர்களுக்கு இவர்களே பேராதரவாக
இருக்கிறார்கள். பூந்துறைக் கவுண்டர்கள் ஆதரவில் கோவில்
காரியங்கள் தடக்கின்றன.

பூனியன் ஆபீஸ், போலீஸ் ஸ்டேஷன், ஆஸ்பத்திரி, வைத்திய
சாலை, சப்-ரிஜிஸ்திராராயீஸ், போர்டு ஸ்கூல் முதலியன இருக்
கின்றன. நெய்தல், வியாபாரம் செங்குந்த முதலிகள் பிரபலமாகச்
செய்கிறார்கள். கோயிலுக்கும் கட்டளை நடத்துகிறார்கள்.

■ செங்குநாடு

பிடரிபூர்

திருமுருகமலர்ந்ததாத அகரர்
திருத்தார் முதலியம்மை
சுணமுக கப்பிரமணியர்
திருகத்தி விநாயகர்
திருக்கை நாராயணப் பெருமாள்
திருபிராட்டியம்மன்
அத்தனாரம்மன்
குமாரங்கியம்மன்
மாகாளியம்மன்
அயத்தான்
கவுண்டாதி
முதலையன்

பொருளத்தை, உரை - காணி

சங்கர்

அவ்வான அகரன்
வடிவுள்ள தல்ல மங்கை
கணபதி
கரிவரதராஜப் பெருமாள்
வெங்காடசலப் பெருமாள்
பத்திரகாளி அம்மன்
தம்பராட்டி அம்மன்
அங்காளம்மன்

காசிப முனிவர் அருளால் சூரன் முதலானவர்களை ஈன்ற
மாயை என்பவள் தன் புத்திரப் பெருக்கையும் அவர்கள், அதிகாரப்
பெருக்கையும் நினைத்து கனிப்புற்று செருக்கு, மீறிப் பேசிவருவன்
இதனை நினைமும் கண்டு கேட்டு வரும் அவ்விவத்தவனாள் ஒருத்திக்கு
வெறுப்பாக இருந்தது. அவள் தல்ல குணமுடையவள். பரமசிவத்தை
வேண்டிக் கடுமையான தலம் புரித்தாள். மாதொரு பாகர்
என்றோர் நினைவென்றுவது எவ்வளவு என்றனர் அடிகாள் எனக்கு இந்த
அகர சீரம் வெறுப்பாக இருக்கிறது. எந்தப் பிறவியும் சம்மதம்.
சுணமுக புத்திரப் பெறு அதிகம் வேண்டும். அப்பிள்ளைகளோ, தன்
அவயாத்தினால் செயலும் சம்பாத்தியம் பிற உயிர்க்குத் தீங்கு புரியாத

|| அமரகவுளையகொணர் ||

தாக இருக்க வேண்டும் அவ்வாறு தேடும பொருள் தேவர்களுக்கும்
பிதிராகளுக்கும் அகரர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் தல்லாக குப
பொல்லார்க்கும் உகந்ததாக இருக்க வேண்டும். பிள்ளைகளை கறுகறுப
பாகவும். தூரநிருஷ்டியும் அதிவேக மனமும் கொண்டிருக்க
வேண்டும் என வேண்டினள். அகர ஜன்மமாக இருத்தும் மீதுத்த
சாதுத் தன்மையான எண்ணத்துக்கு வியத்து அப்படித்தருகிறோம். அப்
பிறவி கொண்டு அதில் அரசியாக வாழ்வாயாக என்றனர். மெத்த
மகிழ்ச்சி கொண்டாள். பின்பு தமிழ்நாட்டில் கொங்கு மண்டலத்
திலே உக்கு அரசியான பிறவி வந்தது.

அரி எழுந்தருளியுள்ள பரமேசுவரனை நினைமும் தொழுது வந்தது
அந்தத் தாய் சுவாமி பல குஞ்சுகள் தோன்றியன. வெகு தூரத்துள்ள
பொருளை வாசனையால் கண்டு அது இருக்கும் இடத்தேடி ஒரு
நிமிஷத்தில் சென்று பூநலுக்காமல் தேன் எடுத்து வரும். அந்தத் தேன்
தேவர் பிதிரர் அகரர் மனிதர் முதலானவர்களும் வெகு இன்பமாகப்
பெற்று அருந்தும் தகுதி வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. இதனால்
யாவருக்கும் மகிழ்ச்சியே ஆகிற்று.

அந்த சபால் பூசிக்கப்பட்ட சிவபெருமானைப் பெற்ற ஊரானதால்
சக்கு ஊர் சங்கர் என வழங்கப்படுகிறது.

சஞ்சன் - காணி

பெருந்துறை

சோழகவரர்
வேத நாயகி
கப்பிரமணியர்
கணபதி
பிரசன்ன வெங்கடரமணப் பெருமாள்
செல்லாண்டியம்மன்
கோட்டை முனியப்பன்

கோட்டை இருந்த இடம்.

மேதி, காடை - காணி

சேரன் கணைக்கால் இரும்பொறை என்பவன் மிகுந்த
வன்மையும் அறிவுமுள்ளவன். அவ்வரசன் அளவக்காத்துத் திறப்புற
வீற்றிருந்த புலவர் பெருமான் பொய்கையார். இப்புலவர் பெருந்தகை
துவாபா யுகத்தில் இருந்ததாக எவ்வளவு குருபரம்பரை கூறும்
பொய்கையாழ்வார் என்பவராவர். இவரே நாலாயிரப் பிரபங்கத்து
இயற்பாலில் முதற் திருவந்தாதி முதலியன பாடினவர் என யாப்ப நூல்
கல விருத்தி உரைகாரர் கூறுகிறார்.

|| சொல்குநாடு ||

இந்தக் கதைக்கான தட்பவாசனாகும். கோசோழன் சென்னை நகரம் புகைமுக நோக்கி முனிர்ப்பில் விநயமாக இருந்து கொண்டிருக்கையில் விவசாயிகள் மீது சந்த விற்பனை மேற்கட்டுக் கட்டிய புணர்வத்தால் அரசனாகப் பிறந்து, பல கோயில்கள் கட்டிவைத்து தனது மகிழ்ச்சியைப் பகர்ந்தான். திருமங்கலம் பழுவூர் பகுதியிலும் கற்பனையாக இருந்தது இவ்விரு பெரு வேந்தருக்குப் புகைமுக முதிர்ந்தது. போர் தொடங்கினார்கள். கொங்குப் பொங்கு நாட்டுத் திருப்பூர் முதலிய இடங்களிலும், பூத்துறை நாட்டுப் பிபுருத்துறை வெள்ளினும் கடுமையாக நேர்ந்தது. சோழன் வென்ற பிபுருத்துறைக் கோட்டையிற் சேரனைச் சிறை செய்து விட்டான். இது சேதி பொய்கையார் அறிந்து சோழனைச் சிறப்பித்து களவழி தாற்பது என்னும் துலியற்றிச் சோழன் அவைக்களத்து அரசுகேற்றினர் சத்தோஷித்து சேரனை விடுதலை செய்தான். இதனைக் களவழிக் கவிதை பொய்கை உரை செய்ய வந்தான். உள்வழித் தனையை வெட்டி வாசிட்டபரிசு கவிதைத்துப் பரண் என்பதனாகலிக. மற்றைய விவரம் இத்தாட்டுப் பாட்டுகளில் குறித்திருக்கிறது.

சாத்தம்பூர்

வல்லாந் நகரன்

காமாட்சியம்மன்

கவிபுக வரதராஜப் பெருமான்

சாழ்ந்தே. கவரி

தட்டாற்று அகத்திரர்

கிழ்கரைப் பூத்துறைப் பட்டினத்திற் பார்க்க.

வண்ணக்கன் - காணி

காமங்கலம்

மத்தியபுரி நகரன்

பூலோகவல்லி அம்மன்

கப்பிரமணியர்

சித்தி விதாயகா

கலயாண வரதராஜப் பெருமான்

குளவிளக்கம்மன்

மதுப் பயரம்மன்

பச்சையம்மன்

கண்ணன் - காணி

2 நி. அ. முத்துசாமிசோழன்

சோழநாட்டின் புகைமுக நோக்கி புதிது வந்த ஒரு வண்ணப் பிராமணன் திருவானைக்காவில் ஒரு தாள் விட்டது நட்பினமாக இருந்தான் அனைக்காவில் உதவவந்தது திருவெம்பாவையோடு வாகா அதுவ என் கொங்கை நன்னம்பா அல்லா நோன சோற்க எழுப் பாகரம் ஒதுகலிக. அவன் வண்ணவனோடு சம்பந்தம் கொண்டிருந்து கருதி, தனப்பற்றாராக இருந்தார் தானமுற்றான் வீடு சென்று அனதிரவு இவர் வந்தனர் வண்ணவனோடு கலா மாட்டேன என வெறுத்தான் உடனே சென்று வந்தது மதுநாள் கொம்படி மாவதிட்டை பெற்றுக் கொண்டு அத தாசியோடு கலந்துற வான பிம்பு சிலநாளில் ஸ்ரீ அகிலாண்டே கவரி அனுக்கிரகத்தால் விளங்கு பாடும் வல்லபம் உற்றான் பாடும் வேகத்தைக் கண்டு காள் மேகம் பொழிவது போல எடுத்தடி மடங்காது கறுவதால் காளமேகம் எனப் பெயரால் அழைக்கலாயினர். கண்டகத்தி முதலிய பாடும் வல்லப முற்று பல சமஸ்தானங்களிலெல்லாம் சென்று பரிக் பெற்று காளரக்காலுக்கருகிலுள்ள திருமலைராயன் பட்டணத்துக்குச் சென்று சமஸ்தான விதவான்கள் கேட்ட கேள்விகளான சிசோஷ - கண்டகத்தி முதலிய பாடிச் சிறப்புற்றுக் கொங்கு நாட்டு யாத்திரையாக வந்தனர் அங்கே பாதுர் என்னும் ஊரில் திருவானைக்கா அகிலாண்டே கவரியைப் பூஜிக்கும் சோழியப் பிராமணரில் பூத்துறை நாட்டுத் தலைவர்களுக்கும் தந்தையும் பெற்று வாழ்ந்திருக்க கண்டார் ஸ்ரீ கங்க ரேகவரி, மீதாட்சியம்மன் சத்தியும் உண்டு. அடுத்ததாற்போலாக காவேரி அருகில் மத்யபுரி கர் ஆலயத்தைக்கண்டு தெய்வ சாஸித்தியம் புகுந்துள்ளதை அறிந்து காவேரி ஸ்தானம், தரிசனம், பாதுர் தீட்சிகா போஷனை செய்யச் சிலகாலம் அங்கு வசித்தனர். அதனால் காள மேகம் கவிஞர் வசித்துள்ளதால் காளமங்கலம் என்று பெயர்யிற்று அதனால் முன்னம் மத்யபுரி (நகர்) என்று பெயராக இருந்தது இப்புவவர் சித்திரமடல் என்னும் பிரபந்தம் இவ்வூரின் இயற்றினர் என்பர்.

தீட்சிதர் வரலாறு கிடைத்தவுடன் தெரிவிப்பன்.

குழாதினை

சர்ப்பபூஷண நகரன்

பங்காசியம்மன்

கப்பிரமணியர்

கணபதி

வரதராஜப்பெருமான்

பொங்குழலி அம்மன்

கோட்டை மாரியம்மன்

2 கெங்கு நகர

கங்கநாட்டு மன்னன் கொடுத்த தாட்டின் நின்றுபடை எழுத்துக்கலகம்
கன்னககன்ன குகன்னயற்கு பாண்டியன் போர்க்கு தவவாகவல
கிடகனிகனெல்லாம் வந்து சேருமாறு வினம்பரப்படுத்தினான்.
பாண்டியன் கொடுத்த தாட்டின் நின்றுபடை எழுத்துக்கலகம்
கன்னககன்ன குகன்னயற்கு பாண்டியன் போர்க்கு தவவாகவல
கிடகனிகனெல்லாம் வந்து சேருமாறு வினம்பரப்படுத்தினான்.
பாண்டியன் கொடுத்த தாட்டின் நின்றுபடை எழுத்துக்கலகம்
கன்னககன்ன குகன்னயற்கு பாண்டியன் போர்க்கு தவவாகவல
கிடகனிகனெல்லாம் வந்து சேருமாறு வினம்பரப்படுத்தினான்.

இவ்வூர்க் கோட்டைவிலெழுந்தருளிய மாரியம்மன் மிகுந்த
புகழ் பெற்றது பாண்டியத்தின் திருவிழா. மிகுந்த கூட்டங்கள் கூடும்
எதுமெக்கடா பலி பல தடக்கும்.

கண்ணன் காணி

கிழான்பாடி

கைவாசநாத ஈசுரர்

விசாலாட்சியம்மை

குமாரமூர்த்தி

செல்ல விநாயகன்

வெங்கடரமணப் பெருமான்

சொக்கநாச்சியம்மன்

பகபதியம்மன்

குழாதினைக் கோட்டையில் பரிற்சி பெற்றுப் படை பிரித்தல்.
வேளாள சேனாபதி ஒருவர் அவரை மரபு விளக்கம் தோன்றக் கிழான்
என்பர். (கிழான் என்பது வேளாளர்க்குரிய பட்டப் பெயர்)
அவரதாசியுள்ள படை வகுப்பு நிற்கும் பாடிவிட்டைக் கிழான்பாடி
என வழங்குவர்.

கண்ணன் காணி

இவ்வூரில் முத்தன் கவுண்டன் மகன் பாம்பன் கவுண்டன் என
ஒருவன் கல்லி கேள்விகளில் வல்லுனன். குறவஞ்சி என்னும்
பிரபந்தம் கேட்டிருக்கிறான் அவனது மனைவி உத்தம குணமுள்
ளவன் கற்றவன். குறவஞ்சியில் புகழ்ப பெற்றிருக்கிறான். குற
வஞ்சிப் பாடினவர் பவானி பாலபாரதி முத்துசாமி ஐயர்.

பாடினோர் பாடிப்பட்டோர் வரலாறுகள் அச்சிட உள்ள பாம்பன்
கவுண்டன் குறவஞ்சியில் காணலாம்

முடக்குறிச்சி

வரகேசுவரர்

வடிபுடையம்மை

பாலகப்பிரமணியர்

செல்லக்கணபதி

கரிவரதராஜப் பெருமான்

கரிய காளியம்மன்

முடக்குமாறன் என ஒரு பாண்டியனிருந்தான் மிகுந்த வீரதீரன்
அவன் கல்லியிற் சிறந்த புலவன். இவன் எதிர்த்த அரசர்களை வென்று
வரும்நாளில் மாவைக் காலமாயிற்று. அஸ்விடம் வரது விளைந்து
நிரம்சியிருந்தது. பார்ப்பதற்கு மிகுந்த ரமணியமாக இருந்தது மனது
புனிதமுற்றது. இரவு தங்கினன். அங்கு எழுந்தருளியுள்ள சிவ
பெருமான் மிகுந்த கருணாமூர்த்தியாகக் கண்டமையாலும், வரகங்
கொல்லையிருந்தமையாலும் வாடிகரன் என்று புகழ்ந்து போற்றினன்
இதனால் வாடிகரரென்று பெயராயிற்று. இவன் அன்பாகத் தங்கி
இருந்தமையால் இவன் பெயரின் முதற் பதத்தால் குடக்குறிச்சி யென
ஊருக்குப் பெயராயிற்று என்கிறார்கள்.

இந்தப் பாண்டியன் இடைச்சங்க மிகுந்த கபாடபுரம் அழிவுற்ற
பின்பு இப்போதுள்ள மதுரைமாநகரங் கண்டவன் என்பர்
'முனிகொடிவலங்க' என்ற நற்றிணை 105 ம் 'என்னெவப்படுமோ
என்ற 228-ம் பாடல் இவர் பாடியன என்கிறார்கள்.

தூரன், காரி, பனங்காடை - காணி

வெண்பா

மதுரை கண்ட மாறன் வாழ்த்துவரசின்

பதும பத நாடிப் பணிந்தால் - மதுரைவி

சொல்லலாம் செவ்வத் தொகுக்கலாம் மாற்றவரை

வெல்லலாம் வன்மை மிகுத்து

அதுமன்பள்ளி

அனுமேசுவரர்

அன்னபூரணி அம்மன்

கப்பிரமணியர்

செல்லவிநாயகர்

அழகு சொக்கப் பெருமான்

செல்லவாண்டியம்மன்

ஆயி சென்னா ப் பெரியாய்

மாகாணியம்மன்

புதிதாய் தண்டகாரணியத்தின் வந்த காலத்தில் ராவணன் சிகா
பிண்டியானாக தாக்கிப் போய்விட்டான். எங்கு இருக்கிறாரென்று
அதன் பதவிய வானர வீரர்கள் கேடினார்கள் அப்பொழுது
கொய்துப் பூந்துறை நாட்டில் கீழ்களையும் மேல்களையும் தேடும்
பொழுது காணாமையால் மனம் நொந்து சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை
செய்து வேண்டினார். அதனால் அனுமேகர ரென்று கவாமிக்குப்
பெயரும். அனுமன் பன்னி யென்று ஊர்க்குப் பெயருமாயிற்றாம்.

செல்கயல்பாய் வயல்மோரூர்த் திருமலையத் தப்பனன்பாம்
பால்கனிபோல் நல்லதம்பி படைத்த கொங்க மண்டலத்தான்
மால்கவி ராமாயணம்போல் வடகலைபோற் றென்கலைபோற்
மேல்களையும் கீழ்களையும் விளங்க வெங்கும் நாடினனே.

தக்கை ராமாயணம் ஆற்றுப்படலம் 16

செல்லன், பண்ணை - காணி

பழமங்கலம்

அண்ணாமலை ஈகார்

உண்ணாமலைநாயகி

வெங்கடாசலபதிப் பெருமாள்

மங்கவத்தம்மன்

பகவதியம்மன்

புக்கராண்டியம்மன்

குளவினக்கு

பாண்டகவரர்

பங்கயச் செல்லியம்மன்

பொன்மலைக் குமாரர்

கோபாலப் பெருமாள்

பச்சையம்மன்

காகம்

கைலாசநாதேகவரர்

காமாட்சியம்மன்

கற்பக விநாயகர்

கரியபெருமாள்

௩ அ முத்துசாயிகமோனார்

செவ்வாண்டியம்மன்

றாவுத்தமரர்

அந்தனூரம்மன்

ஒரு பெரிய மஹாரிஷியிடம் சிலகாகங்கள். அடைத்து ஐயா, மஹா
தபோதனரே! ஏழைகளுக்கு உதவி செய்வதுதான் பெரும்புண்ணிய
மாகும். நாங்கள் அற்பஜந்து, எங்களைப் போன்றவைகள் பெரியாரை
அடுத்து மேன்மை கொண்டுள்ளன. எங்களிடத்து விசேஷமான நற்
குணங்களுக்குக்கின்றன. அகாவது, விடியற்காலையுயில் தீயி மற்ற
வர்களையும் கரைந்து எழுப்பல். இனத்தைக் கூட்டிப் புசித்தல்
இனத்தில் ஒருவர்துன்புற்றுக் கரைந்தால் ஓசைகேட்டவுடன்பயாவரும்
கூட்டங்கூடி அனுதாபப்படுதல், மறைவிற் புணர்தல், மானவநீர்
மூழ்கிச் சேக்கை சேர்தல் முதலிய நற்குணங்களைக் கொண்டுள்
ளோம். இப்படியிருந்தும் பட்சிகளில் சண்டாளம் என எங்களை
நிந்திக்கிறார்கள். ஒரு தெய்வத்தின் துணை வேண்டுமென வருத்தி
முயன்றோம் ஜேஷ்டாதேவி (மூதேவி) எங்களை வெற்றிக்
கொடியாகக் கொண்டா. ஆனால் மிருகங்களில் கழுதை சண்டாள
மெனச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் கழுதைகைய வாகனமாக ஏற்றுக்
கொண்டிருப்பதால் எங்களுக்கு மிகுந்த குறைவாக இருக்கிறது
ஆகலால் நல்லோர்கள் மதிக்கத்தக்க ஒரு பதவி வேண்டுமோம்
அதற்கு ஒரு வழியருளல் வேண்டுமென வேண்டின. நீங்கள்
கூடியவாறு நலவ குணங்களுக்குந்தாலும், நீங்கள் அந்த உணவுகளை
அருந்துதல், இனியமையில்லாத வெடி குரல் கொண்டிருக்கிறீர்கள்
ஆயினும் சூரிய புத்திரனாகிய சனீகானைத் துதித்துத் தலம் செய்யுங்
கள், நன்மையுண்டாம் என்றனர். அவ்வாறே செய்தன சனீகான
எதிர்தோன்றி அவற்றின தவத்தை மெச்சி காக்கையை வாகனமாக
ஏற்றுக் கொண்டனர். காக்கைகள் சந்தோஷித்தனவாம்

அறச்சூரர்

புற்றிடங்கொண்ட ஈகார்

பூலோகநாயகி அம்மன்

அறச்சாவம்மன்

மேல்கரைப் பூந்துறை நாட்டைச் சார்ந்த அறச்சூரரில்
கரையவேடுவரில் செய்யான் என்பவன் ஒப்பல வீர வல்லாள
வேந்தனிடத்தில் சேனாவிரனாக இருந்தான். அவனது யுத்த தந்திரத்தை
நன்கு மதித்து அந்த அரசன் பல்லவராயன் என்று பட்டப் பெயர்
கொடுத்தான். தன் பெயருடன் செய்யான் பல்லவராயன் என்று
புகழுடன் வாழ்ந்தான். இவன்மீது சில பிரபந்தங்களும் இருக்கின்றன

௩ கொங்குதாடு

குலத்து சாஸனம் அகத்தாபுரத்தில் கொண்ட நாயனார் ஆகியதின்
புகழ், அகவியின் இயக்கிற்று. இவ்வாறு போதுவார் புலப்பல
விவகாரம் கொள்வார் ராஜ்யப் பரிபாலனம். மேல்கரைப்
புத்துறை நாட்டு அறச்சுதரர் கையை வேட்டுவரில் செய்வான்
புகழ்வான் என இவ்வாறு உடையார் புலிபுலி கொண்ட நாயனார்
கொண்டிருக்கட்டாளில் திருநெல்வேலிச் செயல்தான் ..
பிச்சாசனமிருக்கிறது.

கண்ணன் வேட்டுவரில் தன்வாய் காணிக் கருத்தன் என்போன்
ஒரு காதல் பிரபந்தம் கேட்டிருக்கிறான்.

இது பரமுத்தி வெள்ளைக் கவிராயன் பாடினது
புச்சந்தி குலம் - காணி

வினக்கேத்தி

வித்தகநாத ஈகரா
விசாலாட்சியம்மன்
விரதாராயணப் பெருமான்
பொன் காளியம்மன்
பழயபூசைக் கருப்பண்ணன்
ஈஞ்சம்பன்வி
சோழகவரர்
கப்பிரமணியர்
கணபதி
சென்னராயப் பெருமான்
பொன் காளியம்மன்
வேலக்கவுண்டியம்மன்
அப்பிச்சிமார்
பகவதியம்மன்
வேடன் சாமி

பொருளந்தை - காணி

சத்தியமங்கலம்

சத்திரர்
சுதயவந்தாயி
வரதராஜப் பெருமான்
செலவாண்டியம்மன்
அண்ணன்மார்

புல்லன் - காணி

இ அ முத்துசாமி கோனார்

கோயம்புத்தூர் லங்கார்காரா

அங்க ஈனம் முடவாண்டிகளின் பிழைப்பு (ஜீவன்) விருத்திக்காக
உதவப்பட்டு காதலின் மூல வானடி சத்தியமங்கலம் எனப்பெயரா
விற்று ஆனால் இந்த முடவாண்டிகளுக்கு ஒரு விதமாகக் கதை
புனைத்திருக்கிறார்கள். முதலாவதில் கம்பர் என்னும் மஹாவித்து
வானை ஆதரித்த, வெண்ணெயூர்ச் சடைபப்பன் என்னும் கொடை
பாளைய முருகிவார், பின்னை, உடையார் என்னும் பட்டம் இட்டு
வழங்குகிறார்கள் அவர் கஞ்சாபுரம் ஜில்லா வெண்ணெயூர். அவர்
அரிய மனைவியாகுக்கு ஒரு ஆணமகவு தோன்றியது முடமாக
இருந்தது அதனை வைத்துப் பார்க்க மனம் ஒப்பாது, பொந்தகடு
போந்தது ஒரு பேழையில் வைத்து காவேரில் விட்டு விட்டதாகவும்
கூறுகிறார்கள் அப்படி ஆற்றில் வரும்பொழுது கொவ்வி மனை
நேராக வந்தது. அங்கு கொங்கு நாட்டுத் தலைவனும், ஒரு சோழிய
வேளாளனும் இடையே பெட்டி தூரத்தே பிரகாசித்து வருவதைக்
கண்டதாயும், பெட்டியிலுள்ள பொருள் எனக்கும், தங்கப் பேழை
உனக்குமாக வைத்துக் கொள்ளுவோம் என்று பேசிப் பிடித்துத் திறந்து
பார்த்ததில், உள்ளே ஒரு ஆணமகவு உயிருடன் இருந்ததாயும், பேசிய
வண்ணமே வைத்துக் கொண்டார்கள் சோழிய வேளாளன் குழந்
தையை அப்பாக ஆசையுடன் வளர்க்கு வந்தான் போஷணை. த
நாட்டுத் தலைவன் உதவி வந்தான் என்றும், குழந்தையின் ஜீவன்
விருத்திக்காக வேளாளக் கவுண்டாகனெல்லாரும் வருஷவாரி ஒரு வர்
கொடுத்து உதவி வருவதாயும் அக்குவத்தில் அங்க ஈனமாகப் பிறக
பின்னைகளை, அக்கா சோழியப்பின்னை, வலவந்தாமாக எடுக்கு
விடலாம் என்றும், தடை செய்கால் ஜாதி ஞாயம் பேசக் கூடிகுதுள்
ளாக்கலாம் என்றும் கூறுகிறார்கள். இதற்கு அக்காவததுப் பட்டயம்
இருக்கிறது என்றும் காண்பிக்கிறார்கள்.

கொங்கு நாடு மேலுள்ளது சோழநாடு நீர் ஒடும் கிழ்பாலிருந்து
மேலே வந்திருக்கிறது. ஆனால், திருஞான சம்பந்தர் பாகரம் எழுதி,
இட்ட ஏடு மேலே ஏறினது போன்ற ஒரு தெய்வீகச் செயல எனக்
கூறுவதிவலை. ஆதலின் பேழை எவ்வாறு சோழ நாட்டிலிருந்து
கொங்கு நாட்டுக்கு வரும்?

மணிமேகலை கூறுவது போலத் தமிழரசர்கள் காணார், கேளார்,
கான் முடப்பட்டார், பெண்ணாற்றார், பிணிவாய்ப்பட்டார், முதலான
தொழில் செய்ய இயலாதவர்களை அழைத்துக் காப்பாற்று வதார்கள்.
மற்றும் தொழில் செய்ய இயலாத கணர், குறளர் முதலானவர்களுக்குத்
கோலிங்களில் கைவினக்குப் பிடிப்பதும், பதிகம் பாடுவதுமாகிய
விருத்தி கொடுத்திருந்ததாக, முஞ்சியூர்ச் சாசனம் முதலியவை

கொங்கு நாடு

தமிழகத்தின் பழங்கால முதலாவது திருவாதவனம், திருப்புகழ் பாட 16 குருடர்களை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு உணவுகளை அளிப்பதற்காக வேளாண் கொடுக்கவந்த திட்டம் செய்துவருவது உறுதி.

EPANF ON 1903 483 OF 1903

உருவாக்கம் செய்து கொடுத்த ஏனைய மக்களிடத்து முடம் குருடு முதலிய அங்கவீனமுற்றவர்களை வைத்துக் காப்பாற்றுவது ஒரு தீவிரம் செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. (பார்ப்பாரில்) எத் தொழிலை செயல்படுத்தவர்களை சமையத் சாப்பிட்டு விட்டு திருத்தமான காரத்து மானியம் என விட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது போல உழவர்களான இரூட்டு வேளாளக்கவுண்டர் களிடம் கூட, குருடு, முடம் முதலிய அங்கவீனமுற்றவர்களை வைத்துக் காப்பாற்றுவது பூத்துறககு அடுத்த சத்தியமங்கலம் என்னும் தோழத்தை இறையவியாக விடப்பட்டது அதன் விபரம் கோயம்புத்தூர் ஜில்லா கலெக்டரில் பிரகரித்திருக்கிறது அதனை இங்கே கொடுக்கிறேன். அது இது :-

கோயம்புத்தூரில் இருக்கும் வங்கார்க்காரா என்னும் தர்மசாலை வெகு பரதன காலத்திலிருந்து வருகிறது சம்பகாலம் வரை அது தோழ தாலுக்காவிலுள்ள முடவாண்டி சத்தியமங்கலம் கிராமத்து இனாம் நிலங்களின் வரும்படி விவிருந்து நடத்தப்பட்டது. இந்த இனாம் நிலங்கள் தர்மத்துக்காக ஓர்ந்து அரசர்களாலேற்படுத்தப் பட்டது பின்னால்திப்புவினால் ஊர்ஜிதப்பட்டது அத்தர்மமானது 32 திருத்தவழியும் வேளாண் வருப்பைச் சேர்த்த அங்கவீனாகளைக் காப்பாற்றுவதாகும். இந்த அங்கவீனங்கள் வேறு நாட்டிலிருந்தாவது அவ்வது அதற்கும் அக்கம்பக்கத்துள்ள தாலுக்காக்களிலிருந்தாவது வர வேண்டும். முதலில் முடவாண்டி சத்தியமங்கலம் முழுவதும் இத் தர்மத்துக்காக விடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் வங்கார்க்காரா கவர் பேரவாக்கு பாதி அரசாங்க வரிவசக் கொடுக்க வேண்டும். இந்தக் கிராமம் பிரிட்டிஷ் ராஜியத்திற்குள் வந்த பிறகும் இந்த தர்மம் தடை விடலாமல் தடைபடுவதற்கு ஆனால் பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மென்ட் பார் இனாம் நிலங்களினுடைய பாதி வரிக்கு (அதாவது 1893 - 14-5) பொருமான நிலத்தை, இனாம் நிலங்களுக்கு பாதிவரி, இத் தர்மத்துக்கு விடலானார்கள். இந்த வரும்படியை 32 அங்கவீனங்களும் அவர்களை மேற்பார்வை பார்த்து வந்த காலங்கள் அவ்வது நல்ல திட ஆரோக்யமும் வேலை செய்து சாப்பிடக்கூடிய சத்தி சை யவராண மனிதர்கள் 42 பேரும் அனுபவிக்கலானார்கள். ஆனால் காலக்கிரமத்தில் இத்தர்மம் சரியாக

தன் பெறவிடவை காலங்கள் முடவாண்டிகள் தொகையை குறைத்து தர்ம சேர்த்தத் தாங்களே அனுபவிக்க ஆரம்பித்தார்கள். இவ் முடவாண்டிகள் கூட, கிராம, தாலுக்கா உத்திரபேகஸ்தர்கள் சதவிபெற்ற இந்த மாதிரி மோசங்கள் செயல் ஆரம்பித்தார்கள்.

இந்தமாதிரியான ஊழல்களைத் தடுப்பதற்காக 1837 - ம் வருஷம் வரை கலெக்டர்களை இந்த இனாமை மேற்பார்வை செயல் ஆரம்பித் தார்கள். ஆனால் இந்த மாதிரி மேற்பார்வை திருப்புகரமா மில்லாம விருத்தால பழைய ஊழல்கள் அத்தோடு ஒழியவில்லை அதனால் 1850 - ம் வருஷம் கவர்ன்மென்ட் இனாம் நிலத்தைத் தாங்களே எடுத்துக் கொண்டு இனாம் வரும்படிக்குச் சமமான தொகையை, வங்கார்க்காரா அவ்வது ஒரு தர்ம சத்திரத்தைப் பராமரிப்பதற்காகச் செலவு செய்தார்கள். புது சத்திரம் கட்டுவதனால் உண்டாகும் செலவைத் தடுக்க வேண்டி, கோயம்புத்தூர் தற்போதுவைய தாலுக்கா போர்ட் ஆபிசுக்குகாமைவிலுள்ள ஒரு பெரிய பழைய காலத்திய புகையிலைக் கிடங்கை அத்தர்மசாலையாக வேறபடுத்தினார்கள் அத்தர்மமானது வருஷாவருஷம், கிராமத்திலிருந்து பணம் கிடைத்தவுடனே துவக்கப்படும் அத்தர்மத்தினால் பிரயோஜன மடைபவர்கள் வருஷா வருஷம் எவ்வளவோ ரூபாய் பெற வேண்டுமென்பது அதன் பின்னால்திசையிக்கப்படும். ஆனால் 1852 - ம் வருஷம் ரெவினயூ போர்டா சிபார்சிஸ் பேரில் கவர்ன்மென்ட் பார் முதல் முதலில் ஏற்பாட்டபடியே இனாம் நிலங்களை விட்டு விட்டார்கள் 1871 - ம் வருஷம் இந்த தர்மசாலை கோயம்புத்தூர் முனிசிபாலிட்டிக்குள் வந்தது விட தட்ட 16 வருஷம் சரோடு தாசித்தார்கள் அதிகாரத்திற்கு உட்படாமலிருந்தாலும் தானே அதை இனாம் நிலத்திலிருந்து வரிகளை வசூலித்து அவைகளைக் கோயம்புத்தூர் முனிசிபாலிட்டிக்குக் கொடுத்து வந்தார் இம்மாதிரியாக 1854 - ம் வருஷம் 141 வானது அவசியமானபோது தப்பாக உபயோகப் படுத்தப்பட்டது இந்த தப்பான முறையானது 1886 - ம் வருஷம் கவர்ன்மென்ட் நோட்டீசுக்கு வந்தவுடனே, கவர்ன்மென்ட் பார் முனிசிபல் கௌன்சிலைத் தனிப்பட்ட பொதுமான மனிதர்கள் மூலமாக வசூலித்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்து கொள்ளச் சொன்னார்கள். கௌன்சிலானது அந்த மாதிரி செய்தால், அதிக கஷ்டத்திற்கும் செலவிற்கும் அது உட்படாமலிருக்க முடியாது என்று அபிப்பிராயப்படவே கவர்ன்மென்ட் பார் தாங்களாகவே இனாம் நிலத்தை யெடுத்துக் கொண்டு அதற்குப் பதிலாக ரூ. 1000 வருஷா வருஷம் கௌன்சிலுக்குக் கொடுப்பதாகத் தீர்மானித்தார்கள்.

(ii) எஸ் சின்னப்பன்

கெக்டரி

சேனார்

லீகல்கேரன்

செல்லாண்டிம்மன்

கொங்காளம்மன்

காமாட்சியம்மன்

செல்வன் - காணி

மங்கலம்

லீகல்கேரன்

மங்கலவிரிப் பெருமாள்

கண்ணன் - காணி

வீரகனல்ஓர்

மாதேகரன்

கொங்காளம்மன்

மத்தைப் பிடாரி

பயரன், சாத்தத்தை, காடை, கண்ணன், தூரன், முழுக்காதன்,
செல்வன் - காணி

சரோடு

தொண்டகரர்

சேனகவரர்

அர்த்தகபாலபுரி ஈகரர்

மஹி மாலிகரர்

அம்மை

கப்பிரமணியர்

பன்னி கொண்ட பெருமாள்

கொங்காளம்மன்

ஐயனாரப்பன்

அன்பனான ஒரு ஆயனுக்குத் தொண்டுப்பட்டியில் தொண்டு
வேலை செய்து வந்தபடியால் தொண்டகரர் எனத் திருநாமமுற்றது.

பூர்வம் கைலாயத்தில் திருமந்திரப் பொருளைப் பரமேசுவரர்
பார்வதியாருக்கு உபதேசித்தனர். அப்பொழுது பிராட்டியார்
கவாமியென்று கழுத்து நீலமணி போன்ற ஒளி வீசுதலைக் கவனித்தார்.
இதனையேர்த்த விவபெருமாள் பார்வதியாரை நோக்கி உமையே

நீ அருளுகாம்கோணர்

மல்ல மந்திரார்த்தத்தை உபதேசிக்குங்கால் அதனை அவமதித்து
நீவகண்டத்தைக் கவனித்தனையாதலின் மயிலுருவம் கொண்டு
தமிழ்தாட்டில் காவிரிநதியருகே தவம் புரிந்து இப்பாவத்தை நீக்கிக்
கொள்வாயாக எனக் கட்டளைவிட்டனர். தேவியாருத் தன் குற்றத்தை
எண்ணி வருத்தி பூலோகம் வந்து மலிலுருவேற்றுப் பல தலங்களுங்
கண்டு பின்பு கொங்கு நாட்டைத்து இத்தலத்தைக்கண்டனர் புனித
முற்றிருப்பதால் தினமும் காவிரியடைத்து முழுநிசு கடவுளை
வணங்கி தவம் புரிந்தனர். இறைவனைப் பிரித்து நெடுநாளாயினமை
யால் வருத்தி மாழ்கினர். தவத்துக்கிரங்குத் தயாநிதி கருணை கூர்ந்து
ஆன்மலிலுருவேற்று அழகிய தோகைகளை விரித்துத் தேவியார் முன்
சதியுற தடித்தனர். பார்வதியார் கனி கூர்ந்து மகிழ்ந்து சமீபத்து நெருங்கி
வணங்கினர். இறைவன் ஆரத்தமுவி வாழி கூறினர்.

கவாமியும் அம்மையாரும் மயிலுருவேற்று வசித்தலால் இத்
தலத்துக்கு மயிலைவ என ஒரு பெயர் வழங்குகிறது. இது புராணக்கதை

இவ்வூரில் தாண்டவன் என்று ஒரு ஏழைக் கைக்கோளன் தினமும்
தான் நெய்த வேலைக்கான கூலி வாங்கித் தான் உணவுப் பொருள்
வாங்கிச் சீலிப்பன். ஆனால் அதிகாலை தொண்டசர் கோலில்
வாயிலில் நின்று ஒரு கும்பிடு போட்டுச் செல்வன். உள்ளன்
புள்ளவன் இவனை அன்பு வெளிப்படுத்துகற்காக தொண்டகரர்
ஒரு மெலிந்த தளாநடை ஏழையாக நடுங்கிக் கொண்டு தண்டவன்
குடிசைக்குச் சென்றார். குளிர் சிக்க முடியவில்லை ஒரு கந்தல்
இருந்தால் பிழைப்பேன் என்று கேட்டனர். ஐயா, என் கணவனார்
நெசவுக்குப் போயிருக்கிறார். அவரிருந்தாலும் இடையில் சுற்றியுள்ள
ஒரு துண்டுதானிருக்கிறது என்று கூறினன் அவர் புறப்பட்டார்
கவாமி எங்கே இருப்பு என்றான். தொண்டசர் கோலில் வெளியி
விருப்பவன் எனக்கறிதடந்தனர் இரவு தாழிகைக்கு மேல்கணவன்
வந்தவுடன் கூறினன் திடீரென்று தான் தொழில் செய்யும் தலைவ
லிடம் சென்று அஞ்சிநின்று ஒரு துண்டு கொடுங்கள் எனக் கெஞ்சிக்
கேட்டு வாங்கி ஓடி வந்தான். ஆடையழகப்பல இரு முழுநி
காலிடை யில் தளையைக் குளிந்து வைத்துக் கைகளால் மேலையும்
போர்த்து நடுங்கிடும் பெரியவரைக் கண்டு வருத்தி. கொண்டு வந்த
சிறு துண்டை விரித்துப் போர்த்து வணங்கிச் சென்றான் அதிகாலை
கோலில் திருக்காப்புத் திறந்து பூசகா பார்க்கவே, அர்த்த சாமத்துச்
சாத்திய பரிவட்டமில்லை ஏதோ ஒரு புதுததுண்டு போர்த்தப்பட்ட
யிருந்தது. நடுங்கி வெளியே ஓடி வந்து ஊரின் கோலிலுக்காரிகளும்
ஊரதிகாரிகளும் அபிமானிகளும் வந்து கூடினர். குருக்கன் விவரம்
சொன்னார். துண்டைப் பார்த்தார்கள் இத்தாண்டவன் தொழிற

நீ கொங்குநாடு

செய்தது. சில ஜனங்களுக்கும் தோன்றிற்று. என்றாலும்
கவந்தவர் பாண்டித்து இப்பண்ணிய வேலைகளை முடிக்கா
வென்று கனம் தலைவர் வதக்கவருத்தார் அவருடைய சகாக்களுக்கும்
தான் பாண்டித்து கட்டணப்பட்டவர்களை இருக்கிறோம்.

இவ்வுத மாமனார் ஜே. எம். தன். சாமி பிள்ளையவர்கள்
நினைவாக இந்த ஜாஸ்கானில் பல ஜில்லாக்களில் புத்திரிகட்டு
புத்திரிகை இருந்தவர். அவர் சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்களை
இங்கிலாந்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார் இவரை ஆங்கில பாஷையார்
என்று சைவர்கள் புகழ்வார்கள். தமிழிலும் சில நூல்கள் எழுதி
புத்திரிகை இவரது பிரசங்கத்துக்குப் பல இடங்களில் நுழை
புத்திரிகை வரவார்கள் இவரது சைவ நூல் புத்தகங்கள் ஜாமனியார்
கொண்டாடி வாங்கிப் படிப்பார்கள். தமிழர்கள் முன்னுக்கு வா
வேண்டுமென்று மிகுந்த அக்கரை கொண்டவர்

வைத்தியசாலை

இங்கே முனிசிபல் ஆஸ்பத்திரி இருப்பதுடன் பாதிருளடை
தும் இருக்கிறது பாதிருமார் வைத்தியசாலை கோஷா ஆஸ்பத்திரி
யும் புகழ் கொண்டு விளங்குகிறது கவரவமான நிலையிலுள்ளவா
களின் வீட்டுப் பெண்களும் கூட, உபசரிப்பு அக்கரை கொண்டு
கவனிக்கார் விஷயக்களாக நதி. (ஆஸ்பத்திரி) கட்டுவதற்குப்
பொருளாக இவற்றிந்து அதன் தலைவரான ஜே. எம். தன். சாமி பிள்ளை
தரை அவர்கள் நடத்துத் முறையாகும் அப்பெரியார் தமிழ்நாடு
தமிழில் போற்றத்தக்கவரது உபநிபாசம் செய்கிறார். அம்மட்டோ,
செந்திரனை இங்கிலாந்தில் மொழிபெயர்க்குகிறார் அக்கரைகளை
இந்தக் கருவிகளில் புகழ்விழ்ந்துவந்த சென்னை நாகர்கோட்டை
செய்துள்ளவை முதலியன போற்றத்தக்கவரது இருக்கின்றன

அவ்வூரில் வெங்கட தாயக்கள் என்னும் வர்த்தகர் தமது பொருளை
தமத்திற்கு எழுதி வைத்து, இரண்டாவதாக மக்களுக்கு வைத்திருக்
கிறார் பழைய ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அருகில் கட்டிடமிருக்கிறது
யாவரும் அறிவர். இவரது குமாரர் ஈ. வெ. ராமசாமிப்பெரியார்
எனப்புகழ்ந்து பேசுவது இவரது தமையனும் நுவதிவுன்னவரே

புகை வண்டி

சேவனை நுருப்பும் பாதையுடன் திருச்சிணாப்பள்ளிக் கிளை
சந்திக்கும் இடமாக இருக்கிறது. ஸ்டேஷன் வெகு நேரத்தியாகக்
கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

பேரோடு

விதையகம்

செவ்வாண்டியம்மன்

கரிணா - அப்பிச்சி

நி. அ. முத்துசாமிப்பெரியார்

சித்தோடு

விக்கிணைகரன்

மாதாணியம்மன்

வேணுகோபாலப் பெருமாள்

மாதாணியம்மன்

காமாட்சியம்மன்

கண்ணன் - காணி

இண்டல்

விநாயகன்

மனலக்குமார சுப்பிரமணியர்

பத்திரகாணியம்மன்

கருமலையான்

காடை, கண்ணன் - காணி

இலவமலை

விநாயகர்

செவ்வாண்டியம்மன்

உதியமரத்துக் கருப்பண்ணன்

சாத்தந்தை - காணி

திருவாச்சி

கணபதி

கதிரோபல மூர்த்திப் பெருமாள்

கரிய காணியம்மன்

தாரன், ஆந்தை, ஓதாளன், அத்துவன் - காணி

பனயம்பள்ளி

கணபதி

பொன்காணியம்மன்

ஆதி அம்மன்

முத்தாலம்மன்

பொருளந்தை - காணி

ஒடா நிலை

கணபதி

பொன்காணி

சாத்தந்தை - காணி

நி. அ. முத்துசாமிப்பெரியார்

உதாரணம்:

ஐஸ்கூல், டிஸ்புரிக்கட் போர்டு	...	1
மதுமதிய லோயர் ஆன் டிரி ஸ்கூல்	...	1
பெண்டு	...	1
மிஷின் ஸ்கூல்	...	1
ஆஸ்பிடல் முனிசிபாலிட்டி	...	1
முனிசிபாலிட்டி லோ.ச.ஸ்கூல்	...	7
பெஸ்	...	5
அ.சி திராவிடர் ஸ்கூல்	...	1
ஜி ஸ்னிங் பாக்டரி	...	4
அசிசி அரைப்பது	...	5

கொற்றலார்

முத் தெய்வங்கரர்

சங்கரன் ஸ்தலநாமம்

இந்த நேரத்தில் இரண்டு பிறராவது ஸ்ரீராமஜெந்திர சோழன் மாலியம் கொடுத்திருக்கிறான். வீரசோழிய மென்னும் தமிழிலக்கணத்தில் எல்லா ௨ வகும

திரு. அ. முத்துசாமிச்சோமையா

அப்பிரமேயர் கோயிலின் முன் இளையான் மண்டபம் என்று ஒரு மண்டபம் இது இத்தலத்துக்கு அப்பிரமேயர் புராணம் பாடின இளையான் கவிராயர் கட்டியது. அம்மண்டபத்துத் தூண்டி ஒரு பிரதிமையும் வெட்டப்பட்டுள்ளது இது இளையான் கவிராயர் என்ஊர்.

21 கொங்குநாடு

தென்னீகர் கோவிலுக்கு அக்கோயில் போல் வடக்கே பெரிய நூல்நிலைமம் என்று அழைக்கப்படும் பத்திரகாளியம்மன் கோயில் இருக்கிறது அக்கோயிலின் முன் வலப்புறம் கவரில் கவிபுகைகாத்தம் 4890 -ஆம் ஆண்டிலாக 1716 க்கு செல்லாதின்ற ஆனந்த வரதன் சித்திரை மாதம் பெரிய நூல்நிலைமம் திருப்பணி கற்பகிரக அகத்த மண்டபம் மகாமண்டபம் பூநதேர் பொன்னுஞ்சலுக்கு அப்போது வேறுபாடையான் உபயம் பாப்பணாசாரி.

அக்கோயில் மகாமண்டபத்து மேற்பாவு கவரில் சிறுக்கிணறு கருங்குடிப்பெரியண்ணன் உபயம்.

அதே மண்டபத்து மேற்பாவு கல் ஒன்றில் கட்டா கொண்டு வந்தல் துழத்தையை வெட்டுதல் பூந்தோ ணஞ்சல் முதலியது இன்னும் சில குறிப்புகளாக 11 பிம்பங்கள் வெட்டப்பட்டன.

தென்னீகர்

தென்னீகர் வடபுறமாகத் தென்னீகர் ஆலயமிருக்கிறது. அகிலாண்ட நாயகி, இக்கோயிலுக்கு வீராஜேந்திர சோழன் மானியம் கொடுத்திருக்கிறான். ஸ்வஸ்திஸ்ரீ வீராஜேந்திர சோழன்...தென்கரை நாட்டுக்கொற்றனார் ஆளுடைய தென்னீகர் முடைய என்று கோயிலின் முன் மண்டபச் கவரில் இருக்கிறது வீர சோழிய மென்னும தமிழ் இலக்கியத்தில் எல்லாவாகும் மேலிய வெண் குடைச் செம்பியன் வீராஜேந்திரன் எனக்கூறிய அரசனாவான். இவன் கி.பி. 1062 -ல் இருந்திருக்கிறான். அன்றியும் கோயிலைக்கற்றியும் பல அரசர்களின் சாசனங்களுக்கிடையே.

இக்கோயிலுக்கும் அப்பிரமேயா கோயிலுக்கும் இடையே சங்கராண்டம் பாளையத்தில் முக்குத் தொட்டாடிய விநாயகன் கோயில் முக்குத் தொட்டாடல் என்பது ஒரு விளையாட்டு. மூன்று மூலையில் ஒவ்வொருவர் பிடித்துக் கொள்வது. மற்றொருவன் நாலுமூலைப்பட்டி நத்தவணப்பட்டி ஒடுங் குதிரைக்குட்டி. உடனே தொட்டாட்க் என்று பாடிக்கொண்டு, தான்கு மூலையும் கற்றிக் கொண்டு வருவான். அவனை நிற்பவர்கள் எட்டிப் பிடிப்பார்கள். அவர்களுக்கச் சிக்காமல் வரவேண்டும். சிக்கினால் தோல்வி புற்றவன். கற்றி வரவேண்டும் இவ்வாட்டத்தில் இளைப்பாண ஒரு சிறுவன் தினமும் தோல்வியுற்று வருந்தி விக்விநேகரனை வேண்டிக் கொண்டான். ஏழை பங்காளனாகிய யானைமுகக் கடவுள் ஒரு சிறு வாலிபனாகத் தோன்றி இந்த விளையாட்டில் தினம் தோல்வி புறுபவன் ஸ்தானத்தில் நின்று ஆடினான். ஜெயித்தான். யாவன் இவன் என உற்றுப் பார்த்தார்கள். மறைந்து விட்டனர். எல்லோரும் ஆச்சரிய புற்றார்கள். அதனால் அது முதல் முக்குத்தொட்டாடிய விநாயகர்

எனப் பெயராயிற்று அக்கோயிலை அடுத்து பிராமணா வீடுகளை இருக்கின்றன அதை அடுத்து இந்நாட்டுக்கு அபிபதியாயும் விளங்குவரும் வேறுபாடையார் திருமலை. இவர்களுது சரித்திரம் பின்னா விளக்குவோம் அதற்கு முக்கே ஆற்றுகிறேன் ரத்னமூர்த்தி கோயில் அது வேறுபாடையார் கோயில். அப்பிரமேயர் கோயிலுக்கும் தென்னீகர் கோயிலுக்கும் ஏகதேசம் 2 - மையில். இவ்வளவும் முன்னாள் நகரமாக இருந்திருக்க வேண்டும். கோட்டையுள்ளதாக தான் கோட்டை மாரியம்மன் எனப் பெயர். மானியமும் உண்டு.

காணியாளர்கள்.

காவலுவன், குழாயம், பெரிய குலம், ஆததை, சேரன், செம்புத்தன், வணிகன்

இளையான் கவிராயர்

தென்கரைநாட்டுக் கொற்றனார் இலக்குவநாயக்கன் பேட்டை என வழங்கும் குறிச்சி என்னும் கிராமங்களில் கிராமக்கணக்கு எழுதும் சோகநனிகா மரபினராகிய வைத்தியநாத பிள்ளை என்பவர் ஒருவர் குந்தார் அவரது தவப்பயனால் இளைச்சியண்ணன் என ஒரு சிறு புத்திரர் பிறந்தார் அவர் இளமையிலேயே இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்றார். இதிகாச புராணங்களை நன்கு உணர்ந்தார் தான். சிவ பக்தியான் ஆலய வழிபாட்டில் அழுத்தமான அன்புடையவா திருஞான சம்பந்த மூர்த்தியை உபாசனா மூர்த்தியாகக் கொண்டவர். நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்றவாறு பிறந்த பெயர்க்கு அடியார் பக்தி ஆலய வழிபாடு புரிய வேண்டுமென்று கருத்தால். காகமுறவு கலந்துண்ணக் கண்டர் அகண்டா கார, சிவ போக மெனும் பேரின்ப வெள்ளம் பொங்கித் ததும்பிப் பூண்டாய். ஏக வெளியாய்க் கிடக்குதையோ இனி நாமித்த உடலை விட்டுத், தேகம் விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேர வாரும் சகத்திரே என்ற வண்ணம் ஒவ்வொருவரையும் வற்புறுத்தி ஆலயத்துக்கு அழைப்பார். சிவ புராணங்களைக் கேட்குமாறு வேண்டி உரைப்பார். பிரசங்க வன்மை யுடையவரானதால் யாவரும் வந்து கேட்பார். பிரசங்கம் முற்றுப் பெறுகிற வரையில் ஒருவரும் எழுந்திருக்க மாட்டார்கள். வல்லார்க்கும் வல்லார் அல்லார்க்கும் கவை பெறுமாறு, பிரசங்கம் புரிவர். இவர் அவிநாகிக் கடுத்த தடுவச்சேரிக் கிராமக் கணக்கப் பிள்ளையின் அருந்தவப்புதல்வியை மணந்து இவ்வறம் நடத்தி இருந்தனர். எட்டுச் செங்கலினாயினும் ஈர்ஞ்சடை வேணி-வட்டை சென்னியான ஆலயத் திருப்பணி வகுத்தல், ஒட்டிப் பெற்ற இவவுடற பயனாமென உணர்வீர் என்று பிறர்க்கு இவர் எடுத்துரைப்பதோ உமையாது தானும் அவ்வித திருப்பணியில் புகுத்து அப்பிரமேய

4477 ஆகவதனை முன்புள்ள மண்டபத்தைக் கட்டி வைத்தார் அம் மண்டபத் தூணிக் இவருடைய உருவமும் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது இவைகளையெல்லாம் மண்டபமென்று இன்னும் கூறுகிறார்கள்.

இவர் மாமனார் ஊராகிய தடுவச்சேரியிலிருந்து கொண்டு அவிதாசித் தலப்புராணம் பாடியார் என்று பெரியோராகக் கூறுகிறார்கள் கொற்றை நகர் அப்பா மேயர் புராணமும் பாடியுள்ளார் விதவைல்லும் புத்திலும் பத்திலும் சிறந்தவர்களான கொடைவாளிகளுக்குச் சீட்டுக்கொழுதுவதும் உண்டு. உதாரணமாக அக்காலத்தில் புலிபாளையத்தில் சிற்றாசராகப் பெரிய கோப்பை கொண்டிருந்த கொடைவாளி இருந்தார் அவர் வாரக்கு நாடுகளத்தை உட்கு அதிபர் மூவரசர் காலத்தும் திகழ்ந்த குறுநில மன்னா மரபினர். முன்னொருவனைப் பற்றி கொங்கு மண்டல சேகம் ஏழாவது பாட்டு கூறுகிறது. மேலும் அவர்களின் முன்னோர்கள் பேரார். அவிதாசி முதலிய ஆலயங்களில் கவ்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன அந்தப் பெரிய கோப்பண்ணனுக்கு இவர் எழுதிய சீட்டுக் கவி ஒன்று கிடைத்திருக்கிறது.

உலகை ஒருகுடை நிழலிலங்கு செங்கோன்மன்ன

ரொலிகு முடி மிளையனையவே

ஊடெழுது தமிழ் வகை நாலாவிதக்கவியு

முதல மிந்த மதுரவாக்கி

இலகிய சிவாகம புராணிக வவநாளி

லினிய பிரசங்க விரகன்

எழுது கருவிக்கணாம் திருவட்ட சத்தான

விளையா ணனுப்பு மோலை

குலகுருவ திகவறுதல் சங்கிராம துங்கவேள்

குரகத்ததுரக தருவன்

குடை கருணை யாழிபதி தென்களத்தைப் பெரிய

கோப்ப னெறிர் கொண்டு காண்க

அவகில் பல புகழ் பெறு குமாரராவாமியோர்

அஷ்டகம் கொண்டு வாரார்

அது கேட்டு நீயவர் சித்தாகுலந்தீர

ஆடகம் வழங்கு வாயே.

கவியுக் சகாப்தம் 4734 க்கு மேல் வாயுறைக்கா நாட்டுக் களத்தைக் காண்ப்புலுவர் பெரும்பற்றார் சந்திரகுமாரர் கோபமன்றாடியார்

கந்தசாமிக் கவுண்டர் கட்டிவித்த கற்பகங்கம் முடித்தது.

பேரூரில் கவரின் ஒரு கலையில் சித்தார்த்த வருணம் 2350 1903 554

இன்னும் இவர் சரித்தருக்கு ஆதரவான செய்யும்.

மாடவர்கோன் கொற்றை வைத்தியநாதன் விளையான்

பாடல் செய்தான் இன்பப்பகைக்கான ஆபல் செய்த

அற்புதானந்த அவிதாசி மான்மியத்தைச்

சொற்பனு லாகத்தொகுத்து...

அப்பிரமேயர் தலபுராணத் தனியன்

மருவனர் செத்திருவணைத்தார் கசிலன்

வரிசையன்ன பரித்துவான்றன குபேரன்

நிருவனார்சேர் திருமாடல் கோத்திரத்திற்

செனித்தகைத் தமிழ்கடலான் நேர்ந்த தெஞ்சன்

அருள்பரவு மப்பரமேசர் புராண

மவிதாசிலிங்கர் புகழிரண்டுஞ் செய்து

வருண முதற்சம்பத்தர் பதத்தைப் போற்றி

வளரிளையான தமிழுலகில் வாழிதானே

இவரைக் கூறுகின்ற தனியன்கள் வைத்திய நாதன் விளையான் என்று தத்தை பெயரைப் புறந்தீரிக் கூறுவதுண்டு. இது பண்டைக்கால வழக்கு.

கோயம்புத்தூர் ஜில்லா சிவ சாசனப் புஸ்தகம் 107 வது பக்கம் 108 தெம்பர்தாறாபுரம்தாலுக்கா டிலிஷன் காவகயாம் தாலுக்கா ஊத்து முதலிபாளையம் மிட்டா மறவபாளையம் அப்பரமேஸ்வர கவாய் தேவஸ்தானத்தில் எழுதியிருக்கப்பட்ட சாசனங்களுக்கு சரியான தகல் கொப்பக்கிரகம் பின்புரம் பிரகாரம்படி வரியில் ஸ்வஸூத்ருலோத்துங்க சோன ராசன் சோழதேத்து திருவளத்தான் செல்லா நின்ற தளைய நாட்டுக்குச் சேர்ந்த தென்கரைநாடு கோஸ்துறை ஆனம் உடையார்

அப்பரமேஸ்வர உடையாருக்கு சங்கர சத்திரத்து தீவம்காக

கேராமக்காலில் விறுப்பரு நாக கல்லுக்கு விட்ட நிலம்.

தென்கரைநாட்டு நிலம் பேரூர்மேல் கரையில் ஆண்டதாய்கி நிலத்துக்கு வடக்கு சொக்கநாதகாமி நிலத்துக்கு தெற்கு தென்வடல கவுருக்கு கிழக்கு புனியமரத்துக்கு மேற்கு. தா 40. இந்த நிலம் ஏன் மாவுமகுமார பரவலியர் குடுத்த தமக்கு வாலார் பொரை

தானும் யாரும் கேட்கக் கடவார்களாகவும் இஃத தருமம் அளித்தவன்
ஏதேழு சென்னப்பர் அணிவார் மகேசுவரர் சாக்கி 106 தெ.
ஸ்வஸ்தஸ்ரீமான் மகாமண்டலீகாரன் அபிப்பதால் வசன நடன்
பரணசகற் குத்தப்பு வறாயன் கண்டன பூர்வதகிண பசும உதார
சமுத்திராதிபதி ஸ்ரீவரகதேவறாயர் குமாரர் அரிய சஜயர்
செல்லாவின்றன நாரதன் வருஷய ஆவணி ஊ 25 தேதி தென்கரை
நாட்டு வரும் எங்கள் கரட்டில் அப்பரமேஸ்வர உமையர் தேவஸ்
நாயக்களுக்கும் உடையானுக்கும் பூவம நடந்த மருவாருளம
நாச்சியார் படுக்கை உபயம்.

விற்சேர்க்கை

கொங்குமண்டல ஊர்த்தொகை

நூல்முறை

தண்டமிழாய் பவர்பதிகள் தரிப்போர் தொன்மைச்

சரிதமுறை விவகரிப்போர் தடுமாற்று உறாது

மண்டலத்துள் இருபத்து நான்குநாடு அவற்றை

மருவுஉபநாடு. ஒவ்வொன்றின் மன்னியபே ருரைப்

பண்டரசர் செப்பேடு கல்வெழுத்துத் தமிழ்துல்

பல ஆய்த்து பிழைபோக்பி பழங்கலியும் இதுகொள்

வண்ண மயான் பூசாகலியும் தொகுத்தனைக் கொங்கு

மண மணாத் தொகையென்பபேர் வாழங்கலினக் கிள்ளை

கொங்கு 24 நாடுகள்

சொல்லுஅரி தானபுத் துறைசெதென் கரைநாடு

தோன்றுவா ரக்கநாடு

தோவாத பொன்கலூர் நாடுநிகழ் ஆறை அன்

தோய்த்தவா ரக்கநாடு

வலவமை செந்தத்திரு வாவிறன் குடிநாடு

மணநாடு தலையநாடு

வரதட்டை பூவாணி அரையநாடு ஏடுவங்கம்

வடகரை பிழங்குநாடு

தன்னுநக் காநாடு வாழுவத் திபும்அண்ட

நாடுவெங்காவநாடு

தாவலர்கள் சொக்க வடிக்காநாடு ஆனமலை

ராசிபுர நாடுத்தமும்

II கொந்தநாடு

இவ்வறம் வளர்த்துதவு மருகாந் கொயில்
இயல்செறி குறுப்புநாடு
இனியபுகழ் சேர்கொங்கு மண் லர் தனியாள்
இருபத்து நான்கு தாடே*

பூந்துறை நாடு	ஒடுவங்கநாடு
தென்கரைநாடு	வடகரைநாடு
காங்கேயநாடு	கிழங்குநாடு
பொங்கலூர் நாடு	தல்லுருக்கா நாடு
ஆறைநாடு	வாழவந்திநாடு
வாரக்கநாடு	அண்ட நாடு
திருவாலிநன்குடி நாடு	வெங்காலநாடு
மணநாடு	காவடிக்காநாடு
தலையநாடு	ஆனாமலைநாடு
தட்டையநாடு	இராசிபுரநாடு
பூவானியநாடு	காஞ்சகக்காயில நாடு
அரையநாடு	குறுப்புநாடு

மேல்கரைப்பூந்துறைநாடு

பூந்துறைவை வெள்ளோடை நதியூர் எழுவானை
புகழ்சேர் பிடாரிநகரம்
பூங்கமழும் ஈங்கியூர் பெருத்துறை சாத்தம்பூர்
பொன்காள் மங்கலம் அதும்

ஆய்த்த தமிழ் கூறும் குழாதிவை கிழாம்பாடி
ஆண்மைகொள் முடக்குறிச்சி
அனுமநகர் பழமங்கை குவவினக்குக் காகம்
அறச்சலூர் விளக்கேத்தியும்

* கொங்கு 24 நாடு பின்பு 42 நாடுகள் ஆனது. தாராபுரம் சூழ்நாடு 24 ;
கோட்டை சூழ்நாடு 6 ; குன்றத்தூர் சூழ்நாடு 12.

வேந்தர்மகிழ் ஈஞ்சக சத்தியமங் கலம்அதும்
மிக்கசே மூர்மங்கலம்
வீரநகர் ஈரோடு பேரோடு சித்தோடு
மிக்காள் நிண்டல்புதூர்
சேர்த்துமறை பெய்திடும் இலவமலை திருவாச்சி
திகழ்பனவை ஓடாதிவை
தென்முருகு கைத்தொழுவ முப்பத்தி ஈரோடு
சிறக்கபூத் துறைவை தாடே

பூந்துறை	பழமங்கலம்	சித்தோடு
வெள்ளோடு	குவவினக்கு	நிண்டல்புதூர்
நகரமதுர்	காகம்	இலவமலை
எழமாத்தூர்	அறச்சலூர்	திருவாச்சி
பிடாரிநகர்	விளக்கேத்தி	பனயாப்பள்ளி
ஈங்கா	ஈஞ்சாப்பள்ளி	ஓடாதிவை
பெருத்துறை	சத்தியமங்கலம்	முருங்கத்தொழி
சாத்தம்பூர்	சேரூர்	(தலைமைத்தகம்)
காளையங்கலம்	மங்கலம்	சென்னிமலை
குழாதிவை	விரகநல்லூர்	சேர்த்தொகையுள்
கிழாம்பாடி	ஈரோடு	சேரவிக்கை
முடக்குறிச்சி	பேரோடு	
அனுமன்பள்ளி		

கீழ்க்கரைப் பூந்துறைநாடு

மோளுரு டனமுளவை குவவும்ஈ மப்பள்ளி
முற்றுதக டப்பாடியும்
மோடமங் கலம்மேழிப் பள்ளிஇருப் புலிபிரிதி
முட்டில்கிற முனவைஅணிமூர்

நீரூர்து மரமங்கை அகரம்சே தாபுரம்
நீழையற்ற கருமாபுரம்
நீதிவட ஓர்மணலி கோக்களையும் ஈஞ்சனியும்

நிலைகொங்கத் தம்புண்டியும்
 சீருகும் ஆனங்கூர் கொக்கரா வன்பேட்டை
 தேவைகா டச்சிதல்லூர்
 செயமா விரட்டியுடனேவத்தி வாடியும்
 செயப்படை வீடுபட்டிலூர்

ஏருர் வயல்கழலூர் மண்டபத் தூர்நோக்கை
 இன்பமிரு சித்தனத்தூர்
 இணைவிங்கத் தாரியுடன் முப்பத்தி ரண்டூர்கள்
 இனியபூத் துறைநாடு...

மோருர்	கருமாபுரம்	பட்டிலூர்
முளசை	வட்டுர்	கழலூர்
ஏமப்பள்ளி	மணலி	மண்டபத்தூர்
தகடப்பாடி	கோக்களை	தோக்கைவாடி
மோடமங்கலம்	உஞ்சனி	சித்தனத்தூர்
மேழிப்பள்ளி	கத்தம்பட்டி	கத்தேரி
இருப்பிலி	ஆனங்கூர்	(கோட்டைத்தலம்
பீர்து	கொக்கராவன்பேட்டை	சங்ககிரியும்
சிறுமுளசை	வேணாங்குறிச்சி	புண்ணியத்தலம்
அணிமூர்	கட்டச்சிதல்லூர்	திருச்செங்கோடும்
குமரமங்கலம்	மாலிரட்டி	இடம் பெறவில்லை)
அகரம்	லத்திவாடி	
சேதாபுரம்	படைவீடு	

பருத்திப்பள்ளிநாடு
 (பூத்துறை நாட்டின் இணைநாடு)

சீர்பருத் திப்பள்ளி மல்லைகோட் டைப்பதி
 திகழ்கருங் கல்பட்டியும்

திறமிகும் கொன்னையாறு அவிநாசிப் பட்டியும்
 செயமேவு பண்டிதத்தம்

ஏர்கொழுங் கொண்டைகூத் தாதத்தம் வைகுத்தம்
 இசைகரும னூர்தாழைதூர்
 ஏகாபுரம் புன்னா தகர்தடுவ னேரியுட
 யேகன் னத்தேரியும்

பேர்கொள்தப் பக்குட்டை கூடலூர் மங்கலம்
 பேரிடங் கணசாலையும்
 பேணுகச் சுப்பள்ளி இரணா புரம்கணை
 மெய்சண்டை பாலையமுஞ்சை

பார்கொன் பல்லக்குழி கண்டமா னிக்கமும்
 பகர்ஆட்டை யாம்பட்டியும்
 பழுதில்மாம் பூண்டியின் னாம்பள்ளி மரப்பறை
 பருத்திதன் னாடுநானே

பருத்திப்பள்ளி	நாழைதூர்	சண்பகாமாதேவி
மல்லாழுத்திரம்	ஏகாபுரம்	பாலமேடு
கோட்டைப்பாளையம்	புன்னாதத்தம்	முஞ்சனூர்
கருங்கல்பட்டி	தடுவனேரி	பல்லக்குழி
கொன்னையாறு	கன்னத்தேரி	கண்டகுளமானிக்கம்
அவிநாசிப்பட்டி	தப்பக்குட்டை	ஆட்டையாம்பட்டி
பண்டிதத்தம்	கூடலூர்	மாம்பூண்டி
கொழுங்கொண்டை	மங்கலம்	மின்னம்பள்ளி
கத்தாதத்தம்	இடக்கணசாலை	மரப்பறை
வைகுத்தம்	கச்சப்பள்ளி	
கருமனூர்	இரணாபுரம்	
	கணககிரி	

ஏழார் நாடு

(பூத்துறைநாட்டின் இணைநாடு)

ஏழாரி னோடுநாட் டாமங்கை கலியாணி
எழில்நவனி முசிரிபுத்தூர்
இணையில் தாழம்பாடி தும்பைதகர் மானத்தி
இளநகரி மாறப்பனூர்
தாழா மருர்ப்பட்டி முதலையின் பட்டியொடு
தனிதல்வி பானையமுடன்
தங்குகொண்ட டப்பனூர் சிவியான தரிமுத்
தக்காளூர் மின்னாம்பளி
வாழைமிகு சேத்தமங் கலமோர் துத்திக்குளம்
வண்ணமகா னப்பனூரும்
மாழைவெட் டுக்காடு வேளைகரு கானியும்
மாபுடங் கத்திசுமலை
காழிகண் ணூர்ப்பட்டி யோடுடுப் பங்காரை
கலின்வலங் காணிஅகரம்
கருதுமுத் தப்பனூர் முப்பத்தி ரண்டிவ்வூர்
காணும் ஏ ழுர்தாடரோ

ஏழார்	முதலைப்பட்டி	புடங்கம்
நாட்டாமங்கலம்	நல்லிபாளையம்	திருமலைப்பட்டி
கலியாணி	கொண்டப்பனூர்	கண்ணூறுப்பட்டி
தவனி	சிவியாம்பாளையம்	கலங்காணி
முசிரி	முத்தக்கான்பட்டி	உடுப்பம்
புத்தூர்	மின்னாம்பள்ளி	காரைக்குறிச்சி
தாழம்பாடி	சேத்தமங்கலம்	அகரம்
தும்பங்குறிச்சி	துத்திக்குளம்	முத்தப்பனூர்
மானத்தி	காணப்பநாயக்கன்பட்டி	(மலைக்கோட்டை
இளநகரி	வெட்டுக்காடு	தகரம் நாமக்கல்
மாறப்பனூர்	வேளாக்குறிச்சி	இத்தாட்டினதே)
மருர்ப்பட்டி	கருதாணி	

தென்கரை நாடு

கோதிலாக் கொற்றனூர் மூல னாகும்
குறிச்சிஇனம் பின்னணி ஞாச்சி யோடு
வதிலா ரும்புகழும் தூரம் பாடி
எதிரனூர் பிரமியமும் நீலம் பூகும்
ஊதியு ருடன்கொழுமண் குழிவி ழானார்
உயர்குண்ட லுடன்பன்னி ண்டூர் சேர்த்து
திதிசேர் தென்கரைநாடு ஆகும் என்றார்
நிரம்புகல்வி கற்றபெரும் புலவர் தாமே

கொற்றனூர்	எதிரனூர்
மூலனூர்	(மாம்பாடி)
குறிச்சி	பிரமியம்
இளம்பிள்ளை	நீலாம்பூர்
(முனையாம்புண்டி)	ஊதியூர்
வீராச்சிமங்கலம்	கொழுமண்குழி
தூரம்பாடி	பொழங்குண்டல்

(கோட்டை தகர் தலைமையான தாராபுரம் இத்தாட்டுள் அடக்கப்
தறையூர் நாடு என்ற வழக்கும் உண்டு)

காங்கேய நாடு

காங்க யத்துடன் வல்லிதன் காதையூர்
கத்தர் மேலிய பட்டாவி கரனூர்
ஒங்கு பார்ப்பதி தற்பரஞ் சேர்வளி
உற்ற காரை மருதுறை வெண்முத்தூர்
தேங்கு கண்ண புரம் வென்டன னோவிலும்
சிறந்த ஆறு தொழுஆலாம் பாடியும்
திங்கி லாதகங் காகுல நாட்டார்
செழிக்கும் காங்கய நலாவிடங்கள் நாட்டே

காங்கயம்	முத்தூர்
வள்ளியறைச்சல்	கண்ணபுரம்
காடையூர்	வெள்ளைக்கோடில்
பட்டாலி	ஆறுதொழு
கோனூர்	ஆலாம்பாடி
பார்ப்பதி	(விவன்மலை காங்கேய
பரஞ்சோர்வளி	நாட்டின் பொதுத்தலம்)
காரையூர்	
மருதுறை	

பொங்கனூர் நாடு

பொங்கனூர் கொடுவாழி செம்பருள் றாபுரம்
 புற்றிரை உகாய நகரம்
 புகல்பொருத் தாபுரி நிகுப்பையு குடனேத்
 புகழ்பெரும் பின்னையகரம்
 தங்கும்இச் சிக்காணி வானவன் சேரியொடு
 தனிகைதிறை அங்கிதகரம்
 சரவணநல் ஓர்பல் வாயுரி குடிமங்கை
 தகைமையுடன் ஒதுதென்ன
 மங்கலம் தென்பன்வி ஸ்கம்பெற் றம்பனவி
 வாய்த்ததம தாரிளழில்சேர்
 மண்ணறை முகுத்ததல் ஓர்அழக் கயம்கற்றை
 மாலுற்ற ஓர்சிறத்த
 புங்கமிகு காஞ்சிறதி வவணநதி ஆன்கொவ்வி
 புராரிநதி மாமாங்குருழ்
 பூர்வீக அவருமலை ஆண்டவன் அரகபுரி
 பொங்கனூர் நாடுதானே

பொங்கனூர்	சரவணநல்ஓர்
கொடுவாழி	பல்லாக்கோவில்
செம்புத்தொழு	(பொட்டிக்காம்பாளையம்)
	(சொக்கம்பாளையம்) குடிமங்கலம்

குன்றிடம்	தென்மங்கலம்
புற்றிரைச்சல்	தென்பன்வி
உகாயனூர்	இலக்கம்பாடி
பெருத்தொழு	பெற்றம்பன்வி
நிகுப்பூர்	நமநாசி
பெரும்பின்னையூர்	மண்ணறை
இச்சிக்காணி	நல்லூர்
அவருமலை	அழுக்கலம்
தனிகை (அவிநாசிபாளையம்)	கத்தாங்கண்ணி
நிகையூர்	ஊற்றுக்குழி
அங்கித்தொழு	

தென்பொங்கனூர் நாடு

கோனூர் பொன்மதல்லூர் கேடில் பருத்திபூர்
 தாரிபொன்னி பாடிபொடு ராயருளம் - வீரமிகத்
 தக்ககத் தம்புலம் தாணாம் ஆறுகுந்தென்
 பொங்கனூர் நாடாய்ப் புகல்

கோனூர்	பொன்னிபாடி
பொன்மதல்லூர்	ராயருளம்
பருத்திபூர்	கத்தாங்கண்ணி

ஆணை நாடு

சேனவநல் அன்வியர் வெள்ளைத் தோண்டை
 தலை.ஆ வாய் துதுறை
 தென்மலை துயலூர் தகைப் பேரையொடு
 தென்கூர் கையாத்தூர்
 கோவுபுரம் அவிநாசி தகைக்கூர் துயலாயை
 வெண்புறம் இ. தகையூர்
 வினாசேரும் சமுதாயவொத் வ. தி. வலிய உறுமெற்

வெள்ளையாம் பாடிநகரும்
நாவலர்க்கு இனிதான் திருமுருகன் பூண்டியொடு
தவசெவளை பழளைநகரும்
தம்பியூ ரோடேவத் தூக்குரம் புலவர்
நகரமுடன் இனிமையான
கோவில்தகர் தொண்டைமான் புத்தாரு முட்டமே
கூடலூர் சிங்கநகரும்
குடக்கோட்டுர் குன்னத் துறைப்பதியு வான்வத்தி
கோட்டைக்கரை ஆறுநாடே

சேலூர்	அவிநாசி	எலத்தூர்
அன்னூர்	கஞ்சப்பள்ளி	உக்கிரம்
வெள்ளாதி	காணூர்	புலவந்தகர்
கோமங்கை	கருவலூர்	(கருக்கம் பாளையம்)
(கோயில்முத்தூர் -	வெள்ளையன்பதி	கோயில்பாளையம்
கோயமுத்தூர்)	இருகாலூர்	தொண்டாமுத்தூர்
முதுதுறை	உழவை	முட்டம்
கவசை	வெள்ளையன்பாடி	கூடலூர்
(கோயில்பாளையம்	திருமுருகன் பூண்டி	சிங்கநல்லூர்
சர்க்கார்சாமக்குளம்)	செவனாபுரி	குடக்கோட்டுர்
துடியலூர்	(நடுவச்சேரி)	குன்னத்துறை
நீலம்பூர்	பழவை	வான்வத்தி
பேரூர்	(பெருமாதல்லூர்)	கோட்டைக்கரை
தெக்கலூர்	தம்பியூர்	
கரைவழி மாதப்பூர்		

அவிநாசியுள்ளிட்ட படுகள் வடபரிசாரநாடு என்பது சாகன வழக்கு.
ஆறுநாடு எனக்கொண்டு
காவியஞ்சூழ் கோவைகோ வங்க நாடு
கவித்துவளர் அன்னியூர் மன்னி நாடு
மேவியசா மக்குளத்தூர் கவைய நாடு

மிக்கசேலூர் தணக்குச் செம்பை நாடு
தேவிநாடு வச்சேரி தணக்கு நாடு
சேய்வன பூண்டியாம் பெருமா நல்லூர்
ஆவிபெறும் பழளைநாடு இவைபென்று ஒதும்
ஆறநாட்டு இதன்பெருமை அனக்கொர் ணாதே

1) கோவங்கநாடு 2) மன்னிநாடு 3) கவைய நாடு
4) செம்பைநாடு 5) தணக்குநாடு 6) பழளைநாடு
எனக்கூறுவதும் ஒருவகை.

வாரக்கநாடு

பூமேவு தென்சேரி திருவளர் களத்தையும்
புகழ்கொண்ட பல்லடமுடன்
பூமலூர் அழகைய பேறைமா நகரமும்
புகல்குயிலை குரணூரும்
தேமேவு சோலைசெறி சாமனா புரம்எழிக்
செய்புதுமை வெள்ளலூரும்
திரமான கோடிநகர் மங்கலம் வாகையொளி
சேர்நிகமம் ஆவலூரும்
பாமேவு வானீரடி கொண்டிலகும் இரவலர்கன
பகரஅரி தாயபுத்தூர்
பன்னுமறை அத்தணர்கள் வாழ்விய் செழித்திடும்
பழமைமிகு சிங்கநல்லூர்
மாமேவு செத்தா மறைப்பொய்கை யுமகாஞ்சி
மாநதி வயங்கமேலாம்
மாநிலம் புகழ்மந்திர விரிமுருகர் வாசம்செய்
வாரக்க நாடுதானே.

தென்சேரி (கெஞ்சேரி)	புதுவை
களத்த	வெள்ளலூர்
பல்லடம்	கோடிநகர்
பூமலூர்	நிகமம்
பேறை	ஆவலப்பூம்பட்டி
குயிலை	புத்தூர்
குரணூர்	சிங்கநல்லூர்
சாமனாபுரம்	

ஆவிநன்குடிநாடு

(வைபாபுரிநாடு என்பதும் இதுவே)

திருமிகும் பழனிபூர் கோதைமங் கலமுடன்
செப்புகைவ யம்புதாரும்
சேரம னார்துறைய மங்கலம் மடத்தாரு
திகழ்கடத் தாரினுடனே
அருமைமிகு கணியர்கன் னாடிப் புதுருடன்
அழகுமிகு கோட்டைத்துறை
ஆகும் கொழுங்குண்டை மேல்கரைப் பட்டிலுர்
அமர்தேவ தாகுடியுமே
பெருமைமிகு ஆய்க்குடியி னோடுஅமரர் பூண்டியும்
பீசகா மணிச்சிலம்பு
பீடுறும் கொழும்புமங்கலம் கரைபோடு ஈரொன்பதூர்
பிறங்குபுகழ் ஒங்குதாடும்
உரிமைபுடன் இரவலர்கள் மனநிலைமை யாய்த்துள்ளும்
உவந்துதவு வின்றசெய்கை
உத்தமர்கள் மேவுதிரு ஆவிதன் குடியென்ன
உயாவுமிகு வளநாடரே

பழனிபூர்	கடத்து	தேவதாகுடி
கோதைமங்கலம்	கணியர்	ஆய்க்குடி
கலமுத்துர்	கண்ணாடிப்புத்தூர்	அமரர் பூண்டி
மானூர்	கோட்டைத்துறை	மணிச்சிலம்பு
இறைமங்கலம்	மேல்கரைப்பட்டிலுர்	கொழும்பு
மடத்தூர்	கொழுங்கொண்டான்	வாழ்கரை

மணநாடு

(மணலூர் நாடு)

தென்னிலை கூடலூர் சேர்கோடத் துந்தடந்தை
சின்னத்தா ராபுரமும் சேர்த்துமிக - உன்னிதங்கள்
சூழ்ராஜ மாபுரமும் சூடா மணியலவை
வாழ்மணலூர் நாடாய் வழுத்து

தென்னிலை	தடந்தை	சூடாமணி
கூடலூர்	சின்னதாராபுரம்	இலவனூர்
கோடந்தூர்	ராஜபுரம்	

தலையநாடு

தங்குபுங்கம் பாடிஅர வக்கு - நிச்சி
தருசேந்த மங்கலமும் தன்மு டக்கர்
பொங்குசாத் தப்பாடி இனங்க னாரும்
புகழ்வேனான் பூண்டிஎழில் தலைபூர் ஒங்கும்
மங்கைகன்னி வாடிவிழான் கொண்டல் சின்ன
மருதூரி டக்கலப்பாடி அறிஞர் எல்லாம்
புங்கமிகு குமரபா னையத்தினோடு
போந்தபதின் மூன்றாகும் தலையநாடே

புங்கம்பாடி	இனங்கனூர்	சின்னமருதூர்
அரவக்குறிச்சி	வேளாண்பூண்டி	இடக்கலப்பாடி
சேந்தமங்கலம்	தலைபூர்	குமரபானையம்
முடக்கர்	கன்னிவாடி	
சாந்தப்பாடி	விழாந்தண்டல்	

தட்டயநாடு

வண்மைமிகு புனிதர்ப் படமங்கலத்தி னோடு
மணவாடி சுவதாப்புதின்
வாலரா சன்புரம் தான்தோன்றி ஒழுரு
வாழ்வுமிகு வெள்ளியனையும்
திண்மைமே வைப்பானை யத்துடன் கட்டளை
திருவனூர் சனப்பிரட்டி
சீரங்க நாதபுரம் மணவாசி சாமவிரி
திகழாச்சி மங்கலமுடன்
அண்மைபுன கூடலூர் தொச்சிபட் டியும்அப்பி
யாபானை யம்சிதப்பாய்
அமர்கோயி ஓர்பிச்சை பட்டிகொடை பூர்மூக்க
ணங்குறிச்சி யும்மணலூரோர்
உண்மைபுரை தோரணக் கல்பட்டி அறிஞருக்கு
உதவிடும் பாநதத்தம்
உரைத்தஇவ் விருபத்தோ டைந்தூர்களும்சேர
உற்றதட் டயநன்னாடே

புனிதர்	வெள்ளியனை	கூடலூர்
உப்படமங்கலம்	மேவைப்பானையம்	தொச்சிப்பட்டி

கீழ்க்கரை அரையநாடு

திருவுலவும் இடைவாறு திடுமல்வன் பொத்தனார்
 திகழ்கபிலை பாண்டமங்கை
 தென்கபிலை மாதகர் வெங்கரை சிராப்பள்ளி
 சிகைமரு தூர்கொத்தனம்
 மருவுலவும் ஆனங்கர் குன்னம்வட கரைபாறை
 வணமசிவ தல்லிகோவில்
 வனர்கொற்ற மங்கைமா தேவிதல் இளம்பள்ளி
 வாய்மைகொன் ராமதேவம்
 தருவுலவு சோழன்சி காமணிபு டன்சித்த
 சந்தகர் பெருங்குறிச்சி
 தனைகமைதல் ஓர்மணிய னாரொடு
 செருக்கலை
 தானக்கரை கோவாரம்
 பருவம்உயர் பரமுத்தி சேலாரு மானவயும்
 பணனுமா ணிக்கத்தம
 பகாகலங் காதினவயும் ஆனநா வெட்டுர்கள்
 பழுதிவீழ் அரையநாடு

இடைவாறு	கொத்தனம்	பெருங்குறிச்சி
திடுமல்	ஆனங்கர்	தல்லூர்
பொத்தனார்	குன்னம்	மணியனூர்
கபிலமலை	வடகரைஆற்றூர்	செருக்கலை
பாண்டமங்கலம்	சிறுதல்லிகோவில்	தானக்கரை
கபிலக்குறிச்சி	கொற்றமங்கலம்	கோவாரம்
வெங்கரை	மாதேவி	பரமுத்தி
சிராப்பள்ளி	இளம்பள்ளி	சேலார்
சிகை	ராமதேவம்	மாவிரட்டி
மருதூர்	சோழசிராமணி	மாணிக்கத்தம்
	சித்துப்பூண்டி	கலங்காதினலை

ஒடுவங்கநாடு

செருவலி ஓம்தடப் பன்னிக டற்கரை
 திருக்கணாம் பேட்டையுடனே
 திகழ்சத்தி மங்கைஅர வக்கோட்டை கலைபனூர்
 திறமைமிது சிறுமுனைத்தம்
 காருலவி வரும்இரு காலுக்கா ராப்பாடி
 கருத்துரு மதிப்பனாரும்
 கனிவுமிரு வானிபுத் தூரெழில்விண் ணப்பள்ளி
 கனமாம் இரும்பளையுடன்
 ஏருலவும் ஆலத்தூர் கெம்மநாய்க் கன்பட்டி
 இளைமேவு சதுமுனைபதும்
 இறையவர்க்கு உபதேசம் ஒதும்மலை ஆண்டவன்
 இன்பம் சிறப்பதான
 பாருலகில் உத்தண்ட தவனமலைபான் கிருபை
 பாலிக்க தின்றுவளரும்
 பரிவுமிகும் ஒடுவங்க நாட்டிலுள் அனைவரும்
 பலகாலம் மிகவாழ்கவே
 தடப்பள்ளி கனையனூர் இரும்புரை
 கடற்கரை சிறுமுனை ஆலத்தூர்
 திருக்கணாம்பேட்டை இருகாலுர் கெம்மநாய்க்கன்பட்டி
 சத்தியமங்கலம் காராப்பாடி சதுமுனை
 அரவக்கோட்டை மதிப்பானூர்
 வானிபுத்தூர்
 விண்ணப்பள்ளி

இதன் இளைநாடு தனாயக்கன் கோட்டைநாடு, படிநாடு என்பனவாம்.

வடகரைநாடு

அத்தியூ ரும்பட்டி ஓரகும் குறிச்சிபு
 லாம்பட்டி சம்பைவானி
 ஆப்புக டலினோடு கீழ்வானி மூக்கித்தகர்
 ஆனமு கப்பனாரும்

பைத்தந வினங்குகரு வல்வாடி தன்னோடு
 பகரமாப் பேட்டை பொன்னிப்
 பழநிக் காரதெருஞ் சிப்பேட்டை வளவயல்
 பரவுளன்ன மங்கலமுடன்
 செத்திடு வினங்கவளர் கோட்டை பூதப்பாடி
 சேருதகர் ஊர்உலகடம்
 செழியகன் னப்பிலி பருவாச்சி பிரமயம்
 சாகட்டி யின்சமுத்திரம்
 வந்தனை செய்யுப்பெரியர் தங்குபூ னாச்சியுடன்
 வளர்செனம் பட்டிஎன்ன
 மாகவிரூர் சாற்றுமிரு பத்துநான் கூர்களும்
 வடகரைதன் னாடுதானே

அத்தியூர்	மூங்கில்பட்டி	நகலூர்
பட்டிலூர்	முகவனூர்	உலகடம்
குறிச்சி	செருவல்வாடி	கன்னப்பிலி
பூலாம்பட்டி	அம்மாப்பேட்டை	பருவாச்சி
சம்பை	தெருஞ்சிப்பேட்டை	பிரமியம்
பவானி	என்னமங்கலம்	கட்டிசமுத்திரம்
ஆப்புக்கடல்	கோட்டை	பூனாச்சி
சிழ்வானி	பூதப்பாடி	சென்னம்பட்டி

கிழங்குநாடு

திருவேட்ட மங்கலமும் புகனி பூரும்
 செழியதோட் டக்குறிச்சி தேவர் எல்லாம்
 கருவேட்டுப் பரவுகடம் பன்குறிச்சி
 கருதரிய வாங்கல்தெருர் ஆமா றுரும்
 மருவேட்டு மலர்கரைசேர் காஞ்சி யின்கீழ்
 மன்னிஎழில் காவிரித்தென் கரையின் தீர்
 ஒரு ஏட்டில் எழுதவொண்ணா வனப்பம் எல்லாம்
 உயர்த்தொன்றும் பழம்பதியாம் கிழங்குநாடு
 வேட்டமங்கலம் தோட்டக்குறிச்சி வாங்கல்
 புகலியூர் கடம்பன்குறிச்சி தெருர்

நல்லுருக்கநாடு

சமத்துர்மா னுப்பட்டி அத்தியூர் புக்குணம்
 தனிவாழை வாடிசித்தூர்
 தாழ்வில்பூ லாங்கிணறு கஞ்சிவா டியினோடு
 சாற்றுடுக் கம்பானையம்
 நிமித்தமுறும் அங்கலக் குறிச்சிஏர்ப் பட்டியும்
 நீள்குறிச் சிக்கோட்டையும்
 தேமம்உறும் உடுமலைப் பேட்டைவே லூர்வளம்
 நீள்குறுஞ் சேரியூரும்
 அமைத்தகோட் டுர்புதூர் மலையாண்டி பட்டணம்
 அழகிளைய பாளையத்தோடு
 அமர்சடைப பாளையமும் ஏலம்இல வங்கமும்
 கரியமின்கு ஆதிவிளையம்
 நிமிர்த்தனம் இலங்குவெண் கோட்டிபமும் ஒங்கச்
 செழித்துவளர் பூனாச்சியும்
 திழைவல் லார்த்தேவி புரியுதல் லார்க்கணிரை
 செறியுதல் லுருக்கநாடே

சமத்துர்	பூலாங்கிணறு	வேலூர்
மானுப்பட்டி	கஞ்சிவாடி	குறுகுசேரி
அத்தியூர்	உடுக்கம்பானையம்	கோட்டுர்
புக்குணம்	அங்கலக்குறிச்சி	புதூர்
தனி	ஏர்ப்பட்டி	மலையாண்டி பட்டணம்
வாழைவாடி	குறிஞ்சிக்கோட்டை	இளையபானையம்
சித்தூர்	உடுமலைப்பேட்டை	சடையபானையம்

வாழவந்திநாடு

வாகுசேர் தருவாழ வந்திக் டற்சேரி
 வாப்த்தபுல் லூர்மோகனூர்
 மருவகி ரம்பூகு வல்லிபுரம் அதனோடு
 மனதகிடத் தோளுரினும்
 மேகமென தீடுசாத் தம்பூகு சொல்லுக்கு
 மேலான திண்டமங்கை

வந்தக நடந்தையும் ஆரியர் கோதையர்
மேலைவாழ தம்புருடன்
ஆகமத் தெரிபின்னை கரையாறு கோதாரும்
அம்பிகை மடப்பள்ளியும்
அழகுறு பிராந்தகம் தனிகைசெங் கைப்பள்ளி
அருள்மேலை ஆரியரும்
கோகை முதலாறு குடகனொடு காவிரி
குடிவு சீங்கம் அதுவும
கோங்கமண்டலம்மேவு நாலாறு நாட்டினில்
குடிவாழ வந்திநாடே

வழுவந்தி	சாத்தம்பூர்	கோதார
கடற்செவி	திண்டிமங்கலம்	மடப்பள்ளி
புத்தூர்	தடந்தை	பிராந்தகம்
மோகனூர்	ஆரியர்	தனிகை
சீரம்பூர்	மேலைச்சாத்தம்பூர்	செங்கைப்பள்ளி
வக்கிபுரம்	பிள்ளைக்கரை	மேலைஆரியர்
கோயர்		

தூஞர் நாடு

(வாழுவந்தி நாட்டின் இணைநாடு - 1)

மருவுலவு தூஞர் குவளமா பட்டியுடன்
வளம்பெரிய தோகைநத்தம்
வளர்சிதம் பரப்பட்டி முத்தக்கா பட்டியும்
வருபழைய பானையமுடன்
தருவிலவு வேப்பையும் வசந்தரா யன்கோயில்
தருவத்தி வாடிபரணி
தாதுலவு பொன்னேரி புதுப்பட்டி பசுக்கோட்டை
தங்கும்பு வப்பட்டியும்
விரிவுமிரு நாமக்கல் கோடங்கிப் பட்டியும்
வெற்றிசீ ரங்கநல்லூர்
விறான திப்பிரமா தேவிளரு மைப்பட்டி
விரசோ பூரணநத்தம்

திருவுலவு தடையம் பட்டிமேட சூப்பட்டி
சோகொள்ளும் அருங்குடன்
செய்யபுத் தூர்அவங் காந்த மும்சேர்த்து
செய்தூர் நாடுதானே.

தூஞர்	பரணி	திப்பிரமா தேவி
குவளம்பட்டி	பொன்னேரி	எருமைப்பட்டி
தோகைநத்தம்	புதுப்பட்டி	அரசநத்தம்
சிதம்பரப்பட்டி	புதுக்கோட்டை	ரட்டையம்பட்டி
முத்தக்காபட்டி	பாலப்பட்டி	மேட்டுப்பட்டி
பழையபானையம்	நாமக்கல்	அருர்
வேப்பநத்தம்	கோடங்கிப்பட்டி	புத்தூர்
வசந்தராயன்கோயில்	நல்லூர்	அவங்காந்தம்

விமலை நாடு

(வாழுவந்தி நாட்டின் இணைநாடு - 2)

கருமைஅயி ஓங்குடன் விருதுகாட ஓப்பதூர்
கனகடா ரம்மன்னியூர்
காமதரு வாஞ்சியாப் பிள்ளைபுத் தூர்நத்தம்
கமழ்நாக வதல்லாரும்
அருமைகனிப் மேலாம் பிளாண்ட கலமுடன்
ஆனஞரு வந்துரதும்
அருமைமெய்க் காதாய்க்கன் பட்டிகாட் ஓப்பட்டி
அமர்சேர்வை காரனாரும்
வருமைமழை பொழிகளத் தூர்முருங் கைப்பதியும்
வண்மையான் டாபுரமுடன்
வரிசைமேட் ஓப்பட்டி தமிழ்வலைய பட்டியும்
வானோங்கு புத்தூருமே
திருகொள்வேந் தன்பட்டி அரசனார் முதலபல
செல்வமிரு நகரம்எல்லாம்
சேர்ந்துபல வளமையுடன் ஓங்கும்அவை ததிபரவு
சீர்விமலை நாடுதானே.

அலிலுர்	பிடாரமங்கலம்	ஆண்டாபுரம்
காட்டுப்புத்தூர்	ஒருவத்தூர்	மேட்டுப்பட்டி
கடாரம்	மேய்க்காநாயக்கன்பட்டி	வளையரப்பட்டி
உன்னியூர்	காட்டுப்பட்டி	புதுர்
செப்பின்னார்புத்தூர்	சேர்வைகாரன்பட்டி	வேந்தன்பட்டி
நத்தம்	கனத்தூர்	அரசலூர்
நாகவதல்வூர்	முருங்கை	

அண்ட நாடு

சீர்கொட்ட பொன்னிததி வானியான் பொருதையும்
 சேர்கொங்கு மண்டுவத்தில்
 சிறப்புமிகும் இருபத்துநான்குதாட் டிற்கவை
 தெரித்தநா வவரமிகுத்து
 பேர்பெறு விருப்பாட்சி பெரியநற் கோட்டையும்
 பெருமைசேர் கொற்றமேடு
 பிரபலம் பெறுபுரவி பூர்கன்னி மாந்தெத்து
 பிசகாத கரைசைப்பொது
 பாற்புகழு மாம்புறவி னோடுஇடைய கோட்டையும்
 பகர்குட்ட மொடுகவுதவம்
 பண்புமிரு கல்லா புரம்புகழ் பூதிப்புரம்
 பலக்கணூற் றென்னும்பறி
 நார்கொட்ட கேதின் குறும்புபுலி பூர்நத்தம்
 நவிலும்இம் மூவைத்தெனும்
 நகர்குழந்த வளநாடு புலனிபுகழ் தருகின்ற
 நல்அண்ட நாடுதானே

விருப்பாட்சி	கரைசைப்பொது	கல்லாபுரம்
பெரியகோட்டை	மாம்புறை	பூதிப்புரம்
கொற்றத்திட்டு	இடையகோட்டை	பலக்கணூற்று
புரவியூர்	குட்டம்	கேதுகுறும்பு
கள்ளிமாந்தெத்து	கவுத்துவம்	புலியூர்நத்தம்

வெங்கால நாடு

காகுற்ற புன்னம் பவுத்திரம்தா கம்பன்னி
 காளிக்குறிச்சி குப்பம்
 கமழ்தும்பி வாடியும் தெடுங்குர் கோயம்பன்னி
 காளிபாளையம் கோயிலுர்
 சேற்ற விருந்தநா ' பகர்வெஞ்ச மாக்கடல்
 சீராம புரமதோடு
 சேர்பன்ன பாளையம் வெங்கடா புரமுடன்
 திகழ்நிமிர்ந் தப்பட்டியும்
 பேருற்ற ஆற்றாக முதலபதி னாறுர்கள்
 பெருமைபெற வேபொருத்தி
 பிணிமுகப் பீலியும் கயமருப்பு ஆரமும்
 பிரமமுழு தாதுமலரும்
 ஏருற்ற மறியவைச் செங்கையால் இருகரை
 எறித்துவரு சிற்றாறுடன்
 இணைவிவான் பொருதததி குழக விளைவங்குட
 இன்பவெங் காவநாடு.

புன்னம்	தெடுங்குர்	இராமபுரம்
பவுத்திரம்	கோயம்பன்னி	பன்னபாளையம்
நாகம்பன்னி	காளிபாளையம்	வெங்கடாவரம்
காளிக்குறிச்சி	கோயிலுர்	நிமிர்ந்தம்பட்டி
குப்பம்	வெஞ்சமாங்கடல்	ஆற்றார்
தும்பிவாடி		

இடைப்பிச்ச நாடு

(வெங்கால நாட்டின் இணைநாடு)

பொன்ஆரி பூர்நெடுங்குர் போற்றுபர முத்தியுடன்
 முன்னுரும் சேர்நான்கு முதுர்கள் - கன்னிச்
 சடைப்பிச்சன் ஆடும் தவமேவு கொங்கில்
 இடைப்பிச்ச நாடென்று இயம்பு
 ஆரியூர், தெடுங்குர், பரமுத்தி, முன்னார்.
 (இந்நாட்டை மணநாட்டிற்கு இணைநாடு என்றும் கூறுவர்)

ஆனைமலை நாடு

ஆனைமலை காளியாபுரம் தாபக்கன்
அப்பிச்சி வின்புதரும்
அர்த்தநாரி பானையப் பாரமடை ரெட்டி
யாரூர்கோ டம்பிப்பட்டி
சோனைபொழி பெரியபோது உப்பிலிய னூர்முத்தூர்
சொல்பூச்சு நாரியுடனே
தொகுதியும் ஆட்டுப்புள் ளாச்சிமா தப்பனூர்
ககலின்ன யன்பானையம்
ஞானமுது தாதாரா வுத்தன் புதுரோடு
நற்கம்பா லப்பட்டியும்
நாவலர்கள் புகழ்வின்ற வேட்டைக்கா ரன்புதூர்
நவமாகும் உடையகுளமும்
வானைநிமிர் மலையோங்கு காட்டுடன் இறவுளர்கள்
மலைசார்களும் அடைவதாக
மாதங்க வேட்டைபுரி ஆனைமலை தனிலின்று
வனமாகும் இருபதுரே

ஆனைமலை ரெட்டியாரூர் மாறப்பகவுண்டன்புதூர்
காளியாபுரம் கோடங்கிப்பட்டி சின்னயன்பானையம்
அரகூர் பெரியபோது தாதாராவுத்தன்புதூர்
மஞ்சநாபக்கன்பட்டி உப்பிலியனூர் கம்பாலப்பட்டி
அப்பிச்சிக்கவுண்டன்புதூர் முத்தூர் வேட்டைக்காரன்புதூர்
அர்த்தநாரிபானையம் பூச்சநாரி உடையகுளம்
பாரமடை ஆட்டுப்புள்ளாச்சி

காவடிக்கா நாடு

உன்னமமிரு பொள்ளாச்சி நெகமம்சந் தராவரம்
ஊற்றுநகர் ராமபட்டணம்
ஒதுநா கூர்வடுக பானையம் கோமங்கை
ஒத்தகோ பாலபுரமும்
வன்னமமிரும் மாய்ச்சிநகர் மாவலுப் பன்பட்டி
வருசலத் தூர்சிராமி
வண்ணாரின் மடைகறைப் பாடிசிங் காதல்லூர்
மருவுவென் னானகும்

21 தி.அ.முத்துசாமிக்கோணர்

பன்னமமிரு ராசக்கா பானையம் மாய்க்கணம்
பட்டியுட னேபுதரும்
பருவமழை வகலாது பொழியவன மொடுவயல்கள்
பலனுதவி இனிதின்குங்கும்
திண்மையொடு குடிசெழித்துத் தானதருமம்
திருக்கோலி லும்தொழில்களும்
சேரச் சிறத்தழகி தேவடிக்கு அன்புவினை
செய்காவ டிக்கநாடே

பொள்ளாச்சி	கோமங்கலம்	கறைப்பாடி
நெகமம்	கோபாலபுரம்	சிங்காநல்லூர்
சந்திராவரம்	ஆய்ச்சிப்பட்டி	வெள்ளான்பானையம்
ஊற்றுக்குழி	மாவலுப்பன்பட்டி	ராசக்காபானையம்
இராமபட்டணம்	சலத்தூர்	மாய்க்கணம்பட்டி
நாகூர்	சிராமி	புதூர்
வடுகபானையம்	வண்ணார்மடை	

இராசிபுர நாடு

வனமிரு ராசைநகர் பாய்ச்சல் ஆலத்தூரு
வருபட்டணம் அத்தனாரும்
வன்னமமின் னாம்பள்ளி மல்லூரி னோடுவட
கன்பட்டி சீராப்பள்ளி
குளமிரு பிள்ளாநல்லூர் கூனவே லன்பட்டி
குணந்த மேடுகல்வல்
குளத்தினோடு மின்னக்கல் ஒருவன் குறிச்சியும்
குவிசிங் களாத்தபுரமும்
தெனியேள் குறிச்சிகல் லுக்குறிச் சியினோடு
சேர்ந்தகரு காளியூரும்
செய்யதுத் திக்குளமும் சேத்தமங்கலம் அழகு
சேர்தொப்பைப் பட்டியுடனே
இளைஞர்சேர் தாமகிரிப் பேட்டைகலி யாணியுடன்
இருபத்து நான்குளமும்
எந்நேர மும்சோம்பல் இல்லாமல் வாழ்கின்ற
இராசிபுர நாடுதானே.

21 கொங்குநாடு

இராசிபுரம்	சீராப்பன்வி	வேளூக்குறிச்சி
பாச்சல்	பின்னாநல்லூர்	கற்குறிச்சி
ஆவத்தூர்	கனவெலம்பட்டி	கருதாணி
பட்டணம்	நத்தமேடு	துத்திக்குளம்
அத்தனூர்	கல்வங்குளம்	சேந்தமங்கலம்
மின்னாம்பன்வி	மின்னக்கல்	தொப்பைப்பட்டி
மல்லூர்	ஒடுவங்குறிச்சி	நாமகிரிப்பேட்டை
வடகன்பட்டி	சிங்கனாத்தபுரம்	கலியாணி

கொன்மலைமலின்மேல்,

வானவந்தி நாடு, வலப்பூர் நாடு, குண்டூர் நாடு, தின்னனூர் நாடு, அரிபூர் நாடு, தேவனூர் நாடு, சேலூர் நாடு, குண்டுணி நாடு, ஆவத்தூர் நாடு, திருப்பன்வி நாடு, இடைப்புல்லி நாடு, சித்தூர் நாடு, பிறக்கரை நாடு, பவின நாடு, முதலிய பதினான்கு நாடுகள் உள்ளன.

சேலம் நாடு

(இராசிபுரம் தாட்டின் இளைநாடு)

வளமிகுத் திருசேர ராயன்மலை நின்றுவரு

மணிமுத்து நதிசொழிக்கும்

வன்மைசேர் சேலம்வெண் ணத்தூர் அமாப்பேட்டை

வளர்செவ்வாய்ப் பேட்டைமல்லூர்

தனமிரும் குமரதகர் அலைவாய் தடுப்பட்டி

செனதாபுரம் மின்னக்கல்

தனிலில்மிசி னாம்பட்டி குமரசா மிப்பட்டி

தாங்குசெம் மாண்டபட்டி

உளமெழ நிமிரினம்பன்விராக் கிப்பட்டி

ஒலிலான வீரபாண்டி

ஒதறிஞர் சந்தம் வந்துதமிழ் பாடிடும்

உத்தமச் சோழபுரமும்

அளவில்பயன் உதவிஇன் புறுகாசி பட்டியும்

ஆன்மைவீ ராணமுடனே

அயோத்தியணி நகரமும் சேரவரும் இருபதூர்

அழகான சேலநாடு

சேலம்	தடுப்பட்டி	ராக்விப்பட்டி
வெண்ணத்தூர்	செனதாபுரம்	வீரபாண்டி
அம்மாப்பேட்டை	(ஒலைப்பட்டி)	உத்தமசோழபுரம்
செவ்வாய்ப்பேட்டை	மின்னக்கல்	(கரபுரம்)
மல்லூர்	மிசினாம்பட்டி	காரிப்பட்டி
குமரபாளையம்	குமரசாமிப்பட்டி	வீரானம்
அலைவாய்ப்பட்டி	செம்மாண்டபட்டி	அயோத்திப்பட்டணம்

சேர்வராயன் மலைமேல் முட்டநாடு, மேகநாடு, சேலம் நாடு என மூன்று நாடுகள் உள்ளன.

காஞ்சிக்கோயில் நாடு

பன்னு தமிழ்இன்பம் சிறத்தென் காஞ்சிதகர்

பன்பான கூகலாரும்

பார்புகழ்த்தருள் கவுந்தப் பாடியுடன் அதிக

பழனமுன பாரியூரும்

பொன்னினியல் வாழும் பெருந்தலைவை யூருடன்

பொருவில்புலி யூர்முடச்சூர்

புங்கமிரு பங்கயம் இலங்கிய கலிங்கயம்

புகழே விளங்கிநாளும்

மன்னுமணி மேடைதிகழ் மின்னிய அழுக்கொளி

வளமிரு குளப்பலாரும்

வானவர் விளங்குதா னுன்றியும் பூஞ்சோலை

மருவுபுகழ் அயிலுருடன்

கன்னிபங் காளர்திரு தீலகன் டேகரர்

கவுரியுமை கருணையதனால்

காஞ்சிவன நாட்டவர்கள் தீழி காவமும்

காகினியில் வாழ்கமாதோ.

காஞ்சிக்கோயில்	பெரும்புலியூர்	தானுன்றி
கூகலூர்	முடச்சூர்	(விக்கிரமசோழபுரம்)
கவுந்தப்பாடி	கலிங்கயம்	அயிலூர்
பாரியூர்	அழுக்கொளி	
பெருந்தலைபூர்	குளப்பலூர்	

நி பொங்கு நாடு

குறுப்பு நாடு

குருமத்தூர் கோசனம் செவியூர் அயிலுருடன்
 கூறும் குளப்பலாகும்
 கோனா அலங்கயம் முடச்சியூர் கலிங்கயம்
 - கோலமுறும் ஆதியுரும்
 பெருகுசிவ லுர்குன்னத் தூர்அழக் கொளியுடன்
 பெருமைதரு தானுன்றியும்
 பீடுபெறு திங்கனூர் முதுநல் லுருடன்
 போந்ததிருப் பூர்வாய்ப்பூர்
 வருவிசய மங்கையும் நிரம்பையும் கூடலூர்
 மறுவறு சிறுக்கழிஞ்சி
 பாரில்செங் கைப்பள்ளி மண்ணறை சீனாபுரம்
 வன்மைசெறி பால்தொழுவுடன்
 திருவுவவு வெள்ளரி வனிமுருந் தைப்பதி
 சிறந்தகற் றான்காணியும்
 தேர்ந்தகொடு மணல்அழக் கயம்தக்க னூர்ஊற்று
 சேர்குழி குறுப்புநாடே

குருமத்தூர்	தானுன்றி	மண்ணறை
கோசனம்	திங்கனூர்	சீனாபுரம்
செவியூர்	முதுநல்	பாலத்தொழு
அயிலூர்	நல்லூர்	வெள்ளரிவெளி
கொளப்பலூர்	திருப்பூர்	முருந்தை
அலங்கயம்	வாய்ப்பூர்	(பெரியபாளையம்)
முடச்சியூர்	விசயாங்கலம்	கற்றான்காணி
கலிங்கயம்	நிரம்பையூர்	கொடுமணல்
ஆதியூர்	கூடலூர்	அழக்கயம்
செவியூர்	சிறுக்கழிஞ்சி	தக்கனூர்
குன்னத்தூர்	செங்கைப்பள்ளி	ஊற்றுக்குழி
அழக்கொளி		

33 திரு.முத்துசாமிக்கோணர்